

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

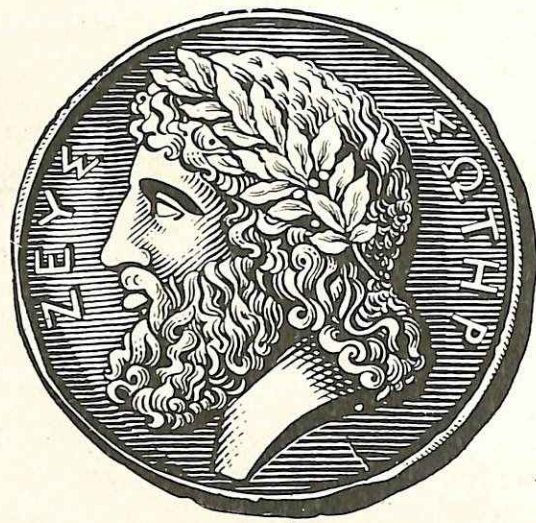
ΑΡΙΘ. 217 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
84
ΣΕΛΙΔΕΣ

"ΕΙΜΑΙ Η ΕΥΤΥΧΕΣΤΕΡΗ
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!"

Αποκλειστική συνέντευξη της Φαράχ Ντιμπα

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΙΛΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΝΕΑ

Έκλογή;

δευαπενθήμερη

Μιά πολυτελεστάτη έκδοση με
ποικίλη ύλη πρώτης ποιότητας...

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ,
ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΑΞΙΔΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΟΚΙΜΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΔΙΣΚΟΙ ΚΑΙ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

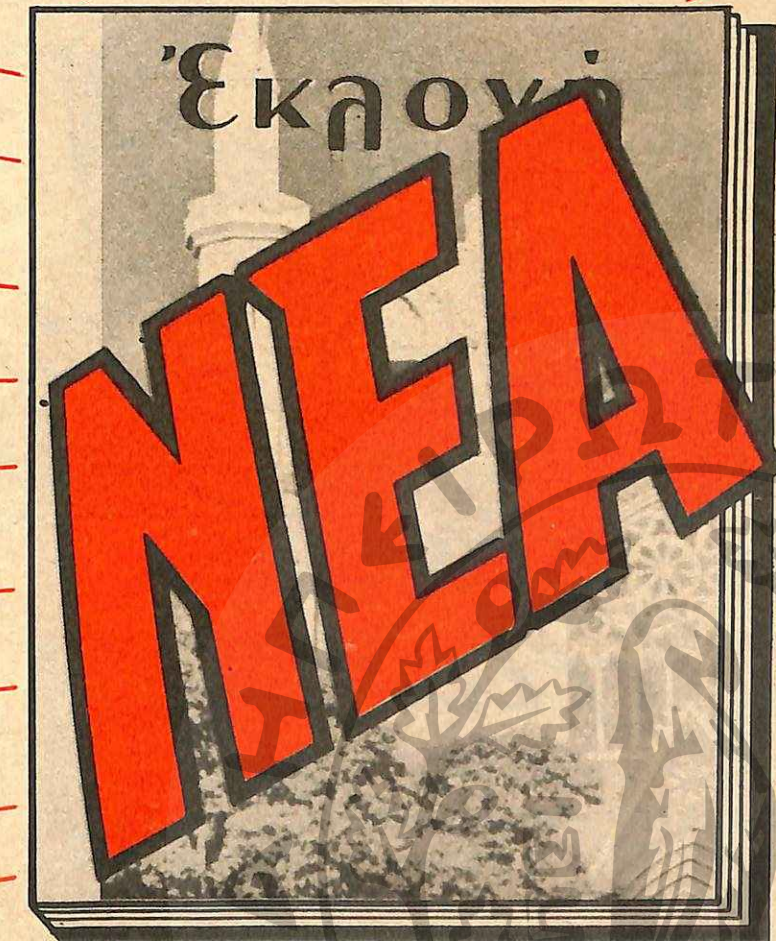
ΣΚΑΚΙ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ

ΣΚΙΤΣΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

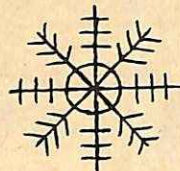
ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

ΣΕ ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΗΜΑ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ "ΕΚΛΟΓΗΣ" ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

"Ώναμις"

Το πιο Πρωτότυπο ΔΩΡΟ από το Cellaar

Μιά καλοδιαλεγμένη ποικιλία εύρωπαϊκων ποτών παρουσιασμένη άρμονικά σ' ένα κομψό και με προσοχή διακοσμημένο καλάδι...

Επισκεφθείτε μας στο ΣΕΛΛΑΡ να διαλέξετε τα ποτά που θα στείλετε για ΔΩΡΟ. Εμείς με την πείρα μας θα σας βοηθήσουμε στην έκλογή σας.

Μπορείτε όμως και να μας τηλεφωνήσετε να στείλουμε άμεσα στο σπίτι σας ή όπου πρέπει τα ποτά που επιθυμείτε.

Cellaar

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1^ο - ΤΗΛ. 612.808 - ΑΘΗΝΑΙ

Στο ΣΕΛΛΑΡ δεν πουλάμε μόνον προσπαδούμε να σας εξυπηρετήσουμε

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 217 ΔΡΑΧ. 5

18 - 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιάπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανής (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Ο διαγωνισμός ("Ασέτ")

Την 31ην παρελθόντος Ιουλίου είχε κλείσει ένας διαγωνισμός στη γαλλική, οργανωθείς από το πρακτορείο «Hachette» με τη συνεργασία του Γαλλικού Ινστιτούτου και του πνευματικού ακόλουθου της γαλλικής πρεσβείας, ενταύθα, στον οποίο επρόκειτο να δοθούν πολλά βραβεία. Ερωτώ, λοιπόν, δημοσιεύθηκαν τα αποτελέσματα του διαγωνισμού αυτού και ποιος πήρε το πρώτο βραβείο;
Π. ΔΗΜΟΠΟΤΑΟΣ

♦ Η απάντησή μας περιέχεται στην ακόλουθη είδηση, που μετεδόθη από τα διεθνή πρακτορεία στις 2 Δεκεμβρίου: «ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Απόψε άφικετο ενταύθα ή δις Διονυσία Χρυσανθακοπούλου, η οποία εκέρδιξε εφέτος το βραβείο «Ασέτ Λαρούς». Ο διαγωνισμός, κατόπιν του οποίου ή δις Χρυσανθακοπούλου εξασφάλισεν ύποτροφία ενός έτους μελετών εις Παρίσιους, άφωρα σχόλιον επί αποσπάσματος του λόγου των οποίον έξεφώνησεν εις Αθήνας ο κ. Μαλρώ την 27ην Μαΐου. Η βραβεύεσσα, η οποία είναι ηλικίας 23 ετών, εξέφρασε την χαρά της διότι θα παραμείνη εις Γαλλίαν επί ένα έτος και προσέθεσεν ότι προτίθεται να έγγραφή εις την νομικήν σχολήν».

Γραμματόσημα

♦ Αδελφός αναγνώστης των ΕΙΚΟΝΩΝ και συλλέκτης γραμματισμών ζητεί να ανταλλάξη γραμματόσημα με Έλληνες συλλέκτες. Η διεύθυνσή του είναι: Ε. COPE, 23 Central Avenue, Scarborough, Redcliffe, Queensland, Australia.

Έλληνικές φορεσιές

Από της εκδόσεως του περιοδικού ΕΙΚΟΝΕΣ είμαρ τακτικώς πασας αναγνώσεως σας και παρακολουθώ με ενδιαφέρον τον πλούσιο ρεπορτάζ. Έπειδή πιστεύω ότι σκοπός σας είναι να παρουσιάσετε την πραγματικότητα γι' αυτό κάνω μία παρατήρηση — χωρίς τον φόβο να παρεξηγηθώ — για το πολυσέλιδο τεύχος σας και συγκεκριμένως για τις φωτογρα-

φίες που δημοσιεύετε στις «Έλληνικές φορεσιές».

Δημοσιεύετε την φωτογραφία «Σαρακατσάνισ», η οποία ουδέμία σχέση έχει με την πραγματική «Σαρακατσάνισ». Αυτή έφερε ένδυμα της περιοχής του κάμπτου των Ιωαννίνων, από τα λεγόμενα καμπαχόρια.

Ουδέποτε οι Σαρακατσάνισες φορούσαν «ποδιά», επίσης το στολίδι του στήθους είναι ανδρικών, δεν φορούσαν οι γυναίκες αυτού του είδους τα στολίσια και το μαντήλι δεν έδενετο κάτω από τον λαιμό, αλλά πίσω στο κεφάλι για να φαίνονται τα μεγάλα σκουληρικά και το «χαράλι», το περιδέραιο που στόλιζε το στήθος. Σας εύχομαι φωτογραφιών γνησίας στολής Σαρακατσάνισ για να δите την διαφορά.

ΑΝΔΡ. ΧΑΤΖΗΣ
Ιωάννινα

♦ Τι έννοείτε όταν λέτε «πραγματική Σαρακατσάνισ»;

Η Σαρακατσάνισ ανήκει σε μία και την αυτή πανόραμα νομαδική φυλή Έλλήνων κτηνοτρόφων που σκορπίστηκαν και κατοίκησαν διάφορες όρεινες περιοχές της Ελλάδος — Ήπειρο, Αττική, Βοιωτία, Ρούμελη. Σε όποια δε περιοχή και αν βρίσκονται οι Σαρακατσάνισ, η ένδυ-

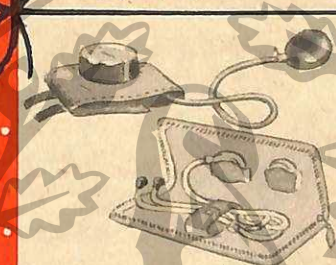
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 9

Δώρα Δώρα

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΜΟΥΝ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟ ΔΩΡΟ

- Όλα τα Γαλλικά Αρώματα.
- Μία διεθνής συλλογή από έκλεκτα και δυσεύρετα καλλυντικά.
- Οί μοναδικές «σπενσιαλιτέ» της συλλογής μας.

ΓΑΝΤΙΑ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ
ΔΩΡΑ ΓΙΑ

- ένα Γιατρό
- ένα Χημικό
- έναν Έπιστήμονα

ΠΟΛΥΤΙΜΟ
ΔΩΡΟ ΓΙΑ

την γυναίκα που ασχολείται μόνη της με τις δουλειές του σπιτιού.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631 - 2-3-4-5

«ΑΛΕΚΤΩΡ»

Μάθετε με την ΦΙΛΙΠΣ τον νέο χορό

BAM-BAM-BOE!

FRANCIS BAY ET SON ORCHESTRE

Πρίν λίγο καιρό ο γνωστός Νοτιοαμερικανός βιρτουόζος Francis Bay παρουσίασε με την ορχήστρα του στο Ευρωπαϊκό κοινό τον καινούργιο χορό Μπάμ-Μπάμ-Μπού που τον έκανε διάσημο κι' εκατομμυριούχο μέσα σε μία νύχτα. 'Ο ρυθμός αυτός που έχει τη ρίζα του σ' ένα θρησκευτικό χορό της Πολυνησίας, αφού ξετρέλλανε κυριολεκτικά τη νεολαία της Ευρώπης και της 'Αμερικής, φθάνει τώρα και στον τόπο μας για να σκορπίσει το κέφι και τη χαρά. 'Η μεδυστική του μουσική συνοδεύεται από τον ήχο ενός μπαμπού που κρατάει στα χέρια του και παίζει κάθε χορευτής. Το Μπάμ-Μπάμ-Μπού αναμφίβολα θα κατακτήσει γρήγορα όλους τους φίλους του χορού.

ΜΟΝΟΝ Η ΦΙΛΙΠΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΗ ΤΗ ΧΑΡΑ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΟΡΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

μουσία τους είναι παντού ή ίδια με ελάχιστες παραλλαγές, απόφοια τοπικών έξε-λίξεων.

'Η ένδυμασία της Σαρακατσάνας που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 211 των ΕΙΚΟΝΩΝ ανήκει στην Σαρακατσάνα της 'Αττικής. 'Η φωτογραφία που άποστείλατε ως πραγματική Σαρακατσάνα ανήκει στην Σαρακατσάνα της 'Ηπείρου. Είναι δε πανομοιότυποι, εκτός απ' τα κεντητά διακοσμητικά της φούστας, της τραχηλιάς και του υποκαμίσσου, που δίνουν την εντύπωση παραλλαγής. 'Ε'Η αναλυτική, όμως, αυτών εξέταση, διευκρινίζει ή 'Αγ-γεϊκή Χατζημυιάλη, αποδεικνύει τον στε-νάτα σύνδεσμο της ενιαίας γεωμετρι-κής εκφράσεως πάντων των σαρακατσά-νικων κεντημάτων.

Τό στολίδι του στήθους είναι άνδρι-κόν, όπως σωστά σημειώνετε, και τό φο-ροῦσαν, κατ' αρχήν, οι άρσενες του ά-γῶνος. Τό γεγονός ότι τό φορούσαν και οι γυναίκες αποδεικνύει την έλλειψη κοι-νωνικής μορφής στην ζωή τους, έξ αλ-τίς της οποίας ή άνδρική και γυναικεία φορεσιά έπηρεάζονταν άμοιβαίως.

'Η Σαρακατσάνα 'Αττικής φέρει ποδιά. 'Η Σαρακατσάνα 'Ηπείρου, αντίθετως, δέν συνιθίζει νά την φορά. Τέλος, τό δέσιμο του κεφαλόδεσμου γινόταν συνή-θως κάτω από τό λαιμό, χωρίς νά απο-κλινή και τό δέσιμο πίσω άπ' τό λαιμό γιά την επίδειξη των σκουλαρικιών.

Ξένα Πολυτεχνεία

Θά ήθελα νά με πληροφορήσε-τε πόσα χρόνια φοιτήσεως χρει-άζονται γιά νά πάρη κανείς δι-πλωμα ηλεκτρολόγου-μηχανολό-γου στην 'Ισπανία ή την Πορτο-γαλία. Είναι ίδια όπως και στα λοιπά πανεπιστήμια της Ευρώπης; 'Επίσης, άν αληθεύη ότι τό Πο-λυτεχνείο της Μαδρίτης είναι πολ-λύ δύσκολο και άν υπάρχουν στις δυό αυτές χώρες άλλα, εύκολώ-τερα, αλλά κα' άνεγνωρισμένα ιδρύματα. 'Εάν είναι δύσκολο νά μου άπαντήσετε, γράψτε μου τις διευθύνσεις των προξενείων των ως άνω χωρών.

Κ. Η.
Καστοριά

♦ Όπως και σεις άναγνωρίζετε, δέν εί-ναι εύκολο νά έχομε πληροφορίες γιά τά θέματα που μās ρωτάτε. Γι' αυτό σάς δίνουμε τις διευθύνσεις των διπλωματικών αντιπροσωπειών των δύο χωρών: Προσβεία 'Ισπανίας, Σκουφά 81. Προσβεία Πορτο-γαλίας, Λεωφόρος Κηφισίας 26. Με τις δυό αυτές προσβείες επικοινωνήσαμε τη-λεφωνικώς και οι άρμόδιοι μās πληροφο-ρήσαν ότι γιά νά έχετε άκριβείς πληρω-σολίες θά ήταν προτιμότερο νά απευθύ-νετε ατήσεις πρὸς αυτές. Με τη σειρά τους θά τις στείλουν στα ύπουργεία Παι-δείας των δύο χωρών και από εκεί θά έχομε έπίσημες πληροφορίες τις οποίες θά θέσουν 'ν' ύψη σας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΦΑΡΑΧ ΝΤΙΜΠΑ δά είναι σέ τρεῖς μέρες ή τριήν σύζυγος του Σάχη. Στις σελί-δες 28-33 αυτού του τεύχους δημοσιεύεται μιá εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη της μέλλουσας αυτοκράτειρας, που μιλάει γιά την εὐτυχία της. (Φωτογραφία έξωφ. Dalmis).

γκρέκα

ΟΤΙ ΛΑΝΣΑΡΕΤΑΙ
έφέτος στο ΠΑΡΙΣΙ

"Όλα τά νεώτερα καλλυντικά των παγκοσμίου φήμης έρχοσασών HELENA RUBINSTEIN, AYER, ELIZABETH ARDEN, MAX FACTOR, SCHIAPARELLI.

Τά πλέον νεώτερα άρώματα: LASSO · SI · ROC · N · ROL CALYPSO · VERT BLANC · JOY κ.α.των φημισμένων Γαλλικών Οίκων:

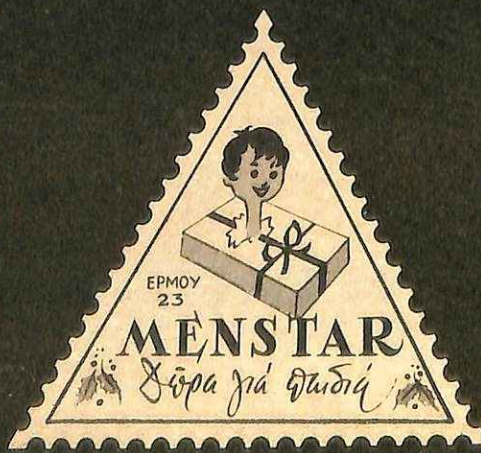
PATOU · CARVEN · GUERLAIN DIOR · FATH · NINA · RICI CARON · LANVIN · BALMAIN BOURJOIS · BALENCIANGA · ROCHAS · GALLION · CHANEL · RAPHAEL · ROBERT PIQUET κ.α

ΝΕΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ Λυκούργου 7

(Ίδιαίτερα άνετος αΐδουσα)

527405 - 527424 - 527273

Τώρα τις γιορτές... το **ROL** μαζί με τις εύχές του σας χαρίζει σε ένα όλοχρυσο γιορταστικό κουτί και το πιο πρωτότυπο ΔΩΡΟ — ΕΚΠΛΗΞΗ... πραγματικό στολίδι του σπιτιού σας. **ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΚΟΥΤΙ ΤΟΥ ROL**

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΔΕΥΣΕΤΕ
ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΧΑΛΙΦΑΞ ΝΕΑ-ΥΟΡΚΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ταξιδέψτε με το ασύγκριτο
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

„Ολυμπία“
23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΑΝ

που εξασφαλίζει απaráμιλλες
ἀνέσεις στους ἐπιβάτες του

Ένα ταξίδι με το „Ολυμπία“ ισοδυναμεί με τις πιο χαρούμενες διακοπές
της ζωής σας σε μία ατμόσφαιρα διασκέδασης, αμεριμνησίας, απολαύσεων

GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Διά πληροφορίες και είσιτήρια απευθυνθήτε εις τὸν ταξιδιωτικὸν σας πράκτορα

**LE PLUS GRAND
PARFUM DU MONDE
QUADRILLE
BALENCIAGA**

BALENCIAGA
PARIS

Από τὴν δίσκου
...που κυκλοφοροῦν

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΣΤΡΑΟΥΣ ΕΙΝΑΙ, ΑΝΑΦΙΣΘΗΤΗΤΩΣ, Ο «ΙΠΠΟΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΡΟΔΟ». ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΡΩΤΟΠΑΙΧΤΗΚΕ ΣΤΗ ΔΡΕΣΔΗ ΤΟ 1911 ΚΑΙ ΕΙΧΕ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΘΑΦΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΤΟΣΟ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΩΣΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΤΟΥ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΑΝ, ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΤΗ ΔΙΑΡΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΘΕΩΡΗΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΝ ΈΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΕΪΔΟΥΣ. ΤΡΕΙΣ ΣΟΠΡΑΝΟ, ΟΙ ΛΕΟΝΙ ΡΥΣΑΝΕΚ, 'ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΓΚΡΥΜΜΕΡ, 'ΕΡΙΚΑ ΚΑΙΘ, Η "ΑΛΤΟ ΖΙΓΚΛΙΝΤΕ ΒΑΓΚΝΕΡ, Ο ΤΕΝΟΡΟΣ ΓΙΟΖΕΦ ΤΡΑΞΕΛ ΚΑΙ Ο ΒΑΘΥΦΩΝΟΣ ΓΚΟΥΣΤΑΦ ΝΗΥΤΛΙΓΚΕΡ, ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΡΓΟΥ, ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΙΟΥ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΒΙΛΕΛΜ ΣΟΥΧΤΕΡ. ΔΙΣΚΟΣ CLP 1139, ΤΗΣ «ΧΙΖ ΜΑΣΤΕΡ'Σ ΒΟΪΣ».

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΡΙΜΣΚΥ ΚΟΡΣΑΚΩΦ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΡΑ ΤΟΥ «ΣΑΤΚΟ». ΤΟ ΕΡΓΟ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΖΗΤΟ, ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑΤΙ ΜΟΙΔΕΙ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΥΝΑΓΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΣ. ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΑ ΡΟΛΟ ΕΔΩ ΠΑΙΖΕΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ, Η ΣΟΒΑΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΚΙ ΟΧΙ Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ. ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ «ΣΑΤΚΟ» ΜΑΣ ΗΛΘΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΡΑ ΤΟΥ ΖΑΓΚΡΕΜΠ ΚΑΙ ΤΟΥΣ: ΤΕΝΟΡΟ, ΝΤΡΑΦΟ ΣΤΑΡΕ ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ «ΣΑΤΚΟ», ΣΟΠΡΑΝΟ, ΜΑΡΙΖΑ ΓΚΛΑΒΑΣΕΒΙΤΣ ΩΣ «ΒΟΛΧΟΔΑ» ΚΑΙ ΜΠΑΣΣΟ ΜΙΛΕΝΚΟ ΓΚΡΟΖΝΤΑΝΙΤΣ ΩΣ «ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ 'ΩΚΕΑΝΟΥ», ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ. ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ Ο ΜΛΑΝΤΕΝ ΜΠΑΖΙΤΣ. ΤΟ ΕΡΓΟ ΕΧΕΙ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ AL 02010) 11)12)13, ΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΙΛΙΠΣ».

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΣ Σ' ΔΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΟΝΥ ΝΤΑΛΛΑΡΑ. "ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΉΤΑΝ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΠΑΘΟΣ. 'Ο ΝΤΑΛΛΑΡΑ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ 'ΕΛΛΑΔΑ. ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΜΕ ΤΟ «ΓΚΟΝΤΑΝΑΜΙ», ΤΟ «ΛΑ ΜΙΑ ΣΤΟΡΙΑ» ΚΑΙ ΤΟ «ΠΕΡ ΟΥΝ ΜΠΑΤΣΙΟ ΝΤ' ΑΜΟΡ», ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟΝ ΔΙΣΚΟ SEC 7887, ΤΗΣ «ΧΙΖ ΜΑΣΤΕΡ'Σ ΒΟΪΣ».

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΝΟΤΙΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΡΥΘΜΩΝ ΘΑ ΒΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ Ν' ΑΠΟΛΑΨΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΩΤΕΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΕΪΔΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟ ΤΡΙΟ, ΤΟΥΣ ΛΟΝ ΝΤΑΒΑΛΟΣ. ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΑΥΤΟ ΕΚΤΕΛΕΙ ΜΕΡΙΚΑ ΩΡΑΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ: «'Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΜΟΥ», «'ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ΠΕΣ ΤΟ ΝΑΪ», «ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ» ΚΑΙ «ΝΕΚΡΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ». ΔΙΣΚΟΣ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ, ΕΞΕΤΕΤΕΤ, EMGF 1502, ΤΗΣ «ΜΕΛΟΝΤΟΥ».

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΔΥΟ ΔΙΣΚΟΥΣ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ, ΕΞΕΤΕΤΕΤ, ΤΗΣ «'ΑΡΚΙΒ ΠΡΟΝΤΟΥΞΙΟΝ». ΠΡΩΤΑ ΘΩΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «'ΑΡΚΙΒ», ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΗΣ «ΝΤΟΥΤΣΕ ΓΚΡΑΜΜΟΦΩΝ». ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΑΥΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΪΔΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΘΠΟΥ ΕΓΡΑΦΗ ΤΟ ΕΡΓΟ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΘΡΑΝΑ, ΘΠΩΣ ΕΪΧΑΝ ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΚΕΙΝΗ. 'ΕΤΣΙ, ΣΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΗΣ «'ΑΡΚΙΒ» ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΠΑΛΙΑΙΑ ΕΡΓΑ, ΕΡΜΗΝΕΥΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ. ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΑΥΤΟΙ ΉΤΑΝ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΣΤΟ ΠΟΛΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΪΧΕ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗ Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥΣ. "ΗΘΗ ΘΩΜΑΣ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΉΡΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΠΟΥ ΜΑΣ ΗΛΘΑΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΟΜΕΝΟΙ: ΝΤΟΜΕΝΙΚΟ ΣΚΑΡΛΑΤΤΙ, ΤΡΕΙΣ ΔΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΓΚΡΑΒΙΤΣΕΜΠΑΛΟ (ΠΑΣΤΟΡΑΛΕ — ΓΚΑΒΙΟΤΑ — ΠΡΕΣΤΟ). ΤΗΝ 'ΕΛΙΖΑ ΧΑΝΣΕΝ ΣΤΟ ΤΣΕΜΠΑΛΟ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ «ΣΕΤΤΕΤΣΕΝΤΟ». (ΔΙΣΚΟΣ ΕΞΕΤΕΤΕΤ, 37019 ΕΡΑ). ΟΙ ΪΔΙΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΠΑΟΥΜΓΚΑΡΤΝΕΡ, ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΚΡΟΣΣΟ, ΕΡ. 6, ΑΡΙΘ. 4, ΤΟΥ ΚΟΡΕΛΛΙ. ΔΙΣΚΟΣ ΕΞΕΤΕΤΕΤ, 37163 ΕΡΑ.

ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΟ ΤΟ ΝΕΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΤΟΜΜΥ ΣΑΝΤΣ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΕΙ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ. «ΜΠΡΙΝΚ ΜΗ ΓΙΟΥΑΡ ΛΑΔ» (ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΟΥ) ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ. ΤΟΝ ΤΟΜΜΥ ΣΑΝΤΣ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΝΕΛΣΩΝ ΡΙΝΤΛ. ΔΙΣΚΟΣ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ, F 4231, ΤΗΣ «ΚΑΠΙΤΟΛ»

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ Η.Π.Α.

Είναι BOEING

ΤΟ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΟΝ-ΓΙΓΑΣ, ΠΟΥ ΜΕΤΕΦΕΡΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΑΥΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ,

Είναι BOEING

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ 197 ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΑ, ΠΟΥ ΗΔΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ Η ΕΧΟΥΝ ΥΠΟ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ ΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ:

AIR-FRANCE, AIR-INDIA, AMERICAN, BOAC, BRANIFF, CONTINENTAL, CUBANA, IRISH, LUFTHANSA, PANAMERICAN, QANTAS, SABENA, SOUTH AFRICAN, TWA, UNITED καὶ VARIG

Είναι BOEING

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ **BOEING** ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 90.000 ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΤΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟ ΤΟ "ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ," ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ ΚΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ, ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΥΡΑΥΛΩΝ :

BABB, BEECHCRAFT, BENDIX, CURTISS-WRIGHT, HAMILTON, PRATT & WHITNEY, SCINTILLA, SIKORSKY, STROMBERG
ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

Χαρίστε το καλύτερο

ΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ
ΣΙΔΕΡΟ

MORPHY-RICHARDS

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 - ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 - ΤΗΛ. 73-346

Βιβλία λογοτεχνικά-παιδικά
πολυτελή είδη γραφείου
παιδικά παιχνίδια-μπινπλό
Σταδίου 49 ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ώς και επί συνεντεύξει. Χαριλάου Τρικούπη αριθ. 113 Τηλέφ. 613.610.

ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ!

Τό Κατάστημά σας τό Γραφείο σας τό Σπίτι σας, μεταμορφώνεται με τόν πιο μοντέρνο και πολυτελή τρόπο, με τίς περίφημες πλαστικές ταπετσαρίες τοίχων, τά πλαστικά δάπεδα και λινόλεουμ από τό

"ΤΡΑΣΤ-ΝΤΕΚΟΡ", ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64, ΤΗΛ. 622.951

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΕίΝαι ΠΙΚ-ΑΠ Perpetuum!..

- Ηλεκτρόφωνον με TRANSISTOR
- Τεσσάρων ταχυτήτων
- Λειτουργεί χωρίς ρεύμα
- Ηχητική απόδοσις: Perpetuum
- Εμφάνισις κομψή και μοντέρνα
- Χρωματισμοί για όλες τις προτιμήσεις
- Μεγάλη ποικιλία σε Ηλεκτρόφωνα
- και ΠΙΚ-ΑΠ stereo.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Από τα βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«ΟΙΩΝΟΙ». ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΔΟΥΡΑ. Έκδόσεις «Αδελφοί Συναδινού». Πάτρα 1959.

Με την πρώτη ποιητική συλλογή του, ο κ. Δ. Κ. μάς προσφέρει μια αξιοπρόσεκτη ευαισθησία σε στίχους, που έμμενουν στα ουσιαστικότερα στοιχεία της παραδόσεως. Ο καλύτερος έαυτός του, πάντως, είναι εκείνος που πλησιάζει τη φύση με μια γνήσια διάθεση.

«Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ» ΛΙΤΣΑ ΚΟΤΤΟΥ. Άπλά μαθήματα αισθητικής, με 16 εικόνες εκτός κειμένου. Άθήνα 1959.

Η κ. Λ. Κ. επιχειρεί, με παιδαγωγική και διαφωτιστική διάθεση, μια αισθητική εκλαίκευση, για ν' αποκτήσει ο ζωγραφικά άμορφωτος «πολύς κοσμάκης» μερικές θεμελιώδεις εικαστικές γνώσεις. Έπειτα από μια εισαγωγή περί της κοινωνικής σημασίας της τέχνης γενικότερα και της ζωγραφικής ειδικότερα, παραθέτει τις διάφορες τεχνοτροπίες, από τον κλασικισμό μέχρι την άφηρημένη τέχνη, κατατάσσοντάς τις σε ακαδημαϊκές σχολές. Φοβούμεθα, από μια πρόχειρη σταχυολόγηση, ότι «ο πολύς κοσμάκης» δεν θ' αποκτήσει άκέραιες γνώσεις, γιατί — απ' ό,τι γνωρίζουμε — ο Ντελακουά δεν είναι αντιπρόσωπος του κλασικισμού, ούτε έχρημάτισε ποτέ στην υπηρεσία του Μ. Ναπολέοντος, (σελ. 46) οι δέ «Σαβίνες» (σελ. 47) είναι έργο του Δαυΐδ, όπως όρθως σημειώνεται στις εκτός κειμένου εικόνες. Άλλωστε, ο Άντρέ Μπρετόν είναι γνωστός για τό «σουρρεαλιστικό μανιφέστο» του και όχι σαν ένας από τους κυριότερους αντιπροσώπους της «σουρρεαλιστικής ζωγραφικής» (σελ. 83).

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Μηνιαίο Δελτίο της «Τέχνης», Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Έταιρίας, φύλλο 30, Θεσσαλονίκη, Ιούλιος — Οκτώβριος 1959. — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ. Μηνιαία Έπιθεώρησις των Οικονομικών Έεελίξεων, Άθήναι, Τεύχος 9, Νοέμβριος 1959. — ΕΥΗΜΕΡΙΑ. Μηνιαίο Όργανωτικό Περιοδικό, Έκδοση Έταιρίας Π. ΣΟΛΟΜΟΣ και ΣΙΑ, Άθήναι, Τεύχος 25, Νοέμβριος 1959. — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ. Οικονομική, Πολιτική και Κοινωνική Έπιθεώρησις, Άθήναι Νοέμβριος 1959. — ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ. Δεκαπενθήμερη Σοσιαλιστική Έπιθεώρηση, Άριθ. φύλλου 55, Άθήναι, 1 Δεκεμβρίου 1959. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Άνεξάρτητον Όργανον Έρεύνης των Οικονομικών, Βιομηχανικών, Τεχνικών και Ναυτιλιακών Προβλημάτων, Τεύχος 300, Άθήναι, Οκτώβριος 1959. Στο περιοδικό περιλαμβάνεται, σε ανεξάρτητον τεύχος 48 σελίδων μεγάλου σχήματος, τό ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ, με βιογραφίες των: Άγγέλου Γιαννικέση, Άναστασίου Γιαννικέση, Γερασίου Γιαννικέση, Διονυσίου Γιαννικέση, Φρειδερίκου Νόρθ, κόμιστος Γκυλφορντ, Εύσταθίου Πετρακοπούλου, Θεοδώρου Πετρακοπούλου και Περικλέους Πετρακοπούλου. — ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Μηνιαία Οικονομική και κοινωνική Έπιθεώρηση, Τεύχος 155, Άθήναι, Νοέμβριος 1959, Τεύχος αφιερωμένο στην Κοινή Εύρωπαϊκή Άγορά.

ΑΡΜΟΣ

Τα ωραιότερα δώρα

Κάθε γωνιά και μιὰ έκπληξις.
Κάθε τμήμα μας και κάτι καινούργιο.

Καταπληκτική ποικιλία γυναικείων ειδών.

Παπαζιάννη

Έρμού 47

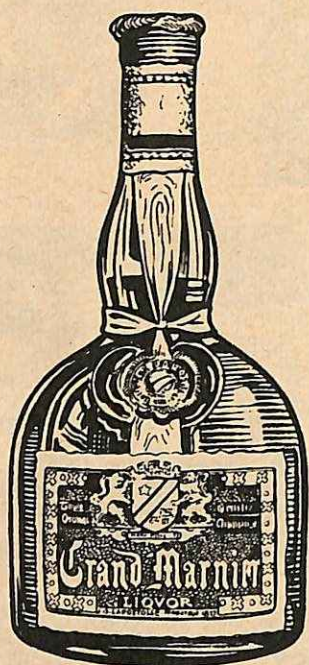
Τό ωτό
Ευφρόσδεκτο
δωρο...

PARFUM

Chat Noir

LOTION
PARFUMChat
Noir

Λίγες ευχάριστες ώρες αρίζουν όλο μιιά ζωή

Grand Marnier
LIQUOR

Το Αικέρ του καλού κόσμου

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: CELLAR - ΚΡΙΕΣΩΤΟΥ 14 ΤΗΛ. 612-808

τά προσόντα τών
φερμουάρ DIANA

- * Είναι τέλεια κομψά, στερεά.
- * Δέν μαγκώνουν, δέν έκνευρίζουν
- * Κατασκευάζονται έξ όλοκλήρου από νίκελ.
- * Τό νίκελ είναι τό μόνο ειδικό μέτολλο πού ένδεικνυται γιά τήν κατασκευή φερμουάρ.
- * Ζητήστε τά σέ όλους τούς χρωματισμούς.

DIANA

Μία φορά τά αγοράζετε
δέν τά πετάτε ποτέ.

"ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΦΕΡΜΟΥΑΡ,"

Εκλεκτές ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΩΝ

Olympic

Οί τελευταίες επιτεύξεις τών
φημισμένων Γαλλικών οίκων

MEILLAND
KORDES
GAUJARD

Αγαμώστη
ΧΡ. ΛΑΛΛΑ 9-
ΣΤΑΔΙΟΥ 19

Από τα βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΠΟΥ ΞΑΝΑΖΟΥΝ». Καίτης 'Αλιφέρη — Μαρκοπούλου. 'Αθήνα 1959.

Ταξιδεύοντας στην Αυστρία, Γερμανία, 'Ολλανδία και Βέλγιο, ή κ. Κ. Α. — Μ. μάς σταματάει να γνωρίσωμε διάφορες πολιτείες ονομαστές, όπως ή Βιέννη, τό Μόναχο, ή Λειψία, τό Βερολίνο, τό 'Αμστερνταμ, ή Χάγη, οι Βρυξέλλες. Με την προσοχή της έστραμμένη σχεδόν αποκλειστικά στην κτιριακή συγκρότηση και στο τοπίο τών πόλεων πού την απασχολούν, μάς προσφέρει διάφορες λεπτομερειακές παρατηρήσεις, αποφεύγοντας την ψυχική φυσιογνωμία, την ατμόσφαιρα, τό ανθρώπινο στοιχείο.

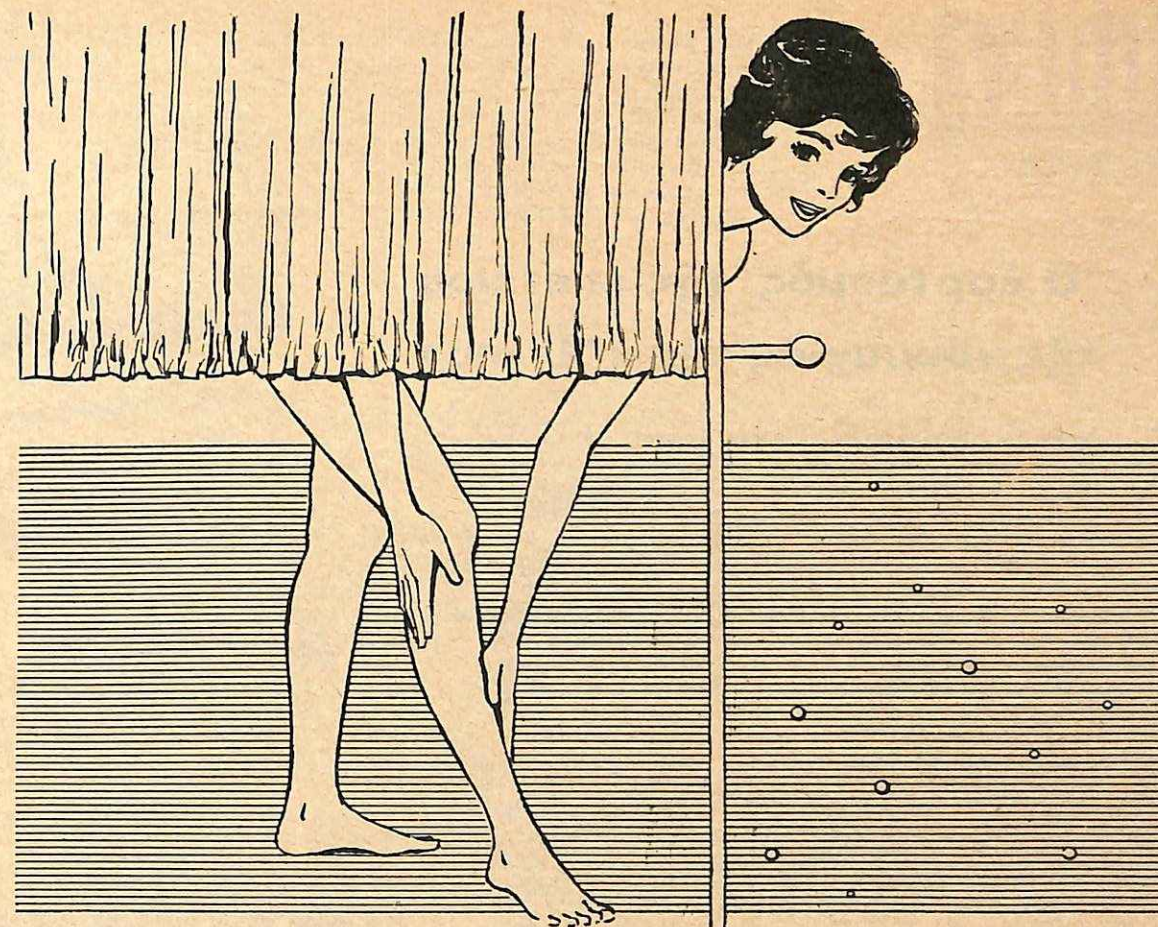
«Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ τό δημοτικό τραγούδι», Κ. Ι. Πανά — Ν. Β. Σκληρού. 'Αθήναι, Πάτρις, 1958.

Ένα μικρό διβλιαράκι πού θίγει ένα μέγιστο θέμα. Παρουσιάζει τη διάλεξη-συναυλία πού έδωσαν οι κ.κ. Κ. Ι.Π. και Ν.Β.Σ. στη Διακίδειο Σχολή Λαού Πατρών, αναπτύσσοντας τούς δεσμούς του δημοτικού τραγουδιού με τη θυζαντινή και αρχαία ελληνική μουσική, και τό καλλιτεχνικό αποθησαύρισμα πού αποτελούν τά άπλά δημιουργήματα της δημοτικής μας μουσας.

«Η ΟΜΗΡΙΑ ΜΟΥ», ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μπαρόζη. 'Αθήναι 1960.

Σέ 50 σελίδες, ό άνάπηρος και θυμα πολέμου κ. Α. Θ., χωρίς να είναι λογοτέχνης, αλλά απλώς ένας βασανισμένος Έλληνας, με θερμή, άκατάβλητη καρδιά, μάς αφηγείται μιιά τραγωδία — τήν τραγωδία πού υπέστη ό ίδιος και οι Θράκες συντοπίτες του, όταν στα 1917 οι Βούλγαροι τούς έσυραν όμήρους. Και αυτό είναι ακριβώς πού κάνει τό διβλίο άξιοσύστατο. Γραμμένο άτεχνα, αλλά με αίμα, άποκαλύπτει στους έπιγενομένους άλλη μιιά πτυχή από τόν προαιώνιο Γολγοθά του Έλληνισμού. Διωγμοί και μαρτύρια, σφαγές και δάκρυα, αλλά πάνω άπ' όλα ή ελληνική ψυχή, πού δέν ένδίδει, πού αρνείται να ύποκύψει. Σήμερα, ό κ. Α. Θ., παρ' όλο πού ή φρικτή αυτή περιπέτεια του στοίχισε και τά δυό του πόδια, είναι νοικοκυρεμένος στο Σιδηρόκαστρο, άνέστησε πολυμελή οικογένεια — άντεξε, νίκησε.

«ΑΓΓΛΙΑ, ΑΜΕΡΙΚΗ και ΚΑΘΥστερημένες χώρες». Νικ. Β. Σκληρού. Παλαιότερα διευθυντής της Γεωργικής Σχολής Πατρών, ό κ. Ν.Β.Σ., συγκεντρώνει σε ένα τόμο 240 σελίδων διάφορες διαλέξεις του και μελέτες πού όμως έχουν μιιά οργανική ενότητα στην αντιμετώπιση ενός καιριού προβλήματος γιά μάς τούς Έλληνες. Πρόκειται γιά τήν κατάρτιση του μύθου τών «υπαναπτύκτων» χωρών, όπως έχει καθιερωθί να άποκαλούνται από τούς ισχυρούς της ημέρας χώρες με πολιτισμό και παραδόσεις χιλιετηρίδων και γιά τήν άσθματική προσπάθεια πού καταβάλλουν οι έν λόγω «υπαναπτύκτοι» να μιμηθούν και να πλησιάσουν τά άπαστράπτοντα πρότυπα. Ό συγγραφέας αντιμετώπιζει τό θέμα του από οικονομικοπαραγωγικής πλευράς και άσκει δριμύτατο έλεγχο στις «πολιτισμένες» χώρες, ενώ παράλληλα προτείνει τρόπους εξυψώσεως του Έλληνος αγρότου, βασισμένους στις ιστορικές ρίζες της φυλής.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

'Από έπιστημονικές έρευνες έχει βεβαιωθί: βασικός συντελεστής γιά τήν νεανική φρεσκάδα και τήν δροσερότητα του δέρματος είναι ή περιεκτικότης του σε ύγρο. Με τά χρόνια όμως τό δέρμα δέν μπορεί μόνο του να διατηρήσει τήν ποσότητα του ύγρου πού χρειάζεται - τότε αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια και τό στόμα.

Μιά άποτελεσματική προστασία

'Η κρέμα NIVEA σάς παρέχει τήν δυνατότητα να έξουδετερώσετε αυτό τό μειονέκτημα.

Τό ύγρο-δημιουργά αστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη και άποκαθιστούν τήν ισορροπία του ύγρου, ξαναδίνοντας έτσι στο δέρμα τήν όμορφιά του.

Δοκιμάστε και σεις!

Μιά άπλη και άποτελεσματική συνταγή γιά τήν όμορφιά σας: Χρησιμοποιείτε κάθε βράδυ κρέμα NIVEA γιά τήν περιποίηση του δέρματος.

Κρέμα NIVEA

Τακτική περιποίησης του δέρματος με NIVEA είναι μιιά άληθινή ευεργεσία γιά τήν όμορφιά του.

Τό διψασμένο δέρμα άπορροφά με άπληστία τά θρεπτικά και ύγρο-δημιουργά αστατικά της κρέμας NIVEA. Έτσι, τρέφεται, ξαναπαίρνει τό χαμένο ύγρο του και γίνεται φρέσκο και άνθηρό με ώραίο ρόδινο χρώμα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Μή χάσετε τις χριστουγεννιάτικες ΕΙΚΟΝΕΣ!

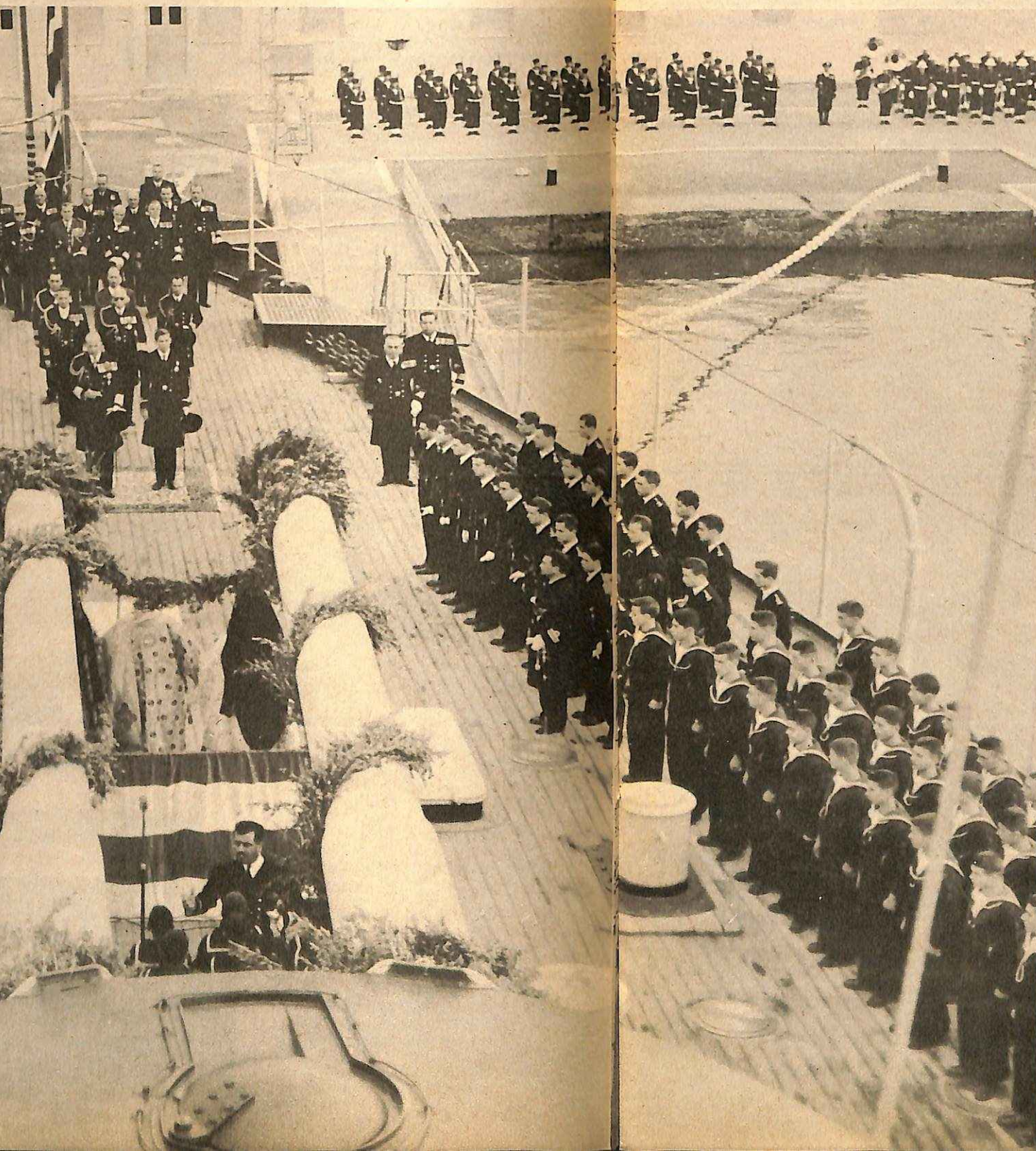
ΣΕΛΙΔΕΣ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ: Ένας θαυμάσιος πίνακας του Γκρέκο σε πολυτελές χαρτί και πολύχρωμη άπόδοση σε ξεχωριστό τετρασέλιδο

Ο έορτασμός της επέτειου της ναυμαχίας της «Έλλης»

ΤΟΠΟΣ: ο λιτός και γραφικός Πόρος και συγκεκριμένα η Σχολή Ναυτο-
παίδων, εκεί όπου κάποτε ήταν ο πρώτος ναύσταθμος του αναγεννημένου
Έλληνισμού και όπου σήμερα, παρωπλισμένο και δεμένο, περνάει τα τι-
μημένα γηρατειά του το ιστορικό θωρηκτό «Αβέρωφ». Εύκαιρία της σε-
μνής τελετής: η επέτειος της ναυμαχίας της «Έλλης» (3 Δεκεμβρίου
1912), που έκρινε τόν κατά θάλασσα αγώνα στον Α' Βαλκανικό πόλεμο,
συντελώντας τα μέγιστα στην αΐσια έκβασή του και στην οποία ο «Αβέ-
ρωφ», νεότευκτο τότε καμάρι του στόλου μας, έπαιξε αποφασιστικό ρόλο.

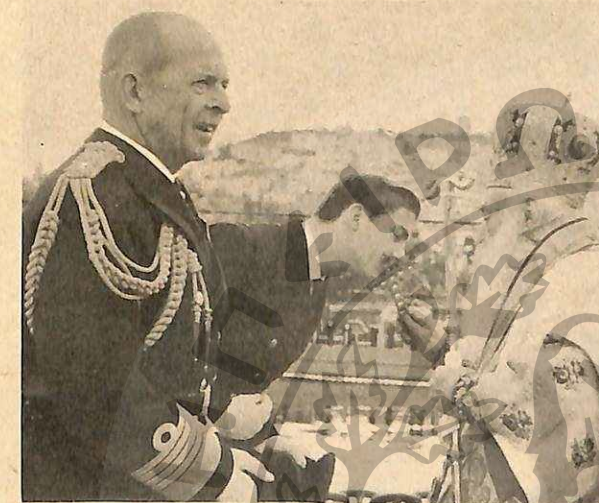
(Φωτ. Έπικαιρα 3, Μεγαλοκονόμου 1, Ήνωμ, Φωτοεπτόρτες 1)

ΜΕ ΙΕΡΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ συγκεντρώθηκαν οι Ποριώτες στην
προκυμαία, μπροστά στο δαφνοστεφανωμένο θωρηκτό. Στην
πρύμνη, εκεί που διακρίνεται ο μικρός εξώστης, δρίσκεται το
διαμέρισμα του ναυάρχου, του θρυλικού Παύλου Κουντουριώ-
τη, που το πατροπαράδοτο υδραϊκό θάρρος του εξέπεμψε το
παράτολμο σήμα του: «Με την δύναμιν του Θεού και τās
ευχās του Βασιλέως μας και έν όνόματι του δικαίου πλέω
μεθ' όρμης άκαθέκτου και με την πεποίθησιν της νίκης...».

↑ ΣΤΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ παρέστησαν ό
Βασιλεύς, ό διάδοχος, ό ύφυπουργός
Έθνικής Άμύνης κ. Θεμελής, ό ύφυ-
πουργός Οίκονομικών κ. Άλιπράν-
της, ό ναύαρχος Λάπας, ό ναύαρχος
Ίωαννίδης, ό ύποναύαρχος Κισσές,
καθώς και πολλοί άλλοι έπίσημοι.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ και ό διάδοχος απέ-
τισαν φόρον τιμής στους νεκρούς
της ναυμαχίας της «Έλλης» και της
έπίσης νικηφόρου ναυμαχίας της Λή-
μνου (5 Ίανουαρίου 1913), που κα-
τέστησαν την κυρίαρχία της Έλλά-
δος στο Αιγαίο άδιφιλονέικητη και
έξασφάλισαν τη νίκη του έλληνικού
στράτου και των συμμάχων του.

→ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ του «Α-
βέρωφ», ό Βασιλεύς ύπα-
βάλλει έρωτήσεις σ' ένα νε-
αρό ναυτόπαιδα. Τόν έχει ύ-
πό την ύψηλή προστασία
του, γιατί ό θαρρετός έφη-
βος είχε παρουσιασθή —σε
μιά από τις περιόδους του
Βασιλέως— και του ζήτη-
σε νά καταταγή στο ναυτι-
κό. Αυτά τὰ γεμάτα ένθου-
σιασμό Έλληνόπουλα εκπαι-
δεύονται έχοντας πρό όφθαλ-
μών ζωντανή την παράδοση
που εκπροσωπεί το ένδοξο
θωρηκτό —τό πλοίο τό ό-
ποιο συνδέθηκε περισσότερο
άπό κάθε άλλο με τους αγώ-
νες της σύγχρονης Έλλάδος

Η ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΠΛΗΞΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

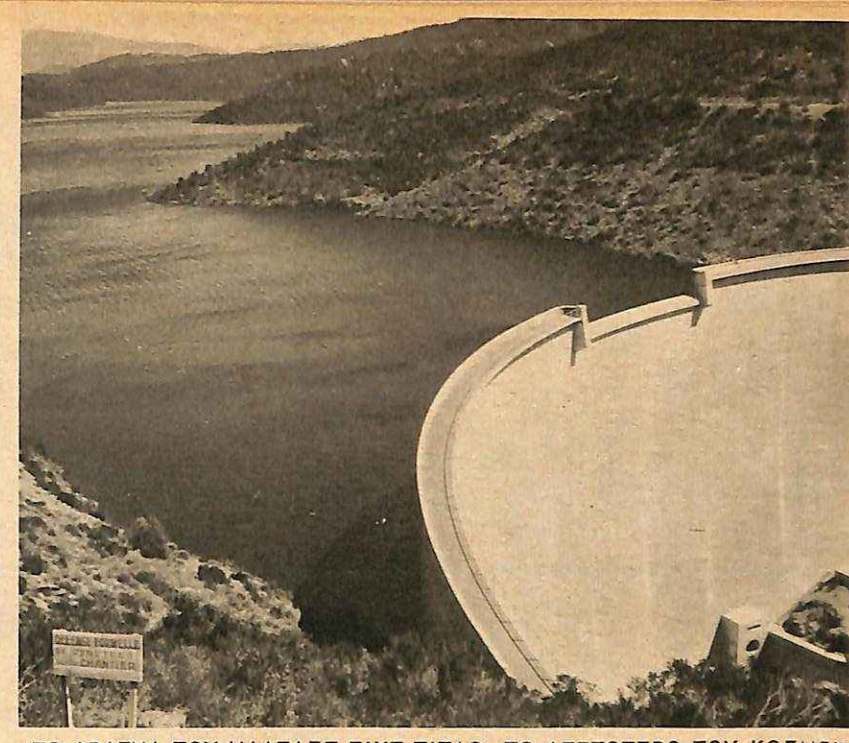
ΦΡΕΖΥΣ: ΚΟΙΛΑΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΠΑΧΥ ΣΤΡΩΜΑ ΛΑΣΠΗΣ.

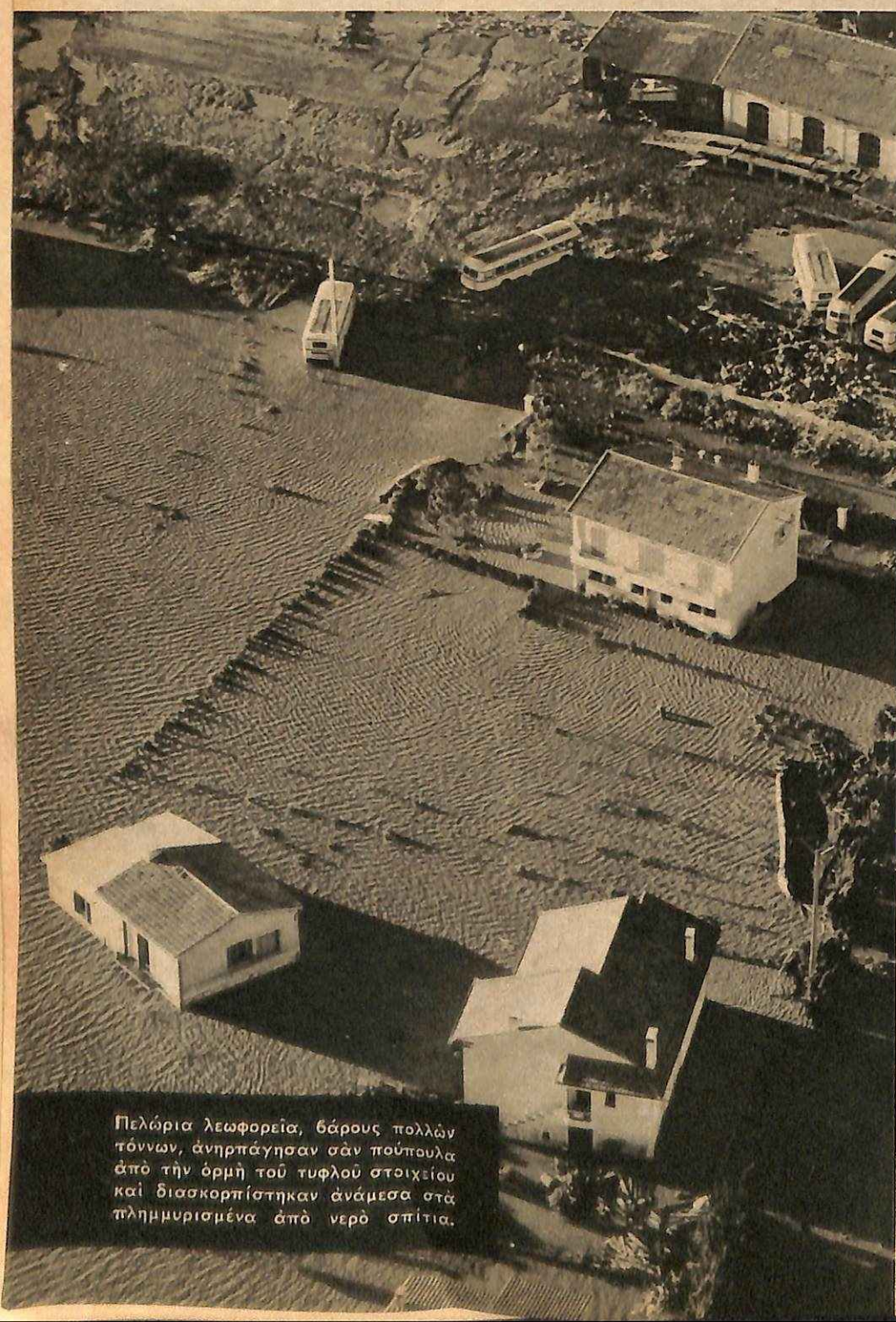

ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΣΑΒΑΝΟ ΤΗΣ ΦΡΕΖΥΣ, ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΜΑΛΠΑΣΕ ΕΙΧΕ ΤΙΤΛΟ: ΤΟ ΛΕΠΤΟΤΕΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Φωτ. Dalmas 5, Keystone 2, A.D.P. 1, G.I.R. 1, A.F.P. 1)

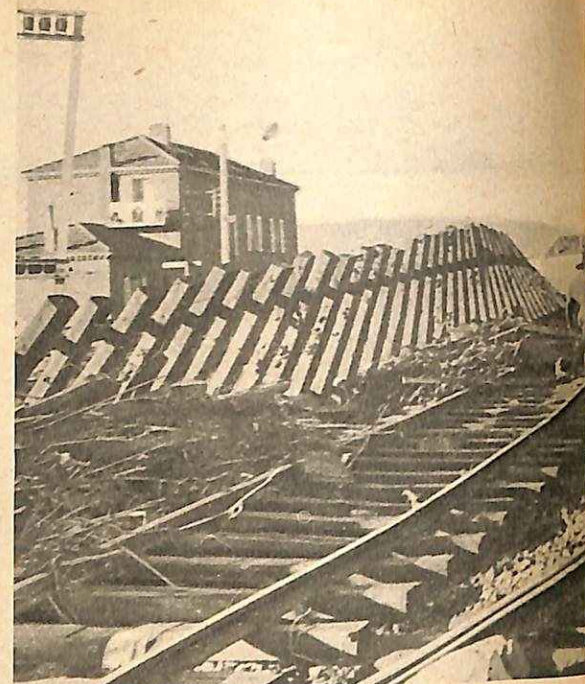
Πελώρια λεωφορεία, βάρους πολλών τόννων, ανηρπάγησαν σαν πούπουλα από την όρμη του τυφλού στοιχείου και διασκορπίστηκαν ανάμεσα στα πλημμυρισμένα από νερό σπίτια.

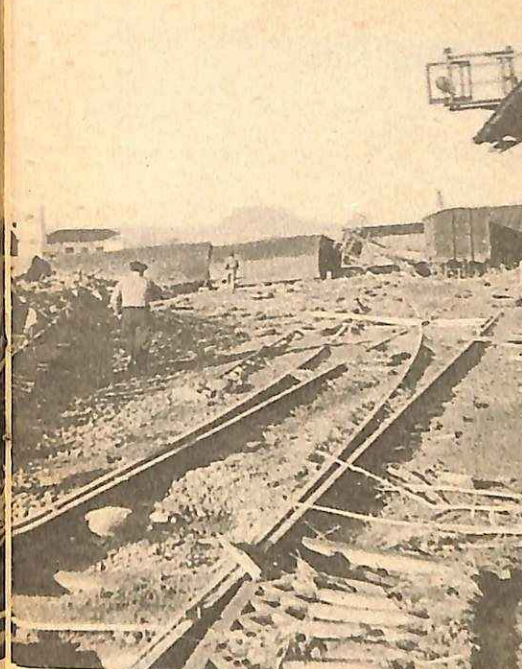
Σκηνή της 'Αποκαλύψεως άφησαν πίσω τους τα 49 εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού, που ξεχύθηκαν στην κοιλάδα του Ρεϋράν. 'Ολόκληρη ή περιοχή, από τὸ Μαλπασέ ως τὴ θάλασσα, πλάτους 4 καὶ μήκους 16 μιλίων, εἶναι πιά μιὰ παγερὴ κόλαση συντριμμάτων καὶ ἱλύος. Σὰν παιχινιδάκι παρασύρθηκε ἡ αὐτοκινητάμαξα Νικαίας-Φρεζύς καὶ μισοδυθίστηκε μέσα στὴν ἀπέραντη λίμνη τῆς συσσωρευμένης λάσπης.

ΕΙΚΟΝΑ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ. ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΚΑΝΕ ΣΤΗΝ ΟΡΜΗ ΤΩΝ ΥΓΡΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

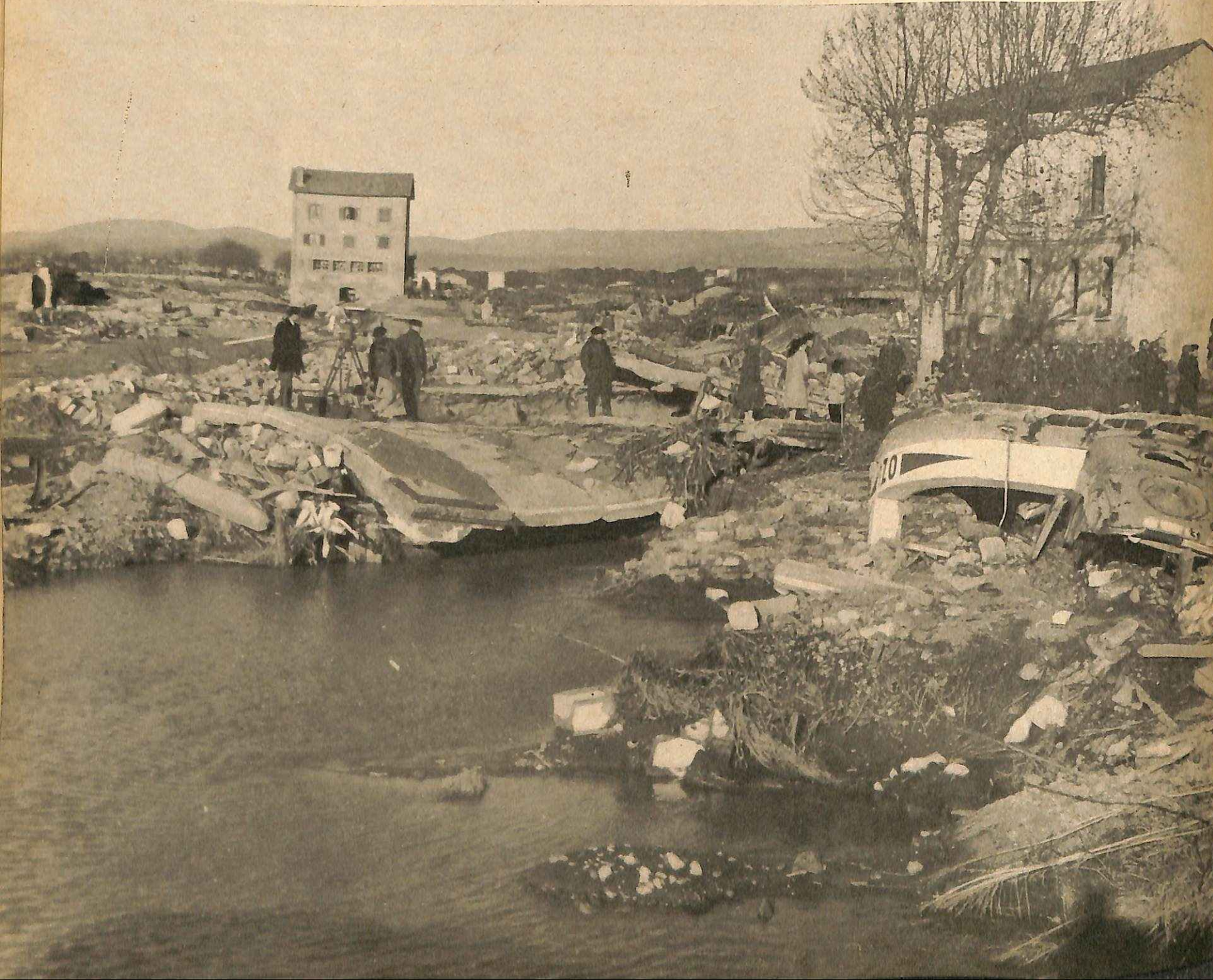

ΚΑΘΕ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΙΕΚΟΠΗ. ΣΙΔΗΡΟΤΡΟΧΙΕΣ

ΣΥΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΕΣ ΣΑ ΝΑΤΑΝ ΑΠΟ ΚΕΡΙ

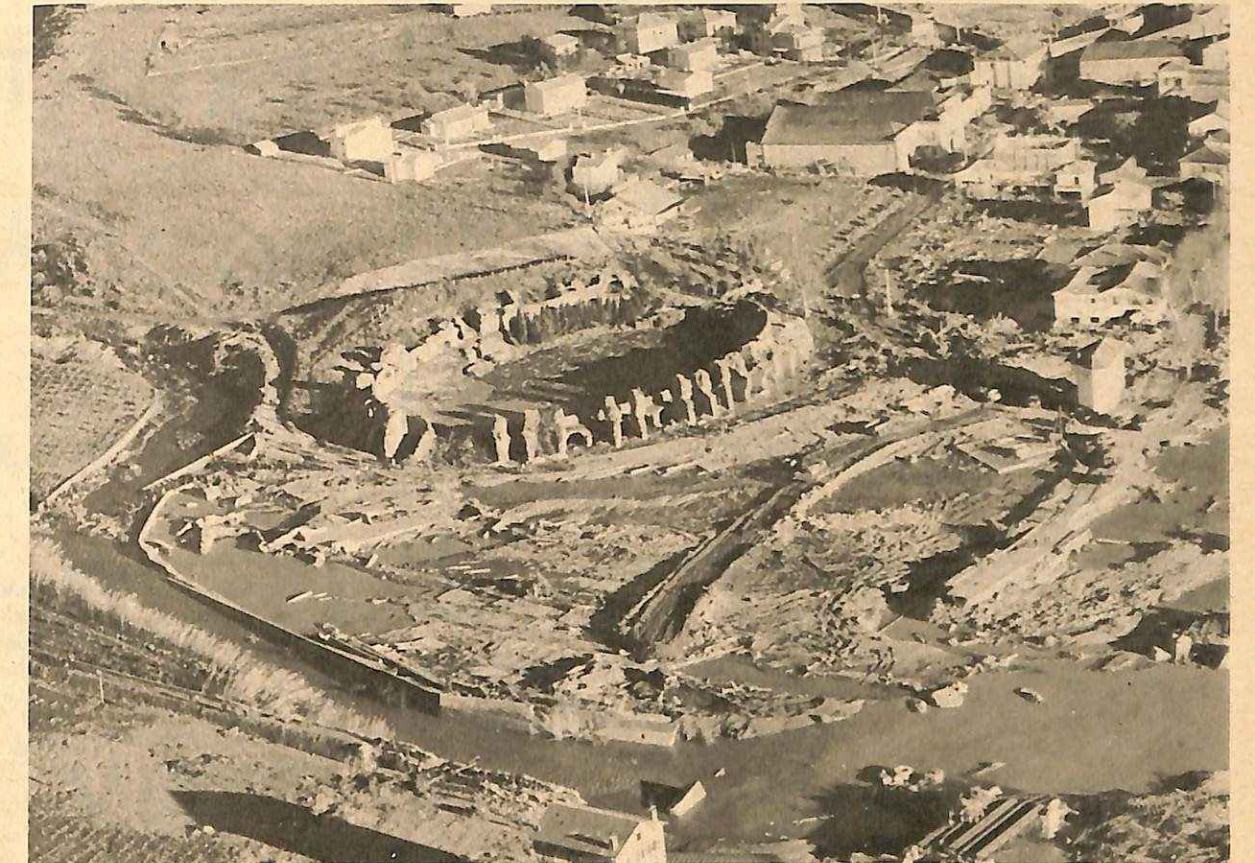
10.000 ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΕΣ ΚΑΤΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΑ ΣΩΣΕΩΣ, ΕΝΩ ΜΙΑ ΣΤΡΑΤΙΑ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ

ΣΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΕΡΓΟ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Αυπολόγιστα είναι τα θύματα της τραγωδίας. Καθημερινά, κατακαθίζοντας ή λάσπη, ελευθερώνει από την πηκτή αγκαλιά της καινούργια πτώματα και ο μακάβριος κατάλογος ανεβαίνει. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές οι άγνωστοι νεκροί είχαν ανέβη στους 331. Άλλα υπολογίζεται ότι τελικά ο αριθμός των νεκρών και των εξαφανισθέντων θα πλησιάσει ή ίσως και θα υπερβεί τις εξηκοντάδες. Και οι υλικές ζημιές είναι τεράστιες. Περί εθνικής συμφοράς μίλησε ο στρατηγός Ντέ Γκώλλ. Και στο μεταξύ, ενώ οι αρμόδιοι, ή κοινή γνώμη και ο τύπος αναζητούν τυχόν υπευθύνους, σε μία έξαρση του πνεύματος διεθνούς αλληλεγγύης, δοθήθεια καταφθάνει συνεχώς στην κετσεστραμμένη πόλη από διάφορες χώρες όλου του κόσμου.

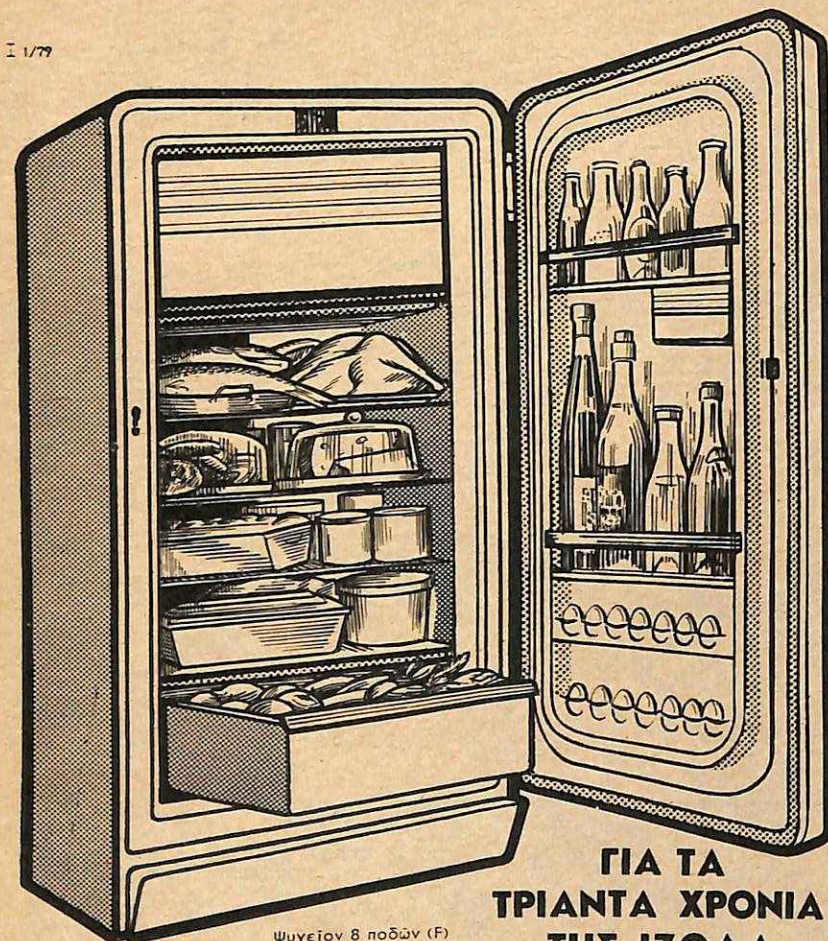

ΜΟΝΟ ΤΑ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ έρείπια του ρωμαϊκού αμφιθεάτρου έμειναν άθικτα από την καταστροφή. Σιωπηλά και αδιάφορα όρθώνουν πάντα τον επιδλητικό όγκο τους μέσα από την απέραντη θάλασσα της λάσπης.

ΘΕΑΜΑ σπαρακτικό, αλλά και καθημερινό στην πόλη του θαλάσσιου. Σειρές από φέρετρα έξω από την εκκλησία, όπου θα ψαλή ή όμαδική νεκρώσιμη ακολουθία. Υπάρχουν οικογένειες που χάσανε δυό, τρείς και περισσότερους ακόμη αγαπημένους.

ΣΑΡΚΑΣΜΟΣ της μοίρας. Ουρά μπροστά στο δυτιοφόρο για δυό σταγόνες νερό. Ένας από τους μεγαλύτερους έχθρους που αντιμετώπισαν οι πλημμυροπαθείς ήταν ή δίψα

ΓΙΑ ΤΑ
ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ

Ψυγείον 8 ποδών (F)

7.900

Έχει από σήμερα το ύπ' αριθ. 1
ηλεκτρικό ψυγείο της ελληνικής αγοράς

Έπωφεληθήτε
της ιδιαίτερας ευκαιρίας

ΤΩΡΑ

Νέες μειωμένες τιμές

ΨΥΓΕΙΟΝ 6 ΠΟΔΩΝ (Κ) 8.400 7.900 ΔΡΧ.

ΨΥΓΕΙΟΝ 8 ΠΟΔΩΝ (Κ) 9.400 8.600 ΔΡΧ.

ΨΥΓΕΙΟΝ 8 ΠΟΔΩΝ (F) 9.900 8.900 ΔΡΧ.

ΣΕ 18 ΜΙΚΡΕΣ ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΜΙΚΡΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ!

ΙΖΟΛΑ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

"Έχει πάντοτε προβλήματα ή 'Ανωτάτη Παιδεία στήν 'Ελλάδα

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Είς την 'Ελλάδα υπάρχουν σήμερα 9 ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα (πανεπιστήμια κλπ.) με 26 ένδω βασικά σχολές (πέραν των 3 στρατιωτικών «παραγωγικών» σχολών: Ευελπίδων, Δοκίμων και 'Ικάρων) και 14 «παιδαγωγικά ακαδημία» (δηλαδή, διδασκαλεία). Και φοιτούν εις αυτά περί τας 20.000 σπουδαστών: 17.005 εις τὰ πανεπιστήμια κλπ. και 2.859 εις τὰ διδασκαλεία. Προπολεμικώς ὑπῆρχαν 6 ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και ἐφοιτούσαν εις αυτά 9.713 ένδω σπουδασταί (8.301 εις τὰ πανεπιστήμια κλπ. και 1.412 εις τὰ διδασκαλεία). "Εχομεν, δηλαδή, έντος εικοσαετίας ὑπερδιπλασιασμόν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτῶντων εις ανώτατας σχολάς.

Τὰ στοιχεῖα αὐτά, πού δέν στεροῦνται ἐνδιαφέροντος, περιλαμβάνονται εις τὸν πρό ὀλίγου ἐκδοθέντα —πρῶτον μεταπολεμικῶς— ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος τόμον διὰ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, ὃ ὁποῖος ἀφορᾷ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-1956. Μία προσεκτικώτερα ὁμως ἀνάλυσις και ἐπεξεργασία τῶν ἀριθμῶν τοῦ τόμου ὁδηγεῖ και εις ἄλλα πολὺ πρὸ ἐνδιαφέροντα και θετικά συμπεράσματα ἐπὶ θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἕως τώρα μόνον εἰκασίαι ἦσαν δυναταί, ἐλλείψει συγκεκριμένων στοιχείων.

Και πρῶτον ἔρχεται τὸ θέμα τῆς κοινωνικῆς προελεύσεως τῶν σπουδαστῶν. Συμφῶνως πρὸς τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, τὰ 20,7% ἐξ αὐτῶν ἔχουν γονεῖς γεωργούς και κτηνοτρόφους· τὰ 14,8% ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου και νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου· τὰ 11,9% ἀσκούντας ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα· τὰ 11,1% ἐμπόρους· τὰ 9,3% εἰσοδηματίας και συνταξιούχους· τὰ 6,4% ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων· τὰ 6,2% βιομηχανοῦς και βιοτέχνων και τὰ 5,2% ἐργάτας και τεχνίτας. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ σημαίνουν ὅτι τὰ 26,4% τῶν σπουδαστῶν προέρχονται ἀπὸ οἰκογενεῖας μισθωτῶν (ὑπαλλήλων δημοσίου και νομικῶν προσώπων, ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων και ἐργατῶν), πού ἀντιπροσωπεύουν μόνον τὰ 14% περίπου τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, ἐνῶ τὰ 20,7% προέρχονται ἀπὸ ἀγροτικὰς οἰκογενεῖας, πού ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἥμισυ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ (49,32%).

Ἡ Ἑλλάς διαιρεῖται εις 9 γεωγραφικά διαμερίσματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ ἔρχονται μετὰ τὴν ἐξῆς σειράν: Στερεὰ και Εὐβοία, Μακεδονία, Πελοπόννησος, Θεσσαλία, Νῆσοι Αἰγαίου, Κρήτη, Θράκη, Ἡπειρος και Ἰόνιοι Νῆσοι. Ποία εἶναι ἡ κατανομή τῶν σπουδαστῶν ἀπὸ γεω-

γραφικῆς ἀπόψεως; Στέλλει, δηλαδή, κάθε γεωγραφικὸν διαμερίσμα εις τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἀριθμὸν σπουδαστῶν ἀνάλογον μετὰ τὸν πληθυσμὸν τοῦ: Τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ τὰ 3 πρῶτα διαμερίσματα: Τὴν Στερεὰν-Εὐβοίαν (6.216), τὴν Μακεδονίαν (3.688) και τὴν Πελοπόννησον (3.569). Τὰ ἄλλα στέλλουν ἢ περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἀναλογικῶς. "Εταὶ «φιλομαθέστερα» διαμερίσματα εἶναι ἡ Κρήτη (1.327), ἡ Ἡπειρος (775) και αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι (543), ἐνῶ ἡ Θεσσαλία, αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου και ἡ Θράκη δέν κρατοῦν τὴν σειράν, πού θὰ ἡμπορούσαν νὰ ἔχουν ἀνάλογα μετὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν. Ἡ Θεσσαλία, τετάρτη πληθυσμικῶς, ἔρχεται πέμπτη σπουδαστικῶς (1.250), αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τὴν πέμπτην σειράν πίπτουν εις τὴν ἑκτὴν (1.159) και ἡ Θράκη ἀπὸ τὴν ἑβδόμην εις τὴν ἐνάτην (428).

"Ενα ἄλλο πολὺ χαρακτηριστικὸν συμπέρασμα εἶναι ὅτι μεταπολεμικῶς οἱ σπουδασταὶ παρουσιάζουν μικροτέραν ἐπίδοσιν ἢ ἀντιμετωπίζουν μεγαλυτέρας δυσχερεῖας διὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου. Διότι, ἐνῶ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἠξήθη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1938 κατὰ 104,5%, ὁ ἀριθμὸς τῶν λαβόντων πτυχίον τὸ 1956 παρουσιάζει αὐξήσιν ἐναντι τοῦ 1938 μόνον κατὰ 79,3% (2.511 πτυχιοῦχοι τὸ 1938, ἐναντι 4.469 τὸ 1956). Αὐτὰ γενικῶς. Εἰδικώτερον, ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τῆς ἐπιδόσεως τῶν δύο φύλων προκύπτει ὅτι τὰ κορίτσια εἶναι ἐπιμελότερα τῶν ἀγοριῶν. Διότι, ἐνῶ τὸ 1956 ἀντεπροσώπευσαν τὰ 24,1% τοῦ συνόλου τῶν σπουδαστῶν, ἐκάλυψαν τὰ 34% τῶν λαβόντων πτυχίον κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος.

"Απογοητευτικά εἶναι τὰ πορίσματα πού συνάγονται ἀπὸ τὴν μελέτην και τὴν σύγκρισιν τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Τὸ 1956 ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν πανεπιστημίων κλπ. και διδασκαλείων ἀνῆρχετο εις 812, ἐναντι 594 τοῦ 1938. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν ἠξήθη κατὰ 104,5%, ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν ἐσημείωσεν αὐξήσιν μόνον κατὰ 36,7%. Εἰδικώτερον, ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα μόνον τὸ Πολυτεχνεῖον ἀπέκτησε καθηγητὰς ἀναλογικῶς πολὺ περισσοτέρους ἀπὸ τὴν αὐξήσιν τῶν σπουδαστῶν τοῦ (124,7% αὐξήσις τῶν σπουδαστῶν και 310,4% αὐξήσις τῶν καθηγητῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προπολεμικά δεδομένα). Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἐνῶ οἱ φοιτηταὶ ἠξήθησαν κατὰ 72%, οἱ καθηγηταὶ μόλις ἔφθασαν τὰ 10,4%, εις δὲ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοὶ εἶναι 258% και 118,4% (καθηγηταί). Εἰς τὰ 14 διδασκαλεῖα ἐπίσης ἐναντι 100% αὐξήσεως τῶν σπουδαστῶν ἔχομεν μόνον 19,1% αὐξήσιν τῶν καθηγητῶν.

"Αν ἀφαιρέσωμεν τὰ διδασκαλεῖα, τὸ σύνολον τῶν καθηγητῶν τῶν δύο πανεπιστημίων και τῶν ἄλλων ἐπτὰ ἀνωτάτων σχολῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εις 638 διὰ 17.005 σπουδαστάς, ἐνῶ ἡ Νορβηγία ἔχει 776 πανεπιστημιακοὺς καθηγητὰς διὰ 5.676 σπουδαστάς, ἡ Δανία 814 διὰ 12.647, ἡ Ἑλβετία 2.095 διὰ 16.465, ἡ Σουηδία 1.695 διὰ 20.801 και ἡ Αὐστρία 2.537 καθηγητὰς διὰ 22.850 σπουδαστάς. "Ολα αὐτὰ τὰ κράτη ἔχουν πληθυσμὸν μικρότερον τῆς Ἑλλάδος.

"Απὸ τὴν σύγκρισιν αὐτὴν συνάγεται —ἐκτὸς τοῦ δυσαναλόγως μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν— και κάτι ἄλλο, πολὺ σημαντικώτερον. "Οτι κακῶς διατυπώνεται ἐπικρίσεις διὰ τὴν τροπὴν πρὸς ἀνωτάτας σπουδὰς μεγάλου ἀριθμοῦ νέων. "Εὰν ἐξαίρεσωμεν τὴν Νορβηγίαν ὅπου ἡ ἀναλογία εἶναι χαμηλότερα τῆς ἐλληνικῆς (5.676 σπουδασταὶ πανεπιστημίων κλπ. ἐπὶ πληθυσμῷ 3.156.950, δηλαδή 1,8 σπουδασταὶ ἐπὶ 1.000 κατοίκων, ἐναντι 2,1 τῆς Ἑλλάδος), ὅλοι αἱ ἄλλαι χώραι ἔχουν ἀναλογικῶς μεγαλύτερον ἀριθμὸν σπουδαστῶν, ἤτοι: ἡ Δανία 2,9, ἡ Ἑλβετία 3,5, ἡ Σουηδία 2,9 και ἡ Αὐστρία 3,3.

Βασικά συμπεράσματα

Τέσσαρα εἶναι τὰ βασικά και γενικοῦ ἐνδιαφέροντος συμπεράσματα, πού συνάγονται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν και τὴν σύγκρισιν τῶν στατιστικῶν στοιχείων περὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως εις τὴν Ἑλλάδα.

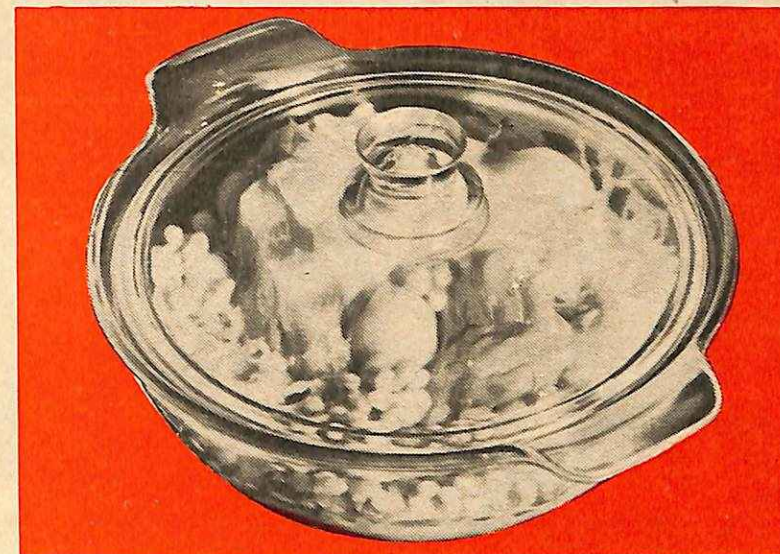
Πρῶτον, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν σπουδαστῶν εἶναι μικροαστικῆς και ἀγροτικῆς καταγωγῆς, προερχόμενον ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ ἀσθενέστερα στρώματα. Ἡ διαπίστωσις αὕτη δημιουργεῖ διὰ τὸ κράτος ὀρισμένως ὑποχρεώσεις διευκολύνσεως τῶν σπουδῶν εις τοὺς νέους αὐτοὺς, πού ἀντιμετωπίζουν οἱ περισσώτεροι μεγάλας ὑλικὰς δυσχερεῖας.

Δεύτερον, ὅτι εἶναι τραγικῶς ἀνεπαρκῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, μὴ ἀντέχων εις καμμίαν σύγκρισιν. "Ο ἀντίκτυπος τῆς ἀνεπαρκείας αὐτῆς ἐπὶ τῆς στάθμης τῆς παρεχομένης μορφώσεως εἶναι προφανής. Ἐπιβάλλεται, λοιπόν, ν' αὐξηθῇ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν εις ὅλα τὰ πανεπιστήμια κλπ. —πλὴν τοῦ Πολυτεχνεῖου, ὅπου ὑπάρχει ἐπάρκεια.

Τρίτον, ὅτι ὑπὸ τὰς κρατούσας συνθήκας —ἀριθμὸς καθηγητῶν και μέσα ἐκπαίδευσως— θ' ἀπετέλει ἐγκλημα ἡ κατάργησις τοῦ «κλειστοῦ ἀριθμοῦ» τῶν σπουδαστῶν. Κανονικῶς, μάλιστα, θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ αὐτὸς ἀκόμη περισσότερον, ἐφ' ὅσον παραμένει εις τὰ σημερινὰ χαμηλότερα ἐπίπεδα ὁ ἀριθμὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Και τέταρτον, ὅτι κανονικῆ εἶναι ἡ δίψα τῆς μαθήσεως εις τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ δέν ἡμπορεῖ νὰ τὴν ικανοποιήσῃ τὸ κράτος μετὰ περιωρισμένα μέσα πού θέτει εις τὴν διάθεσιν τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως. Ἐὰν εις τὰς 17.000 σπουδαστῶν τῶν ἐδῶ ἀνωτάτων σχολῶν προσδωσωμεν και τὰς 5.000 περίπου πού φοιτοῦν εις πανεπιστήμια τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁλοπνόμεν ὅτι πάλιν ὑπολείπονται περιθώρια ἕως ὅτου φθάσωμεν τὸ ἐπὶ τοῖς χιλίοις πρσσοστὸν ἄλλων μικροτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν (2,5 ἐναντι 2,9 ἕως 3,5).

Πυράντοχος ὕαλος τῶν ἐργοστασίων
τῆς πόλεως JENA
Γνησία μόνον με χρυσοπρασίνην ἀπόχρωσιν.

Κατάλληλος γιὰ ὅλες τῖς κουζίνες, ηλεκτρικοῦ, ἀερίοφωτος και ἀνδρακος.

ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΥΝΗΘΙΖΕΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΑΝΕΞΙΝ!

Ἐφ' ὅτου τὸ γυαλί μεταμορφώθηκε σὲ πλήρη γούστου σχήματα γιὰ σκευὴ μαγειρικὰ και ταυτοχρόνως ἐπιτραπέζια, κάθε γυναῖκα ὑπορεῖ νὰ ἐξοικονομήσῃ πρόσθετον χρόνον ἀνέσεως: οἰκονομία κατὰ τὸ μαγεῖρεμα, οἰκονομία και μετὰ τὸ μαγεῖρεμα διότι τὰ ἀπολύτως ἀπληλαγμένα πόρων και ἀμυχῶν ὑάλινα σκευή, ἐγγυῶνται ἕνα ταχύ, και ἀπόλυτον καθάρισμα.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν προτερημάτων πού ἔχει ἡ πυράντοχος ὕαλος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας. Ζητήσατέ τα εις τὰ μεγάλα καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, ΑΚΡΟΝ - ΙΛΙΟΝ - ΚΡΥΣΤΑΛ, ὡς και εις τὰ λοιπὰ μεγάλα καταστήματα ὑαλικῶν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

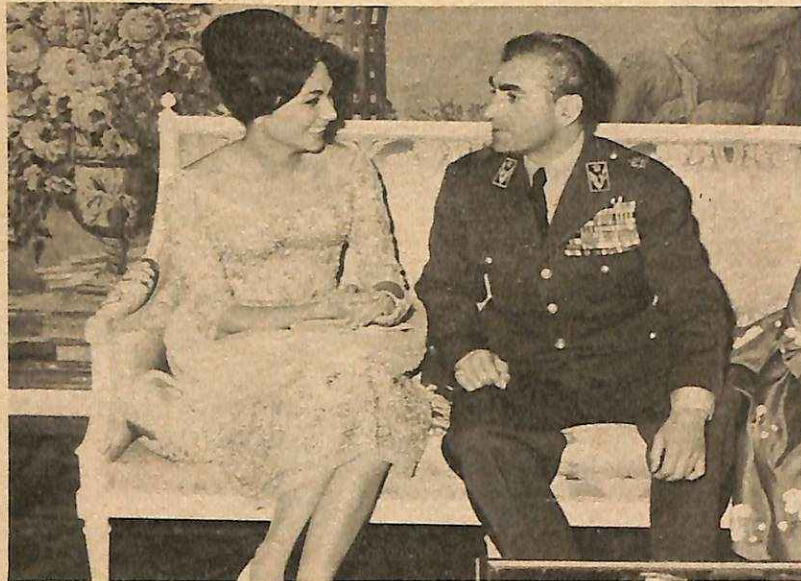
ΚΟΣΜΟΣ

S A A L E - G L A S G M B H
J E N A O T T O - S C H Ö T T - S T R A S S E P O S T F A C H 5 0

Γερμανικῆς Δημοκρατίας.

Ἀντιπροσωπεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα:
Δημ. Βερούτης & Υἱός, Ἀθῆναι Βερανζέρου 14 Τηλ. 523-928
Ἐκδοεῖς: Γ' Σεπτεμβρίου 18 (Πλ. Λαυρίου) Β' Ὁρόφος Νο 1

Η Φαράχ Ντιμπά λύνει την σιωπή και για πρώτη φορά εξομολογείται σε μια ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ συνέντευξή της προς τον ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΣΑΝΤΣ τα σχέδιά της ως αυτοκράτειρας της Περσίας

Είμαι ή πιό εύτυχισμένη γυναίκα στον κόσμο!

ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ τη χαρά της, την εύτυχία της ή χθεσινή φοιτήτρια, καθώς βλέπει δίπλα της, στον ίδιο καναπέ, αψιμανό σύζυγό της τόν Σάχη.

Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ σ' όλη την Έλλάδα

(Φωτ. Dalmas 10, U.P.I. 1)

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ των άρραβώνων του, ο Σάχης παρέστη στους γάμους της αδελφής του, πριγκίπισσας Φατμέ, και του στρατηγού της αεροπορίας του Ίράν Καταμί.

ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ αυτοκρατορική πρόθεση για την άδιατάρακτη εύτυχία της νεόνυμφης (άριστερά) και της νεαρής μελλονύμφης.

Η μέλλουσα αυτοκράτειρα, άπαστράπτουσα μέσα στην ώραία σατέν κάπα που της έτοιμασε το Παρίσι, φθάνει στο Μαρμάρινο Ανάκτορο της Τεχεράνης, για την τελετή των άρραβώνων της. Οι άρραβώνες, όπως είναι γνωστό, έγιναν σε στενώτατο κύκλο και παρευρέθησαν αποκλειστικά τα μέλη της αυτοκρατορικής οικογενείας του Ίράν.

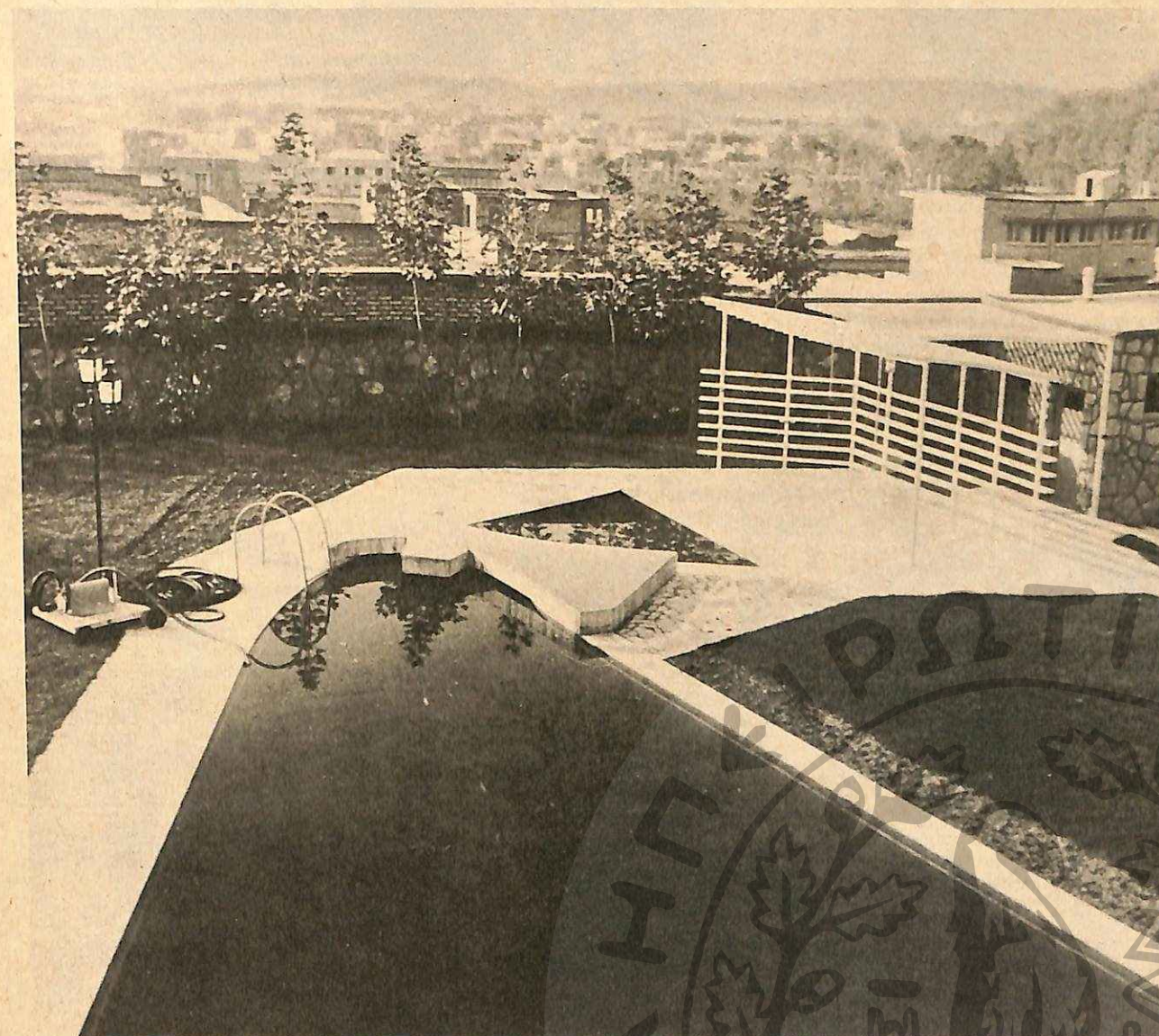
Είναι μια μοντέρνα κοπέλα, με άπλους τρόπους και ευρωπαϊκή παιδεία. Αγαπάει τα σπόρ —στα όποια μάλιστα επιδίδεται με επιτυχία—, τις καλές τέχνες και τη μουσική. Στο σπίτι του θείου της, όπου κατέλυσε φθάνοντας στην Τεχεράνη και μέχρι να γίνουν οι άρραβώνες, η εύτυχισμένη νέα προσπαθούσε να κρύψει την αδημονία της και να ξεγελάσει το χρόνο, τότε τριγυρίζοντας άσκοπα, τότε καθισμένη για λίγο στο πιάνο, και πάντοτε γελώντας.

«ΕΙΜΑΙ Η ΠΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ!..»

Η Φαράχ Ντιμπά, η ηλικίας 21 ετών Ίρανη καλλονή, την οποία διάλεξε ο Σάχης για τρίτη σύζυγό του, ύστερα από ένα σύντομο ειδύλλιο που κράτησε δυό εβδομάδες, μου μίλησε μέσα στο πλημμυρισμένο από λουλούδια διαμέρισμά της για την αγάπη της. Στη μοναδική αυτή συνέντευξή της —την ειλικρινή αποκάλυψη ενός βασιλικού ρομάντσου, όπως τη διηγήθηκε ποτέ μια μελλοντική βασίλισσα— η Φαράχ Ντιμπά μου είπε: «Αγαπώ πραγματικά τον Σάχη. Και επειδή τον αγαπώ τόσο πολύ, επιθυμώ να συμμεριστώ τη ζωή του και να κάνω το κάθε τι για να είμαι εύτυχης. Έπιθυμώ να του δώσω ένα γιο και διάδοχο. Έπιθυμώ να αποκτήσω τρία παιδιά. Ω! ξέρω πολύ καλά τα προβλήματα...».

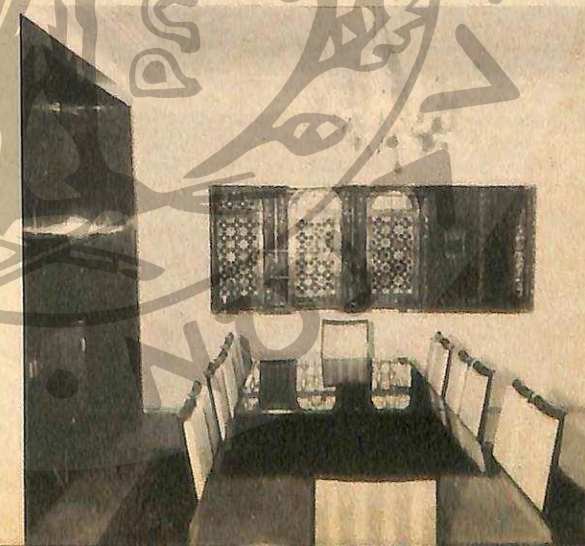
↑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ καλάθια με εκλεκτά άνθη άρχισαν να φθάνουν, από την παραμονή των άρραβώνων, στο Μαρμάρινο Άνάκτορο —δωρα των πιδ διακεκριμένων προσωπικοτήτων της Περσίας προς τη μέλλουσα αυτοκράτειρά τους.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ υπερμοντέρνο και η ασιατική καθυστέρηση διασταυρώνονται σε κάθε βήμα στην Περσία («Εικόνες» τεύχ. 180). Στην Τεχεράνη, που έχει να επιδείξει πολλή αθλιότητα, θα συναντήσει κανείς και χολλγουντιανής έμπνεύσεως νησίδες, όπως η άραία βίλλα του θείου της Φαράχ Ντιμπά, στην οποία μεγάλωσε.

ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΝ για το παλάτι, οι στενοί συγγενείς της Φαράχ συγκεντρώθηκαν, σ' ένα τελευταίο οικογενειακό γεύμα, στη βίλλα του θείου της, στο Σεμιράν, 14 χλμ. από την Τεχεράνη. Στην τραπεζαρία του ισόγειου, που είναι χαρακτηριστικά διακοσμημένη με ανατολίτικα μοτίβα, άποχαιρέτησαν τη μικρή η οποία αύριο θα είναι βασίλισσά τους.

Στην περσική πρωτεύουσα τέλειωσαν και οι τελευταίες προετοιμασίες για τον τρίτο γάμο του Σάχη με τη νεαρή και όμορφη Φαράχ Ντιμπά —ένα γάμο κάπως παράξενο, αφού, στο βάθος των έορταστικών εκδηλώσεων και των επισήμων και λαμπρών τελετών, θα προβάλλει η μελαγχολική μορφή της Σοράγια. Η τύχη του γάμου της μικρής και χαριτωμένης Φαράχ Ντιμπά, που σε τρεις μέρες θα είναι πια σύζυγος του Σάχη, βρίσκεται στα χέρια της Μοίρας. Αν είναι τυχερή να προσφέρει στο θρόνο τον πολυπόθητο διάδοχο, θα λύσει το συνταγματικό πρόβλημα της χώρας, θα στερεώσει τη θέση της Δυναστείας και θα γίνη πραγματική και άναμφισβήτητη αυτοκράτειρα. Πόσα ζητήματα και πόσο μεγάλα εξαρτώνται από τη γέννηση ενός αγοριού... Για το γάμο της με τον Σάχη και τα όνειρά της νέας της ζωής, η Φαράχ μιλάει στη συνέντευξη που έδωσε στον Φρέντερικ Σάντς.

**'Αποκλειστική συνέντευξη
τῆς Φαράχ Ντιμπά**

«ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ: Ο ΣΑΧΗΣ ΕΙΝΑΙ

ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΟΥ»

Frederick Sands

«Έτσι άρχισε ή ιστορία, συνέχισε. Ο άνδρας της πριγκίπισσας Σα-
ρα

Έκεί που δόθηκε η ναυμαχία για την ανεξαρτησία της Ελλάδος

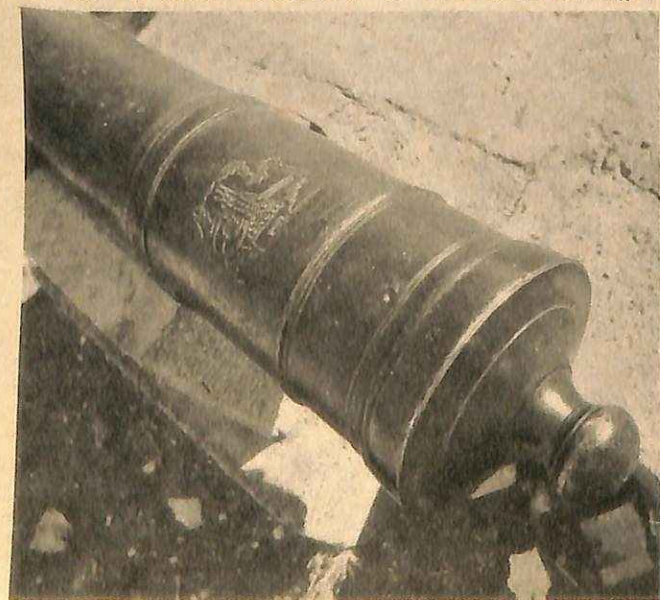
ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΙΜΠΡΑΗΜ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΝΑΥΑΡΙΝΟ

Δέν είναι λίγοι αυτοί που έχασαν τη ζωή τους αναζητώντας χαμένους θησαυρούς στα βάθη των θαλασσών και είναι ελάχιστοι εκείνοι που κατάφεραν κάτι να ανασύρουν από τους υγρούς τάφους, όπου μαζί με τον θρύλο, ήταν θαμμένες και απολύτιμες απώλειες». Ναυμαχίες, τραγικά ναυάγια και θεομηνίες έστειλαν στις θάλασσες θησαυρούς άμυθητους και υπολείμματα πολιτισμών. Ο θρύλος μιλάει και για τον θησαυρό του 'Ιμπραήμ Πασά, που βρίσκεται θαμμένος στον βυθό του Ναυαρίνου, απ' τον καιρό της ιστορικής ναυμαχίας. Αυτός ο θησαυρός έγινε ο στόχος των αναζητήσεων μιάς μικρής ομάδος Γάλλων, που οι έρευνές της τέλειωσαν πριν από λίγο καιρό.

ΣΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ φαίνεται το πυροβόλο που ανασύρθηκε από το βυθό. Διακρίνεται το σουλτανικό οικόσημο.

Στα μέλη της μικρής αυτής αποστολής συγκαταλέγονταν ο προϊστάμενος αθλητισμού του Κλάμπ Μεντιτερανέ της Κέρκυρας Μαρσέλ Κοντάλ, τέως πρωταθλητής του θαλασσίου σκι και της υποβρυχίου αλμείας, ο γυμναστής Γκυ Πουλέ, ο Ζάκ Πενώ, πρώην πρωταθλητής υποβρυχίου κυνηγίου, ο Ζάκ Κασσέλ, ναυαγοσώστης, ο 'Αλξ Λασκότ, ειδικός στις εξερευνήσεις του βυθού, και άλλοι.

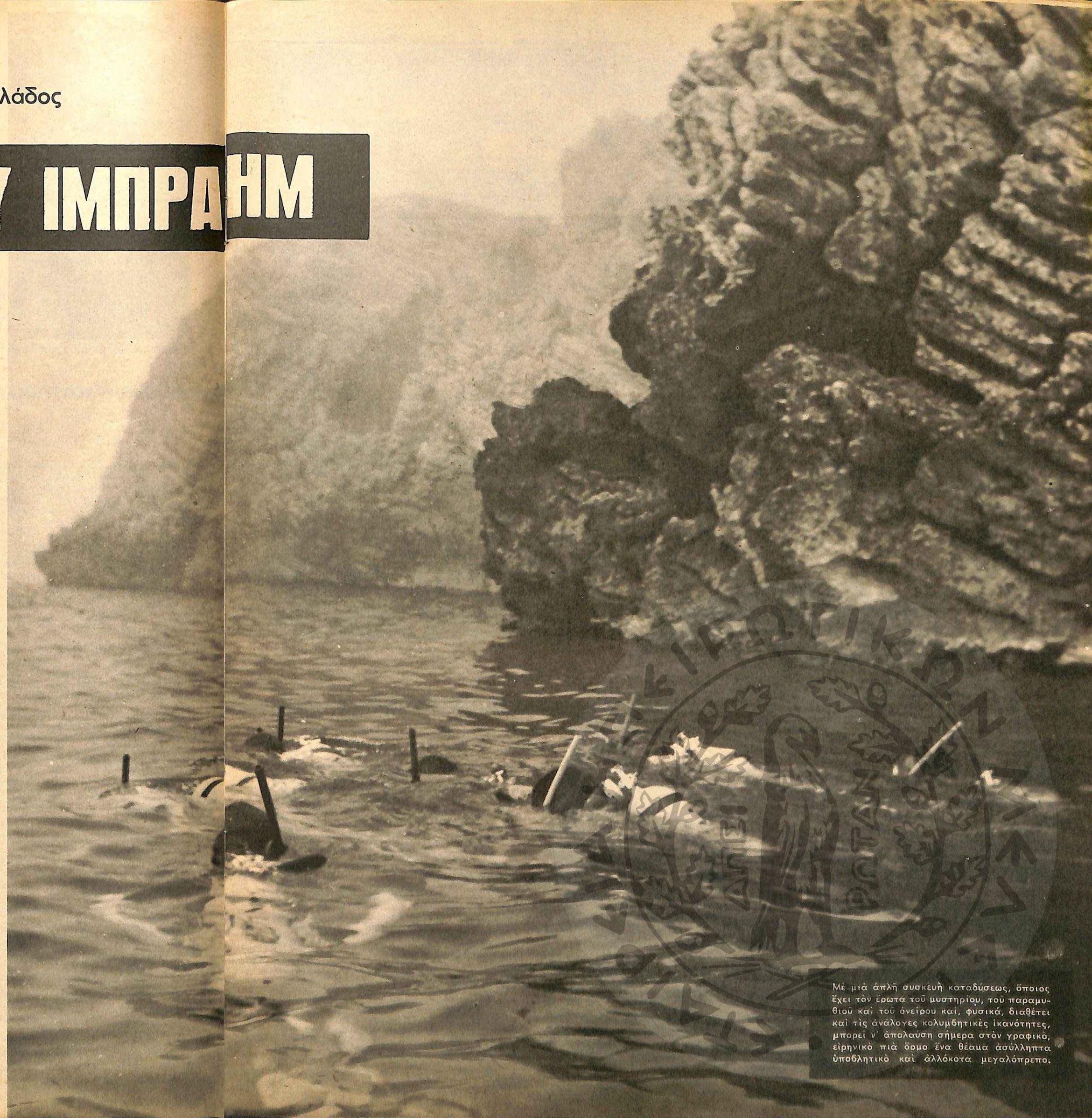
Ύστερα από μία προεργασία που έκαναν, ξεσκαλίζοντας τα αρχεία του πολεμικού ναυτικού, ξετύπωσαν μερικούς χάρτες και κατόπιν μελέτης έπεσήμαναν τη θέση των συντριμμάτων του τουρκοαιγυπτιακού στόλου, καθώς και το βάθος της περιοχής εκείνης.

Στην προσπάθειά τους αυτή τους βοήθησε πολύ να εντοπίσουν την περιοχή και ένας ειδικός χάρτης, ο οποίος αναγράφει τα σημεία όπου απαγορεύεται από τις ναυτικές αρχές το άγκυροβόλι των πλοίων.

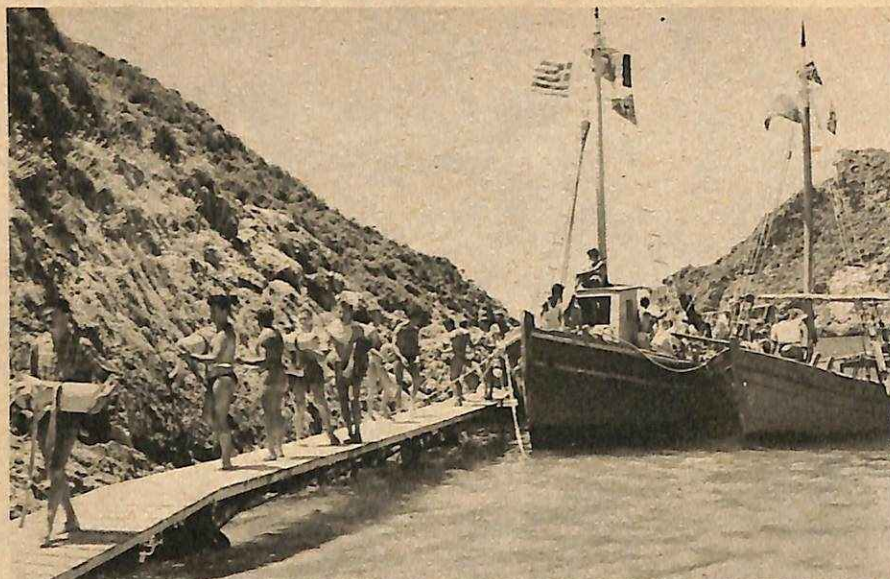
Η απόσταση της απαγορευμένης ζώνης κυμαίνεται μεταξύ 700-750 μ. από τη στεριά. Το βάθος στην περιοχή αυτή ποικίλλει από 20 ως 50 μέτρα, πράγμα που επιτρέπει την υποβρύχια έρευνα με συσκευή ό-ζυγόνου.

Παλαιότερα, πολλά πλοία, που δεν γνώριζαν ότι στο σημείο εκείνο βρισκόταν θαμμένος ο στόλος του 'Ιμπραήμ, άγκυροβολούσαν, με αποτέλεσμα τις περισσότερες φορές να σκαλώνη ή άγκυρά τους και να παραμείνη αίχμαλτη από τα υπολείμματα της αρμάδας του 'Ιμπραήμ.

Ένας από τον γαλλικό αυτό δμίλο, ο 'Αλξ Λασκότ, που κατέβηκε στο βυθό του κόλπου του Ναυαρίνου μαζί με τον συμπατριώτη του Μαρσέλ Κον-

Με μία απλή συσκευή καταδύσεως, όποιος έχει τον έρωτα του μυστηρίου, του παραμυθιού και του ονείρου και, φυσικά, διαθέτει και τις ανάλογες κολυμητικές ικανότητες, μπορεί ν' απολαύσει σήμερα στον γραφικό, ειρηνικό πιά δρομο ένα θέαμα ασύλληπτα υποβλητικό και αλλόκοτα μεγαλόπρεπο.

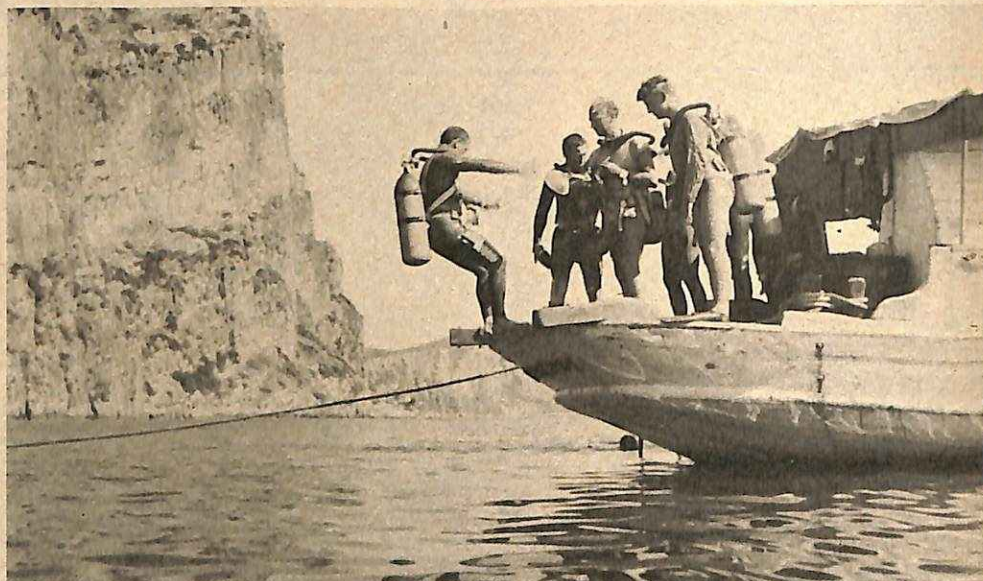
ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΙΜΠΡΑΗΜ

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ γαλλικό έκστρατευτικό σώμα εξερεύνησε το περασμένο καλοκαίρι τόν θυθό, στὸ Ναυαρίνο, γιὰ ν' ἀπολαύσει τὸ ὑγρὸ νεκροταφεῖο τοῦ τουρκοαἰγυπτιακοῦ στόλου καὶ μετὴν ἐλπίδα ν' ἀνασύρει ἐνδεχομένως τοὺς θησαυροὺς τοῦ 'Ιμπραήμ.

ΕΝΑΣ-ΕΝΑΣ βουτάνε οἱ ἐξωπλισμένοι δύτες τῆς γαλλικῆς ὁμάδος στὰ γαλήνια νερά, τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὰ λείψανα τῆς φοβερῆς ἀρμάδας.

ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ γνωρίζουν ὄχι μόνο τὶς λεπτομέρειες τῆς ἱστορικῆς ναυμαχίας, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν τοπογραφία, ὥστε νὰ χρησιμεύουν σὰν ὁδηγοί.

“Ένα πλήθος πολυτίμων ἴσως ἀντικειμένων παραμένει στὴ λάσπη καὶ τὴ βλάστηση τοῦ θυθοῦ

Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΧΝΗ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΩΝΤΑΝΗ ΤΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΜΒΑΝΤΟΣ

τάλ, περιγράφει τὴ συνάντησή του μετὸν κόσμο τῆς σιωπῆς:

«Τὸ πρῶτο πράγμα ποὺ ἀντίκρισα φτάνοντας στὸ θυθὸ ἦταν μιὰ ντελικάτη ἀνεμώνια τῆς θάλασσας, ποὺ ξεπρόβαινε δεῖλὰ ἀπὸ τὸ στόμιο ἑνὸς κανονιοῦ.

» Ἀπὸ τὰ μεγάλωπρα καράδια τοῦ 'Ιμπραήμ καὶ τοῦ Ταχέρ Πασά δὲν μένουν παρὰ ξύλινα δοκάρια, σαπισμένα σανίδια, καθὼς καὶ διάφορα μικροαντικείμενα, ἐνθὺμια τῆς τιτανικῆς ἐκείνης συγκρούσεως. Μὲ κάθε προσοχὴ τὰ ἀνασύραμε στὴν κουβέρτα τοῦ μικροῦ καϊκιῦ, ποὺ μᾶς εἶχε μεταφέρει στὸ χῶρο τῶν ἐξερευνησεων».

Τὸ ἱστορικὸ τῆς Ναυμαχίας

Δὲν ὑπάρχει, σήμερα ἀκόμη, στὸ Ναυαρίνο ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴ γνωρίζῃ μετὰ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἱστορικὴ ναυμαχία τοῦ 1827. Ἀπλοὶ βαρκάρηδες μποροῦν νὰ σοὺ διηγηθοῦν ὅλη τὴν ἱστορία, χωρὶς καμμιὰ ἀνακρίβεια.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1827 ὁ τουρκοαἰγυπτιακὸς στόλος, ἀπὸ 81 πολεμικά, μετὰ 2.436 πυροβόλα, δρισκόταν ἀγκυροβολημένος στὸν ὄρμο τοῦ Ναυαρίνου, ἀπ' ὅπου ἐτοιμαζόταν ν' ἀποπλεύσῃ γιὰ νὰ καταφέρῃ τὸ τελευταῖο πλήγμα στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, ποὺ ἔπινε ἤδη τὰ λοῖσθια. Ἀλλὰ, στὸ μεταξύ, οἱ πολυαίμακτοι καὶ πολυτεῖς ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων εἶχαν προκαλέσει τὶς συμπάθειες τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης καὶ οἱ τρεῖς μεγάλες δυνάμεις — Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία — εἶχαν ἀναλάβει ἤδη μετὰ τὴ συνθήκη τῆς δῆς 'Ιουλίου 1827 τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπιβάλλουν τὴν εἰρήνη ἐδὲ τὸν τηλεβόα, ἂν εἶναι δυνατόν, διὰ τῶν τηλεβόλων, ἂν ἄλ-

Η ἸΔΕΑ τῆς τουριστικῆς ἐξερευνησεως τοῦ ὄρμου τοῦ Ναυαρίνου εἶναι τελείως πρόσφατη. Μερικοὶ Γάλλοι, κάνοντας μακροβούτια, δρέθηκαν τυχαῖα μπροστὰ στὸ «θησαυροφυλάκιο» τῆς ἀρμάδας. Κι ἀπεφάσισαν νὰ συστηματοποιήσουν τὸ ἰδιότυπο αὐτὸ ὑποβρύχιο κυνήγι. Ἡ ἀποστολὴ ὀργανώθηκε καὶ ἀπέδωσε, τὸ περασμένο καλοκαίρι, γιὰ πρώτη χρονιά, θαυμάσια ἀποτελέσματα. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ κίνησις θὰ συνεχιστῇ τοῦ χρόνου σὲ μεγαλύτερη κλίμακα.

ΜΙΑ ΠΙΣΤΟΛΑ μαλακοκαπνισμένη καὶ μιὰ φυσίγγιοθήκη μετὰ λεπτὰ σκαλίσματα, θαυμάσια διατηρημένες στὸν ὑγρὸ τοὺς τάφο, ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὸ θυθὸ. Πάμπολλα παρόμοια ἀντικείμενα κοσμοῦν τὸ Μουσεῖο τοῦ Ναυαρίνου. Ἀσφαλῶς, ὁμως, ἀπέριως περισσότερα βρίσκονται ἀκόμη χωμένα μέσα στὴ λάσπη τοῦ θυθοῦ, ἀνάμεσα στὰ συντρίμια τοῦ στόλου τοῦ 'Ιμπραήμ.

λως εἶναι ἀδύνατον». Ἔτσι, οἱ ναυτικὲς μοῖρες τοὺς, ποὺ ἡ συνολικὴ δύναμή τοὺς ἀνερχόταν σὲ 1.270 πυροβόλα, κρατοῦσαν τὸν τουρκοαἰγυπτιακὸ στόλο ἀποκλεισμένο μέσα στὸ Ναυαρίνο. Ἐπειδὴ ὁμως πλησίαζε ὁ χειμώνας καὶ ὑπῆρχε φόβος νὰ διασκορπισθοῦν, ἀπεφάσισαν νὰ ἀγκυροβολήσουν καὶ οἱ Σύμμαχοι μέσα στὸν ὄρμο. Τὸ πρῶτὸ τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου ἀρχισαν νὰ εἰσπλέουν. Ἀλλὰ, μόλις μπῆκε ἡ ἀγγλικὴ μοῖρα καὶ μέρος τῆς γαλλικῆς, κόπασε ὁ ἀνεμος. Ἔτσι τὰ ὑπόλοιπα πλοῖα τῆς γαλλικῆς καὶ ὁλόκληρη ἡ ρωσικὴ μοῖρα ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὸν ὄρμο.

Κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴ στιγμὴ, ὁ κυβερνήτης τῆς ἀγγλικῆς φρεγάτας «Ντάρμουθ», μὴ μπορώντας νὰ «μανοβρῇ» τὸ σκάφος ἐξ αἰτίας ἑνὸς αἰγυπτιακοῦ πυρπολικοῦ, κατέβασε μιὰ δάρκα καὶ ἀπέστειλε μ' αὐτὴ ἑνὸν ὑποπλοίαρχο μετὰ λευκὴ σημαία νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ πυρπολικὸ ν' ἀλλάξῃ ἀγκυροβόλι. Δὲν εἶχε ἀκόμη πλησιάσει ἡ ἀγγλικὴ δάρκα τὸ πυρπολικὸ, ὅποτε μιὰ βολὴ τοῦφεκιῦ, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ ἑνὸ αἰγυπτιακὸ σκάφος, ρίχνει τὸν ὑποπλοίαρχο νεκρὸ. Μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ τὸ κακὸ εἶχε γενικευθῇ καὶ ὁ τόπος εἶχε μεταβληθῇ σὲ κόλαση πυρός. Ἀπὸ τὰ γύρω βουτὰ ὁ πληθυσμὸς καὶ ὁ στρατὸς τοῦ 'Ιμπραήμ ἔβλεπαν τὸν κόλπο σκεπασμένο ἀπὸ ἕνα πυκνὸ σύννεφο καπνοῦ, ποὺ ἀνάμεσα τοῦ ξεπηδοῦσαν τεράστιες φλόγες συνοδευόμενες ἀπὸ πανδαιμόνιο ἐκρήσεων. Ἡ μεγάλὴ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ὀθωμανῶν εἶχε φέρεῖ σὲ κρίσιμωτάτη θέση τὰ συμμαχικὰ πλοῖα, ὅποτε σκόπηκε ἐλαφρὸς ἀνεμος καὶ ἀρχισαν νὰ εἰσπλέουν στὸν ὄρμο τὰ ὑπόλοιπα γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ πλοῖα. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἡ σύγκρουσις εἶχε πρὶν κρῖθαι.

Μὲ τὸ σούρουπο τὸ κακὸ εἶχε συντελεσθῇ. Ὁ

τουρκοαἰγυπτιακὸς στόλος εἶχε καταστραφῇ. Πάνω ἀπὸ 2.400 μπρούτζινα πυροβόλα πῆγαν στὸ θυθὸ, χωριστὰ τὰ τοῦφεκια καὶ τὰ ἄλλα πυρομαχικά, ποὺ ῥῆκαν ἀνάπαυση μαζὺ μετὰ τοὺς φημολογούμενους θησαυροὺς τοῦ 'Ιμπραήμ στὸν ὑγρὸ τάφο τοὺς.

Οἱ περιηγητὰὶ ποὺ ἐπισκέπτονται σήμερα τὸ Ναυαρίνο δὲν χάνουν τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσουν τὸ θυθὸ τοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσα ἔχουν ἀκούσει ὅτι κρύβει. Φοροῦν μιὰ συσκευή ὀξυγόνου καὶ βουτοῦν. Ὁταν βγαίνουν στὴν ἐπιφάνεια, μαγεμένοι ἀπ' ὅτι εἶδαν, μιλοῦν μετὰ θαυμασμὸ γιὰ τὴ συνάντησή τοὺς μετὰ τὰ ὑπολείμματα τοῦ στόλου τοῦ 'Ιμπραήμ.

Ἐπιχείρησις δύσκολη

Ὅπως ὑποστηρίζουν τουλάχιστον οἱ λιμενικοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Πύλου, ἡ ἀνέλιξις τῶν συντρίμματων τοῦ στόλου θὰ ρίξῃ ἄπλετο φῶς στὴ νεώτερη ἱστορία καὶ πιθανὸν νὰ ἀνασύρῃ καὶ ὁ φημολογούμενος θησαυρὸς τοῦ 'Ιμπραήμ. Ἡ ἐπιχείρησις, ὁμως, τῆς ἀνεκλύσεως εἶναι πολὺ δύσκολη καὶ ἀπαιτεῖ πολλὰ χρήματα καὶ εἰδικευμένο προσωπικὸ, καθὼς καὶ εἰδικὰ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα θὰ κατορθώσουν νὰ ἀνασύρουν τὰ ναυάγια, ποὺ τὰ περισσότερα εἶναι χωμένα στὴν ἄμμο καὶ στὴν πλοῦσις βλάστησις τοῦ θυθοῦ.

Τὸ Μουσεῖο τοῦ Ναυαρίνου στολίζεται σήμερα μετὰ ἀρκετὰ εὐρήματα, ποὺ ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὸν ὁμώνυμο κόλπο κατὰ καιροὺς ἀπὸ διάφορους ἐξερευνητάς. Τὰ τελευταῖα, μετὰ τὰ ὁποῖα στολίστηκε τὸ Μουσεῖο, εἶναι αὐτὰ ποὺ ἀνέστυραν τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἐξερευνητικῆς ἀποστολῆς.

Σ Π.

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΪΝ

Μυθιστορηματική βιογραφία (3)

Στά 1528 ο Έρρίκος Η΄ της Άγγλιας, είναι 37 ετών. Ο Ισχυρός και ιδιότροπος μονάρχης είναι παντρεμένος με την Αικατερίνη την Άραγωνική, άλλ' αρχίζει ν' αποτραβιέται απ' αυτή την γερασμένη πιά γυναίκα, που δέν του έδωσε αρσενικό παιδί. Κατά τη διάρκεια μιάς επισκέψεώς του στο σπίτι του φίλου του, έπιμελητού του Βασιλικού Οίκου σέρ Τόμας Μπόλεϋν, ξαναβλέπει την μικρότερη κόρη του, την Άννα, κ' αισθάνεται γι' αυτήν ένα βίαιο πάθος. Ή νέα κολακεύεται και, ξέροντας πώς είναι επικίνδυνο ν' αντιτίθεται κανείς στις θελήσεις του Έρρίκου, δέχεται τη θέση της δεσποινίδος των τιμών της βασίλισσας.

Αδελφούλα μου, ούτως ή άλλως δέν θα μπορούσες νά τόν κρατήσεις, είπε ο Τζώρτζ στοργικά. Ο βασιλιάς σέ διάλεξε γιά τόν έαυτό του και ξέρει όσα λέγονται γιά τόν Ουάιατ.

—Ο Τόμ δέν τόν άγνοεί, είπε ή Άννα προκλητικά, και δέν φοβάμαι!

—Ο Τόμ είναι τρολλά έρωτευμένος μαζί σου κι αυτό μπορεί νά τού στοιχίσω τό κεφάλι, Νάν! Άκουσέ με, Νάν! Έμεινα στό Ρίτμοντ τρεις έβδομάδες και ξέρω πώς ο βασιλιάς περνάει τόν καιρό του άναστενάζοντας, παίζοντας μιγαλλοική μουσική στην κιθάρα του και, γενικά, μέ τό ύφος πού έχουν οι έρωτευμένοι —έκτός όταν θυμώνη, πράγμα πού συμβαίνει είκοσι φορές την ήμέρα! Δέν ξέρω τί τού έκανες, μά αρχίζει νά χάνη την ύπομονή του! Άν άγαπάς τόν Τόμ, αδελφούλα μου, σώσε τον, γιά όνομα τού Θεού, απ' την έκδίκηση τού βασιλιά!

Η Άννα στεκόταν όρθια, μέ τό γράμμα τού Έρρίκου στό χέρι. Θυμήθηκε τά λόγια τού Ουάιατ: "Όταν άναστεύονται στη θέλησή του είναι σκληρός σαν τόν διάβολο! Ξανάνοιξε τό γράμμα και τό ξαναδιάβασε γιά δεύτερη φορά, άργά. Ήταν πολύ επίζηλη ή θέση της κυρίας των τιμών! Μόνο οι νέες τών καλύτερων οικογενειών είχαν αυτό τό δικαίωμα... Κοίταξε πολύ ώρα τόν αδελφό της:

—Δέν θα γίνω ποτέ έρωμένη του, Τζώρτζ, τ' όρκίστηκα. Λοιπόν, όπωσδήποτε ή ιστορία αυτή θα τελειώσει μέ μιά έκδίκηση...

—Μην παίρνεις πρόωγες αποφάσεις, σ' έβραζω, Νάν! "Όλος ο κόσμος ξέρει πώς είναι επικίνδυνος και είναι πολύ πιθανόν νά τού περάσει αυτή ή ιδιοτροπία όταν σέ ξαναδεί...

—Δέν μ' έλπιζες όσο πρέπει, τού είπε ή Άννα άπαλά. Έχουν περάσει τρεις μήνες και δέν θαρρήθηκε νά μέ σκέπτεται, μού τόπες εσύ ο ίδιος...

—Άν τού άρέσω άκόμα περισσότερο, τί θα γίνη;

—Δέν ξέρω, μάρτυς μου ο Θεός... Μά εκείνο πού ξέρω είναι πώς αυτός ο άνθρωπος δέν δέχεται εύκολα προσβολές. Ποτέ δέν έχει στείλει σέ μιά γυναίκα ένα τέτοιο γράμμα και μιά τέτια προσφορά... Καί δέν μπορείς ν' άρνηθής, άν θέλεις νά σώσεις τόν Τόμ, χωρίς ν' άναφέρω τη δική σου άσφάλεια!

—Πολλές γυναίκες έχουν ύποκύψει στό βασιλιά πολύ εύκολα, είπε ή Άννα, διπλώνοντας τό γράμμα και κάνοντάς το όσο πιο μικρό μπορούσε. Άλ-

λά εγώ, αδελφέ μου, δέν θα κάνω τό ίδιο. Κι αν δέν ήθελα νά σώσω τόν εξάδελφό μας, τόν Ουάιατ, θάστελνα τό βασιλιά στό διάβολο!

Ο Τζώρτζ ακούμπησε τά χέρια του στους ώμους της αδελφής του:

—Νάν, εγώ τόν ξέρω καλύτερα από σένα. Είδα τί κρύβεται πίσω απ' αυτή την ιπποτική ευγένεια πού δείχνει... Μην παίζεις μαζί του, γιατί θα σέ κάνει νά ύποφέρεις. Αυτό είναι πού φοβάμαι, και σ' άγαπώ τόσο πολύ, ώστε σου λέω: Πήγαινε στην Αύλη, τουλάχιστον γιά ένα διάστημα —ή έτοιμάσου νά ιδής τόν Ουάιατ φυλακισμένο στόν Πύργο!

—Θά σέ φυλάκιζε κ' έσένα, Τζώρτζ μου! είπε ή Άννα στοργικά. Έσέ-να και τόν Τόμ, τά μόνα πλάσματα πού άγαπώ σ' αυτό τόν κόσμο! Ωστε, λοιπόν, ή Αύτου Μεγαλειότης μ' έχει και πάλι έρωτευθής! Κι αυτή τη φορά χάνω τόν Τόμ, όπως την προηγούμενη φορά έχασα τόν Πέρον!

Ο Τζώρτζ Μπόλεϋν άναπήδησε: Ήταν ή πρώτη φορά, εδών και μήνες, πού ή Άννα πρόφερε αυτό τό όνομα.

—Τόν σκέπτεσαι άκόμη τόν Πέρον; ρώτησε. Νόμιζα πώς τόν είχες ξεχάσει έντελώς...

Η Άννα τόν κοίταξε μέ θυμό:

—Νά τόν έχω ξεχάσει; Όσο ξά θα τόν θυμάμαι!

Καί, πλησιάζοντάς τον, πρόσθεσε:

—Νομίζεις, λοιπόν, πώς δέν ένοιωσα τίποτα όταν έμαθα πόσο ήταν δυστυχισμένος πού πήρε αυτή την παλιο-Τάμπιλ; Νομίζεις πώς αυτό μ' άφησε άδιάφορη; Μου είπες πώς ήταν χλωμός, πώς δέν χαμογελούσε ποτέ και πώς ή γυναίκα του κι ο πατέρας του συνασπίζονταν έναντίον του. Τζώρτζ, Τζώρτζ! Πίστεψες πώς τό βασανιστήριό του δέν μέ συγκίνησε; Καί θα ύποφέρη πάντα! Δέν είναι σάν κ' έμένα, πού βοήθα έναν Ουάιατ, χάρη στόν όποιο μπορώ νά ξεχνώ όλόκληρες μέρες...

—Μά εγώ νόμιζα πώς άγαπούσες τόν Τόμ, την διέκοψε ο αδελφός της. Καί τώρα μού λες πώς ή καρδιά σου ύποφέρει άκόμα γιά τόν Χένρυ Πέρον...

—Η καρδιά μου ύποφέρει, σωστά τού είπες, έκανε ή Άννα πού μαλακά. Δέν είναι πιά έρωτας, γιατί άνήρω τώρα στόν Ουάιατ. Άλλά μέ πειράζει άκόμα νά σκέπτομαι τόν Πέρον κ' έμένα —αυτό πού θα μπορούσε νά ήταν ή ζωή μαζί του...

Η Άννα κάθισε στην άκρη μιάς παλιές κάσας.

—Στό φίλο μας τόν Γούλσεϋ τά όφειλομε όλ' αυτά, είπε τέλος. Τό γάμο τού Πέρον και τη δική μου τη λαμπρή έπτυχία: Νά γίνω έρωμένη ενός απ' τούς εξάδελφους μου! Όρκίζομαι στό Θεό πώς θα έκδικηθώ, άκόμα κι αν χρειασθής ν' άφιερώσω σ' αυτό όλη τη ζωή μου!

Ο αδελφός της άνατόρησε:

—Δέν σέ καταλαβαίνω, Νάν! Σέ νόμιζα εύτυχισμένη εδών —έτσι φαινόσουν, τουλάχιστον...

—Δέν ύπάρχει γυναίκα πού νά προτιμά τό όρόλο της έρωμένης απ' τό όρόλο της συζύγου, άκόμα και ύπό την χειρότερη μορφή του...

—Μή στενοχωριέσαι τόσο πολύ, Άννα! Άν ο Πέρον ήταν άνδρας, θα είχε άντισταθής στόν πατέρα του.

—Κι ο καρδινάλιος; τού είπε ή αδελφή του. Τόν ξεχνάς!

Ο Τζώρτζ γέλασε πικρά.

—Έννοια σου και δέν τόν ξεχνώ! Είναι ισχυρότερος παρά ποτέ, κι όλη ή Αύλη ύποκλίνεται μπροστά του, όπως μπροστά στό βασιλιά... Μην προσπαθήσεις ν' άναμετρηθής μαζί του, Νάν, σέ παρακαλώ!

—Μιά γυναίκα μπορεί νά πετύχη εκεί όπου οι άντρες άπέτυχαν, μόνο και μόνο έπειδή είναι γυναίκα... Ίσως αυτός είναι άλλος ένας λόγος νά ύπακούσω στό βασιλιά και νά γυρίσω στην Αύλη...

Ήταν, τώρα, πάλι ήρεμη και γεμάτη ειρωνεία κ' έκανε άέρα μέ τό γράμμα τού Έρρίκου.

Η Άννα πήγε ως τό κουνούνι πού κρεμόταν πλάι στό κρεβάτι της και τό τραβήξε άπότομα. Σέ λίγο ή ύπηρετριά της φάνηκε στην πόρτα, λιγάκι τρομαγμένη. Η κυρία της την τρομοκρατούσε, την μπάτσιζε όταν έκανε καμιά γκάφα ή δέν καταλάβαινε μιά διαταγή. Έπειτα, βλέποντάς την νά κλαίη, της έδινε κανένα θελούδινο ύφασμα ή ένα ζευγάρι κεντημένες παντόφλες.

—Φέρε μου χαρτί, μελάνι και μιά πέννα! Μην άργήσης...

Η Άννα άγκάλιασε αδελφικά τόν Τζώρτζ.

—Μην κάνεις έτσι τό μούτρου σου, είπε. Δέν ύπάρχει λόγος νά σουφρώ-νεις τό φρύδι σου και ν' άνησυχείς! Πρέπει τώρα νά γράψω δυό γράμμα-τα, πού θα φύγουν αύριο τό πρωί. Τόνα γιά τόν Τόμ και τάλλο γιά τόν βασιλιά.

—Θά τά πάω στό Λονδίνο, είπε ο Τζώρτζ. Ο βασιλιάς είναι τώρα στό Γκρήνουϊτς και θήκε πάλι κάτι γιά νά κρατήσει τόν Ουάιατ στην Αύλη, τουλάχιστον ένα μήνα άκόμα.

—Ο Τόμ ήρθε εδών σήμερα.

—Τό ξέρω, τόν είδα... Τί θ' άπαντήσω στό βασιλιά;

—Πές, αν τολμώ νά δεχθώ την μεγάλη τιμή νά ύπηρετήσω την Αύτης Μεγαλειότητα την βασίλισσα Αικατερίνη, τό κάνω, παρ' όλο πού αισθάνομαι άνάξια, απ' τη μεγάλη μου έπιθυμία νά ξαναδώ άλλη μιά φορά την Αύτου Μεγαλειότητα τόν βασιλιά, χωρίς την παρουσία τού όποιου ή εύτυχία είναι άδύνατη γιά την πολύ ταπεινή και ύπάκουη δούλη του, την Άννα Μπόλεϋν...

Μόνη της τώρα, ή Άννα, άνατριχί-νιζε τόν πιο ύψηλό ρόλο πού θα μπορούσε νά διαδραματίσει μιά γυναίκα στή χώρα: νά γίνη βασίλισσα και μητέρα τού διαδόχου.

της Έβελυν Άντονυ

Αυτό τό γράμμα έγραψε πρώτο, τό υπέγραψε κ' έρριξε λίγο άμμο άπάνω, γιά νά στεγνώσει την μελάνη.

Έπειτα έγραψε στόν Ουάιατ πώς, γιά την άσφάλεια και των δυό τους, ήταν ύποχρεωμένη νά ύποκύνη στή θέληση τού βασιλιά.

Η Αικατερίνη, πριγκίπισσα της Άραγώνος και της Καστίλλης και βασί-λισσα της Άγγλιας, προσευχόταν γονατιστή στό ιδιαίτερο δωματιάκι της. Τό έπιπλο τού μικρού παρεκκλησιού είχε ξρθεί απ' την Ίσπανία μαζί της. Τό προσευχητάριο, σκεπασμένο μέ βελούδο, άνήκε άλλοτε στή μητέρα της, τη μεγάλη βασίλισσα Ίσαβέλλα της Καστίλλης. Ο Έστανουόμος, από χρυσάφι κ' έλεφαντόδοντο, ήταν κληρονομιά τού οίκου της Άραγώνος κ' ή Αικατερίνη κατέφευγε διαρκώς περισσότερο σ' αυτό τό προσευχητάριο, πού ήταν στενό σαν κελλί, γιά νά ζητήσει απ' τόν ούρανό ψυχική γαλήνη και νά ζήσει μέ την άνάμνηση της χώρας πού είχε εγκαταλείψει πριν από είκοσι χρόνια.

Ψηλή, ξανθή και γεμάτη, ή Αικατερίνη είχε έντονα χαρακτηριστικά και πολύ όραία γκριζά μάτια. Άλλά σέ ήλικία σαράντα έτών ήταν ουτιδωμένη και τά μαλλιά της άρχιζαν νά γίνονται γκριζωπά. Έχοντας τη mania των Ίσπανίδων γιά τό όραία ντύσιμο, φορούσε πολύ πλούσια φορέματα κι άγα-πούσε τόσο πολύ τά κοσμήματα, ώστε ο έξομολογητής της τό είχε κάποτε χαρακτηρίσει αυτό ως άμάρτημα. Είχε φέριε απ' την Ίσπανία μιά κασσετί-να γεμάτη θανμάσια κοσμήματα, πού αποτελούσαν μέρος της προίκας της. Της συνέβαινε ν' αλλάζει διαμαντικά δυό ή τρεις φορές την ίδια μέρα. Ο-ταν ήταν νέα κοπέλα, αυτή ή άθάνα ματαιοδοξία ήταν τό πιο σοβαρό της παράτοωμα. Τώρα ύπέκυπτε ξανά στό πάθος της, έξίλειωνόταν μέ τις άδιόκαπες φιλανθρωπίες της πρς τούς φτωχούς, πού ήταν πολυάριθμοι στην πόλη τών άντρών της, κ' ή καλωσύνη της καρδιάς της είχε άρκέσει γιά νά την κάνει άγαπητή σ' όλους όσους την ύπηρετούσαν.

Από ιδιοσυγκρασία, ήταν πριν απ' όλα μητέρα, και καθώς τά παιδιά της πέθαιναν όλο, τό ένα μετά τό άλλο, ή άφροσύνη πού της ένέπνεε ο άντρας της έπαίρνα διαρκώς πιο μητρικό χαρακτήρα. Ο Έρωτας πού είχε γεννήσει μέσα της, όταν ήταν άκόμα πριγκίπισσα δεκαοχτώ έτών, είχε σιγά-σιγά κατευνασθής. Την παραμελούσε κ' οι άπιστίες του ήταν πολυάριθμες, μά τί-ποτα δέν είχε κατορθώσει νά αλλοιώσει την τρυφερή στοργή πού είχε βαθμιαία αντικαταστήσει τό πάθος μέσ' στην ψυχή της. Τέφερε τά πάντα μ' έγκατέρρηση, περιμένοντας τις στιγμές πού, είτε γιά νά ζητήσει παρηγο-ρία είτε συμβουλές ή μέ την έλπίδα ενός ζωντανού διαδόχου, ξαναγύριζε κοντά της. Μετά έφτά χρόνια γάμου είχε γεννήθής ή μικρή πριγκίπισσα Μαίρη κι απ' όλα τά παιδιά της Αικατερίνης ή μόνη θέλησε νά επιζήσει μόνο αυτό τό εύθραυστο κοριτσάκι.

Άλλά τώρα πιά δέν θα γεννιόντουσαν άλλα παιδιά. Η Αικατερίνη θα περνούσε σέ λίγο την ήλικία της μητρότητας κι ο Έρρίκος την έβλεπε όλο και πιο σπάνια. Τό κνηγί κ' οι άγώνες άπασχολούσαν όλες τις ήμέρες του κ' είχε πάντα γύρω του ένα πλήθος από αλικούς και γυναίκες, γιά τις περισσότερες απ' τις όποιες ή Αικατερίνη ένοιωσε άπέχθεια.

Ανάμεσα στους οικείους τού βασιλιά, πολλοί ήσαν χαμηλής καταγωγής, όπως οι Μπόλεϋν, πού εκείνος τούς είχε ανακαλύψει έπειδή είχε κάνει έρω-μένη μιά απ' τις κόρες τους, κ' ή Αικατερίνη, πού είχε άυστηρή άνατο-φή, έξεγειρόταν στην ιδέα πώς ο βασιλιάς έκανε αυτού τού είδους τις συν-τροφιές.

Ο καρδινάλιος Γούλσεϋ συνώμιζε, στό πρόσωπό του, όλα εκείνα πού ή Αικατερίνη αποδοκίμαζε στην Αύλη: Την πολυτέλεια, την άνηθικότητα και την κοσμικότητα, πού κρυβόταν μάλιστα κάτω από τό έννομοαστικό ένδυ-μα. Καί τώρα, ο Γούλσεϋ και τό κόμμα πού εκπροσωπούσε προσπαθούσαν νά την χωρίσουν απ' τό βασιλιά. Ο άνεμικός της, ο αυτοκράτορας Κάρολος Ε', είχε στείλει στη βασίλισσα μιά είδοποίηση μέ τόν αυτοκρατορικό προσβετή: Την πληροφορούσε πώς ο καρδινάλιος Έξωρ είχε τό βασιλιά νά ζητήσει την άνώριση τού γάμου του, ώστε νά μπορεί νά συνάψη μιά συμ-μαχία μέ τη Γαλλία και νά πάρη μιά Γαλλίδα πριγκίπισσα. Η δικαιολογία πού ο Γούλσεϋ σκόπευε νά παρουσιάσει στή Ρώμη ήταν ό γάμος πού, επί μερικώς μήνες, είχε ενώσει την Αικατερίνη, όταν ήταν πολύ νέα, μέ τόν αδελφό τού Έρρίκου, τόν Άρθούρο. Ο τελευταίος είχε πεθάνει μετά με-ρικώς μήνες. Έπειτα από 16 χρόνια γάμου μέ τόν Έρρίκο, αυτή ή πρώτη ένωση, πού δέν είχε όλόκληρωθής, γινόταν τώρα επείγουσα έναντίον της. Ο αυτοκράτορ είχε μηνύσει στή θεία του πώς, όταν θάρχόταν ή στιγμή, έ-πρεπε ν' άντισταθής μέ κάθε θυσία. Η βασίλισσα είχε πολύ πονέσει απ' αυ-τό τό πλάνη. Η πρώτη της κίνηση ήταν νά πάη νά βοη τόν βασιλιά γιά νά τόν παρακαλέσει νά διαφύσει αυτές τις είδήσεις, μά είχε τη φρόνηση νά μην τό κάνει. Είχε ένα παιδί κι ο Έρρίκος άγαπούσε την κόρη του Μαίρη. Όποιος κι αν ήταν οι συμβουλές τού Γούλσεϋ, ο Έρρίκος δέν θα έκανε κακό στό παιδί του, δέν θα την στερούσε απ' τό στέμμα πού έδικαιούτο. Η Αικατερίνη προσενηθήκε κ' οι άνησυχιές της ήρέμισαν. Ούτε ο βασιλιάς, ούτε ο καρδινάλιος δέν της είχαν πη λέξη γι' αυτό τό ζήτημα.

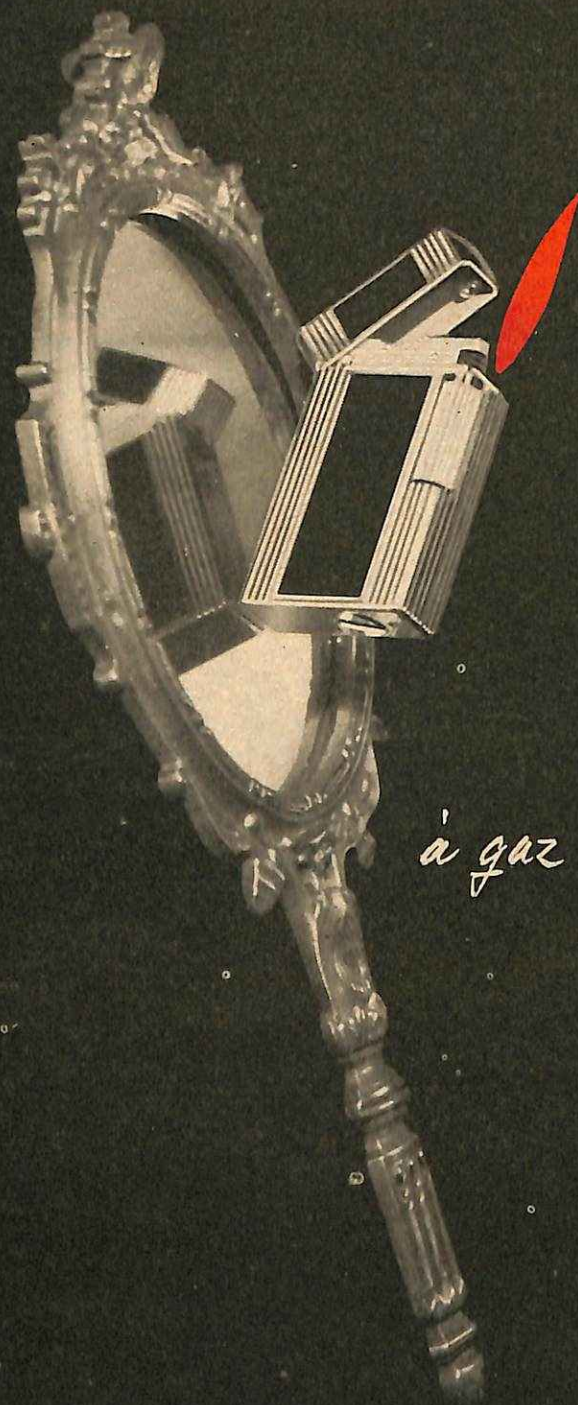
Σίχως τό πρόσωπό της απ' τά χέρια της και κοίταζε τόν Έστανουόμο, ζητώντας την προστασία τού ούρανού μέ μιά προσευχή. Κάτι σάλεψε πίσω της και γύρισε νά ιδής: Μιά απ' τις κυρίες τών τιμών της στεκόταν στην είσοδο τού προσευχηταρίου κρατώντας απ' τό χέρι την πριγκίπισσα Μαίρη.

Η Αύτης Τηγηδότης ήθε νά εύχηθής μιά καληνύχτα στην Τμετέρα Μεγαλειότητα.

Η Αικατερίνη σηκώθηκε και τό παιδί έκανε μιά υπόκλιση. Η Αικατε-ρίνη άνοιξε τά χέρια της και τό κοριτσάκι όρμησε και σίχτηκε στην άγκα-λιά της μητέρας του.

Η πριγκίπισσα ήταν κοντή, γιά την ήλικία της, χλωμή και κοκκινομάλ-λα, όπως ο πατέρας της, μέ όραίο στοργικό πρόσωπο και τά γκριζά μά-τια της Αικατερίνης. Η βασίλισσα τη φίλησε και, μέ μιά άπαλή χειρονομία, τη γύρισε πρς τό ιερό.

"La flamme la mieux
habillée du monde"

a gaz

St. Dupont
Paris

"ΨΑΡΡΟΣ" Athènes

ANNA ΜΠΟΛΕΥΝ

—Γονάτισε πλάι μου και πές την προσευχή σου πριν πέσης στο κρεβάτι, της είπε.

Τό παιδί την κοίταξε:

—Προσεύχομαι κάθε βράδυ για τόν βασιλιά πατέρα μου και για σάς, εφέ, σά να είχε αποστηθίσει αυτά τὰ λόγια. Για ποιόν πρέπει να προσευχηθώ τώρα;

—Πάλι για τόν βασιλέα πατέρα σου, Μαίρη, και για μένα.

—Έπειτα η Αικατερίνη την πήγε ως την πόρτα, όπου περίμενε η κυρία που συνώδεε την πριγκίπισσα και την αγάλιασε τρυφερά, λέγοντάς της καληνύχτα. Κατόπιν πήρε τὸ ἐργόχειρό της και κάθισε. Τίς περισσότερες βραδιές της τίς περνούσε κεντώντας, ἐνώ μιά ἀπ' τίς κυρίες της τῆς διάβαζε. Ἀντίθετα πρὸς τὸν βασιλιά, δὲν ἀγαποῦσε τὴ μουσικὴ οὔτε εἶχε μουσικὸ ταλέντο. Μὰ ἐκείνη ἡ βραδιά διακόπηκε ἀπὸ ἓνα νεαρὸ ἱππότη που ἀνῆκε στὸ βασιλικὸ οἶκο, τὸν Οὐίλλιαμ Μπράνιαντ, πού ἡ κακὴ του γῆμη κ' οἱ ἀξιοθαῖνοι τρόποι του εἶχαν πάντα ἐνοχλήσει τὴ βασίλισσα.

—Τροκλήθηκε. Ὁ βασιλιάς τὸν ἔστειλε νὰ ζητήσει ἀπ' τὴ βασίλισσα μιὰ χάρη. Ἡ Αἰκατερίνη ἔκανε προκαταβολικὰ μιὰ κίνηση συγκαταθέσεως. "Ὁ, τι κι ἂν ἦταν, ἤξερε πὼς ἔπρεπε νὰ ὑποταχθῇ.

—Ὁ βασιλιάς ἤθελε, εἶπε ὁ Μπράνιαντ, νὰ πάρῃ ἡ βασίλισσα ὑπὸ τὴν προστασία της, γιὰ νὰ τὴν κἀνὴ κυρία τῶν τιμῶν της, μιὰ νέα πολὺ ἄξια και καλῆς οἰκογενείας.

—Εἰμαι σὶς διαταγές της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἶπε ἡ Αἰκατερίνη. Ποιὰ εἶναι;

—Ἡ κόρη τοῦ λόρδου Ράτσοφοντ, Μεγαλειοτάτη. Ἡ δεσποσύνη. Ἄννα Μπόλεϊν.

Ὁ Ἑρρίκος ἦταν μόνος και τὸ ἡθικὸ του ἦταν πολὺ πεσμένο. Ἦταν καθισμένος μπροστὰ στὸ παράθυρο τοῦ δωματίου του, στὸ Γκρήνουιτς, και κοιτοῦσε σκυθρωπὸς τὸ ποτάμι. Ἡ μέρα πλησίαζε πρὸς τὸ τέλος της. Ἦταν τώρα δυὸ ὥρες πού εἶχε μείνει μόνος, ἀφοῦ ἔδιωξε, δλαστημῶντας, δλους τοὺς εὐγενεῖς του κι ἄρπαξε μὲ ἀνυπομονησία τὴν κιθάρα του, πού δὲν ἄργησε ὅμως νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ.

Ὁ βασιλιάς ἦταν νευριασμένος γιὰ τὴν Αἰκατερίνη πού εἶχε καταστρέψει, τὸ ἀπόγευμα, τὴν εὐχαρίστηση μιᾶς ἀρχιδουμαχίας. Εἶχε πάει στὸ λάκκο μὲ τίς ἀρκούδες, μαζὺ μὲ πολλοὺς ἀδελφούς, τὴ βασίλισσα και τίς κυρίες της. Ἦταν τὸ θέαμα πού τοῦ ἄρεσε καλύτερα ἀπ' ὅλα. Εἶχε καθῆσει πλάι στὴν Αἰκατερίνη και παρακολουθοῦσε μὲ πάθος τίς κινήσεις τῆς ἀρκούδας, πού γύριζε, μὲ τὰ νύχια ἔξω, γύρω ἀπ' τὸ παλάκι ὅπου τὴν εἶχαν δεμένη, τραντάζοντας τὴν ἀλυσίδα. Ἡ ἀρκούδα ἦταν καλὰ διαλεγμένη και τὴν εἶχαν ἀφήσει πεινασμένη γιὰ νὰ εἶναι πὺ ἀγρία. Ἐτοῖ ὁ βασιλιάς χαϊρόταν προκαταβολικὰ γιὰ τὸ θέαμα πού τὸν περίμενε. Ἡ παρουσία τῆς Ἄννας Μπόλεϊν, τῆς καινούργιας κυρίας τῶν τιμῶν τῆς γυναίκας του, μεγάλωνε πολὺ τὴν εὐχαρίστησή του.

Ἦταν ἔδω και μιὰ ἑβδομάδα στὴν Αὐλή, μὰ δὲν τῆς εἶχε ἀπευθύνει τὸ λόγο παρὰ δυὸ φορές και πάντα μπροστὰ στὴ βασίλισσα. Ἐβλεπε πὼς ἡ Αἰκατερίνη δὲν τὴν ἀγαποῦσε: Μόλις ἡ Ἄννα πλησίαζε, στρεφόταν γιὰ νὰ μιλήσῃ σὲ κάποιον ἄλλον.

Ἀλλὰ ἡ Ἄννα εἶχε ἔρθει ἐκεῖνο τ' ἀπόγευμα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀρχιδουμαχία κ' ἦταν θανμάσια μὲ τὸ κατακόκκινο φόρεμά της. Στὰ μαῦρα μαλλιά φοροῦσε ἓνα σκουφάκι τοῦ ἰδίου χρώματος. Τῆς ἄρεσε κ' ἐκείνης ἔξαρετικά αὐτὸ τὸ θέαμα.

Ὅταν ἐξατέλυσαν τοὺς σκύλους στὸ λάκκο, ὁ Ἑρρίκος δὲν σκεπτόταν πὰ παρὰ αὐτοὺς και φώναζε δυνατὰ ἀπ' τὴ χαρὰ του ὅταν ὁ πρῶτος ὄρμιζε, γρήγορος σὰν βέλος, πάνω στὸ λαμὸ τῆς ἀρκούδας. Ἀκολούθησαν ὁ δεύτερος κι ὁ τρίτος, κι ὁ λάκκος ἔγινε μιὰ κόλαση, ὅπου ἀντηχοῦσαν τὰ γαυγίσματα ἐνὸς πληγωμένου σκύλου, πού τὰ νύχια τῆς ἀρκούδας εἶχαν ἐσχίσσει τὸ στήθος, και τὰ ἄγρια μοναχρητὰ τῆς τελευταίας, καθὼς τραβοῦσε τὴν ἀλυσίδα γιὰ νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων της. Αὐτὴ ἡ ὁρμή τῶν σκύλων ἦταν θαυμασία, δὲν ὑπῆρχε καλύτερη στὴν Ἀγγλία, εἰρῶτα πὺ ἱκανοποίηση. Ἀκόμα και βαρεὰ πληγωμένα, συνέχισαν τὸν ἀγῶνα. Τώρα τὸ αἷμα τῆς ἀρκούδας ἔτρεχε ἀπ' τίς πληγές πού τῆς εἶχαν κάνει πολλὲς ἄγριες δαγκωματιές. Ὁ πόνος τὴν ἔκανε τρελλὴ ἀπ' τὸ θυμὸ —δάγκωνε, χτυποῦσε, παραπατοῦσε σὰν μεθυσμένη. Σ' αὐτὸ τὸ θέαμα ὁ βασιλιάς κ' οἱ περισσότεροι αὐλικὸι ἔσκαζαν στὰ γέλια.

Ένας ἀπ' τοὺς σκύλους εἶχε ψοφήσει, μὲ τὸ κρανίῳ σπασμένο ἀπὸ μιὰ πληγή. Δὲν ἔμειναν, λοιπόν, παρὰ δυὸ, ἀπ' τοὺς ὁποίους ὁ ἓνας εἶχε χάσει τὸσο αἷμα, ὥστε ἐξασθενόσε ἀδύακτα. Σ' ἓνα νεῦμα τοῦ βασιλιά, δυὸ ἄλλοι σκύλοι ἐξαπολύθηκαν στὸ λάκκο και, χυμώντας στὴν ἀρκούδα, ἄρχισαν νὰ δαγκώνουν τὴν πλάτη της και τὸ λαμὸ της. Ἡ ἀρκούδα κλονίστηκε κ' ἔπεσε γονατιστή. Ἐκείνη τὴ στιγμή ἡ Αἰκατερίνη ἄγγισε τὸ μπράτσο τοῦ βασιλιά, πού γύρισε μὲ ἀνυπομονησία. Ἡ ἀρκούδα θὰ σκοτωνόταν και δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ τὸ θέαμα.

—Μὲ τὴν ἄδεια τῆς Μεγαλειότητός Σας θὰ ἤθελα ν' ἀποσυρθῶ, εἶπε ἡ βασίλισσα.

Μιὰ θανάσιμη γλωμάδα εἶχε ἀπλωθῇ στὸ πρόσωπό της. Καὶ τὰ δάκρυα πού ὑπῆρχαν στὰ μάτια της ἔκαναν τὸν Ἑρρίκο νὰ φουρκισθῇ.

—Εἶναι πολὺ λυπηρὸ! Αὐτὴ ἡ δυστυχισμένη ἀρκούδα... Δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω τὸ θέαμα...

Ἀφήνοντας τὸ κάθισμά της, κάλεσε μ' ἓνα νεῦμα τίς κυρίες της κ' ἡ ἀναχώρησή τους ἔκανε τοὺς θεατὰς νὰ χάσουν τὸ τέλος τῆς μάχης. Ἡ Ἄννα ἔφυγε τελευταία. Χρειάστηκε μιὰ ἀπ' τίς κυρίες νὰ τῆς ἐγγίσῃ τὴν πλάτη και νὰ τὴν πᾶσῃ χαμηλόφωνα νὰ σηκωθῇ ἀπ' τὴ θέση της, γιὰ νὰ τὸ ἀποφασίσῃ. Ἀλλὰ, γιὰ μιὰ στιγμή, κοίταξε τὸν Ἑρρίκο και τὰ βλέμμάτα τους διασταυρώθηκαν. Ἡ ταραχὴ τῆς φαινόταν στὰ χαρακτηριστικά της κ' ἡ συγκίνηση τοῦ θεάματος ὑπογράμμιζε ἀκόμα πὺ πολὺ τὴν λάμψη τῆς μορφῆς της. Χαρέτισε τὸν βασιλιά και τὰ μάτια της καθρέφτισαν τὴν

ἀπογοήτευση πού τῆς προκαλοῦσε αὐτὴ ἡ ἀναχώρηση. Ἐπειτα ἔφυγε, κι ὅταν ὁ βασιλιάς ξανακάθισε, ἡ νεκρὴ ἀρκούδα κοιτόταν κατὰ γῆς και τὰ σκυλιὰ εἶχαν ἀρχίσει νὰ τὴν κομματιάσουν.

Κάποιοι πρότεινε νὰ φέρουν μιὰ ἄλλη ἀρκούδα και νὰ τὴ ρίξουν μὲ τὴ σειρά της στὴ μάχη, μὰ ὁ βασιλιάς ἀνῆλθε φουρκισμένος. Γιατὶ εἶχε ἔρθει ἡ βασίλισσα; ῥώτισε μὲ ἀγανάκτηση. Μὰ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. Ἦξερε πὼς ἡ Αἰκατερίνη εἶχε ἀπέχθεια γιὰ μερικὰ θέαματα και πὼς ἦταν λιγόνθυρη, πὼς χαίδερε πάντα τρυφερὰ τὰ καταραμένα της σκυλιὰ τοῦ σαλονιοῦ ἡ ἔδινε τροφὴ στὰ ἡμερωμένα πουλιὰ της. Τότε, ὅμως, γιὰ τὴν ἔδινε; Γιατὶ τοῦ εἶχε χαλάσει τὴν εὐχαρίστησή του; Ἦθελε μήπως, συστηματικὰ και σκόπιμα, νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ, γνωρίζοντας ὅτι ἡ παρουσία της θὰ τὸν ἔφευγε σὲ δύσκολη θέση κ' ἐλπίζοντας, ἴσως, πὼς θὰ τὸν ἔκανε κι αὐτὸν νὰ φύγῃ;

Αὐτὲς τίς ἐρωτήσεις τίς ἔκανε μὲ δυνατὴ φωνὴ και δεβαίνονε πὼς, στὸ ἔξης, θὰ τῆς ἀπαγόρευε νὰ τὸν συνοδεύῃ. Δὲν ὑπῆρχε, λοιπόν, κανεὶς πού νὰ ἐμποδίσῃ τὴ βασίλισσα νὰ τὸν ἐνοχλῇ; Εἶχε σταθῇ μὲ τὰ πόδια ἀνοιχτά, σὰν μανιασμένος ταῦρος, και τὰ ἄχρωμα μάτια του, πού ἦταν τώρα γεμάτα αἷμα, θύμιζαν τὰ μάτια τῶν ἄγριων σκυλιῶν του.

—Εἴστε ὅλοι μουνγγοί; οὔρλιασε. Ποῦ εἶναι, λοιπόν, ὁ Γούλσεϊ;

Ὁ Γούλσεϊ θάδρισκε, ἀσφαλῶς, κατὶ νὰ πῇ. Ὁ Γούλσεϊ θὰ εἶχε κατορθώσει νὰ τὴν κρατήσῃ... Μὰ ὁ Γούλσεϊ ἦταν στὸ Γιόρκ Χάουζ, ἀποροφημένος ἀπ' τὸ ζήτημα τοῦ διαζυγίου. Ὁ Ἑρρίκος ἐξαπέστειλε δὴλ τὴν ἀκολουθία του κ' ἔμεινε μόνος, μὲ τὴ σκέψη τῆς ἐκδικήσεως. Κι ὅπως πάντα, ὅταν ἦταν σκυθρωπὸς ἡ θυμωμένος, τὸ μυαλὸ του ξαναγύρισε στὸ διαζύγιο και στὰ παράτονα πού εἶχε ἐναντίον τῆς βασίλισσας. Πόσα παιδιὰ εἶχε κάνει ὁ Ἑρρίκος, ρωτοῦσε ὁ καρδινάλιος, και πόσα εἶχαν ἔξισ; Ἐνα και μόνον! Ἡ φιλόσθενη μικρὴ πριγκίπισσα Μαίρη, πού ἦταν τώρα δέκα ἐτῶν. "Ὁλα τ' ἄλλα εἶχαν πεθάνει... Ὁ καρδινάλιος ἤξερε τὴν καλωσύνη τοῦ βασιλιά, μὰ αὐτὴ ἡ θνησιμότης ἦταν αἰσυρο σημαδὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, πού τὸν τιμωροῦσε γι' αὐτὴ τὴν αἰμομικτικὴ ἔνωση.

Εἶχαν μιλήσει τόσες φορές γι' αὐτὸ τὸ θέμα, ὥστε ὁ βασιλιάς εἶχε ἀρχίσει νὰ πιστεύῃ αὐτὰ πού ἔλεγε ὁ καρδινάλιος. Ἦταν βαθύτατα προληπτικός κ' οἱ τύποι κ' ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία ἔπαιζαν τὸν κυριώτερο ρόλο γι' αὐτὸν στὴ θρησκεία. Ἀποτελοῦσε, ὅμως, ὁ ἴδιος τὸ κέντρο τῆς θρησκείας του. Συμμεριζόταν τίς πεποιθήσεις δὴλ τῆς χριστιανωσύνης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γιὰ τὴν εἶχε ἔρθει σὲ σύγκρουση μὲ τὴ θέλησή του. Ἡ δυνατότης μιᾶς σοβαρῆς διαφωνίας ἀνάμεσα στὰ δυὸ δὲν εἶχε ποτὲ περάσει ἀπ' τὸ μυαλὸ του. Ἀπὸ τὴ στιγμή πού παραδέχθηκε πὼς ἡ Αἰκατερίνη εἶχε διαρράξει, παίρνοντάς τον, αἰμομῖξια, και πὼς ὁ θάνατος ὅλων τῶν παιδιῶν της, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα, ἦταν ἡ τιμωρία της, τὸ πιστέψε τόσο πολὺ, ὥστε αὐτὴ ἡ πεποίθηση ἔγινε γιὰ κείνον μιὰ ἀλόγητη ἀλήθεια. Κι ὁ Γούλσεϊ τὸν διαβεβαίωσε πὼς ὁ πάπας θὰ συμμεριζόταν αὐτὴ τὴ γνώμη...

Ὁ καρδινάλιος δὲν ἔχασε ποτὲ εὐκαιρία νὰ παινέσῃ τὴν πριγκίπισσα Ρενέ. Εἶχε ἀρκετὴ ἀντίληψη, ὥστε νὰ μαντεύῃ ὅτι, ὅσοτα ἀπὸ δεκαεξὶ χρόνα γάμου μὲ τὴν ἐνάρετη Αἰκατερίνη, τὸ ἀφεντικὸ του θὰ ἦταν διατεθειμένο νὰ δοκιμάσῃ μιὰ ἔνωση πὺ ταιριαστὴ και πὺ εὐνοϊκὴ πρὸς τὰ πολιτικὰ του σχέδια. Ἡ πριγκίπισσα ἦταν ἔξυπνη, χαριτωμένη, μὲ πολλὴ θηλυκὴ χάρη κ' ἤθελε νὰ παντρευθῇ τὸν Ἑρρίκο μὲ ὅλο τὸν πόθο πού τῆς ἐπέτρεπε ἡ μετριοφροσύνη της.

Θάδρισκε στὸ πρῶτόπὸ της τὴν καλύτερη σύζυγο τοῦ κόσμου κι ὅλοι ἤξεραν πὼς στὴ Γαλλία ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἦταν ἰδιαίτερα γόνιμη: Ὁ ἀδελφὸς τῆς πριγκίπισσας, ὁ Φραγκίσκος, εἶχε νόθα σ' ὅλες τίς γωνίες τοῦ βασιλείου.

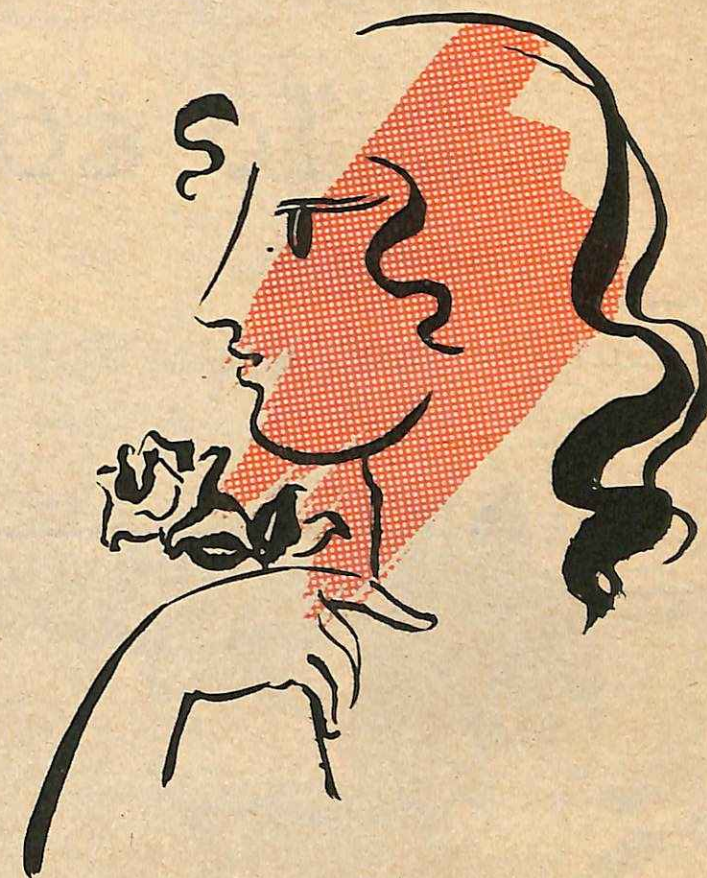
Ἐπόμενε ἔπειτα στὴν ἀνάγκη τῆς συμμαχίας μὲ τὴ Γαλλία. Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ἦταν πολὺ ἰσχυρὸς, ὥστε νὰ μὴν ἀποτελῇ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης. Οἱ κτήσεις του ἐκτείνονταν εἰς βάρος τῶν ἱταλικῶν κρατῶν κ' οἱ στρατιές του περικύκλωναν τὸ Βατικανό. Τὰ ἐδάφη τοῦ στὸν Νέο Κόσμο εἶχαν κάνει τὴν Ἰσπανία μιὰ χώρα μυθικὰ πλούσια κ' εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὸν Φίλιππο τῆς Βουργουνδίας, τὸ μεγάλο ἐμπορικὸ κέντρο τῶν Κάτω Χωρῶν.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Ἑρρίκος εἶχε ξαφνιασῇ τὸν ὑπουργό του μὲ μιὰ παρατήρηση: Ὁ ἀγγλικὸς λαός, πού ἡ ἐξαγωγή μαλλιῶν σὶς Κάτω Χῶρες ἦταν ἡ κυριώτερη πηγὴ τῶν ἐμπορικῶν του εἰσοδημάτων, δὲν θὰ δεχόταν, ἀσφαλῶς, μ' εὐχαρίστηση τὴν ἀπώλεια τῆς πὺ καλῆς ἀγορᾶς γιὰ νὰ συνάψῃ συμμαχία μὲ τὴ Γαλλία, τὴν προαιώνια ἐχθρά του.

Ἡ ἀντίρρηση αὐτὴ ἐρέθισε τὸν Γούλσεϊ, πού ἐνδιαφερόταν πάντα περισσότερο γιὰ τὰ πολιτικὰ παρὰ γιὰ τὰ οικονομικὰ ζητήματα, και τὴν παραμέρισε ἀμέσως. Αὐτὸ πείραξε τὸν βασιλιά πού, γιὰ μιὰ στιγμή, κοίταξε τὸν ὑπουργό του μὲ ἐχθρικὸ μάτι. Τὸν διέκοψε και πάλι γιὰ νὰ πῇ στεγνὰ ὅτι ἡ φτώχεια πού θὰ προέκυπτε ἀπ' τὴ διακοπὴ τῶν σχέσεων μὲ τίς Κάτω Χῶρες κινδύνευε ν' ἀπειλήσῃ περισσότερο τὴν ἀσφάλεια τοῦ θρόνου τοῦ ἀπ' ὅλη τὴν ἐξουσία τοῦ αὐτοκράτορος, πού βρισκόταν σὲ ἀνίσταση χιλιάδων λευγῶν.

Ὁ καρδινάλιος συγκρατήθηκε τότε και δὲν τοῦ χρειάστηκε παρὰ λίγα δευτερόλεπτα γιὰ ν' ἀναγνωρίσῃ ταπεινὰ πὼς ὁ βασιλιάς εἶχε δίκιο και πὼς ὁ ἴδιος εἶχε κάνει λάθος: Εἶτε ὁ Ἑρρίκος ἔπαιρνε τὴ Γαλλίδα πριγκίπισσα εἰτε ὅχι, τὸ ἐμπόριο τοῦ μαλλιῶ ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ. Ἀλλὰ ἔκανε τὸ σφάλμα νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἐπιχειρηματολογία τοῦ Ἑρρίκου, παρατηρώντας ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε κάθε συμφέρον ν' ἀφήσῃ ἀνοιχτὴ τὴν ἀγορὰ τῶν Κάτω Χωρῶν: Ἦταν πολὺ ρεαλιστής, ὥστε νὰ ἐκδικηθῇ γιὰ τὸ διαζύγιο τῆς θείας του, εἰς βάρος τῆς εὐμερείας μιᾶς ἀπὸ τίς κτήσεις του. "Ὅπως κι' ἂν εἶχε τὸ πρᾶγμα, ὅποια ἀπόφαση κι' ἂν ἔπαιρνε ὁ βασιλιάς, δὲν θὰ εἶχε νὰ χάσῃ τίποτα...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εὐχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιὰ καλὴ κολώνια
εἶναι μισὴ ἄρχοντιά

Κολώνιες εὐγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητος

Σὲ κομψὴ συσκευασία και χύμα, γιὰ
κάδε γούστο, γιὰ κάθε παραζενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Στά 70 χρόνια του μεγάλου κωμικού

Το έβδομο δαύμα του Σαρλώ

(Φωτ. Camera Press)

Τώρα που στο σπίτι υπάρχει ένα αληθινό καινούργιο μωρό, το παιχνίδι με την κούκλα άποκτα άσφαλώς μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τις τρις μικροσκοπικές «μαμάδες» —την Τζέην, 2,5, την Βίκυ, 8, και την Τζόσυ, 10 ετών. Αυτά όμως τα «παιδιάκια» καμώματα ενοχλούν προφανώς τον Ευγένιο, 6 ετών, ο οποίος θέλει να συνεχίσει έντελως απερίσπαστος τη μελέτη του.

Η ΤΖΕΡΑΑΝΤΙΝ, 15 πιά ετών, δεν είναι μόνο μια ευχάριστη σύντροφος στο παιχνίδι, αλλά και μια δεύτερη μητέρα για τα μικρότερα αδελφία της. Όσο μεγαλώνει η νεαρή δεσποινίς γίνεται και πιο όμορφη, έχοντας πάρει αναμφισβήτητα τη γλυκύτητα της νεαρής μητέρας της

Μια γνώριμη πιά κραυγή, προστέθηκε πριν από μερικές ημέρες στο σπιτικό των Τσάπλιν στη Λωζάννη — ή κραυγή ενός νεογέννητου. Ο ευτυχής πατέρας, στα 70 χρόνια του πιά, κανένα ρόλο της εκπληκτικής σταδιοδρομίας του δεν άφηλασε τόσο, όσο το ρόλο του πατέρα, που βλέπει την οικογένειά του ν' αυξάνεται και νά πληθύνεται. Το κοριτσάκι που ήλθε τελευταία στον κόσμο είναι ο έβδομος καρπός της γονιμότητας ενώσεώς του με την άραία Όουνα, που έχει μόλις τα μισά από τα δικά του χρόνια. Στην τεράστια δίλλα του, — όπου απασχολούνται 13 υπηρέτριες, εκτός του άλλου προ-

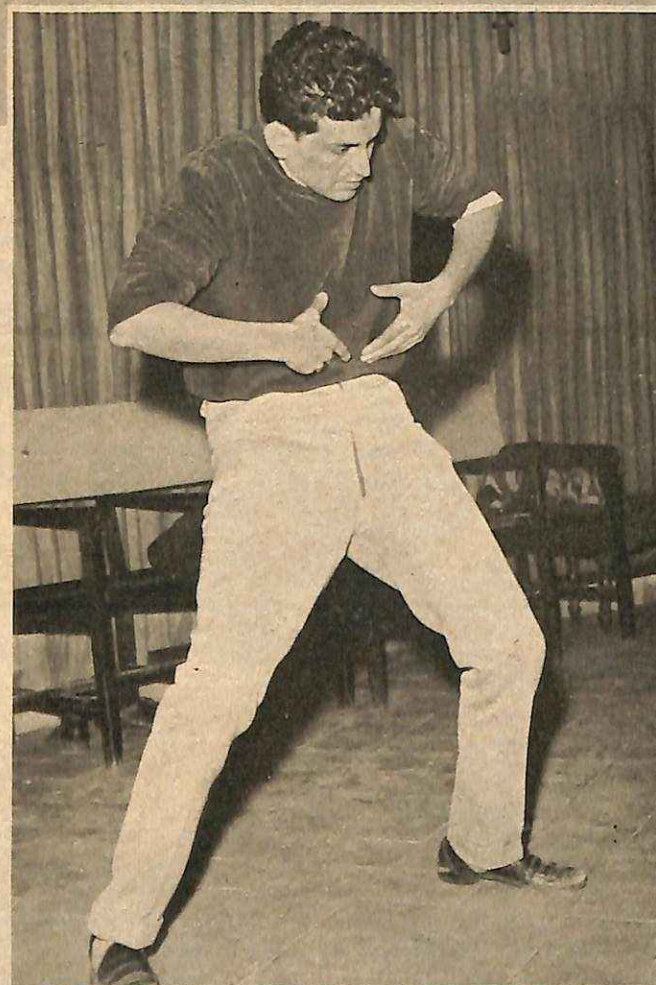
σωπικού — κάθε θράδυ ο Τσάρλυ Τσάπλιν αυτοσχεδιάζει ένα καινούργιο έργακι «Ο Σαρλώ πατέρας», για νά ικανοποιήσει το πιά αγαπημένο, αλλά και πιά απαιτητικό κοινό της καριέρας του — τα παιδιά του. Και μέσα σ' αυτήν την ατμόσφαιρα της αδιατάρακτης οικγενειακής ευτυχίας, ο Τσάρλυ Τσάπλιν συμπληρώνει τώρα τα όγκώδη «Απομνημονεύματά» του, που πρόκειται νά κυκλοφορήσουν συντομώτατα, ενώ παράλληλα γράφει τη μουσική υπόκρουση για τη συγκεντρωτική ταινία που ετοιμάζει και η οποία θα περιλαμβάνει τα καλύτερα άποσπάσματα από τις παλιές του επιτυχίες.

Ο ΜΑΪ-ΚΕΛ, 13 ετών, πάει πιά στο γυμνάσιο της Λωζάννης. Έχει πραγματικό πάθος για τη φυσική ιστορία και διαθέτει τις περισσότερες ώρες του μελετώντας χοντρά βιβλία κι αποκομίζοντας νέες γνώσεις.

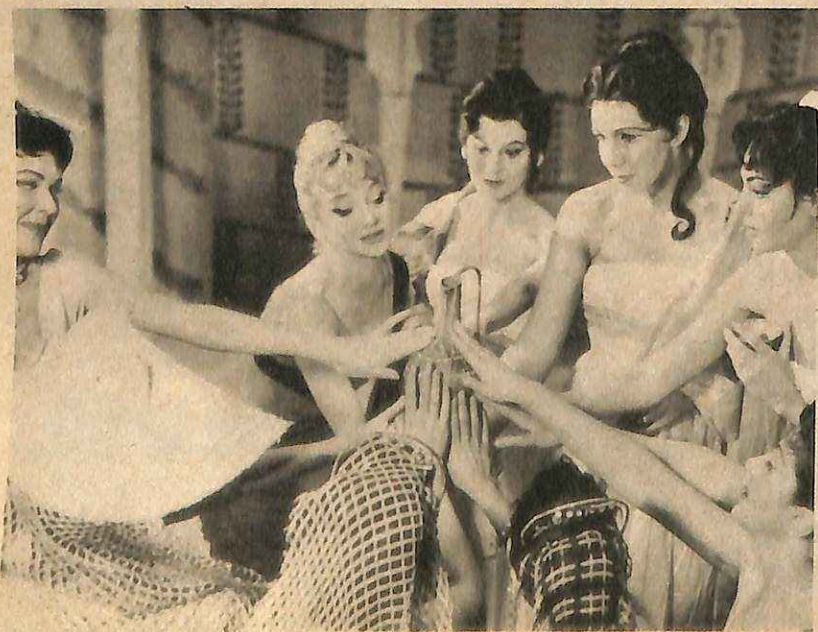
ΜΟΙΑΖΕΙ πολύ στον διάσημο πατέρα της ή μικρούλα Τζέην πού, έπειτα από την πρόσφατη έλευση της καινούργιας αδελφούλας, έχασε τον τίτλο του Βενιαμίν της πολυμελούς οικογενείας. Πολλοί ωστόσο διάστηκαν νά πούν ότι, με την αδιαμφισβήτητη βιβλική ζωτικότητα του Τσάρλυ Τσάπλιν, γρήγορα τó ύστερότοκο θα χάση τον τίτλο.

Η ΑΤΤΙΚΗ ΘΥΜΕΛΗ ΣΤΟ ΕΖΩΤΕΡΙΚΟ

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ —πιστεύει ο Βολανάκης— πρέπει να διδάσκει τον θίασο, όχι μόνο με λόγια, αλλά και εμπράκτως.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΑΝΔΡΑΣ αν δεν καταθέσουν τα όπλα, όρκίζονται οι γυναίκες της Ελλάδος. Φυσικά, πρωτοστατεί η Λυσιστράτη (Τζόαν Γκρήγγοντ).

ΜΙΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ, ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΑΝΑΔΙΝΑΝ ΟΙ ΚΟΠΕΛΕΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΗΣ «ΧΑΜΠΙΜΑ».

Στα τέλη Ιανουαρίου 1960, στην περίφημη πρωτοπρεμιέρα της «Οξφόρντ Πλαϊνχάουζ», της ιστορικής πανεπιστημιακής πόλεως της Άγγλιας, θ' άντηχησιν πάλι ο άθαντος τραγικός λόγος του Ευριπίδη, τούτη τη φορά από στόματος ήρώων της «Ιφιγένειας εν Αυλίδι». Πρόκειται για την τρίτη κατά σειράν διδασκαλία αρχαίου έργου, που αναλαμβάνει στην αγγλική σκηνή ο νεαρός Έλληνας σκηνοθέτης Μίνως Βολανάκης, δημιουργώντας έτσι στην πατρίδα του Σαίξπηρ μια καινούργια παράδοση με πλούσιο κιάλας ενεργητικό και ακόμα ευρύτερες προοπτικές. Έπειτα από την ένθουσιώδη υποδοχή που έγινε στη «Λυσιστράτη», στα 1957 (ΕΙΚΟΝΕΣ, τεύχος 84), η διοίκηση του «Οξφόρντ Πλαϊνχάουζ» απέφασε να καθιερώσει ένα ετήσιο κύκλο παραστάσεων ελληνικών κλασικών έργων, πράγμα που για πρώτη φορά γίνεται στο ελεύθερο αγγλικό θέατρο, γιατί ως τότε μόνο επιχορηγούμενοι θίασοι ανέλαβαν που και πότε το ανέδρασμα αρχαίας τραγωδίας ή κωμωδίας, κι αυτό για ολιγόριθμες μόνο παραστάσεις. Έτσι, στα 1959 ακολούθησαν οι «Βάκχες» και για το 1961 προετοιμάζεται από τώρα ο «Άγαμέμνων». Ψυχή όλης αυτής της κινήσεως είναι ο Βολανάκης, που απέδειξε εμπράκτως στο απαιτητικό βρετανικό θεατρικό κοινό ότι η άττική θυμέλη δεν έχει μόνο μουσειακή αξία, αλλά περιλαμβάνει έργα ικανά να συναρπάσουν και να μεταρσιώσουν τον σύγχρονο θεατή. Και η συμβολή του Βολανάκη δεν περιορίζεται μόνο στον σπουδαιότατο σκηνοθετικό τομέα. Μολονότι ελάχιστα χρόνια έχει στην Άγγλία, ο προικισμένος συμπρωτάτης μας επέτελεσε και ένα δεύτερο άθλο: Μετέφρασε, σε μια γλώσσα που δεν είναι η μητρική του, τον ύψηλο ποιητικό λόγο του Ευριπίδη. Τόσο οι «Βάκχες», όσο και η «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», έχουν μεταφερθεί απ' αυτόν στ' αγγλικά. Και για την πρώτη μετάφραση έχει ήδη εκπεφρασμένη την ένθουσιώδη επίδοκιμασία των αυστηροτέρων φιλολογικών κύκλων της Οξφόρδης — της ακροπόλεως αυτής της κλασικής παραδόσεως στην Άγγλία.

ΕΠΙΛΕΚΤΑ στελέχη του θιάσου «Χαμπίμα», όπως η Σωσάνα Ραβίδ (Λυσιστράτη) και ο Σ. Ροντένσκυ (Πρόβουλος), κράτησαν τους κύριους ρόλους, όταν η άριστοφάνειος κωμωδία παρουσιάστηκε με διδασκαλία του Βολανάκη στο Τέλ Άβίθ.

ΑΦΘΑΣΤΟΙ ήσαν ο Γκάρι Ρέυμοντ και η Νατάσσα Πάρρυ στην άμιμητη σκηνή του όρημτικού Κινησία και της υπεκφεύγουσας Μυρρίνης. ΜΕ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ γάτας παρουσίασε τη Λυσιστράτη ή διαπρεπή πρωταγωνίστρια Τζόαν Γκρήγγοντ.

Τὸ
παράθυρο
ἦταν
ἀνοιγμένο

αὐθιγόπωρο, σὲ μιὰ λουτρόπολη στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ Εὐά Νέιλ, μιὰ Ὑραισιτὴν Ἑγγλέζα, μένει ἐκεῖ μετὰ τὸ διαζύγιό της ἀπὸ τὸν Νέντ Ἀργουάντ, τυπὸ γλετζέ καὶ κυνικὸ. Ἀκριβῶς ἀπέναντί τοις δώδεκα τίς Εὐας κατοικοῦν ἡ οικογένεια Λώους· ὁ σέρ Μώρις Λώους, ἕνας γέρος πον' ἡ μαρτία του εἶναι νὰ πλουτίσῃ τὴ συλλογὴ του με κομψοτεχνήματα, ἡ γυναίκα του, "Ελένα, τὰ δύο παῖδιά τους, ἡ Τζάνισ καὶ ὁ Τομπυ, νέος σχολαστικὸς καὶ παραχαϊδευμένος. Ἡ Εὐά κάνει τὴ γνωριμία του Τομπυ. Ἐν αἰσθήμα ἀναπτύσσεται μετὰ τους. Ἀρραβωνιάζονται. Μιά νύχτα ἡ Εὐά, δεχτάται ἀπροδοκίτα τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Νέντ Ἀργουάντ ποὺ τὴν ἀγαπᾷ δώδεκα καὶ ἔρχεται να τὴν πείσει νὰ μὴ πάρῃ τὸν Τομπυ. Τὸ παράθυρο τοῦ δωμάτιου εἶναι ανοιχτό. Ἀπέναντί, τὸ γραφεῖο του, κάθεται ὁ σέρ Μώρις κ' ἐξετάζει μιὰ ταμπакέρια. Ἡ Εὐά τρέμει μὴν ἀντιλήφῃ ὁ γέρος τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Νέντ καὶ γίνῃ σκανδαλόν. Σφαρκίζα ἀκούγονται τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου. Εἶναι ὁ Τομπυ, ποὺ τηλεφωνεῖ, μὲς' τὰ βαθεῖα μεσανύχτια, γρη῏-ἀλεῖ-δὲν τὸν εἵπαιρε ὁ ὕπνος καὶ αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς Εὐας. Μετὰ τὸ τηλεφώνημα, ὁ Νέντ Ἀργουάντ ξαναχρίστη τὴ σύζητησή με τὴν Εὐά. Κάποια στιγμή ριχνοῦν μιὰ ματιά ἀπ' τὸ παράθυρό στο ἀντικρινὸ σπίτι. Βλέπουν ἕνα γαστροφορμεμένο χερὶ νὰ κλείνῃ σιγά-σιγά τὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ σέρ Μώρις. Καὶ τὸν σέρ Μώρις, μὲς' στὰ αἵματα, νεκρὸ Πανικόδελτη, ἡ Εὐά ικετεύει τὸν Νέντ νὰ φύγῃ. Ἀπ' τὸ κεφαλоскала τοῦ δεκάεξ σκαλιά τόσο δυνατὰ – ἀδελὰ της – ποὺ ὁ Νέντ κατακυκλάει καὶ δεκάεξ σκαλιά τῆς σκάλας. Ἡ μύτη του ματώνει ἀπ' τὸ χτύπημα καὶ τὰ αἵματα πίτσιλιούνται στὴ ρόμφα τῆς Εὐας. Φεύγει, τέλος, καὶ ἡ Εὐά θανατοῦνται τὸ δωμάτιό της. Ὁ αστυνομικός Ζακ Γκορνὸν, εἶναι δέβαιος γιὰ τὴν ἀνασκόπηση τοῦ δολοφονίου τοῦ σέρ Μώρις. Ὅλες οἱ ἐνδείξεις εἶναι ἐναντὶ τῆς Εὐας. Ὁ αστυνομικός Ζακ Γκορνὸν, εἶναι δέβαιος γιὰ τὴν ἐνοχή της καὶ ἐξηγῇ τὴν ἀπόφασί του στὸν Ντέρμοτ Κίνας, ἕνα Ἑγγλέζο γιατρό, ποὺ περνᾷ τὴς διακοπὰς του στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ συζήτησι γίνεταί σ' ἓνα υπαίθριο κέντρο καὶ ἡ Τζάνισ, ἡ κόρη τοῦ σέρ Μώρις, τὴν ἀκούει ἀδελὰ της. Τρεχεῖ ἀμέσως στὸ σπίτι τὴν νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Εὐά. Ὁ αστυνομικός καὶ ὁ φίλος του τὴν ἀκολουθοῦν. Ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι τῆς Εὐας συναντοῦν τὴν ἀδελφὴ τῆς καμιορέρας τῆς ὕδης, τὴν θεοπινίδα Πρού. Ἡ σύμπτωση τούτ' φαίνεται περίεργη.

ας της ήταν σκαλωμένο ένα
ματωμένο.
«Μεγα στο γαστρού να τὸν ἀκο-
μιτὸν προχώρησιν ἀδρόνως πάλω
καὶ κοίταξαν μέσα ἀπ' τὸ
...
... σάλωνι ἦσαν φορητόμενο ἔ-
... του ἀστράπτει, σάν μὴ ἀγνώ-
... πέντε ἀνθρώποι που ἦταν ἐκεῖ
... ματα.
... ρη πὺ καὶ Γκαρόν, ὁ Ντέρομο
... ἀναγκαστοῖ τὴν Ἑλενα Λώ-
... ὤμιτες που καθόταν πλάι σὸ
... τὸ τραγούδι μὲ μετὰ σσημέ-
... Ἡ Τζάνης ἦσαν καθισμένη σὲ
... μὲ τὴν πλάτη πρὸς τὸ πα-
...
... Ὁ Τόμπυ μίλησε μηχανικά. Κατέβασε τὸ χέ-
... ρι του πρὸ σκάψε τὰ μάτια του.
... «Εἴπαι τὸν θέλω να ξαρώ, συνέχισε, τί ση-
... μαίνουν ὅλ' αὐτὰ γὰ... γὰ...
... Ὁ γ. «Αἱ γουιν, ἀποκοιθῆρες ἡ Τζάνης, μπῆ-
... κε διὰ πῆς βίας σὸ σταπ τῆς Εὐας τὴ γύχτα
... πὸν πέθανε ὁ μπαμπάς.
... —Μῆρες διὰ τῆς βίας;
... —Ὅχι ἀδελφῶς. Εἶχε ἓνα κλειδί τὸν τὴν εἶχε
... κροστήρι ἀπ' τὸν καρπὸ πὸν ἔμεν' ἐκεῖ. Ἀνέδη-
... κε σπῆν κωμάρα τῆς Εὐας δὲσαν ἐκεῖνη εἶχε πὰ
... ξεντοῦθη.
... Ὁ Τόμπυ στεκόταν ἀλόγιστος.
... Ἀπ' ὅ, τι μπορούσε νὰ δῇ κανεὶς σὸ μισοκα-
... ταδο, τὸ πρόσωτό του ἦταν ἀνεκφραστικό. Προχώ-
... ρησε ἐνὰ βῆμα, σκόνταψε καὶ πτόσθηκε ἄπ' τὸ
... μύσους, πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ δὴ τὴν Εὐα,
... ἔκλεισε τὸν ὄφθαλμόν του καὶ ἔκλεισε τὸν ὄφθαλμόν του.

Ἄ ἑκα λευτὰ ἀργότερα, ὁ κ. Γκροβὴν καθόταν πρὸς τὴν πύλινον καὶ ἀνέβλεπε τὴν ἀλυσίδα. Σὲ λόγο ἀρχὴς τῆς ἐρωτήσεως μιλώντας ἀγγλικά. Ἔως ἔφαιε τὰ λόγια του, μεταφραζόμενος μέσα στὴν ἀνεκτιμήσιμη καὶ ἀτέλειματη φράσεις καὶ γύρισε πρὸς τὴν ἀνάντητον στὰ γαλλικά.

—Αὐτὸν, κυρία μου; ρώτησε. Κ' ἔπειτα;

—Τὶ ἄλλο μπορῶ νὰ πῶ; διαμαρτυρήθηκε ἡ Εἰσα.

—Ὁ κ. "Αγγουὶν μῆτερ; στὸ σπίτι με; τὸ κλειδί του γι' ἀνεῖρθε τὴ σκάλα. Σίγουροι! Αὐτοῦ.

'Ο κ. Γκαρλντ συνήκρωσε τὰ φρύδια.
 —Με συγχωρείτε, ἄλλα εἶμαι χοντροκέφαλος
 καὶ δὲν μποῦμαι ἰστέν. Δὲν νομίζετε πὺς εἶναι ὡς-
 πῶς περιεργὸν νὰ σήψετε τὸ φῶς ἑαυτοῦ, ὡς ἔ-
 λε, δὲν θέλατε νὰ ὑποκλῖντε σιτοὺς σκοποὺς τοῦ
 κυρίου Ἀγαθόντι;
 —Σὺς εἶπα, δὲν ἤθελα νὰ μάθῃ τίποτα ὁ σὲρ
 Μώρξ!

—Ήσαν ἡ ταπεινότητά, συμπλήρωσε διστακτικὰ. Ὁ σὲν Μώρσις, τὴν ἐξέταξε.
—Τὶ ὥρα ἔγινε αὐτό, κυρία μου;
—Δέν... δὲν θυμᾶμαι!
—Κ' ἐπαιτοῖ;
—Ὁ Νέμι ἦρθε κοντά μου. Τοῦ ἀντιστάθμωκα. Τὸν παρασάλεξα νὰ μὴν κάνει φασαρία γιὰ τὰ μὴ ἐπιληθσέν ὁ ὑπερήκοος.
Ἡ Εὐα ἔλεγε τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια: ἀπόστοι, ἀκούγοντάς τὴν τελευταία αὐτὴ φράση, ὅλοισι γύρω της ἄλλαξαν ἔκφραση.
—Μὰ δὲν καταλαβαίνετε; Δὲν ἤθελα νὰ μὴ θοῦν τίποτα ὁ ὑπερήκοος.

—Μέτ' συγχωρήσῃς, ἀγάπη μου! Ἐξουσία ἔτι μοι-
ροῦσάνε γὰρ νὰ μὴν τὸ μαθήθῃ σου σπενσιονορηθῇς χα-
ρίς λόγῳ.

—Στεκεσάμενος πλάι σου, μοιροῦσάμενος δὲ Τόμυτι,
Στεκεσάμενε πλάι σου. Ἵσως καὶ νὰ... Καὶ ἡ φωνὴ
σου ἀκούσθηται τόσο ἥρεμην! Σὰν νὰ μὴ σ' ἐνοια-
ζέ διόλου. Σὰν νὰ μὴγες ὁλόκληρ' ἑσπληθῇς μέσ' στὴ
νύχτα καὶ δὲν εἶχες τίποτ' ἄλλο σὺν τοῦ σου πα-
τρὸς μωνιχὰ ἐμένα.

—Εἰς τὴν πόλιν δὲν ἔφθασε τὸ παντοκράτωρ τὸν Τόμ-
πυ. Καί μὴ ἀνέστηλον πῶς μοιροῦντο τὸν κήρυκ
κόσμου τὰ σωστικὰ, πολλὰ εἰς ὄχρους μου προφάσι-
μα πού δὲν ἦταν ἀλλήθεια, ἔν ἔσκαβε ἀπ' τοῦ πα-
ράθυρου καὶ φώναζε στὸν σὲρ Μώρις ὅτι βρισκό-
τανε στὴν κατασκοπευτικὰ μου. «Οὐ Νὲν δὲν ἔξε-
ρί τὴν πόλιν θραυτὸν τοῦ μπαλόνου καὶ τέτοιες ἰδέες στὸ
παιδί μου. Πῆγε στὸ παράθυρόν. Ἐτρέξα ἐξοπλισμὸν του.
«Ὅταν ὅμως κοιτάξαμε ἔξω...

—Πότε;
—'Ακριβῶς μετά...
—Δὲν εἶδες ..; ἄρχισε ἡ "Ελενα.
—Κανένα; πρόσθεσε ἡ Τζάνι.
—Τίποτα; μουρμούρισε ὁ θεῖος Μπέν.

100

‘Η Εὐα μίλησε ὅστερ’ ἀπὸ μιᾶ μικρῆ παύση.
—Συνεχίστε παρακαλῶ, εἶπε ὁ κ. Γκορόν.
—Εἶδαμε τὴν καημένην τὴν Ἑλενα καὶ μπαλὴν
στὸ δωμάτιο. Ἀκούσαμε τὶς κραυγὰς τῆς. Εἶπα
τοῦ Νέντ καὶ φάινε καὶ τοῦτῃ τῇ φορὰ τὸ ἐννοοῦσα.

7

—Τὴ νύχτα που σκοτώθηκε ὁ μπαρμπαζής, ἡ Έδα
 εἶχε θυγὶ ἀπ' τὸ σπῆτα της, εἶπε ἡ Τζάνης. Κι στὰν
 ἄρθε, τὰ ρούχα της ἦταν ματωμένα. Εἶχε ἀπὸ
 τὴν τὸ κλεῖδι τῆς ἐξέλιπορας μας. Καὶ στὴ

—Εκεῖνος όμως δὲν θέλει ἀπὸ τοῦ θυμῶν. Ἔτσι
τουλάχιστον λέει ἡ Εὐα, παρατήρησε ἡ Τζάνις.
Εἶναι ἐδῶ, σὲν Μπανιέλ.
—Ναί. Τὸ ἄκουσα κ' ἐγὼ πῶς εἶναι ἐδῶ.

KEELAND FINATO

—'Ο κ. "Αγγουνι μπήκε στο σπίτι με τὸ κλειδί του κι ἀνέβηκε τὴ σκάλα. Σύνταφονι! Ἀποπτε-

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: όπου κι' α
βρίσκεσθε, όπου κι' α
ταξιδεύετε θα βρήτε του
ειδικούς ωρολογοποιούς
που θα συντηρήσουν το
TISSOT όπως πρέπει.

* ΧΡΟΜΕ ΑΠΟ ΑΡΧ. : 750

—“Ω! Όστε δέν τὸ ἐννοοῦσατε σοβαρὰ ὡς τότε;
—Μὰ ὄχι, δέν εἶπα τέτοιο πράγμα! Μόνο πού τούτη τὴ φορὰ τὸ ὕψος μου ἦταν τέτοιο πού τὸ κατάλαβε καὶ ὁ ἴδιος πὼς ἔπρεπε νὰ φύγῃ. Τοῦ πῆρα τὸ κλειδί καὶ τὸ ἔβαλα στὴν τσέπη τῆς πυτζάμας μου. Καθὼς κατέβαιναν... γλίστησε, κατρακύλησε στὶς σκάλες καὶ χτύπησε τὴ μύτη του.
—Τὴ μύτη του; ἔπλενε ὁ κ. Γκορόν.
—Ναί. Μάτωσε. Τὸν ἄγγισα καὶ γι' αὐτὸ εἶχα αἱμὰ στὸ χέρι καὶ στὰ ρούχα μου. Τὸ αἷμα αὐτὸ πού σὰς ἔκανε τὴν ἐντύπωση ἦταν τοῦ Νέντ Ἄτγουντ.
—Ἀλήθεια, κυρία μου;
—Ρωτήστε τὸν Νέντ. Μπορεῖ νὰ εἰπῇ τὰ ἐλαττώματά του, ἀλλὰ εἶναι στὸ βάθος ἀρετὰ τίμιος καὶ δέν θ' ἀρνήθῃ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν κάθε μου λέξη ὅταν μᾶθῃ σὲ πόσο δύσκολη θέση με δάδετε.
—Τὸ πιστεύετε ἀλήθεια, κυρία μου;
Πάλι ἡ Εὔα ἐγενεψε νάι, κουνώντας ζωηρὰ τὸ κεφάλι. Ἐρρίξε ἕνα ἱκευτικό βλέμμα στὰ πρόσωπα πού στέκονταν γύρω της. Ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶχε ἀρρίξει νὰ θολώσῃ τὴν κρίση τοῦ Ντέρομτ. Περιέργο καὶ φοβερό. Δέν εἶχε ποτὲ αἰσθανθῇ ἔτσι στὴ ζωὴ του. Ὡστόσο, τὸ μέρος τοῦ μυαλοῦ του πού συλλογιζόταν ψέχραμα τοῦλεγε πὼς ἡ Εὔα — ἐκτός ἀπ' τὸ ἕνα σημεῖο πού εἶχε διαστάσει — ἔλεγε τὴν ἀλήθεια.
—Εἰπατε, λοιπόν, κυρία μου, συνέχισε ὁ κ. Γκορόν, πὼς ὁ Νέντ Ἄτγουντ ἐγλίστησε, κατρακύλησε στὴ σκάλα καὶ χτύπησε τὴ μύτη του. Δέν ἔπαθε τίποτ' ἄλλο;

—Ἄν ἔπαθε τίποτ' ἄλλο; Δέν καταλαβαίνω.
—Δέν χτύπησε, λόγου χάρι, τὸ κεφάλι του; Ἡ Εὔα ζάρωσε τὰ φρύδια.
—Δέν ἔξερο. Πιθανόν. Ἡ σκάλα εἶναι ψηλὴ, ἀπότομη. Δέν μπορούσα νὰ δῶ τί ἔγινε στὸ σκοτάδι. Πάντως τὸ αἷμα ἦταν ἀπ' τὴ μύτη του.
Ὁ κ. Γκορόν χαμογέλασε παράξενα.
—Συνεχίστε, παρακαλῶ.
—Ἐφυγε ἀπ' τὴν πίσω πόρτα...
—Γιατί ἀπ' τὴν πίσω πόρτα;
—Γιατί ὁ δρόμος ἦταν γεμάτος ἀστυφύλακες. Καὶ τότε ἔγινε κάτι ἄλλο. Καθὼς στεκόμουν ἐκεῖ, ὁ ἀέρας ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ μετὰ τὸ κλείσιμο τὸ μάνταλό της ἔπεσε μονάχο του ἀπὸ μέσα. Βρέθηκα ξαφνικά μπροστὰ σὲ μιὰ κλειδωμένη πόρτα.
—Ὁ ἀέρας ἔκλεισε τὴν πόρτα σου; ρώτησε ἡ Ἐλενα μὲ ἀπορία. Ἀσφαλῶς θὰ κάνης λάθος.
—Δέν φουστύσε δώλου ἐκείνη τὴ νύχτα, πρόσθεσε ἡ Τζάνις. Δέν θυμάσαι πού τὸ κουνεντιάσαμε μάλιστα, γυρίζοντας ἀπ' τὸ θέατρο;
—Ναί... τὸ θυμάμαι.
—Τότε, Εὔα μου! διαμαρτυρήθηκε ἡ Ἐλενα.
—Τὸ σκέφτηκα καὶ ἐγώ. Ἀργότερα, προσπαθώντας νὰ βρῶ μιὰ ἐξήγηση, μοῦ πέρασε ἡ σκέψη μήπως τὴν ἔσπρωξε κανεὶς ἐπὶ τῆς ἀπὸ μέσα.
—Ὁ! ἔκανε ὁ κ. Γκορόν. Πούως;
—Ἡ Τζέτ, ἡ καμαριέρα μου, ἀποκρίθηκε ἡ Εὔα ζαρόνοντας στὴν πολυθρόνα της. Δέν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατί με μισεῖ τόσο πολὺ.
—Μιὰ στιγμὴ, κυρία μου, τὸ σημεῖο αὐτὸ πρὲς νὰ διευκρινισθῇ. Κατηγορεῖτε τὴν Τζέτ Λα-

τοῦρ ὅτι ἔκλεισε μετὰ κάποιο σκοπὸ τὴν πόρτα ἀπὸ μέσα γιὰ νὰ μείντετε ἔξω;
—Σὰς ὀρκίζομαι πὼς δέν κατηγορῶ κανένα γιὰ τίποτα! Προσπαθῶ νὰ μαντέψω τί μπορεῖ νὰ ἔγινε.
—Τὸ ἴδιο προσπαθοῦμε καὶ ἐμεῖς, κυρία μου. Συνεχίστε τὴν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἀφήγηση. Λοιπόν, εἰσαίτε στὸ πῶς μέρος τοῦ κήπου...
—Δέν καταλαβαίνετε; Εἶχα μείνει ἔξω. Δέν μπορούσα νὰ μῶ στὸ σπίτι.
—Δέν μπορούσατε νὰ μπῆτε στὸ σπίτι; Ὁχι δὲ! Μὰ, κυρία μου, δέν εἶχατε παρὰ νὰ χτυπήσετε τὸ κουνεῖο!
—Καὶ νὰ σηκώσω στὸ πόδι τὴν ὑπερέτρεψα. Δέν τὸ ἤθελα μετὰ κανένα τρόπο. Ἡ ἰδέα καὶ μόνο πὼς θὰ ἔμπνοῦσε ἡ Τζέτ...
—Ἡ ὁποία, ὁμῶς, ὅπως φαίνεται, εἶχε ἤδη ἐμπνεῖσθαι καὶ γιὰ κάποιο λόγο, κλείδωσε τὴν πόρτα καὶ σὰς ἄφησε ἀπ' ἔξω. Ἄς εἶναι. Τί ἔγινε ἔπειτα;
—Θυμήθηκα πὼς εἶχα ἕνα κλειδί τῆς κεντρικῆς πόρτας στὴν τσέπη τῆς πυτζάμας μου. Ἐκείνη τὴ βόλτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τότε ἦταν πού ἔχασα τὴ ζωὴ τῆς ρόμπας μου. Τὸ πρόσζεα μόνον ὅταν... ὅταν ἔπλενα τὰ χέρια μου.
—Ἄ!
—Ἐπομένως πὼς θὰ τὴν βοήκατε καὶ αὐτὴ.
—Ναί, κυρία μου. Συγχωρήστε τὴν ἐπιμονή μου, ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνα σημεῖο πού παραμένει ἀνεξήγητο. Ἐννοῶ τὸ κομματάκι ἀπὸ ἀχάτη πού βρέθηκε σκαλωμένο στὴν νταντέλλα τῆς ρόμπας σας.
Ἡ Εὔα ἀπάντησε ἥρεμα.
—Ὅσο γι' αὐτὸ δέν ἔξερω τίποτα. Σὰς παρακαλῶ νὰ με πιστέψετε. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ σήμερα πού ἀκούσα γι' αὐτὸ τὸ κομματάκι. Μπορῶ νὰ πῶ ὅσο πὼς δέν ὑπάρχει ὅταν γύρισα στὸ σπίτι. Διότι, ὅπως σὰς εἶπα, ἔβγαλα τὴ ρόμπα νὰ τὴν πλύνω. Τὸ μόνο πού μπορῶ νὰ ὑποθέσω εἶναι πὼς κάποιος τὸ ἔβαλε ἐκεῖ ἀργότερα.
—Τὸ ἔβαλε ἐκεῖ; ἐπανελάβε ὁ κ. Γκορόν.
Ἡ Εὔα ἔξασπε σ' ἕνα νευρικό γέλιο.
—Μὰ δέν φαντάζομαι νὰ τὸ σκέπτεστε σοβαρὰ πὼς μπορεῖ νὰ εἶμαι ὁ δολοφόνος;
—Γιὰ νὰ εἶμαι εὐλικρινής, κυρία μου, ἡ ἐξωφρενικὴ αὐτὴ ἰδέα πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ μου.
—Μὰ μπορῶ... δέν τὸ βλέπετε; Μπορῶ ν' ἀποδείξω πὼς ὅ,τι εἶπα εἶναι ἀλήθεια.
—Μὲ ποῖο τρόπο, κυρία μου;
—Μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ Νέντ Ἄτγουντ, φυσικά.
—Ἄ! ἔκανε ὁ ἀστυνομικός.
Οἱ κινήσεις του ἦταν πολὺ μελετημένες. Ἀνασήκωσε τὸ πέτο τοῦ σακακιοῦ του νὰ μωρῇ τὸ ὄσπρὸ τριαντάφυλλο τῆς μπουτονιέρας του. Τὰ μάτια του ἦταν καρφωμένα σ' ἕνα οὐδέτερο σημεῖο, στὸ δάπεδο. Ἐκανε μιὰ ἀόριστη χειρονομία. Τὸ πρόσζεα τοῦ, ὁμῶς, δέν ἔδευε τίποτα.
—Πέστε μου τώρα, κυρία μου, τὴν ἐτοιμάζετε ὅλη τούτη τὴν ἐβδομάδα αὐτὴ τὴν ἱστορία πού μᾶς διηγηθήκατε;
—Δέν ἐτοιμάσα τίποτα. Γιὰ πρώτη φορὰ σήμερα ἀκούσα αὐτὰ τὰ πράγματα. Σὰς λέω τὴν ἀλήθεια.
Ὁ κ. Γκορόν συνωφρονήθηκε.
—Μήπως εἶδατε κατὰ τὴν τὸν Νέντ Ἄτγουντ στὸ διάστημα αὐτῆς τῆς ἐβδομάδας;
—Ὁχι, φυσικά, ὄχι.
—Τὸν ἀγαπᾷς ἀκόμη, Εὔα; ρώτησε ἡ Τζάνις μὲ σιγανὴ φωνή... Τὸν ἀγαπᾷς ἀκόμη;
—Μὰ ὄχι, παιδί μου, δέν τὸν ἀγαπᾷ, ἐπενέβη ἡ Ἐλενα μὲ καλωσύνη.
—Εὐχαριστῶ, Ἐλενα, εἶπε ἡ Εὔα.
Στράφηκε πρὸς τὸν Τόμπυ.
—Εἶναι ἀνάγκη νὰ σοῦ τὸ δεβαιώσω; Τὸν περιφρονῶ καὶ τὸν ἀποστρέφωμαι. Δέν θέλω νὰ τὸν ξαναδῶ ποτὲ στὴ ζωὴ μου.
—Εἶναι πολὺ ἀπῆλπιτο, νομίζω, νὰ τὸν ξανα-ἔβλεπτε ποτὲ, κυρία μου, παρατήρησε ὁ κ. Γκορόν γλυκά.
“Ὅλοι ξαφνιάστηκαν. Ὁ κ. Γκορόν, πού εἶχε προσελθῇ ξανά στὴ μελέτῃ τοῦ λουλουδιοῦ τῆς μπουτονιέρας του, σήκωσε τὰ μάτια.
—Ἀσφαλῶς, κυρία μου, θὰ ξέρετε πὼς ὁ κ. Ἄτγουντ δέν εἶναι σὲ θέση νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀλήθεια αὐτῶν πού μᾶς εἶπατε, ἀκόμη καὶ ἂν θὰ τῷ ἔλεγε. (Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἔγινε αὐστηρός): Ἀσφαλῶς, κυρία μου, θὰ ξέρετε ὅτι ὁ κ. Ἄτγουντ εἶναι κατάκοιτος στὸ ξενοδοχεῖο «Ντονζόν» μὲ ἐγκεφαλικὴ διάσειση.

ΑΡΜΟΣ

Τὰ νοστιμώτερα
Ρωσικά Καβούρια

Τὰ ἀνώτερα σὲ ὅλο τὸν κόσμo

ΑΚΟ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Θ. ΚΑΡΕΛΑΣ

ΤΗΛ. 482-225 - 482-286 - 483-175

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 60 ΤΗΛ. 75-660
ΛΑΡΙΣΑ: ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ 3 ΤΗΛ. 71-19

Μοσχοβολοῦν θάλασσα
καὶ φρεσκάδα

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ 1960
RADIO ΠΙΚ - ΑΠ
STEREO
ΜΕ ΤΟΝ
ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ
ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ
ΗΧΟΝ

14 λυχνίες
6 μεγαφωνα ὁρχήστρας, 13 πλῆκτρα
4 κλίμακες κυμάτων
διπλὸν αὐτοκίνητο ἐξόδου PUSH-PULL, στερεοφωνικὸ ΠΙΚ - ΑΠ
4 ταχυτήτων, εἰδικὴ θέσις διὰ μαγνητοφώνων.

BELCANTO

CANTILENE

9 λυχνίες
4 μεγαφωνα
Αὐτοκίνητο στερεοφωνικὸν ΠΙΚ - ΑΠ
4 ταχυτήτων, ρυθμιστοὶ μῦσων, θέσις μαγνητοφώνου ἐν-αλλασσομένου ρεύματος.

SCERZO

9 λυχνίαι, 3 μεγαφωνα, 4 κλίμακες
13 πλῆκτρα, αὐτοκίνητο στερεοφωνικὸν ΠΙΚ - ΑΠ
4 ταχυτήτων, διάταξις ἐξόδου PUSH-PULL

MODERATO

9 λυχνίαι
5 μεγαφωνα ὁρχήστρας, 13 πλῆκτρα, 4 κλίμακες κυμάτων
STEREO ΠΙΚ - ΑΠ 4 ταχυτήτων.

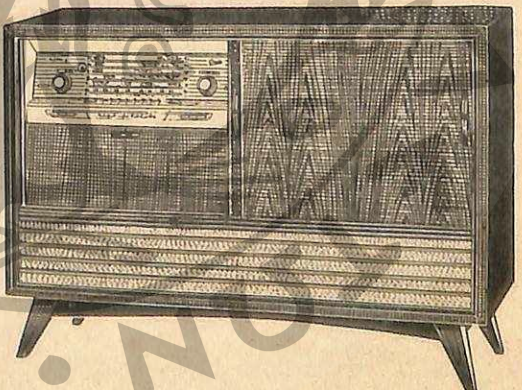

GRAZIOSO

9 λυχνίαι, 9 πλῆκτρα
2 μεγαφωνα ὁρχήστρας
αὐτοκίνητο ΠΙΚ - ΑΠ 4 ταχυτήτων, ρυθμιστοὶ μῦσων
4 κλίμακες κυμάτων.

9287 WET

Hi-Fi

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΚΛΑΣΕΩΣ

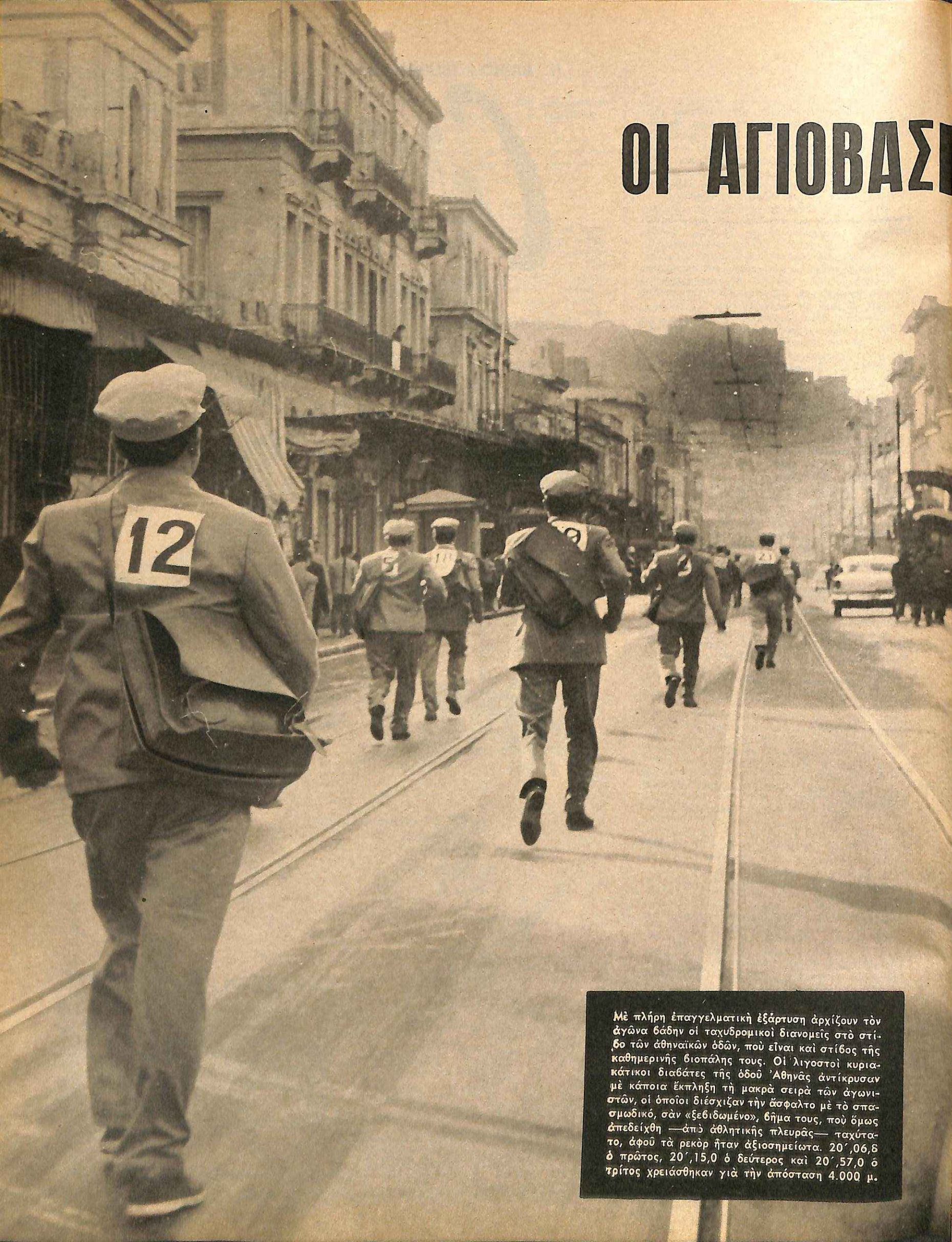
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ : ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "Αλκα", ΣΤΑΔΙΟΥ 31

Ἡ Εὔα ξεπετάχτηκε ἀπ' τὴν πολυθρόνα της. Κοίταξε τὸν ἀστυνομικὸ μέσ' στὰ μάτια. Φοροῦσε — πρόσζεε ὁ Ντέρομτ — γκορίζα μεταξωτὴ μπλούζα καὶ μαύρη φούστα, συνδυασμός πού ὑπογράμμιζε τὴ διάφανη λευκότητα τοῦ προσώπου της μετὰ τὰ πελώρια γκορίζα μάτια καὶ τὰ ρόδινα μάγουλα. Καὶ ὁ Ντέρομτ πού διάβαζε κάθε της σκέψη, ἔνοιωσε μιὰ καυσούρα συγκίνηση.
“Ὡς τώρα — μάντεψε — ὅλες αὐτὲς οἱ κατηγορίες δέν ἦταν γιὰ τὴν Εὔα παρὰ μιὰ ἀνόητη, ζωμικοτραγικὴ φάρσα. Τώρα, ξαφνικά, ἡ Εὔα τὶς ἔβλεπε διαφορετικά. Ἐβλεπε πού θὰ μπορούσε νὰ τὴν δδηγήσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ περιπέτεια. Ἐβλεπε τὴν ἄμεση ἀπειλὴ τοῦ κινδύνου, τοῦ θανάσιμου γινδύνου πού ζύγωνε μετὰ κάθε ἀδιάφορη χειρονομία τοῦ ἀστυνομικοῦ, μετὰ κάθε καλὰ ζυγιασμένη λέξη πού ἔβγαζε ἀπ' τὰ χεῖλιά του.
—Ἐγκεφαλική...; ἄρχισε.
Ὁ κ. Γκορόν κούνησε καταφατικά τὸ κεφάλι.
—Πρὶν μιὰ ἐβδομάδα, στὴ μιάμιση τὸ πρωί, εἶπε, ὁ κ. Ἄτγουντ μπῆκε σὸ ξενοδοχεῖο «Ντονζόν». Μέσα σ' ἄσανορό, καθὼς ἀνέβαινε στὸ διαμώτιό του, ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του.
Ἡ Εὔα ἔφερε τὰ χέρια στὰ μηνίγγια της.
—Μὰ αὐτὸ πρὲς νὰ γίνεαι ὅταν ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι μου! Ἦταν σκοτεινὰ. Δέν μπορούσα νὰ δῶ. Θὰ χτύπησε τὸ κεφάλι του κατακυλώνοντας...
“Τότε” ἀπὸ μιὰ μικρὴ σιωπὴ πρόσθεσε:
—Τὸν καμμένο τὸν Νέντ!
Ὁ Τόμπυ Λάουζ χτύπησε τὴ γροθιά του πάνω στὸ μάρμαρο τοῦ τζακιῦ.
—Δυστυχῶς, ἔλεγε τώρα ὁ κ. Γκορόν, ὁ Νέντ Ἄτγουντ συνήρθε γιὰ λίγα λεπτά... Δυστυχῶς, γιὰ μέσα στὰ λίγα αὐτὰ λεπτά πρόλαβε νὰ πῇ πὼς τὸν εἶχε χτυπήσει μιὰ μοτοσυκλέττα στὸ δρόμο. Αὐτὰ ἦταν τὰ τελευταῖα λόγια του. Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν θὰ μπορούσε νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν κατάθεσή σας, κυρία Νέιλ. Οἱ γιατροὶ λένε ὅτι δέν πρόκειται νὰ ξαναβρῇ τὶς αἰσθήσεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Ὁ ἀστυνομικός στάθηκε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο διστακτικός:
—Τίσος δέν ἔπρεπε νὰ σὰς τὸ πῶ, συνέχισε. Ναί, δέν ἔκανα καλά. Συνήθως δέν μιλοῦμε μετὰ τὴν εὐλικρίνεια στὸν κατηγορούμενο πρὶν ἀπ' τὴν ἐλληψή του...
—Σύλληψη; τραῦλισε ἡ Εὔα.
—Εἶναι καθήκον μου νὰ σὰς προειδοποιήσω. Πρὲς νὰ τὴν περιμένετε.
Ἡ ταραχὴ καὶ ἡ συγκίνηση εἶχαν φτάσει στὸ ἀποκορύφωμα. Οἱ ἄλλοι δέν μπορούσαν πιά νὰ χουν τὸ νοῦ τους νὰ μιλοῦν γαλλικά.
—Αὐτὸ δέν μποροῦν νὰ τὸ κάνουν! διαμαρτυρήθηκε ἔντονα ἡ Ἐλενα. Στὸ κάτω - κάτω ἡ Εὔα ἔχει βρετανικὴ ὑπερηχοότητα. Ὁ καμμένος ὁ Μόρις ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς καλύτερους φίλους τοῦ προξένου. Πάντως, Εὔα...
—Ναί, τὴν ἔκοψε ἡ Τζάνις, νομίζω πὼς πρὲς νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς ὠρισμένα πράγματα. Ἐκείνο τὸ κομματάκι ἀπ' τὴν ταμπакέρα, ἐννοῶ. Καὶ γιὰ τὸ δέν φώναξες νὰ ζητήσῃς βοήθεια, ἂν τὸν φέβρουναι πραγματικά αὐτὸν τὸν Νέντ Ἄτγουντ; Νὰ τὶ θὰ ἔκανα ἐγώ, στὴ θέση σου.
Ὁ Τόμπυ ἔδωσε μιὰ κλωτσιὰ στὸ μικρὸ παρὰν πού ἦταν μπροστὰ στὸ τζάκι.
—Ἐκείνο πού με φουρκίζει ἐμένα, μουρμούρισε, εἶναι τὸ ὅτι αὐτὸς ὁ Ἄτγουντ βοισκότανε στὴν κἀμαρὰ τῆς ὅταν τὴν πῆρα στὸ τηλέφωνο.
Ὁ τείσιος Μπέν δέν εἶπε τίποτα. Σπάνια μιλοῦσε. Ὁ θεῖος Μπέν ἦταν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού καθόνταναι ἡσυχὰ σὲ μιὰν ἄκρη ἢ ὅλο κατὰ φτιάγουν, κατὰ ἐπιδιορθώσουν μετὰ ἐπιδέξια χέρια τους. Ἐξακολουθοῦσε τώρα νὰ καπνίζῃ τὴν πίπα του, χαμογελώντας πού καὶ πού στὴν Εὔα ἐνθαρρυντικά, τὰ ἥρεμα μάτια του, ὁμῶς, ἦταν ἀνήσυχτα.
—Μιὰ στιγμὴ, εἶπε ὁ Ντέρομτ.
“Ὅλοι ξαφνιάστηκαν ὅταν μίλησε.
Δέν τὸν εἶχαν δῆ, ἢ, πάντως, δέν τὸν εἶχαν προσέξει τόσην ὥρα, ἐκεῖ πού ἦταν καθισμένος στὴν πὸ σκοτεινὴ γωνιά, κοντὰ στὸ πᾶνο.
Ὁ κ. Γκορόν σηκώθηκε.
—Ὡ, γιὰτρε μου, με συγχωρεῖτε! Ἀλλὰ μ' ἐλὴ αὐτὴ τὴ συζήτηση...
Ἐκανε μιὰ πλατεῖα κίνηση.
—Θάθελα νὰ γνωρίσετε τὸν φίλο μου, τὸν δόκτορα Κίνρος, ἀπ' τὴν Ἀγγλία. Γιατρέ μου, αὐτὴ εἶναι ἡ οἰκογένεια πού σὰς ἔλεγα. Ἡ λαίδη Λάουζ, ὁ ἀδελφός, ἡ κόρη, ὁ γιός. Καὶ ἡ κυρία Νέιλ.
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΙ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Με πλήρη επαγγελματική εξάρτηση αρχίζουν τον αγώνα βάδην οι ταχυδρομικοί διανομείς στο στίβο των αθηναϊκών οδών, που είναι και στίβος της καθημερινής βιοπάλης τους. Οι λίγοστοι κυριακάτικοι διαβάτες της οδού 'Αθηνάς αντίκρυσαν με κάποια έκπληξη τη μακρά σειρά των αγωνιστών, οι οποίοι διέσχισαν την ασφαλτο με το σπασμωδικό, σαν «ξεβιδωμένο», θήμα τους, που όμως απέδειχθη — από αθλητικής πλευράς — ταχύτατο, αφού τα ρεκόρ ήταν αξιοσημείωτα. 20',06,8 ο πρώτος, 20',15,0 ο δεύτερος και 20',57,0 ο τρίτος χρειάστηκαν για την απόσταση 4.000 μ.

Απ' τον καιρό του μαραθωνοδρόμου Φειδιππίδη ως τους βασιλικούς ιππήλατους αγγελιαφόρους, τους σκονισμένους στρατοκόπους των χωριών, τους μουσκεμένους απ' τα κύματα νησιώτικους μαντατοφόρους και τους μηχανοκίνητους διανομείς τηλεγραφημάτων των ημερών μας, όλοι οι ταχυδρομικοί μετέφεραν στο πλευρό τους τις έννοιες όλου του κόσμου.

Έχετε νοιώσει ποτέ την σημασία που αποκτάει ο ταχυδρομικός διανομείς, σαν περιμένετε ένα γράμμα, κάποιο διαστικό, με ένα γράμμα ένταση, τηλεγράφημα; Ο ήλιος δεν λάμπει περισσότερο πάνω από τους δρόμους της πολιτείας, απ' ό,τι φωτίζει η παρουσία του ταχυδρόμου την πόρτα σας, καθώς τείνει το χέρι κρατώντας κάποιο αγαπημένο μήνυμα. Η βαρεία φορτωμένη πάντοτε πέσινη σάκκα του, γεμάτη συναισθήματα και υποθέσεις, από τις τέσσερις άκρες του κόσμου, δεν διαφέρει πολύ από το μαγικό σακούλι του 'Αϊ-Βασίλη την νύχτα της Πρωτοχρονιάς.

Αυτή η συμπαθητική τάξη ανθρώπων, αυτοί οι 'Αγιοβασίληδες της καθημερινότητας, είχαν προ ημερών για πρώτη φορά στην Ελλάδα τους αγώνες τους. Αυτό που από αιώνες κάνουν καθημερινά οι ταχυδρόμοι όλου του κόσμου, επανέληφθη, έορταστικά αυτή τη φορά, μπροστά στο Κεντρικό Ταχυδρομείο 'Αθηνών, όπου είχαν συγκεντρωθεί για να παρακολουθήσουν το αγώνισμα, που για πρώτη φορά διοργανώθηκε στην ελληνική πρωτεύουσα, ο δήμαρχος 'Αθηναίων κ. Α. Τσουκαλάς, ο γεν. διευθυντής Ταχυδρομείων κ. Φρογκάκης και πλήθος κόσμου.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ 3, 'Επίκαιρα 1)

ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΗΤΑΝ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Πρωτάθλημα
βαδίσματος

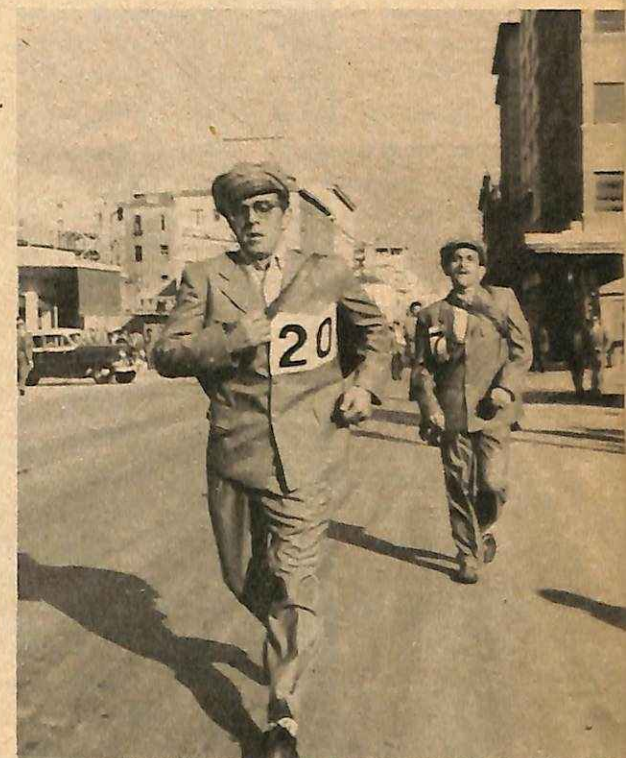
Πολλοί άνθρωποι διανομείς με την στολή και την σάκκα τους πήραν μέρος στους αγώνες βάδην, που πραγματοποιήθηκαν από τον Ψυχασγωγικό Όμιλο Ταχυδρομικών Υπαλλήλων 'Ελλάδας.

Οι αθληταί ξεκίνησαν απ' την πλατεία του Ταχυδρομείου, διέσχισαν 4.000 μέτρα δια μέσου των οδών των 'Αθηνών με ασυνήθη πεζοπορική ταχύτητα και κατέληξαν στην Ταχυδρομική Σχολή 'Αθηνών, όπου απενεμήθησαν τα βραβεία στους νικητές.

Νικητής των αγώνων ανέδειχθη ο Χρ. Τριπολίτης, του Ταχυδρομείου Νέας Σμύρνης, και ακολουθήσαν κατά σειρά οι: Κ. Θεοδοσόπουλος, του Κεντρικού Ταχυδρομείου 'Αθηνών, Χρ. Μπακούλας, του Ταχυδρομείου Καλλιθέας, 'Αλ. Γκέτζης, του Ταχυδρομείου Κορυδαλλού, Πανσελ. 'Αλμπιούρας, του Κεντρικού Ταχυδρομείου 'Αθηνών και Νικ. Σκανδάλης του Ταχυδρομείου 'Αμπελοκήπων.

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΕΣ ΦΑΣΕΙΣ, στο τέλος του αγώνος. Με δραματικό «φίνις», ο Χρ. Τριπολίτης (άρ. 20)...

...ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ τους αντιπάλους του, για να τερματίσει σε λίγα δευτερόλεπτα πρώτος.

Εάν ανήκετε εις την
κατηγορίαν
τῶν ἀνδρῶν
ποῦ ἀναζητοῦν
τὸ τέλειον

OMEGA
Constellation

Εάν θέλετε σὲ κάθε εἶδος νὰ ἐκλέγετε τὸ τελειότερον, τὸ αὐτόματον χρονόμετρον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ εἶναι τὸ ρολοῖ ποῦ ταιριάζει περισσότερο εἰς τὴν προσωπικότητά σας καὶ δεικνύει τὴν ἀγάπην σας διὰ τὸ τέλειον.

Ἀφοῦ ὑποστῇ μίαν σειρὰν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν ἀπὸ τὰ Ἑλβετικά Γραφεῖα Ἑλέγχου, ἕκαστον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ ἀνεῖ ξαιρετικῶς ἀποκτᾷ πιστοποιητικὸν καλῆς λειτουργίας **μεῖς εἰδικὴν μνείαν «ἐξαιρετικῶν ἀποτελεσμάτων».**

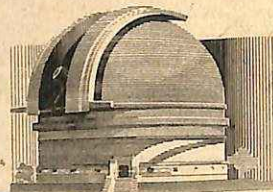
Εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἡλεγχμένην ἀκρίβειαν, προστίθενται τὰ πλεονεκτήματα τοῦ αὐτομάτου κουρδισματος: Τὸ OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ μετατρέπει τὴν παραμικρὰν κίνησιν τῆς χειρὸς σας εἰς ἐνέργειαν, χάρις εἰς ἕνα εὐφυῆ μηχανισμόν ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ σταθερὰν πίεσιν τοῦ ἐλατηρίου.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρονομέτρου OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πείραν ποῦ ἀπέκτησαν τὰ ἐργαστᾶσια OMEGA κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν ἀστεροσκοπίων τῆς Γενεύης καὶ τοῦ Νιουστέλ. Ἐκεῖ ἀνταγωνιζόμενον μετὶ τῶν μεγαλύτερων Ἑλβετικῶν μάρκες, τὸ OMEGA ἀπέσπασε σειρὰν νικῶν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, χάρις στὶς ἀναμφισβήτητες ἐνδείξεις τῆς ἀνωτερότητός του. Μετὰ τὴν ἰδιότητάς του καὶ τὴν πολυτελεῆ ἐμφάνισίν του, τὸ χρονόμετρον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ σᾶς χαρίζει ἕνα συναίσθημα δικαίας ὑπερφανείας: τῆς ὑπερφανείας τοῦ νὰ ἔχετε ἐκλέξῃ ἕνα ρολοῖ ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ ἀκριβεστέρων ποῦ κατορθώσῃ νὰ κατασκευάσῃ ὁ ἀνθρώπος.

- ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 3.950
- ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 4.950
- ΧΡΥΣΙΟΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 9.300

Τὸ 1955, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορίαν τοῦ ὠρολογίου χειρός, τὰ δύο ἀστεροσκοπεῖα (Γενεύης—Νιουστέλ) ἐχάρizan τὴν νίκην, γιὰ ὅλες τὶς δοκιμασίας, εἰς μίαν καὶ μόνην μάρκαν, τὴν OMEGA

ὁποῦσε ἔτσι στὴν Γενεὺν τὴν 7ῃ τῆς μεγάλης νίκης μετὰ σὲ δέκα χρόνια, καὶ καθιέρωσε στὸ Νιουστέλ ἕνα νέο ρεκόρ ἀκρίβειας.

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

OMEGA
Constellation

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Λ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 34.496
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛ. 74.111

«ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ»

Εδῶ
κι'
ἔκει

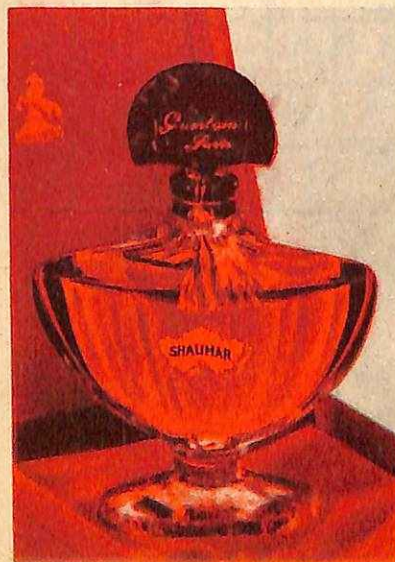
■ ■ ΤΡΑΠΟΥΛΕΣ ἀπὸ πλαστικὴ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στὴν ἀμερικανικὴ ἀγορὰ. Διπλὸ πλεονέκτημα: Κρατοῦν 500 φορὲς περισσότερο ἀπ' τὶς συνηθισμένες· πλένονται στὸ ἡλεκτρικὸ πλυντήριο.

■ ■ ΣΤΟ Χάμ (Ἀνατολικὴ Γερμανία), διαγωνισμὸς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς γυναίκας μετὰ τὶς ὠραιότερες γάμπες. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπένευσε τὸ θραβεῖο σ' ἕναν... ἄντρα ποῦ εἶχε μεταμφιεσθῇ σὲ γυναῖκα.

■ ■ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ στὸ δικαστήριον διότι δὲν πλήρωνε στὴ γυναῖκα τοῦ 10 δολλάρια τὸν μῆνα γιὰ τὰ ἔξοδα διατροφῆς τῆς, ὁ Κίν-Τσεούνγκ, χρηματομεσίτης στὸ Χόνγκ-Κόνγκ (ἡλικίας 50 ἐτῶν), ἐξήγησε στὸν δικαστὴν ὅτι δὲν ἦταν σὲ θέση ν' ἀνταποκριθῇ σ' αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν γιατί εἶχε νὰ συντηρήσῃ τὴν ἐρωμένην του καὶ τὰ ὀκτὼ παιδιὰ τῆς. Τὰ λίγα λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔμεναν — πρόσθεσε — τὰ χρειαζότανε γιὰ τὰ σιγάρτα του. Ὁ δικαστὴς τὸν διέταξε νὰ κόψῃ τὸ κάπνισμα...

■ ■ Ο ΕΜΙΡΗΣ τοῦ Κουατάρ, φεύγων ἀπ' τὴν Ἑλβετίαν ὅπου ἔμεινε ἀρκετὲς ἑβδομάδες, ἐπέμενε νὰ χάρισῃ ἀπὸ ἕνα χρυσοῦ ρολοῖ, στοὺς δέκα τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σταθμοῦ Γενεύης. Ἡ πρώτη σκέψιν τοῦ διευθυντοῦ τελωνείων ἦταν ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ δώρου, ἡ δευτέρη, ὅτι ἡ ἄρνησις θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθῇ προσβλητικὴ ἀπὸ τὸν Ἑμίρη. Τελικὰ κατέληξε στὴν ἐξῆς ἀπόφασιν: Τὰ δέκα ρολοῖα παρεδόθησαν στὴν κεντρικὴ διευθύνσιν τελωνείων. Οἱ δέκα τελωνειακοὶ δὲν θὰ τὰ πάρουν παρά μόνονα τὴν ἡμέραν τῆς ἀποχωρήσεώς των ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς θὰ πρέπει νὰ περιμένῃ 43 χρόνια!

ΓΙΑ ΟΠΟΙΑ ΞΕΡΕΙ

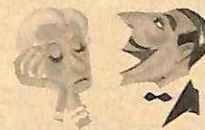

● Η ΝΕΑΡΑ κυρία ἐκθέτει τοὺς φόβους τῆς στὸν ψυχίατρο:
—Νὰ σᾶς πῶ, γιαντρε μου, ἐκεῖνο ποῦ με ἀνησυχεῖ δὲν εἶναι τόσο τὸ ὅτι ὁ ἄντρας μου νομίζει πὼς εἶναι ὁ Ναπολέων. Τὸ σοβαρότερον εἶναι ὅτι παίρνει τὴν καμαριέρα μας γιὰ τὴν ἱωσήφιν!

● ΔΥΟ φίλοι πηγαίνουν κυνήγι μαζὺ μετὰ τὶς γυναῖκες τους. Κάποια στιγμή, ὁ ἕνας φωνάζει ἐντρομος:
—Θεέ μου... τί πραγματικὸ λάθος! Πυροβόλησα τὴν γυναῖκα σου!...
—Καλὰ, μὴν κῆνης ἔτσι!... Εἶναι ἕνα λάθος ποῦ διορθώνεται. Ποῦ εἶναι ἡ δική σου ἡ γυναῖκα;

● ΚΑΠΟΙΟΣ πηγαίνει νὰ περάσῃ μερικὲς ἑβδομάδες στὴν Ἑλβετίαν. Ἡ Ἑλβετία εἶναι δέδωκεν κάπως μακρὰ, ἀλλὰ τοῦ εἶχαν πῇ πὼς ὅλα ἐκεῖ εἶναι τόσο ὡσαύτα! Ἐπιστρέφει ἀπ' τὸ ταξίδι. Οἱ φίλοι του τὸν ρωτοῦν:
—Λοιπόν, πὼς σοῦ φάνηκε ἡ Ἑλβετία; Σοῦ ἄρεσε;
—Μπᾶ, ἀπάντᾳ αὐτὸς χωρὶς ἐνθουσιασμό. Ἀφαίρεσε τὰ δυνά... τί μένει;

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ Ἑτοιμασίεις... Ἡ πόλις, τὰ καταστήματα, τὰ σπίτια ἐτοιμάζονται γιὰ τὶς δύο γιορτινὲς ἑβδομάδες ποῦ ἔρχονται, γεμάτες χαρὲς, γεμάτες κέφι..., ἀλλὰ γεμάτες καὶ κόπους, φασαρία, ἔξοδα καὶ δουλειά. Κατὰ βάθος, τὶς γιορτὲς τὶς ἀπολαμβάνουν πραγματικὰ τὰ παιδιὰ καὶ ὅσοι παρακολουθοῦν αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ κοιτοῦν μετὰ λαμπρὰ μάτια τὴν μαγείαν αὐτῶν τῶν τόσο διαφορετικῶν ἡμερῶν, ὅπου ἡ ζωὴ ξαφνικὰ γίνεται τόσο εὐχάριστη καὶ οἱ ἡμέρες ποῦ ἀνατέλλουν φέρνουν δῶρα, γλυκά, χάδια καὶ παιγνίδια...

γ Κάρτες... χριστουγεννιάτικες γέμισαν τὰ καταστήματα. Μερικὲς (ἐλάχιστες πρέπει νὰ πῶ ἐφέτος) εἶναι πάρα πολὺ ὠραίες, ἰδίως ὅσες ἔχουν βασισθῇ εἰς τὴν ἔγχρωμην φωτογραφίαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴ φύσιν γιὰ νὰ δώσουν τὸ σύνθημα τῆς χαρᾶς. Εἶδα μὴ ὕδρα, ἕνα καίκι καὶ ἕνα καμπαναριό... Ἀριστουργηματικὸς μικρὸς πίνακας, ποῦ ξεχωρίζανε ζωγραφισμένοι ἀπὸ τὸν Ὑψιστο... Ἀλλὰ εἶδα καὶ κάτι γυαλιστερά, παχουλὰ καδούρια, παπαρούνες, ἀστακοὺς τυπωμένους «ἐν ρε-λιέφ» σὲ μαυρόασπρες «γκραβὺρ», ποῦ κερδίζουν τὸ πρῶτον θραβεῖο ἀγουστίας, ἀφήνοντας δευτέρους κατὰ εὐζώνους νταντελλωτοὺς καὶ αὐτοὺς τυπωμένους φουσκατὰ ὥστε νὰ ἐξέχουν εἰς τὸ χαρτί... Ἡ μόδα τῆς παχειᾶς ἐκτυπώσεως ἔχει σαρώσει δυστυχῶς τὴν ἀγορὰ, καὶ τὸ κακὸ γούστο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὸ νέο ἀθηναϊκὸ κύμα, ποῦ ἐδῶ καὶ δύο χρόνια πάει αὐξάνοντας, ἔχει πέσει βαρεὶά ἐπάνω στὶς μικρὲς χριστουγεννιάτικες κάρτες. Πολλοὶ ἔχουν ἀρχίσει νὰ τὶς κάνουν μόνοι τους. Παραγγέλλουν διπλωμένα χαρτονάκια καὶ κολλοῦν ἐπάνω μίαν φωτογραφίαν τῆς οἰκογενείας, τοῦ περιδολιοῦ, μίαν γωνίαν τοῦ σαλονιοῦ, ἐνὸς μαρουτοῦ, ἐνὸς γάτου, ἐνὸς σκύλου... καὶ ἡ κάρτα αὐτὴ εἶναι συγχρόνως προσωπικὴ, ἰδιότυπη καὶ σᾶς συνδέει φιλικὰ μετὰ αὐτὸν ποῦ τὴν λαμβάνει...

γ Ἰωσήφ... ὁ Ντιὸρ τοῦ μυκονιάτικου παντε-

λονιοῦ. Ὁ συμπαθέστατος ράφτης, ποῦ κάθε καλοκαίρι εἰς τὴν Μύκονο ράβει τὴν πλέον ἐκλεκτὴ διεθνή πελατεία, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ τὸν χειμῶνα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ ἀναφέρουμε γιὰ ὅσες καὶ ὅσους ἐνδιαφέρονται γιὰ χειμερινὰ σπορ καὶ χειμερινὰ παντελόνια. (Τὸ ἄσυλόν του ἔχει τηλέφωνο 26.173).

γ Τὰ σκάναλα... τηλεοράσεως δὲν μᾶς ἐγγίζουν καθόλου, τὴν Ἀμερικὴν, ὅμως, τὴν ἔχουν κυριολεκτικῶς ταραξεί. Ἀπὸ τὰ συμπαθέστερα σχόλια, εἶναι αὐτὸ ποῦ ἀνέφερε ἕνας ἀπὸ τοὺς τιμίους καὶ χαμένους, φυσικά, διαγωνιζομένους εἰς τὰ περίφημα προγράμματα. «Δόξα σοι ὁ Θεός, εἶπε. Ἡ ἑλλειψὶς γνώσεων καὶ ἡ ἀμάθεια περνοῦν τώρα γιὰ ἀρετὴ».

γ Κινηματογραφικά... Χαθήκαμε. Ἐγχρώμα καὶ «σινεμασκὸπ» γυρίζεται «Ἡ μάχη τοῦ Μαραθῶνος». Πέρσαι καὶ Ἀθηναῖοι εἶναι ὅλοι Ἱταλοί. Ὁ Στέβ Ρήβς, ὁ περίφημος Ἡρακλῆς, εἶναι ἕνας Ἕλληνας δοσκὸς ποῦ ἔχει κάμει αἰσθησιν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας καὶ ὁ ὁποῖος, αὐτὸς καὶ κανεὶς ἄλλος, πραγματικὰ χαρίζει τὴν ἱστορικὴν νίκη... Καὶ αὐτὸ, κυρίως, διότι ἔχει ἐρωτευθῇ τὴν ἀριστοκράτιδα Ἀθηναῖαν Μυλὲν Ντεμονζώ...

γ Περιέργες οἰκογενεῖες... Ἡ χήρα τοῦ Λουσιὲν Λελόγκ, Σάντρα Ντανκοβίτσι, παντρεύεται τὸν χήρον τῆς Κωλέτ, Μωρίς Γκουτέκατ. Δυὸ ἄνθρωποι ποῦ ζοῦσαν εἰς τὴν σκιά δύο προσωπικότητων... Ἰσως τώρα, μεγάλοι πλέον, θὰ περνοῦν τὸν καιρὸ τους συγκρίνοντας τὴν μὴ μετὰ τὴν ἄλλη...

γ Μαρξισμοῦ. Τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ ἀνέκδοτο αὐτῆς τῆς νέας μορφῆς πνεύματος: Ἐνα ζευγὺς ἐπισκέπτεται ἕνα φιλικὸ σπίτι καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν αὐλὴν συναντᾷ ἕνα γουρουνάκι μετὰ ξύλινο πόδι. Τὸ κοιτάζον μετὰ κάποια ἐκπληξιν. Ρωτοῦν τί τοῦ ἔχει συμβῇ. Καὶ οἱ ἄλλοι ἀπαντοῦν: «Ἀχ! δὲν ξέρετε, τὸ ἀγαποῦμε τόσο πολὺ ὥστε τὸ τρώμε λίγο λίγο»...

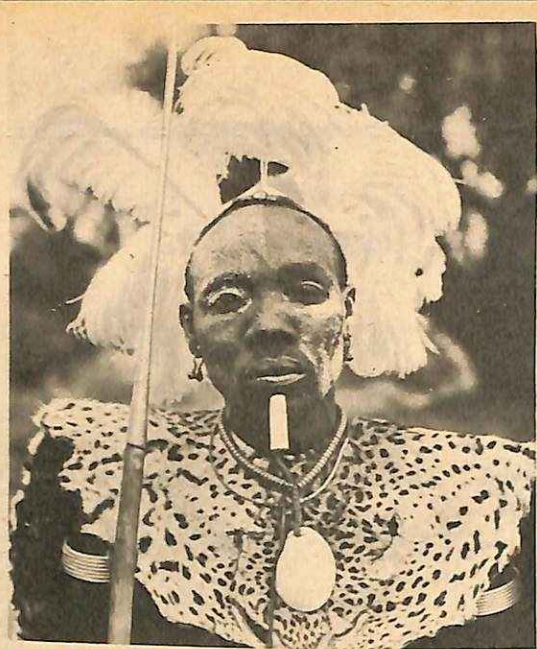
ἡἡ

Ἀπὸ τὴν δράσιν τῶν φιλανθρωπικῶν σωματείων

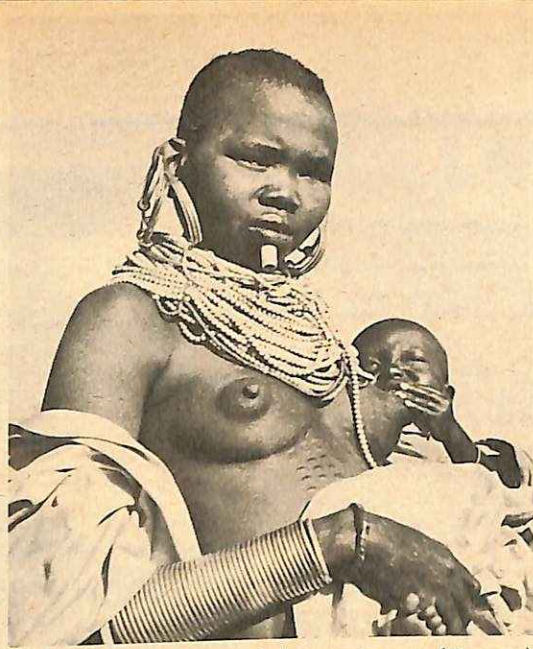
Γιορτὶνὰ
μπαζάρ

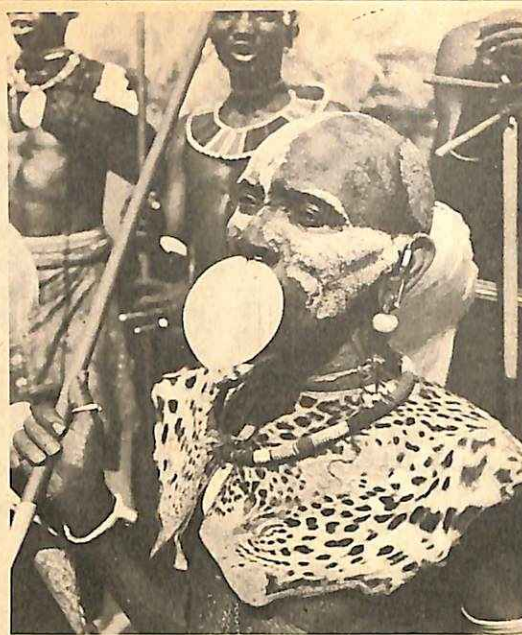
Πρὶν παρουσιασθῶν πρὸς πώλησιν στὸ «μπαζάρ» τῆς «Ἑταιρείας τοῦ παιδιοῦ» κομμάτια καὶ δεινὰ ἀπορροήν τοῦ σαλόνι τοῦ ἀθηναϊκοῦ σπιτιοῦ ὅπου κατεσκευάσθησαν

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ τύπος Σούκ. Φτερά στρουθοκαμήλου στο κεφάλι κ' έλεφαντόδοντο στα χείλη

Η ΦΥΛΗ μαστίζεται από τραχώματα. 'Η νεαρή μητέρα σύντομα πρόκειται να χάσει τὸ φῶς της.

Η ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ δὲν ξέρει χρόνια. Λάσπη γιὰ ψιμύθιο και ἡ πατροπαράδοτη πλάκα στὴ μύτη.

ΞΕΝΟΙ ΛΑΟΙ

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΡΑ ΤΙΠΟΤΕ...

ΣΟΥΚ: Η ΜΙΚΡΗ, ΑΓΝΩΣΤΗ ΦΥΛΗ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΚΕΝΥΑΣ

ΟΣΟ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ οί ένδοφυλετικοί σπαράγμοί, ἡ τρομερή εξάρτηση με τὰ σιδερένια δόρατα και τὰ δέρματα από λεοπαρδαλή παίρνει περισσότερο διακοσμητικό και τελετουργικό χαρακτήρα.

Σ τὴ βορειοδυτικὴ περιοχή τῆς Κένυα ζῇ μιὰ μικρὴ και σχεδὸν ἀγνωστὴ φυλὴ, ἡ φυλὴ τῶν Σούκ, ἕνας κόσμος πρωτόγονος και παράξενος και με πολὺ παράξενο ὄνομα, ἀφοῦ Σούκ σημαίνει «ἐν κομμάτι ξηρὸ ξύλο» ἢ... «τίποτε»!

Ἡ φυλὴ αὕτὴ εἶναι χωρισμένη σὲ δύο ὁμάδες. Ἡ μιὰ ὁμάδα εἶναι οἱ ὄρεινοί Σούκ, ποὺ ζοῦν σὲ βουνὰ τῆς βορειοδυτικῆς Κένυας ὕψους 1.000-2.800 περίπου μέτρων. Οἱ ὄρεινοί Σούκ ἀσχολοῦνται κυρίως με τὴ γεωργία και καλλιέργου διαφόρες περιοχὲς ποὺ ποτίζονται με μεγάλη ἐπιμέλεια, με κανάλια ποὺ ἔχουν φτιάξει οἱ ἴδιοι με μεγάλη τέχνη.

Ἡ ἄλλὴ ὁμάδα ζῇ κυρίως ἀπὸ τὴν κτηνοτροφία και εἶναι πιὸ πλούσια ἀπὸ τὴν πρώτη. Κάθε Σούκ θέλει νὰ ἔχῃ δικό του κοπάδι και εἶναι ιδιαίτερα ὑπερήφανος ὅταν ἔχῃ ἕνα δικό του ταῦρο με μεγάλα κέρατα.

Οἱ Σούκ ἀρέσκονται πολὺ νὰ πίνουν αἷμα ζῶων. Ἔχουν ὁρὴ ἕνα δικό τους τρόπο νὰ παίρνουν μιὰ ποσότητα ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ζῶων τους, χωρὶς νὰ τοὺς προκαλοῦν καμμιὰ βλάβη. Τὸ αἷμα αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀγαπημένες τροφές τους.

Οἱ ἀγρότες πωλοῦν ἕνα μέρος τῆς παραγωγῆς τους στοὺς βοσκούς και παίρνουν σ' ἀντάλλαγμα ζωὰ ἢ ζωοκομικὰ προϊόντα. Ἡ ἀντάλλαξη εἶναι ἡ βάση τοῦ ἐμπορίου τους, ὅπως συμβαίνει με ὅλους τοὺς πρωτόγονους λαούς. Μόνο κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔμαθαν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ χρήματος και τώρα συνθίζουν σιγά-σιγά νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν στο ἐμπόριό τους. Ἔτσι μπαίνουν με ἀργὸ ρυθμὸ ἀπὸ τὴν ἀνταλλακτικὴ στὴ χρηματικὴ οἰκονομία.

Ὅταν ἐκραγῇ φυλετικὸς πόλεμος, ὅλοι οἱ Σούκ παίρνουν τὰ ὅπλα. Μιὰ ὁμάδα ἀπ' αὐτοὺς,

(Φωτ. Camera Press)

Σὰν ἐθένινο ἄγαλμα μοιάζει ὁ νεαρὸς ὀλόγυμνος Σούκ, καθὼς ἐξακοντίζει τὸ δόρυ του γιὰ νὰ ἐπιδείξη τὴν πραγματικὰ ἀπαράμιλλη τέχνη του στὴ χρῆση αὐτοῦ τοῦ πρωτόγονου ὅπλου. Οἱ Σούκ, ποὺ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ καθυστερημένες φυλές τοῦ κόσμου, μόλις τελευταῖα γνώρισαν τὴ σημασία τοῦ χρήματος και δὲν ἔχουν μάθει ἀκόμη τὴ χρῆση δραστηκωτέρων μέσων καταστροφῆς.

←■
ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΟΙ και
όργανοι είναι οι
χοροί που εκτελούνται
στις μεγάλες ετήσιες
γιορτές της φυλής.
Ο πιο χαρακτηρισ-
τικός είναι άσφαλώς
ο χορός του φιδιού.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Σ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΔΥΣΠΡΟΣΙΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΔΕΙΛΗ ΑΛΛΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΤΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

οί Κιτούν, είναι σιδηρουργοί και αυτοί φτιάχνουν τα όπλα της φυλής, δηλαδή τα δόρατα. Παλαιότερα, για να φτιάξουν τα δόρατα αυτά, έφτιαχναν μόνοι τους σίδηρο, λυώνοντας το σιδηρομετάλλευμα που εύρισκαν σε διάφορους λόφους της χώρας τους. Τώρα όμως προώδευσαν. Λυώνουν τα παλιοσίδηρα που παίρνουν από τους Εύρωπαίους. Οι Σούκ χρησιμοποιούν τα δόρατά τους όχι μόνο στον πόλεμο, αλλά και για να προστατεύουν τα ζώα τους από τις επιθέσεις άγριων ζώων. Χρειάζεται, φυσικά, πολύ θάρρος και μεγάλη επιτηδειότητα για να μπορέσει κανείς να σκοτώσει ένα λιοντάρι μ' ένα δόρυ, αλλά οι Σούκ το καταφέρνουν.

Πολλοί Σούκ φορούν ένα περίεργο κόσμημα, που κρεμιέται από τη μύτη τους. Φαίνεται όμως ότι ο σκοπός του κοσμήματος αυτού δεν είναι μόνο διακοσμητικός. Πραγματικά, το κόσμημα αυτό έχει πρακτική αξία, γιατί... διώχνει τις μύ-

γες από το πρόσωπο! Για τους γέρους όμως έχει και μια άλλη αξία: Κάνει να μη φαίνονται τα δόντια που τους λείπουν.

Ένα άλλο περίεργο επίμηκες κόσμημα καταφέρνουν και το εισάγουν μέσα στο κάτω χείλος τους. Το κόσμημα αυτό είναι συνήθως από έλεφαντοστό και καμιά φορά από αλόουρινο.

Προϊκά: λίγες κατσίκες!

Φυσικά, οι γυναίκες έχουν ιδιαίτερη αγάπη στα κοσμήματα. Γύρω από τα πόδια, αλλά κυρίως στα χέρια, φορούν ένα σωρό βραχιόλια που, καθώς περπατούν, κάνουν ένα παράξενο θόρυβο. Πολλά περιδέραια στολίζουν το λαιμό τους, τόσο πολλά και τόσο περίεργα, ώστε φαίνονται σαν φίδια, ενώ από τα αυτιά τους κρέμονται πολλά και τεράστια σκουλαρίκια.

Τα κορίτσια της φυλής των Σούκ παντρεύονται συνήθως πριν κλείσουν τα 17 τους χρόνια.

Παίρνουν προίκα που διαφέρει, φυσικά, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της οικογενείας τους. Ή προίκα μπορεί να φτάσει από ένα μελίσσι και λίγες κατσίκες, ως εκατό ζώα. Κάθε Σούκ μπορεί να παντρευτεί μέχρι δέκα γυναίκες.

Οι Σούκ είναι εξαιρετικά προληπτικοί και μέχρι πρό όλιγου δεν έδειχναν καμιά επιθυμία να μορφωθούν ή να γνωρίσουν τον πολιτισμό. Τώρα, όμως, αρχίζουν σιγά-σιγά να εργάζονται σε κτήματα Εύρωπαίων και ν' αποκτούν γνώσεις και συνήθειες νέες και φυσικά ανώτερες. Όμως εξακολουθούν να ονειρεύονται την επιστροφή στη χώρα τους. Έλπίζουν πάντα να γυρίσουν στην πατρίδα τους και ν' αποκτήσουν ένα μεγάλο κοτάδι.

Άλλα και το όνειρο αυτό θ' αλλάξει, όπως άλλάζουν σιγά-σιγά οι κλίσεις και οι συνήθειες δλων των πρωτόγονων φυλών που γνωρίζουν τον πολιτισμό. ■■■

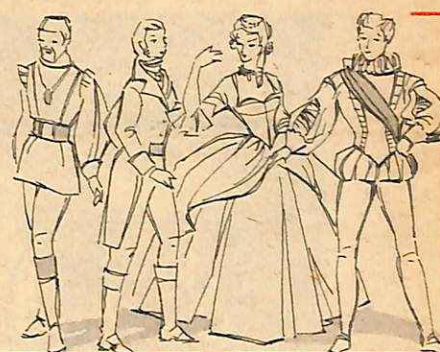

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ειδήσεις, κρίσεις, πληροφορίες και Σχόλια

του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΖΕΡ: ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΣΚΗΝΗ...

Τό ελληνικό θέατρο τιμά αυτές τις ημέρες ένα διακεκριμένο ήθοιο, ένα θαυμάσιο καλλιτέχνη, έναν αληθινά εξαιρετικό πρωταγωνιστή: Τον Νέζερ. Δί-καιες τιμές του αποδίδονται με την ευκαιρία που έκλεισαν έφέτος 50 χρόνια από την ημέρα που έκανε την πρώτη του εμφάνιση στη σκηνή. Έτσι, το «Εθνικό Θέατρο» παρουσιάζει μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του, τον «Φιλάργυρο», οι Βασιλείς τον χειροκροτούν προσωπικά και το κράτος —που με τόσο σπατάλη μοιράζει παράσημα σε άσημνους αποδόσεως τμηματάρχες και διευθυντές ύπουργείων και μόνο με τους καλλιτέχνες και τους ανθρώπους των γραμμάτων είναι φειδωλό...— απέφασε κι αυτό ν' απονεμίσει παράσημο στον ακούραστο αυτόν και τόσο δημιουργικό εργάτη της τέχνης. Παράλληλα κυκλοφορεί ένα θαυμάσιο λεύκωμα, όπου ένα πλήθος έπιλεκτοί ειδικοί αξιολογούν την προσφορά του Χριστόφορου Νέζερ στη θεατρική μας ζωή. Μια προσφορά που αγκαλιάζει όλα τα είδη του σκηνοικού λόγου και καλύπτει πέντε δεκαετίες όλων των περιόδων της γόνιμης πορείας της ελληνικής θεατρικής οικογενείας προς την άνοδο. Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτή ζητήσα ώρισμένα στοιχεία από τον ίδιο, για την εξαιρετική σταδιοδρομία του, και μερικές αναμνήσεις του γύρω από τους αγώνες του και τις τόσες πραγματοποιήσεις του.

Πλέον από διακόσιους ρόλους

Η ενδιαφέρουσα συνομιλία μας άρχισε με την έρώτηση πόσους ρόλους έχει παίξει στις πέντε δεκαετίες που υπηρετεί δημιουργικά τη θεατρική τέχνη. Ο Νέζερ απάντησε, με την απλότητα και την σεμνότητα που τον διακρίνουν: —Μά, θα είναι περισσότεροι κι από διακόσιους... —Και, ανάμεσα σ' αυτούς, ποιους ξεχωρίζετε; Ποιοί είναι οι πιο αγαπημένοι σας; —Όλοι οι ρόλοι που έχω παίξει, από το 1909 που πρωτοβγήκα στη σκηνή ως σήμερα που είμαι 70 ετών, όλοι μου είναι προσφιλείς. Με όλους με συνδέει κάτι... Είναι ένα κομμάτι από τη ζωή μου, από τον εαυτό μου... —Και δεν κάνετε ανάμεσά τους καμιά διάκριση; —Φυσικά, υπάρχουν ώρισμένοι ρόλοι που, χωρίς να θέλω να υποτιμήσω τους άλλους, μου έχουν αφήσει ζωηρότερες αναμνήσεις. Αυτοί είναι οι ρόλοι στις κωμωδίες του Μολιέρου και οι ρόλοι στις κωμωδίες του Άριστοφάνη. Τό «Εθνικό Θέατρο», που μου έκανε την ιδιαίτερη τιμή να έορτάσει τα 50χρόνια μου, διαλέξε ακριβώς μια από αυτές τις σκηνικές άδυναμίες μου για τον έορτασμό: Άνέδασε τον «Φιλάργυρο»... —Τόν όποιο πότε πρωτοπαίξατε;

Πριν από 37 χρόνια

Ο Χριστόφορος Νέζερ καθορίζει: —Πρωτόπαίξα τον Άρπαγκόν τό καλοκαίρι τό 1922, στο θέατρο «Αθηναίων», όπου είχαμε τότε θί-ασο μαζί με τόν μεγάλο και άδεχαστο Αιμίλιο Βεάκη. Άλλά έτοιμαζόμουν για να ζωντανέω τόν μο-λιερικό αυτόν ήρωα πολύ πριν. Ήταν παλιός μου πόθος, όνειρο έτών. Φθάνει να σας πώ ότι και όταν έπαιξα στήν έπιθεώρηση και στήν όπερέττα —έχω έμφανισθ ός όλα τα είδη τού θεάτρου— μελετούσα και τότε «Φιλάργυρο». Θα φανή ίσως κάπως άπί-στευτο, αλλά είναι αλήθεια: Έπαιξα στήν «Αλάμ-πρα» τούς «Απάχρηδες τών Αθηνών», σέ μια έποχή όπου όλη ή άθηναϊκή σκηνή είχε πλημμυρίσει από τό έλαφρό θέαμα, και ενώ έβγαινα στή σκηνή να παί-ξω Χατζηγεωργίου, γυρίζοντας στο καμαρίνι μου διάβαζα τόν Μολιέρο. —Πού παίζατε, είπατε, πριν 37 χρόνια, έχον-τας θίασο με τόν Βεάκη στο «Αθηναίων»... —Ναι. Με τόν Βεάκη γνωρίσαμε έκείνο τόν και-ρό πολλές δοκιμασίες, κάναμε πολλές περιόδους, είχαμε πολλά ναυαγία, γνωρίσαμε πολλές άπογοη-τεύσεις, αλλά και χαρήκαμε πολλές και ζωηρές κα-

λιτεχνικές συγκινήσεις. Και στήν Αθήνα και στήν Αίγυπτο και στήν ελληνική έπαρχία. Είχαμε συνδεθ ό στενά από τότε που συνεργασθήκαμε με τό συγκρ-τημα τής «Εταιρίας Έλληνικού Θεάτρου», που εί-χε διευθυντή τόν Μίλτο Λιδωρίκη και σκηνοθέτη τόν Φώτο Πολίτη και που έδωσε στα 1919 τό πρώτο «παρών» στα «Όλύμπια»...

Άλλοι αγαπημένοι ρόλοι

Και ύστερα από στιγμιαία διακοπή, ό δίκαια τι-μώμενος αυτές τις ημέρες δημοφιλής πρωταγων-ιστής ξεναγύρισε στο θέμα μας: —Όπως σας είπα, έκτός από τούς μολιερικούς ήρωες, έχω αγαπήσει ξεχωριστά τούς ρόλους μου στις κωμωδίες τού Άριστοφάνη... —Και σας έχει αγαπήσει, αγαπητέ Χριστόφορε, και τό κοινό σ' αυτούς. Πολύ σωστά έγραψε ό Ά-θανασιάδης -Νόδας, μετά την παράσταση τών «Βα-τράχων», πως ό Νέζερ μπορεί να μην έχη «τά νεϊά-τα τής ζωής, έχει όμως τά νεϊάτα τής τέχνης. Ό Θεός άς δίνη χρόνια στή ζωή του. Ό Νέζερ ξέρει έπειτα να δίνη με την τέχνη του ζωή στα χρόνια τού»... —Ό συνομιλητής μου με διέκοψε: —Μέ την ευκαιρία που μου δίνετε, θυμίζοντας

τήν περικοπή αυτή που έγραψε ό Θ. Άθανασιάδης-Νόδας στο λεύκωμα που έξεδόθη για τά 50χρόνια μου θέλω να εύχαριστήσω δημοσία τόν άντιπρόεδρο τής Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλο, τόν κ. Μαρκεζίνη, τόν κ. Παπανδρέου, τόν πρόεδρο τής Άκαδημίας Σπύρο Μελά, τούς άκαδημαϊκούς Άλία Βενέζη, Ά-θανασιάδη-Νόδα και όλους τούς διακεκριμένους έκ-προσώπους τών γραμμάτων και τής τέχνης, καθώς και τούς αγαπητούς μου συναδέλφους, για την τιμή που μου έκαναν να γράψουν τις τόσο κολακευτικές κρίσεις για μένα και για τη μικρή μου εισφορά στη θεατρική μας ζωή. Τούς εύγνωμόνω...

Τά ελληνικά θεατρικά έργα

Και μετά από αυτή την παρέκβαση, ό Νέζερ εξη-κολούθησε: —Πλάι, όμως, στις κωμωδίες τού Άριστοφάνη και τού Μολιέρου, θα πρέπει να προσθέσω, μια και με ρωτάτε, κι άλλες σκηνικές δημιουργίες, που προ-σωπικά μου έχουν άφήσει ανεξίτηλες αναμνήσεις στον καλλιτεχνικό μου δίο. Συγκεκριμένως θ' αναφέρω τά έργα τού Μαρσέλ Πανιόλ. Έπίσης θυμάμαι ξεχω-ριστά τις έμφανίσεις μου στις «Τρεις αδελφές» τού Τσέχωφ και στον «Επιθεωρητή» τού Γκόγκολ, που έπαιξα και με τό «Άρμα Θέσπιδος», τόν περιοδεύ-οντα ειδικό θίασο που είχε δημιουργήσει πριν από τό 1940 τό «Εθνικό Θέατρο». —Ξεχάσατε, όμως, και τις τόσες σας δημιου-ργίες στα ελληνικά έργα. —Δέν τις ξεχάσα διόλου. Τις άφησα έπίτηδες τελευταίες, για να τις υπογραμμίσω ξεχωριστά. Γι-ατί οι ρόλοι μου στον «Μπαμπά εκπαιδευέται» τού Σπύρου Μελά, στήν «Ανιέζα» τού Ξενοπούλου, στήν «Καινουργία ζωής» και στις «Φουσκοθαλασσιές» τού Μπόγρη είναι επιτεύξεις που δέν ξέρω αν οι θεαταί χαρήκανε στο ζωντανέμα τούς περισσότερο τόν έρ-μηνευτή ή τόν απόλο σκηνοικό φορέα τών ώραιών συγ-γραφικών κειμένων.

Πώς βγήκε στο θέατρο

Παρεκάλεσα στο σημείο αυτό τόν Χριστόφορο Νέ-ζερ να καθορίσει ποίος ήταν ό πρώτος ρόλος που έ-παιξε στή σκηνή και να θυμίσθ τό πως ακριβώς βγήκε στο θέατρο. Κ' εκείνος απάντησε: —Στά νεϊάτα μου σπούδασα λίγο, γιατί άτυχή-ματα τής οικογενείας με ανάγκασαν να εργασθ ώ-ρίς. Μέσα μου όμως αισθανόμουν πως δέν ήμουν καμωμένος ούτε για έμπορος —εργάστηκα στο έμ-πορικό κατάστημα ένός θείου μου— ούτε για υπάλ-ληλος, όταν άργότερα δούλεψα στού Κοκκ... Από μι-κρός αγαπούσα τό θέατρο και πάντα ήγαινα, όπο-τε μπορούσα. Συχνά ό φίλος μου, ό μακαρίτης ήθ-οποιός Λυσσανδρος Λύτρας, μου έλεγε πως αν τελικά τό αποφάσιζα να δώω στή σκηνή θα έπρεπε να παίζω δράμα. Κάποιο δράδυ, λοιπόν, ή μοίρα τό θέλησε και μου χτύπησε τη θύρα. Από την προηγού-μενη, ό Λύτρας μου είχε πεί ότι έμειναν να δρουν στο θίασο τής Εύαγγελίας Παρασκευοπούλου ένα ή-θοιο, για να παίζη τόν πρίγκιπα Κάλικα στή «Δαλιδά». Όλο τό δράδυ έμεινα άπύσος, στριφογυ-ρίζοντας στο κρεβάτι μου. Την άλλη μέρα τό πρωί, σχεδόν ενημερώματα, ήγα και τόν θόρκα στο σπίτι του. Είδε κ' έπαθε να καταλάβη τί του έλεγα. Με έξόρκισε να μην επιμένω και δέν πίστευε στήν από-φασή μου, ξέροντας πόσο συντηρητικός και μαζεμέ-νος ήμουν. Ή απόφασή μου, όμως, ήταν όριστική να δώω στο θέατρο. Έτσι αναγκάστηκε και με πή-ρε μαζί του και, με μία πρόβα που κάναμε τό από-γευμα, ντεμπούταρίκα τό δράδυ στήν Κηφισιά, όπου έπαιζε ό θίασος τής Παρασκευοπούλου. Έτσι πε-ρίεργα και βαφικά έκανα πριν 50 χρόνια την πρ-ώτη μου σκηνική εμφάνιση. Άμέσως μετά παρουσιά-σθηκα στον θίασο Κυβέλης, όπου και προσελήφθη. Ντεμπούταρίκα σ' ένα έργο τού Άσπρά, που είχε τόν τίτλο «97» και όπου έπαιξα —τό θυμάμαι σαν και τώρα— τόν λοχία Ράγγο.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΖΕΡ, ό ξεχωριστός καλλιτέ-χνης τής δραματικής σκηνής, που έορτάζει τά 50 χρόνια τής τόσο δημιουργικής σταδιοδρομίας του.

«Αν συνεχισθῇ

ὁ σημερινὸς ρυθμὸς

αὐξήσεως

τοῦ ἀνθρωπίνου

γένους

ὕστερα ἀπὸ 730

χρόνια

οἱ ἄνθρωποι θὰ

εἶναι κυριολεκτικά

ὁ ἕνας ἐπ' αὐτὸν ἄλλο.

Στὸν καθὲν ἓνα

θ' ἀναλογεῖται μόλις

35 τετραγωνικὸι

πόντοι γῆς!...»

ΘΑ ΕΠΙΒΛΗΘΗ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ;

Δέν είναι ἡ πρώτη φορά πού οἱ «Εἰκόνες» ἀσχολοῦνται μέ τὸ πρόβλημα τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. Στὸ ὑπ' ἀριθ. 147 τεύχος, μάλιστα, συνώδευσαν τὴν ἐρευνα μέ δηλώσεις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί μέ τίς ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ν. Κ. Λούρου. Ἄν ἐπανερχοῦνται σήμερα, εἶναι γιὰ νὰ δώσουν σ' ἕνα ἀλοκληρωμένο ἄρθρο τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς ἐπιστήμης ἐπ' αὐτὸ τὸ θέμα πού ἀποτελεῖ, διαρκῶς καί μέ περισσότερη ἀγωνία, ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικότερους στόχους τῆς.

Συμβαίνει κάτι στὸν κόσμος, τὸ ὁποῖο, ὅπως φαίνεται, λίγοι γνωρίζουν, ἂν καὶ οἱ ἐπιδράσεις τοῦ ἐπιρρέαζον ὅλους καὶ θὰ ἐπιρρέαζον τὰ παιδιά καὶ τὰ ἐγγόνια μας καὶ τὸ μέλλον τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς μας. Τὸ κάτι αὐτὸ εἶναι ὁ ἀγὼν δρόμος μεταξύ τῆς συνεχῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς καὶ τῆς ἀνακαλύψεως μέσων περιορισμοῦ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς —μεταξὺ τῆς «πληθυσμιακῆς ἐκρήξεως», ὅπως ὀνομάζεται, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἐξέρεση μέσων «ἐλέγχου τοῦ πληθυσμοῦ».

Ἐπιστήμονες, κληρικοὶ καὶ δημόσιοι λειτουργοί, σὲ πολλές χώρες, προειδοποιοῦν γιὰ τοὺς κινδύνους πού προκαλεῖ ἡ αὐξησὶς αὐτὴ τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλες αὐτὲς τίς προειδοποιήσεις, πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀντιληφθῇ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπειλῆς. Ἄν καὶ ἔχει γίνῃ πολὺς λόγος γιὰ τὴν «καταστροφὴν ἐλέγχου τῶν γεννήσεων» καὶ ἄλλα φαρμακευτικὰ παρασκευάσματα, τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἐπισκιάζονται ἀπ' ἐνὸς ἀπὸ τὴν σεμνοτυφία καὶ τίς προλήψεις καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὸν αἰσθηματισμό.

Στὸ ἄρθρο αὐτὸ ἐξετάζεται ὁλόκληρο τὸ θέμα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν γιὰ τὸν ἐλεγχὸ τῶν γεννήσεων καὶ ὅλη ἡ πρόοδος —ἀπὸ μερικὲς ἀπόψεις ἀληθινὰ ἐξαιρετικῆς— πού ἔχει γίνῃ στὸν τομέα αὐτό. Ἀλλὰ, πρὶν ἐξετασθῶν οἱ δυνατότες λύσεως, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ ἡ αἰτία τοῦ φαινομένου αὐτοῦ.

Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια, ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά πού ἐγεννῶντο, ῥοῦσαν μόνο τὰ τυχερά. Πρὶν ἀπὸ ἕνα ἀκόμη αἰῶνα οἱ γονεῖς ἔχαναν τὰ μισὰ περίπου παιδιά τους πρὶν φθάσουν στὴν ὀρμητὴ ηλικία. Θεομαζάν τοὺς μακρόβιους, ἀκριβῶς γιατί ἦταν σπάνιοι. Σιγά-σιγά καὶ χάρις στὴ συνεχή αὐξησὶν τῶν γνώσεων —τὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐνέργειας, τῶν μηχανῶν— ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς μεγάλωνε συνεχῶς, ὥσπου, κατὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνα, ἔφτασε τὸ ἕνα δισεκατομμύριο.

Οἱ μεγάλοι πρωτοπόροι

Τότε ἀρχισαν τὰ θαύματα τῆς λατρικῆς. Ὁ Παστέρ, ὁ Τζένερ καὶ ἄλλοι μεγάλοι πρωτοπόροι τῆς λατρικῆς τοῦ 19ου αἰῶνα ἀρχισαν τὴν καταπολέμηση τῶν λοιμωδῶν νόσων. Ἡ παιδικὴ θνησιμότης λιγόστεψε, ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς αὐξήθηκε. Ἐνῶ γιὰ νὰ φθάσῃ ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς τὸ ἕνα δισεκατομμύριο χρειάστηκαν 5.000 χρόνια πολιτισμοῦ, σὲ λιγώτερο ἀπὸ 100 χρόνια ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς διπλασιάστηκε καί, γύρω στὰ 1920, ἔφτασε τὰ 2 δισεκατομμύρια. Προβλέπεται δὲ ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς θὰ διπλασιασθῇ καὶ πάλι ὡς τὸ 1980, δηλαδὴ σὲ χρονικὸ διάστημα μικρότερο ἀπὸ 60 χρόνια. Καὶ ἂν συνεχισθῇ ὁ σημερινὸς ρυθμὸς αὐξήσεως (1,6% κάθε χρόνο), ὁ πληθυσμὸς θὰ διπλασιασθῇ καὶ σαράντα χρόνια καὶ δισεκατομμύρια θὰ προστίθενται μέσα σὲ

μιά ἀτέλειωτη σειρά «ἀλύσιτων ἀντιδράσεων ἀνθρωπίνης γονιμότητος».

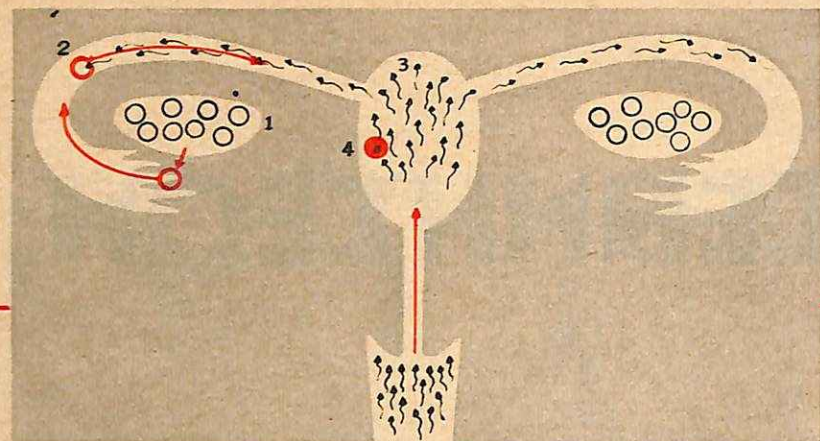
Ὁ γεωχημικὸς τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Καλιφόρνιας δρ Χάρρισον Μπράουν ἔρριξε μιά φανταστικὴ ματιά στὸ μακρινὸ μέλλον καὶ ἔδωσε μιά χιουμοριστικὰ μακάβρια εἰκόνα τῆς καταστάσεως πού θὰ ἐπικρατῇ τότε.

«Ἄν συνεχισθῇ ὁ σημερινὸς ρυθμὸς, ὕστερα ἀπὸ 730 χρόνια οἱ ἄνθρωποι θὰ καλύπτουν ὁλόκληρη τὴν ἕρᾳ τῆς γῆς καὶ θὰ εἶναι τόσο «πατικωμένοι» ὅτι ἕνας μέ τὸν ἄλλο, ὥστε ὁ χάρος πού θὰ ἀνήκει στὸν καθέναν δὲν θὰ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ 35 περίπου τετραγωνικοὺς πόντους. Καὶ ἀς υποθέσουμε ὅτι, ὡς τότε, ἡ ἐπιστὴμὴ θὰ καταφέρῃ νὰ ἐρεθίσῃ τοὺς γονεῖς νὰ καλλιέργουν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφή τους ἐπάνω στὰ κεφάλια τους... Ἡ αὐξησὶς τοῦ πληθυσμοῦ θὰ συνεχισθῇ καὶ πρὶν περάσῃ ἕνας ἀκόμη αἰῶνας ὁ ἄνθρωπος θὰ στέκονταν ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῶν ὠκεανῶν... καὶ σὲ 1700 χρόνια ἀπὸ σήμερα ὁ ἀνθρωπότης θὰ ἔχη κατορθώσει κάτι θαυμάσιο: τὸ βάρος τῶν ἀνθρώπων θὰ εἶναι ἴσο μέ τὸ βάρος τῆς γῆς».

Φοδερὴ γονιμότητα

Εἶναι φανερό ὅτι πολὺ πρὶν οἱ ἄνθρωποι ἀρχίσουν νὰ καλλιέργουν τὴν τροφή τους ἐπάνω στὰ κεφάλια τους, κάτι θὰ συμβῇ, πού θὰ σταματήσῃ τὴν φοδερὴ αὐτὴ γονιμότητα. Ὁπωσδήποτε δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἀσχολοῦμεθα μέ τὰ προβλήματα πού θὰ ἀντιμετωπίσουν οἱ ἄνθρωποι ὕστερα ἀπὸ 730 χρόνια. Καὶ ἔχουμε πάρα πολλοὺς λόγους γιὰ νὰ ἐνδιαφερωθῶμε γιὰ ὅσα θὰ συμβῶν σὲ ἕνα μέλλον πολὺ πλησιέστερο, δηλαδὴ κατὰ τίς πρώτες δεκαετίες πού ἔρχονται. Ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς δυτικῆς κοινωνίας ὑπάρχει τὸ ζήτημα ἂν ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ δημοκρατία θὰ μπορέσουν νὰ ἐπιβιώσουν, ἐκτός ἀπὸ ὀρισμένες προνομιούχες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Μερικὰ βασικὰ γεγονότα, πού σχετίζονται μέ τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο, θὰ δείξουν γιὰ τὸ ζήτημα τίθεται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

Ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι πιστεύουν οἱ περισσότεροι, ὁ μεγαλύτερος ἀντίκτυπος τῶν προόδων τῆς σύγχρονης λατρικῆς δὲν ἔχει σημειωθῇ στὲς τεχνικὰ προωδευμένες χώρες. Στὲς χώρες αὐτὲς ἡ λατρικὴ πρόοδος ἦταν θαυμάσια καὶ συνεχῆς ἐπὶ ἔξῃ περίπου γενεὲς καὶ ἐπρόκλασε μιά ἀδύνατον μείωση τῆς θνησιμότητος. Ὑπῆρξαν δύσκολες ἐποχὲς —λίγοι στὴ Ρωσία, στὴ Γερμανία, στὴν Ἰρλανδία— ἀλλὰ στὲς περισσότερες περιπτώσεις τὰ οικονομικὰ συστήματα ἦσαν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα καὶ ἔτσι μπόρεσαν νὰ τῆς ἀντιμετωπίσουν. Σὲ μιά ἐποχὴ, ἴδιως μετὰ τὸ 1880, πού οἱ τεχνικὲς ἀνακαλύψεις ἐπέτρεψαν ἐξέλιξη τῶν μέσων περιορισμοῦ τῶν οικογενειῶν, ὁ ρυθμὸς τῶν γεννήσεων ἀρχισε νὰ λιγοστεύῃ καὶ ἔτσι ἦρθε μιά περίοδος ἰσοζυγίου ἢ μικρὸν αὐξήσεως. Χάρης στὲς τελευταῖες λατρικὲς προόδους, στὴν εὐημερία, στὴν

ανάζωογονηση του ενδιαφέροντος για την οικογενειακή ζωή, η αύξηση του πληθυσμού σε ώριμα μέρη γίνεται τώρα με μεγάλη ταχύτητα. Π.χ., στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, όπου ο πληθυσμός αυξάνεται με ρυθμό 1.6% κάθε χρόνο, ο πληθυσμός θα διπλασιασθεί μέσα σε 40 χρόνια και θα φθάσει τα 350 εκατομμύρια. 'Αλλ' ο ρυθμός με τον οποίο αυξάνεται ο πληθυσμός σ' αυτές τις χώρες αντιστοιχεί περισσότερο ή λιγότερο με τα μέσα τους. Χωρίς αμφιβολία θα σημειωθούν στενωχόριες, πιέσεις και ελλείψεις. 'Αλλά είναι πιθανό ότι οι οικονομίες των ανεπτυγμένων εθνών θα μπορέσουν να αναπτυχθούν σε βαθμό που να τους επιτρέψει τη διατήρηση, ακόμη και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του πληθυσμού τους, τουλάχιστον επί πολλές γενεές.

Πληθυσμιακή έκρηξη

Αντίθετα, τα μεγάλης σημασίας θεραπευτικά μέσα —τα έμβολια, τα φάρμακα, τα αντιβιοτικά και τα έντομοκτόνα— φθάνουν ξαφνικά σε μεγάλες περιοχές του κόσμου, στις οποίες η θνησιμότητα και η γεννητικότητα ήταν πάντα μεγάλες και η οικονομία πρωτόγονη. 'Ενα καλό παράδειγμα είναι η Κεϋλάνη, όπου παλαιότερα η έλκονοσία ήταν ο μεγάλος φονιάς του πληθυσμού. Μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, η κυβέρνηση της Κεϋλάνης αποφάσισε να την καταπολεμήσει με ένα μεγάλο έθνικό πρόγραμμα υγείας. 'Ετσι, μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, η θνησιμότητα έμειωσε περισσότερο από το μισό, ενώ ο ρυθμός των γεννήσεων παρέμεινε στο ίδιο ύψος. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο ρυθμός έτησιας αύξησης του πληθυσμού στην Κεϋλάνη πλησιάζει τώρα το 3% και είναι ένας από τους μεγαλύτερους του κόσμου.

Ότι συνέβη στην Κεϋλάνη, συμβαίνει και στην 'Ινδία, όπου εφαρμόζεται ένα μεγάλο έθνικό πρόγραμμα υγείας και η θνησιμότητα άρχισε να λιγοστεύει. Δεδομένου ότι η 'Ινδία ξεκινά από μία πολύ υψηλή πληθυσμιακή βάση (περίπου 350 εκατομμύρια), οι συνέπειες του προγράμματος θα είναι αντίστοιχα μεγαλύτερες. 'Αν συνεχισθεί ο σημερινός ρυθμός γεννήσεων, μέσα σε 25 χρόνια οι 'Ινδοί θα φθάσουν τα 775 εκατομμύρια και κατά το τέλος του αιώνα τουλάχιστον το ένα δισεκατομμύριο!

Σ' ολόκληρη σχεδόν την 'Ανατολή γίνεται η αφάνταστη αυτή πληθυσμιακή έκρηξη: Φοιράδα, Μαλαισία, Σιάμ, Πακιστάν. 'Η 'Ιαβή της 'Ινδονησίας δεν απέχει πάρα πολύ από την εφιαλτική εικόνα που οικιαγράφησε ο καθηγητής Μπράουν: 'Υπάρχουν σήμερα 1.000 κάτοικοι ανά ένα τετραγωνικό μίλι και η γεννητικότητα συνεχίζεται με ένα τέτοιο ρυθμό, ώστε γρήγορα ο πληθυσμός της 'Ιαβας θα διπλασιασθεί. 'Όσο για τον πληθυσμό της ηπειρωτικής Κίνας, αυτός αυξάνεται κατά ένα και πλέον εκατομμύριο τον μήνα. Μετά 40 χρόνια θα υπάρχουν ενάμιση δισεκατομμύριο Κινέζοι! Κάτι ανάλογο συμβαίνει στη Λατινική 'Αμερική και στην 'Αφρική.

Σύμφωνα με υπολογισμούς των 'Ηνωμένων 'Εθνών, ο πληθυσμός όλων μαζί των υπανάπτυκτων χωρών αυξάνεται με ρυθμό διπλάσιο εκείνου με τον οποίον αυξάνεται ο πληθυσμός των προηγμένων χωρών. Οι 'Αφρικανοί και οι 'Ασιάτες θα αποτελούν ύστερα από 40 χρόνια τα

70% του πληθυσμού της γης. 'Αν προσθέσουμε και μερικές χώρες της Λατινικής 'Αμερικής, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα τρία τέταρτα του πληθυσμού της γης θα ζούν στις σημερινές υπανάπτυκτες περιοχές.

Τι είδους ζωή περιμένει όλα αυτά τα δισεκατομμύρια; Τα βιοτικά επίπεδα της σημερινής γενεάς είναι αξιοθρήνητα χαμηλά και οι πολιτικοί ηγέτες των χωρών καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες για να τα ανυψώσουν. 'Αλλά χρειάζεται καιρός για να δημιουργηθούν μέσα παραγωγής στις καθυστερημένες χώρες και ιδιαίτερα όταν αυτές κυβερνώνται με δημοκρατικές μεθόδους. Κάτω από τις συνθήκες αυτές η αύξηση της παραγωγής κατά 3% κάθε χρόνο θα ήταν ένα εκπληκτικό κατορθώμα. 'Αλλά σε πολλές χώρες της γης και αυτή ακόμη η αύξηση μόλις θα άρκούσε για τη διατήρηση των σημερινών βιοτικών επιπέδων. 'Αν δεν μειωθεί ο αριθμός των γεννήσεων, είναι σχεδόν βέβαιο ότι τα βιοτικά επίπεδα θα γίνουν ακόμη χαμηλότερα, μέχρις ότου η αθλιότητα μόνη της βάλει κάποιο φραγμό στις γεννήσεις —άλλ' ίσως έν τω μεταξύ η δημοκρατία δώσει τη θέση της σε κάποια μορφή δικτατορίας.

Μερικοί έχουν υποστηρίξει ότι οι μεγάλες ακατοίκητες εκτάσεις της Αυστραλίας θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν σαν διέξοδος για τον πλεονάζοντα πληθυσμό της 'Ασίας. 'Αλλά η Αυστραλία έχει τώρα 10 εκατομμύρια, ενώ ο πληθυσμός της αυξάνεται με γρήγορο ρυθμό και μεγάλες εκτάσεις της είναι άγονες. Και αν όμως άνοιγε διάπλατα τις πόρτες της στη μετανάστευση και αν μπορούσε να συντηρήσει 50 κατ' ανώτατο όριο εκατομμύρια, πάλι δεν θα άπορροφούσε περισσότερο από την πληθυσμιακή αύξηση της 'Αφρικής δυο μόλις χρόνια. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τις μεγάλες εκτάσεις της 'Αφρικής. Πολλές από αυτές είναι άγρηστες, εκτός του ότι οι Ιατρικές πρόδοι θα προκαλέσουν και εδώ την ίδια πληθυσμιακή έκρηξη, ενώ οι 'Αφρικανοί, λόγω του νεαρού έθνικισμού τους, δεν θα δεχόντουσαν την μαζική μετανάστευση άλλων φυλών στην 'Ηπειρό τους.

'Αλλοι έχουν συχνά υποστηρίξει ότι τα πλουσιότερα έθνη θα έπρεπε να καταστρώσουν ένα μεγάλο πρόγραμμα τεχνικής και οικονομικής βοήθειας των υπανάπτυκτων εθνών. 'Αλλοι πάλι υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας περί έλλειψης τροφίμων, γιατί η θάλασσα περιέχει άστεϊρευτες θρεπτικές ουσίες, που θα μπορούσαν να μετατραπούν σε τρόφιμα. 'Αλλά γι' αυτό θα χρειαζόντουσαν τεράστιες εγκαταστάσεις και πραγματικά θα πρέπει να πενθούν πολύ ο κόσμος για να καταφύγει στο πλεονέκτημα και στα φύκια.

'Αναγκάιος ο έλεγχος

Η Τζούλιαν Χάλεϋ, ο οποίος, όταν ήταν επικεφαλής της ΟΥΝΕΣΚΟ, είχε λόγους να μελετά την κατάσταση κατά θάλας, την είχε συνοψίσει ως εξής: «'Όλα οδηγούν σ' ένα συμπέρασμα. 'Ενώ πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για να αυξηθεί η παραγωγή τροφίμων, να διευκολυνθεί η διανομή, να διατηρηθούν όλες οι πηγές παραγωγής τροφίμων και να φιλοτιμηθούν τα πλούσια έ-

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ μας επιτρέπει να σχηματίσουμε μία παραστατική εικόνα της λειτουργίας της συλλήψεως. 'Ενα ώοθυλάκιο, στο έσωτερικό της ωοθήκης (1), ώριμάζει και άπελευθερώνει ένα ώριο, που εισέρχεται στον ωοαγωγό. Το ώριο γονιμοποιείται (2) από το σπερματοζώριο, που έχει κατατεθεί από το έρρεν άφού διήλθε από την μήτρα (3). Το γονιμοποιημένο ώριο εισέρχεται στη μήτρα, όπου και άναπτύσσεται σε έμβρυο (4).

Σε ώρισμένες χώρες άρχισε η αντιμετώπιση του προβλήματος

νη να μοιραστούν με δικαιότερο τρόπο τα άγαθα της γης με τα φτωχά έθνη, όλα αυτά και μόνο δεν μπορούν να προλάβουν την καταστροφή. 'Ο έλεγχος των γεννήσεων είναι επίσης άναγκάιος σε παγκόσμια κλίμακα και όσο το δυνατόν γρηγορότερα».

'Η κοινωνική και θρησκευτική στάση άπέναντι στο πρόβλημα του έλέγχου του πληθυσμού διαφέρει φυσικά τεραστίως, αλλά είναι δυνατές μερικές γενικεύσεις. Στις κρίσιμες περιοχές, η πρωτόγονη γεωργία εξακολουθεί να είναι ο κυριώτερος πόρος ζωής και γι' αυτό οι πληθυσμοί τους έπιθυμούν να αποκτούν παιδιά, γιατί μπορούν να προσφέρουν χρησιμη εργασία από πολύ μικρή ηλικία. Οι οικογενειακές σχέσεις έσσιζονται συχνά στην πατρική ή στη φυλή. 'Ετσι τα παιδιά είναι εύπρόσδεκτα, γιατί κάνουν ισχυρότερη τη φυλή. Φυσικά, τα πιο εύπρόσδεκτα από όλα είναι τα άγόρια που, όταν γίνουν άνδρες, διατηρούν το οικογενειακό όνομα, δουλεύουν και προστατεύουν τα μικρά και τους γέροντες. Είναι φανερό πως, γι' αυτούς τους λόγους, ο ρυθμός των γεννήσεων διατηρείται ύψηλος.

'Εν τούτοις, αυτό δεν σημαίνει ότι η στάση αυτή είναι άμετάβλητη. Και σήμερα παρατηρείται μόνο σε πολύ λίγες καθυστερημένες περιοχές. 'Όσο για τους θρησκευτικούς παραγόντες, ίσως ο πιο ισχυρός να είναι η πατροπαράδοτη ύποταξη των λαών στη θέληση του Θεού. 'Αλλά, αν και όλες οι κυριότερες θρησκείες που έπικρατούν σ' αυτές τις χώρες —ο Βουδισμός, ο 'Ινδουισμός, ο πρωτόγονος 'Ανιμισμός, ο 'Ισλαμισμός και ο Καθολικισμός— περιέχουν στοιχεία που ενθαρρύνουν τις γεννήσεις, καμιά άπ' αυτές δεν υποστηρίζει ότι πρέπει να είναι άπεριόριστες. 'Ο Προτεσταντισμός, που έχει έπληρη στις κά- τω από την Σαχάρα περιοχές της 'Αφρικής, έχει τώρα κηρυχθεί χωρίς επιφυλάξεις ύπερ του έλέγχου του πληθυσμού.

Σε στάδια εξέλιξης

Με άλλες περιοχές οι κινήσεις για έλεγχο των γεννήσεων θρίσκονται σε διάφορα στάδια εξέλιξης. Σε πάρα πολλές χώρες η ύπαρξη τέτοιου προβλήματος δεν άναγνωρίζεται έπίσημα, αλλά οι κυβερνήσεις το κατανοούν συνεχώς περισσότερο. Σε ώρισμένες χώρες άρχισε κιόλας η αντιμετώπιση του. Πραγματικά, στην 'Ιαπωνία το πρόβλημα έχει λυθεί, αλλά η μέθοδος που χρησιμοποιείται κυρίως —δωρεάν έκτρώσεις, που υπερβαίνουν το έκατομμύριο το χρόνο— είναι άντιπαθή στις περισσότερες κοινωνίες. 'Η 'Ηπειρωτική Κίνα, άφού άρχισε μία τεράστια έκστρατεία έλέγχου των γεννήσεων σε ολόκληρη τη χώρα, άφηνε τις σταμάτησε τον περασμένο χρόνο για άγνωστους λόγους. 'Εν τούτοις, στην Κίνα παράγονται άντισυλληπτικά φάρμακα και χρησιμοποιούνται σε μεγάλη έκταση, πράγμα που σε μία κομμουνιστική κοινωνία σημαίνει ότι εύνοούνται. Στην Αίγυπτο και στην 'Ινδία υποστηρίζουν κλινικές «οικογενειακού σχεδιασμού». Οι κλινικές αυτές, αν και δεν λύνουν ως τώρα έντελώς το πρόβλημα, δείχνουν όμως ότι οι κυβερνήσεις έκαμαν την άρχη. Και, τουλάχιστον, άποτελούν παράδειγμα και για άλλες χώ-

ρες της 'Ασίας και της Μέσης 'Ανατολής.

Οι χωρικοί άορίστως μόνο γνωρίζουν τί συμβαίνει πέρα από το χωριό τους και δεν άντιλαμβάνονται το γενικότερο έθνικό πληθυσμιακό πρόβλημα. 'Αλλ' αν οι χωρικοί δεν γνωρίζουν άρκετά για το οικογενειακό πρόβλημα που δημιουργείται γι' αυτούς από την αύξηση των μελών της οικογενείας τους, μπορούν να το μάθουν. 'Εκείνο που τους έμποδίζει στον περιορισμό των γεννήσεων είναι η έλλειψη κατάλληλων μέσων για να το άτύχουν.

Συνεπώς θα πρέπει να εξετάσουμε αν ύπάρχει μία άποτελεσματική και πρακτική μέθοδος, που να έξυπηρετεί αυτόν το σκοπό.

Το βασικό θέμα είναι η πρακτική έφαρμογή. 'Αποτελεσματικές και σχετικά άπλες άντισυλληπτικές μέθοδοι ύπάρχουν και χρησιμοποιούνται σε μεγάλη κλίμακα σε όλες σχεδόν τις προηγμένες κοινωνίες, αλλά στους πρωτόγονους λαούς προσκρούουν σε πολλά έμπόδια. 'Ενα προσκρούουν σε πολλά έμπόδια. 'Ενα από τα μεγαλύτερα είναι ότι, προς το παρόν, οι περισσότερες από τις μεθόδους αυτές στοιχίζουν πολύ, σχετικά με το πολύ χαμηλό εισόδημα των λαών.

Πρόχειρη μέθοδος

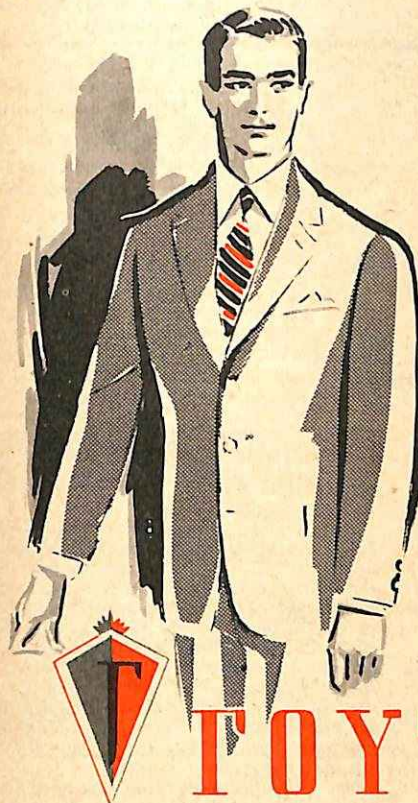
Η μέχρι τώρα προχειρότερη και πρακτικότερη μέθοδος είναι η χρησιμοποίηση ένδου κολλικού σπερμοκτόνου διασκόπ. 'Η μέθοδος αυτή φαίνεται να είναι τόσο άποτελεσματική, αλλά δυσάρε- κές από τις παλαιότερες, αλλά δυσάρε- κες μεθόδους και, καθώς εφαρμόζεται χωρίς κανένα βοηθητικό μέσο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάτω από όποιες συνθήκες ζωής. Το κόστος είναι ένας από τους λόγους που μπορούν να περιορίσουν τη χρησιμοποίηση των διασκόπων αυτών, αλλά, αν την παραγωγή και τη διανομή τους την άναλάβει ένα κρατικό μονοπώλιο, που δεν θα έπιδιώκη κέρδη, τα δισκία αυτά θα ήταν δυνατόν να άγορασθούν από όλο σχεδόν τον κόσμο. Διάφορες άφρίξουσες σκόνες, άλοιφες και ύγρα είναι πιθανώς φθηνότερα μέσα. 'Εν τούτοις, δημιουργούν ένα ψυχολογικό πρόβλημα, που περιορίζει την άποτελεσματικότητά τους. Κάθε μέ- τοδος που πρέπει να χρησιμοποιηθεί άμείως ή που έπιβάλλει πρόσκαιρη διακοπή των συζυγικών σχέσεων άπαιτεί ένα ύψηλο βαθμό άυτοπειθαρχίας, που είναι δύσκολο να περιμένη κανείς από τα μεγάλα λαϊκά στρώματα.

Συνεπώς, πολλοί ειδικοί πιστεύουν ότι το πρόβλημα πρέπει να αντιμετώπιση σε δυο βάσεις: Την άμεση και την μακροπρόθεσμη. Οι σημερινές μέθοδοι, άν εφαρμόζονται γενικά, θα μπορούσαν να έμποδίσουν την άνθρώπινη πλημμύρα. 'Εν τούτοις, για να έμποδισθεί η πλημμύρα αυτή, χρειάζεται ένα σχεδόν τέλειον άντισυλληπτικό, δηλαδή, πολύ φθινό, πολύ άπλό, μεγάλης διάρκειας, όχι έρεθιστικό, που να μην έρχεται σε έπαφή με τα όργανα της άναπαραγωγής και να μην άπαιτεί άμεση χρησιμοποίηση. Το ίδεώδες θα ήταν η έφαρμογή της μεθόδου να άναληφθεί από το κράτος, όπως άκριβώς συμβαίνει με τους έμβολιασμούς, που συνέβαλαν τόσο πολύ στον περιορισμό των θανάτων.

Το εκπληκτικό είναι ότι η λύση του προβλήματος μπορεί να είναι ο έμβολιασμός. 'Ακριβώς όπως η ένεση του έμ-

ΟΡΙΖΩΝ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΝΔΗΣ
"ΜΠΡΟΥΜΕΛ",
ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΤΗΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ
ΚΙ ΗΤΑΝ ΞΑΚΗΣΤΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

ΓΟΥΤΑΚΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 49

ΑΓΑΠΑΤΕ
ΣΗΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ
ΤΟ
ΚΟΜΨΟ
ΝΤΥΣΙΜΟ

Επιβεβαιώνει
ΤΑ ΤΕΛΕΙΩΣ
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ
ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΩΝ

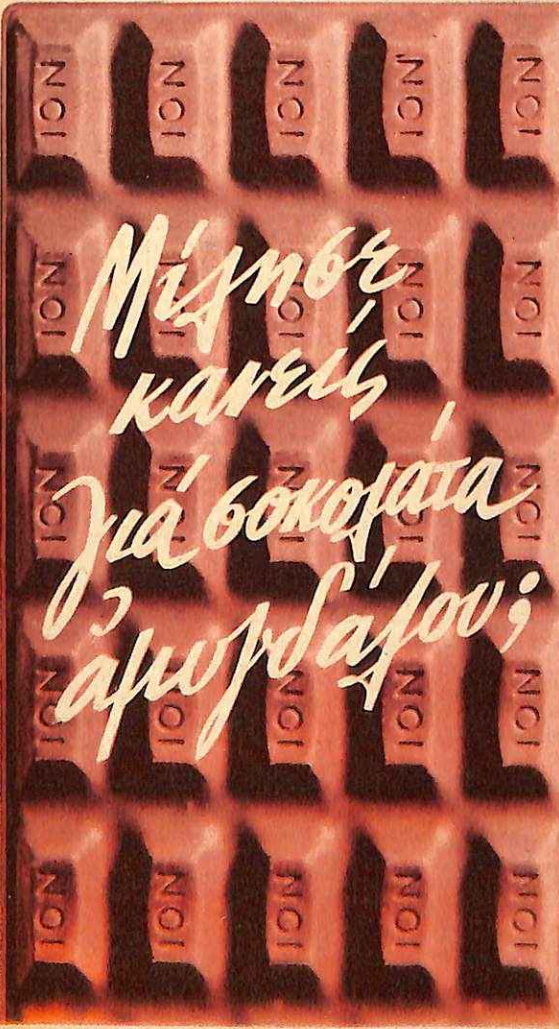

ΜΕ ΤΟ ΓΟΥΣΤΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ ΤΗΣ

Etam

'Από τη μεγάλη συλλογή μας 3 χαριτωμένα φορέματα για νεαρές ηλικίες. 'Από Jersey αέρα και καρρό μάλλινο σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων. Δραχ. 650 & 695

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

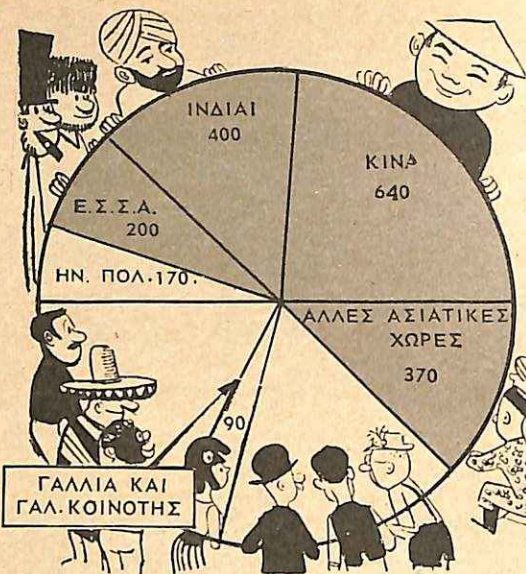

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

„White Label”
IS THE SCOTCH

IT
NEVER
VARIES

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

βολίου Σώλκ, δηλ. εξησθημένου και ακινδύνου Ιού της πολιομυελίτιδος, προκαλεί την παραγωγή αντίσωμάτων, τα οποία παραμένουν στο αίμα και επιτιθενται εναντίον του ζωντανού Ιού της πολιομυελίτιδος που εισέρχεται στον οργανισμό, έτσι ώστε να είναι δυνατόν η ένεση σπέρματος, ωθηκικών ή έμβρυϊκών Ιωτών να μπορεί να προκαλή τον σχηματισμό ειδικών αντισωμάτων, τα οποία να εξουδετερώνουν την «εισβολή» των οσίων αυτών. Σ' ένα άνδρα η ένεση οσίων που να έχουν ληφθεί από το ίδιο το σπέρμα του, ίσως να μπορεί να καταστρέψει την αποτελεσματικότητα του σπέρματος που θα παραγάγει ο οργανισμός του θραδύτερα. Μια παρόμοια ένεση, σε μια γυναίκα είναι επόμενο να έχει τις δυνατότητες να εξουδετερώνει το σπέρμα, ενώ αντίστοιχες ένεσεις μπορούν να εξουδετερώνουν τη λειτουργία της ωθήκης ή την ανάπτυξη λευκομετώς έμβρυου. Όπως συμβαίνει και στους έμβολισμούς εναντίον διαφόρων ασθενειών, η άνοσος μπορεί να είναι προσωρινή ή και να παρατείνεται έπ' άπειρον με άλλες άλλες ένεσεις.

Αυτή είναι η θεωρία. Πειράματα που έγιναν επί ζώων αποδεικνύουν ότι αυτό μπορεί πράγματι να γίνει, και σχετικές εργαστηριακές έρευνες γίνονται τώρα σε πολλές χώρες του κόσμου. Αλλά είναι αδύνατο να προβλέψει κανείς αν η ίδια αυτή μέθοδος μπορεί να εφαρμοσθεί και στους ανθρώπους και, αν μπορεί, τότε περίπου.

Τα βασικά γεγονότα της αναπαραγωγής παρακολουθούνται αρκετά εύκολα: Η μία ή η άλλη από τις δυο ωθήκες της γυναίκας παράγει ένα ώριο το οποίο ελέγχεται στον ώγαγωγό, όπου κατατίθεται το σπέρμα του αρρένος που γονιμοποιεί το ώριο. Το γονιμοποιημένο ώριο αρχίζει να πολλαπλασιάζεται, ενώ ταυτόχρονα κατέρχεται προς την μήτρα. Έκεί εγκαθίσταται και ανάπτυξη του εμβρύου, διαμέσου του οποίου διατρέφεται. Αναπτύσσεται και αποβάλλεται ύστερα από 267 ημέρες. Αλλά το ερώτημα είναι: Πώς γίνονται όλα αυτά;

Έξωτερική επέμβαση

Από βιολογική άποψη, όλα αυτά είναι συνέπειες διαφόρων αδενικών λειτουργιών, που αρχίζουν από την ύποφυση. Ολόκληρη η διαδικασία αυτή είναι εξαιρετικά πολύπλοκη, αλλά στην περίπτωση αυτή μας ενδιαφέρουν κυρίως δυο ουσίες. Η μία απ' αυτές είναι η ορμόνη που εκκρίνει η ύποφυση μέσα στο αίμα, ύστερα από κάθε μηνιαίο κύκλο. Η ορμόνη αυτή διεγείρει τα ωοθυλάκια της ωθήκης, που συγκροτούν τα ώρια ως την ώριμότητά τους. Κατά τα μέσα του μηνιαίου κύκλου, ένα ώριο απο-

Βιολόγοι και χημικοί ένεργουν μελέτες

Ο ΜΙΣΟΣ πληθυσμός της γης ζή σήμερα στην 'Ασία. Καί, καθώς η πληθυσμιακή «έκρηξη» συνεχίζεται, προβλέπεται ότι σε 40 χρόνια η 'Ασία θα συγκεντρώσει τα 60% του πληθυσμού, ενώ η Εύρωπη, από τα 14% τα οποία έχει σήμερα θα μειωθεί γύρω στα 10%.

σπάται από τοίχωμα της ωθήκης και εισέρχεται στον ώγαγωγό. Ύστερα από την ώθησή αρχίζει η έκκριση μιας άλλης ορμόνης, της προγεστερόνης. Η ουσία αυτή φθάνει διά μέσου του αίματος στην ύποφυση τη διεγείρει τη λειτουργία της ωθήκης και με τον τρόπο αυτό η προγεστερόνη έμποδίζει την ανάπτυξη ανεπιθύμητων ωρίων κατά τη διάρκεια του μηνιαίου κύκλου. Έξ' άλλου, αν η γυναίκα συλλάβει, η έκκριση συνεχίζεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και έτσι έμποδίζεται η ώριμηση άλλου ωρίου. Συνεπώς, αφού η προγεστερόνη έμποδίζει την ανάπτυξη ωρίων κατά το δεύτερο ήμισυ κάθε μηνιαίου κύκλου και κατά την εγκυμοσύνη, είναι λογικό να σκεφθούμε ότι μπορούμε να διακόψουμε την ώθησή μιας γυναίκας όταν της δίνουμε συνεχώς από κάποια εξωτερική πηγή (π.χ., ένα χάπι) δόσεις της ορμόνης αυτής. Και αφού δεν θα υπάρχουν ώρια, δεν θα υπάρχει και εγκυμοσύνη.

Εντυπωσιακή επιτυχία

Το άλλο αυτό συμπέρασμα άρχισε να εξετάζεται πειραματικώς πριν από λίγα χρόνια από πολλούς έρευνητές και κυρίως από τον Γερμανό Πίνκου, του Ίδρυματος Βόρσεστερ Πειραματικής Βιολογίας, και τον δρ Τζόν Ρόκ, επίτιμο καθηγητή της γυναικολογίας στο πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ. Και οι δυο αυτοί έρευνητές έβρισκαν πως το συμπέρασμα αυτό ήταν ακριβές, αλλά όχι πάντοτε άσφαλές. Και πολύ ακόμη μεγάλες δόσεις προγεστερόνης δεν ήταν αποτελεσματικές στις 15% των περιπτώσεων. Κατά συνέπεια, οι έρευνητές έστράφησαν προς τα φαρμακευτικά μέσα, με την έλπιδα ότι θα μπορούσε να βρεθεί κάποια άλλη ουσία παρόμοια, αλλά ισχυρότερη από την προγεστερόνη. Τελικά βρέθηκαν πολλές συνθετικές ουσίες. Από τις ουσίες αυτές προτιμήθηκαν δυο, η ενόθιδη και η νορβωλίνη, με τις οποίες οι δρ Πίνκου και Ρόκ, μαζί με τους συνεργάτες τους, έκαναν παρατηρήσεις επί 830 γυναικών, στο Πουέρτο Ρίκο και στην Αϊτή. Από τις έρευνες αυτές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι δυο ουσίες ήταν αποτελεσματικές «παραπλήρως» στις 100% των περιπτώσεων.

Η επιτυχία αυτή ήταν εντυπωσιακή. Έν τούτοις, άλλοι έρευνητές αμφισβήτησαν αν η επιτυχία είναι τόσο απόλυτη. Έν τώ μεταξύ, έπειδή το ποσοστό της αποτελεσματικότητας είναι πολύ υψηλό, και θεωρητικώς 100%, ένα άλλο έρωτα ήρθε στην έμφάνεια: Είναι πρακτικά εφαρμόσιμη η μέθοδος αυτή;

Από μερικές απόψεις πλησιάζει στο ιδεώδες. Η εφαρμογή της μεθόδου αυτής είναι απλή: Η γυναίκα παίρνει από το στόμα ένα χάπι την ημέρα, από

την πέμπτη ημέρα μετά από την έναρξη του μηνιαίου κύκλου, επί είκοσι ημέρες. Μετά από μία ή και πολλές ημέρες μετά την λήψη του τελευταίου δισκίου αρχίζει μια ροή που όμοιαζει με έμμηνη ρήση. Σε πέντε ημέρες αρχίζει νέα σειρά είκοσι δισκίων κι αυτό συνεχίζεται έπ' άπειρο. Αν η γυναίκα επιθυμεί να επιστρέψει στην ώτοκία, δεν έχει παρά να σταματήσει τη θεραπεία αυτή.

Αλλά πρέπει να ληφθούν υπ' όψη και άλλοι παράγοντες: Πολλές γυναίκες, που έχουν υποβληθεί στην άγωγή αυτή, παραπονούνται για πολλές δυσάρεστες συνέπειες, όπως είναι η ναυτία, ο πονοκέφαλος, η ζάλη, οι γαστροεντερικές διαταραχές, οι σπασμοί και οι σπορδικές αιμορραγίες. Δεν είναι εύκολο να έκτιμηθούν οι αντιδράσεις αυτές, γιατί σε πολλές περιπτώσεις σταματούν όταν η γυναίκα συνήθισεν τα χάπια και μερικές έρευνες έχουν αποδείξει ότι το κυριώτερο αίτιο δεν είναι φυσικής, αλλά ψυχολογικής καταγωγής. Έπίσης οι συνέπειες δεν είναι πάντοτε οι ίδιες. 55% των γυναικών, στις οποίες έγιναν τα σχετικά πειράματα, έσχυναν και 20% αδυνάτισαν. Σε 5% από αυτές η σεξουαλική αφέθηκε και σε άλλες —έπίσης 5%— μειώθηκε. 39% δήλωσαν ότι αισθάνονταν καλύτερα και 10% χειρότερα. Όπως έδρα, λόγω των δυσάρεστων αυτών συνεπειών, πραγματικών ή φανταστικών, προσωρινών ή όχι, το ένα τρίτο των γυναικών εγκατέλειψε τη θεραπευτική αυτή άγωγή.

Δεν αποτελούν λύση

Αυτός είναι ένας έπιπλέον λόγος για τον οποίο τα χάπια αυτά δεν φαίνεται να αποτελούν τη λύση του πληθυσμιακού προβλήματος των υπανάπτυκτων χωρών. Τα χάπια αυτά πρέπει να λαμβάνονται υπό την επίβλεψη Ιατρού, λόγω των δυσάρεστων συνεπειών που έχουν σε όρισμένες περιπτώσεις και των μεγάλων θλαθών που προκαλούν στον οργανισμό, όταν η λήψη τους συνεχισθεί επί μεγάλο χρονικό διάστημα. Όπως έδρα, η μέλη τους πρέπει να συνεχισθεί, για να έακριβωθεί μήπως προκαλούν θάλας στο ήπαρ, στη μήτρα ή στο ένδοκρινικό σύστημα.

Έν τούτοις, τα χάπια αυτά μπορεί να έχουν μεγάλες δυνατότητες. Η άγωγή αυτή στήριζεται σε όρισμένα γνωστά γεγονότα της ανθρώπινης βιολογίας: 1) Η ώτοκία συνήθως πραγματοποιείται 14 ημέρες μετά την έναρξη του ένος μηνιαίου κύκλου και 14 ημέρες πριν από την έναρξη του έπομένου. 2) Το ώριο είναι πολύ θραχύ. Πρέπει να γονιμοποιηθεί μέσα σε 12 περίπου ώρες, αλλιώς δεν γονιμοποιείται καθόλου. 3) Και το σπέρμα είναι επίσης σχετικά θραχύ. Συνήθως δεν ζή περισσότερο από 60 ώρες. Κατά συνέπεια, θεωρητικώς η εγκυμοσύνη μπορεί να αποφευχθεί με άλλη άποχή επί μια περίοδο 72 μόλις ώρών, από της 13ης μέχρι της 16ης ημέρας.

Αλλ' ο μηνιαίος κύκλος είναι έντελως όμαλός σε πολύ λίγες γυναίκες, αν και στις 85-90% των ένηλικων γυναικών η διαφορά αυτή δεν υπερβαίνει τις δυο ημέρες προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Συνεπώς, για να αποφευχθούν τα λάθη, η άποχή πρέπει να είναι δεκαήμερη, αντί τριήμερη. Στην πραγματικότητα όμως ούτε αυτή δίνει απόλυτη ασφάλεια, γιατί κάποια άρρώστια, μια λοίμωξη συγκίνηση κλπ. μπορούν να διαταράξουν πολύ την πορεία του μηνιαίου κύκλου.

Και άλλες μέθοδοι

Ισως η χημεία των εστέρων να μπορεί να ρυθμίσει τον μηνιαίο κύκλο. Μια παραλλαγή των χαπιών αυτών, που έπιδρα στην ανάπτυξη του ωρίου, μπορεί, όταν παρέχονται σε μικρές δόσεις, να κάνει τη ρύθμιση αυτή. Αν κατορθωθεί αυτό και αν λυθούν τα προβλήματα του κόστους και της διανομής του φαρμάκου, θα υπάρξει μια λύση. Είναι όμως φανερό ότι δεν συνιστάται η χρησιμοποίηση μεγάλων δόσεων, που θα έμποδίζουν την ανάπτυξη του ωρίου.

Έπειδή το σπέρμα είναι τόσο άνα-

κάιο για τη σύλληψη όσο και το ώριο, είναι λογική η άναίτηση φυσολογικών μεθόδων, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στους άνδρες. Μία απ' αυτές είναι η μέθοδος χρησιμοποίησης φαρμάκων, που έμποδίζουν προσωρινά την παραγωγή σπέρματος. Έν τούτοις, τα φάρμακα αυτά σε μεγάλες δόσεις, που είναι αποτελεσματικές, προκαλούν δυσάρεστες έκδηλώσεις. Οι νέοι έστέρες, που προκαλούν τη διακοπή παραγωγής σπέρματος, ανακόπτουν την ικανότητα και την σεξουαλικότητα και έπομένως δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν παρά από ανθρώπους που έπιθυμούν την άγαμία. Έπίσης υπάρχουν και άλλες αποτελεσματικές μέθοδοι που, έν τούτοις, δεν είναι πρακτικές. Το αντίθετο είναι περισσότερο ή λιγότερο άληθινό για δυο φάρμακα, που είναι πάρα πολύ πρακτικά, αλλά είναι αμφίβολο αν είναι αποτελεσματικά. Και τα δυο αυτά είναι φάρμακα, που λαμβάνονται από φυτά: Ένα έιναι έλδος λιθοσπέρμου και από το ήμερο μυζέλι.

Η λαϊκή Ιατρική

Με όλες τις έποχές και σε όλες τις κοινωνίες, οι άνθρωποι προσπάθησαν να ρυθμίσουν τις γεννήσεις πολύ συχνά με έντοπια φυτά, που υπέθεταν ότι είχαν αντισυλληπτικές ιδιότητες. Έχοντας υπ' όψη ότι η λαϊκή Ιατρική θα μπορούσε στην περίπτωση αυτή, όπως και σε άλλες, να δώσει σε κάποια σημαντική άνακάλυψη, οι έπιστήμονες άρχισαν να μελετούν τα φυτά αυτά. Π.χ., το λιθόσπερμο είναι ένα κοινό θάνατο, το άφύσμα του οποίου έπιναν οι Ινδοί και πολλοί λαοί της Νοτιοδυτικής 'Ασίας, χωρίς στις ειδικές ιδιότητές του, που έμποδίζουν την γονιμότητα. Αν και οι έπιστήμονες το χρησιμοποίησαν επί χρόνια για πειραματικούς σκοπούς, δεν έχουν κάνει μέχρι τώρα καμιά άξιόλογη πρόοδο. Φαίνεται ότι έμποδίζει τη σύλληψη μόνον όταν δίνεται σε πολύ μεγάλες ποσότητες και η άρακτική ουσία που έρσκειται μέσα σ' αυτό δεν έχει άκομη άπομωσθεί.

Έλπίδες και αμφιβολίες έχει δημιουργήσει το ήμερο μυζέλι. Πριν από λίγα χρόνια, ένας γιατρός της Καλκούττας, ο δρ Σ. Σαννάλ, άκουσε ότι οι ποντικοί που πειραματικώς διετρεφοντο με μυζέλια δεν τεκνοποιοσαν. Και προσπάθησε να βρή το αίτιο του γεγονότος αυτού, με την έλπιδα πως θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στους ανθρώπους. Ο δρ Σαννάλ έβρισκε το αίτιο αυτό —η τουλάχιστον έλπιζε ότι το έβρισκε— που, όπως φαίνεται, είναι μια χημική ουσία που όνομάζεται μετα-εξολυθροκίνη.

Άορίστες στατιστικές

Από το 1953 μέχρι το 1955 δοκίμασε την ουσία αυτή σε περισσότερες από 700 γυναίκες. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του, οι συλλήψεις δεν σταμάτησαν, αλλά λιγόστεψαν κατά 50% περίπου. Αργότερα ο δρ Σαννάλ έλεγε ότι πειραρισμένα πειράματα που έγιναν με άνδρες έδειξαν ότι η ουσία αυτή λιγοστεύει την ποσότητα του σπέρματος και συνεπώς μπορεί να είναι αποτελεσματικό «αντισυλληπτικό του άρρενος» περίπου στις 50% των περιπτώσεων.

Είναι βέβαια ότι στις προηγμένες χώρες δεν θα είναι πολλοί εκείνοι που θα θελήσουν να χρησιμοποιήσουν ένα αντισυλληπτικό, ή αποτελεσματικότητάς του οποίου περιορίζεται στα 50%, αλλά στις νεοαναπτυσσόμενες χώρες ένα τέτοιο αντισυλληπτικό θα μπορούσε να έχει μεγάλη σημασία. Ίδιαίτερα στην περίπτωση της Ινδίας, μια πρόσφατη έρευνα δείχνει πως, ακόμη κι αν τα οικονομικά σέδια της χώρας εφαρμοσθούν με ταχύτητα κι επιτυχία, ο σημερινός ρυθμός γεννήσεων και θανάτων θα έχει το έξης αποτέλεσμα: Από το 1986, το κατά κεφαλή εισόδημα θα άρchiση να λιγοστεύει κατά 1% κάθε χρόνο. Αλλά αν η γονιμότητα των ανθρώπων ήταν δυνατό να μειωθεί από τώρα κατά 50% μόνο, ή μέχρι τότε οικονομική πρόοδος θα έασφαλιζε την αύξηση του κατά κεφαλή εισοδήματος κατά 60%.

Με άλλα λόγια, αν αυτά είναι τα ά-

Μην άφίσετε να σας
άχρησεν η καυνοαιρία!

- Διατηρήστε την δροσιά της έπιδερμίδος σας. Περιποιηθείτε την συστηματικά με Λανολίνη Μελπών.
- Διότι χάρις στα ΕΝΥΔΡΑ ΜΟΡΙΑ του μοναδικού EXTRAIT PURIFIE A LA LANOLINE, που μόνο η Λανολίνη Μελπών περιέχει, το δέρμα σας άνεφοδιάζεται με τους χυμούς και τα τροφονομικά συστατικά που του άφαιρούν η έντασις της ζωής, η κόπωση, οι καιρικές έπιδράσεις, η ηλικία.
- Έτσι η έπιδερμίδος σας ξαναβρίσκει την δροσιά και την λάμψη της. Το διαπιστώνετε, διότι όλοι σας προσέχουν.

ΜΕΛΠΑΝ

Δίνει στο δέρμα σας
να πιη μια καινούργια νεότητα.

Μά...
...υαί τον χειμώνα;

Βεβαίως! Και πιο πολύ μάλιστα, γιατί τον χειμώνα τα μάλλινα ρούχα άπορροφούν τον ιδρώτα και διαποτίζονται.

MUM

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, ολόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την έφιδρωση.
- Δεν έρεδίζει το δέρμα.
- Ακινδύνου για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM

ROLLETTE

Χαίρονται τη δυνατότητα να

MUM

ROLLETTE

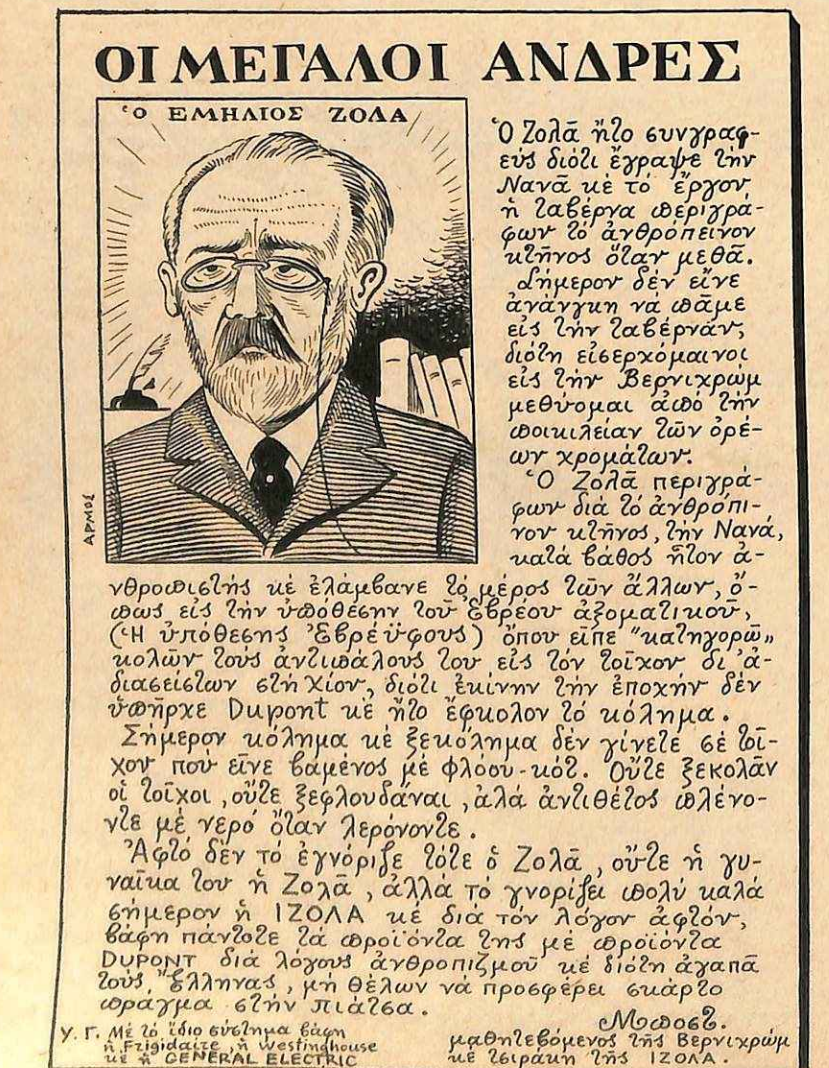
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ

Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό MUM ROLLETTE. Είναι τόσο εύκολο! Τοποθετήστε άπλως την περιστρεφόμενη σφαίρα έπαλείψως από το άδειο μπουκαλάκι στο ανταλλακτικό. Έτσι άποκτάτε, στη μισή σχεδόν τιμή, ένα καινούργιο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

Κάθομαι στο φράχτη και τὸν ἀκούω. Πότε φωνάζει, πότε ψιθυρίζει, χειρονομεί, πηγαινόρχεται, ζωντανεύει με δέος ὅλη τὴν ἱστορία καί, σὺν τελειώσει, σταυροκοπιέται καὶ λέει «φωτιά νὰ πέση καὶ νὰ μὲ κάψῃ ἃ δὲ γίνανε ὅλα ὅπως σοῦ τὰ εἶπα. Κι ἃ δὲ μὲ πιστεύης κατέβα στὸ λυμάνι, ρῶτα ὅποιον θές, κι ἃ δὲν εἶναι νεράκι καθαρό, ἀλήθεια, ἔμπα μέσα σπῖτι μου καὶ φτύσε με μπῆξ στὴ γυναῖκα μου καὶ στὰ παιδιὰ μου».

Δὲ θέλω νὰ ρωτήσω κανένα. Ἡ ἱστορία πὺν ἀκουσα εἶναι τέττα πὺν δὲ σηκώνει ἔρρινες ρῦτε ἐπαληθεύσεις. Τὴν γράφω ἔτσι ὅπως τὴν ἀκουσα κείνο τὸ αὐγουστιατικὸ μεσημέρι, σ' ἓνα παριανὸ ψαροχώρι, ἀπὸ τὸ στόμα ἐνὸς ντόπιου περαστικοῦ πὺν μὲ βόηκε ξαπλωμένο κάτω ἀπὸ μιὰ συκιά καὶ μοῦβαλε τὶς φωνές.

—Φύγε ἀπὸ κεῖ, μεσημεριὰτικα...
—Ἐ, σὺ, δὲν ἀκούεις;... Φύγε ἀπ' τὸ διαολόδεντρο γρήγορα!

—Δὲν κλέβω σῦκα!... Στὴ συκιά ἔχω γείρει καὶ διαβάζω.

—Χάθηκαν οἱ ἱσκιὸι καὶ πῆγες κατ' ἀπ' τὴ συκιά; Γιά εἰσα ζαβὸς καὶ δὲν ξέρεις ὅτι μεσημέρι καὶ μεσάνυχτα κατεβαίνουν οἱ «ἔξ' ἀπὸ δῶ» στὶς συκιές;

—Δὲν πιστεύω τέττα πράματα. Ἐγώ.
—Καὶ γιατί δὲν πιστεύεις, νῆχουμε καλὸ ρῶτμα;
—Παραμύθια εἶναι!...
—Ἔτσι λέτε σεῖς οἱ σπουδασμένοι. Ξέρεις τί ἔπαθε ἀπὸ κάτι τέττοιο ὁ Φρατζέσκο, Θεὸς σωχρὲς' τονε;...
—Ὅχι!
—Ἐ, ἀκου λοιπὸν φιλάδη καὶ δά-νε μυαλό!
—Ἀκούω.
—Εἶχαμε ἓνα παλληκάρι, τὸ Φρατζέσκο. Ξεροκέφαλος σὺν κ' ἐλόγου σου δὲν ἀκουε τί τοῦ λέγανε οἱ γέροι κ' ἔκανε ὅ,τι γούσταρε. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα τ' ἀντίθετα, πλάγιαζε καὶ κάτω ἀπ' τὶς συκιές ὅλα τὰ μεσημέρια. Τόνε βλέπαμε καὶ τρέμαμε πῶς ἀπὸ μέρα σὲ μέρα θὰ πάθαινε τὸ κακό. Ἡ πὺν θὰ λωλαίνονταν ἢ πὺν θάχανε τὴ λαλιά του ἢ ὁ Θεὸς βοηθός. Καὶ περνούσαν πὺν λὲς οἱ μέρες χωρὶς νὰ τοῦρῃ ἢ ζημιὰ. Πέσαμε ὅλοι σὲ συλλογή. Ἐδῶ τόσοι καὶ τόσοι εἶχανε πάθει κι ὁ Φρατζέσκο εἶχε βοή γλυκεῖα κοινέτα στὰ διαολόδεντρα; Μέγας εἰ Κύριε! Ὁς κι ὁ «ἔξ' ἀπὸ δῶ» τὸν ἐφοβότανε τὸ Φρατζέσκο; Γιά ἦτανε τόσο ἀμαρτωλὸς πὺν τὸν ἐσιχαίνονταν κι ὁ διάολος; Γιά πάλι ἦτανε τὸ χαδεμένο κα-
—Σύμφωνοι! Ἐμεῖς οἱ παλαβοὶ ἔτσι νομίζαμε. Ἀλλὰ σὺ ὁ ἔξυπνος μᾶς ἀποδείξεσ' ὅτι οἱ «ἔξ' ἀπὸ δῶ» ἦταν παραμυθὶ. Ἀς φροντίξες νὰ μᾶς ἀλλάξεις μυαλά νὰ σὲ διωρίζαμε. Τώρα τί νὰ σὲ κάνουμε;

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

**Ἡ ἔξυπνη
μαθήτρια ξέρει
καὶ διαλέγει
τὴν σοκολάτα της...**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΣΚΙΤΣΑ

Ὁ Φρατζέσκος κι ὁ διάβολος

τοῦ κ. ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗ

νενοῦ ἄγιου καὶ τόνε φύλαγε! Μυστή-ριο μέγα!

—Λοιπὸν;
—Σήκωσε μιὰ μύτη ὁ Φρατζέσκος ἴσαμε τὸ καμπαναριό. Φώναζε ὅτι ξόρισε τοὺς «ἔξ' ἀπὸ δῶ» ἀπ' τὶς συ-κιές καὶ νὰ τοῦ ποῦμε πὺν ἄλλου κά-νουμε στέκι γιὰ νὰ τοὺς ξορίσῃ κι ἀ-πὸ κεῖ. Ἦθελε κι ὅλας νὰ τοῦ κόψῃ μιστὸ ἢ κομπαναριό. Πάθαμε καὶ νὰ τὸν ὀνομά-σουμε κοινωτικὸ διαολοδιώχτη. Καὶ τὸν ἐγύρουνε αὐτὸ τὸ διορισμὸ μὲ πο-λὺ ζόρι. Μπῆκε μιὰ μέρα στὸ συμ-βούλιο καὶ τάκανε ὅλα γῆς Μαδιάμ. Εἶδαμε καὶ πάθαμε νὰ τόνε φέρουνε δόλτα. Ριχτῖκαμε ὅλοι οἱ σύμβουλοι, ἄλλοι στὰ χέρια του, ἄλλοι στὰ πό-δια του καὶ τὸν ἐσύραμε στὴ χωροφυ-λακή, ἔτσι ὅπως παίρνουνε τὰ μερ-μήγνια κἀνα ζωντανὸ μαμούδι! Ἀπα-ράλλαχτα.

—Ἦτανε πολὺ γερός, ἔ;
—Γολιάθ! Ἐκεῖ στὴ χωροφυλακή τὸν ἐπῆραμε μὲ τὸν καλὸ λόγο κι ἀ-πὸ κοινὸντὰ σὲ κοινὸντὰ φτάσαμε νὰ τοῦ ποῦμε: «Μπαρὲ Φρατζέσκο, μᾶς λὲς νὰ σὲ διορίσουμε κοινωτικὸ δια-ολοδιώχτη! Ἀλλὰ, βοὲ φιλάδη, ζαβὸ εἴμαστε νὰ σοῦ κόψουμε μιστὸ τοῦ ἁ-έρα ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν «ἔξ' ἀπὸ δῶ»;

—Βρὲ κατεργάρηδες, ἐσεῖς δὲν εἶ-στε πὺν μοῦ φωνάζατε νὰ μὴν πλα-γιαῶς κάτω ἀπ' τὶς συκιές γιατί οἱ διά-ολοι θὰ μοῦ κάνουνε ζημιὰ;

—Σύμφωνοι! Ἐμεῖς οἱ παλαβοὶ ἔτσι νομίζαμε. Ἀλλὰ σὺ ὁ ἔξυπνος μᾶς ἀποδείξεσ' ὅτι οἱ «ἔξ' ἀπὸ δῶ» ἦταν παραμυθὶ. Ἀς φροντίξες νὰ μᾶς ἀλλάξεις μυαλά νὰ σὲ διωρίζαμε. Τώρα τί νὰ σὲ κάνουμε;

Υστερα ἀπ' ὅλα τούττα ὁ Φρατζέσκος ἔπεσε σὲ στενοχώ-ρια. Μπορεῖ στὴν ἀρχὴ νὰ μὴν πιστεῦε στὰ δαιμονικά, ἀλλὰ κατόπιν τοῦ ἄρρεσε ὁ του-πὲς ὅτι τόνε φοβόνταναι καὶ δὲν τοῦ φανερώνονταν. Βλέπεις τί πα-λαδιάρης εἶν' ὁ ἄνθρωπος; Ξανάρχε-ται, λοιπὸν, στὴν κοινότητα καὶ μᾶς δηλώνει πῶς ἐπειδὴς εἴμαστε ἄπιστοι Θωμᾶδες θὰ τσακώσῃ ἀπ' τὰ κέρατα ἓνα «ἔξ' ἀπὸ δῶ», θὰ μᾶς τόνε φέ-ρη στὸ γραφεῖο καὶ τότες ἂν ἔχουμε Θεὸ ἅς μὴν τόνε διορίσουμε.

Τοῦ δώσαμε ὑπόσχεση ὅλοι οἱ σὺν-βουλοι πῶς ἔτσι καὶ φέρεται τέττοιο μαρ-τυρικὸ διοριστῆκε στὸ ἄψε - σβῆσε. Τότες μᾶς ἐκοίταξε πάλι μὲ τὴ μύτη σὰ καμπαναριὸ καὶ εἶπε σὰ νὰ μᾶς ἔφτυνε: «Γιὰ δὲς κάτι ἄνθρωποι πὺν δὲ θένε νὰ μὲ παραδεχτοῦνε».

Απὸ κείνη τὴ μέρα ὁ Φρατζέ-σκος πῆγε κ' ἔμεινε στὸ ἀμ-πέλι του, μιὰ ὥρα δρόμο ἀπ' τὸ χωριό. Καὶ κάθε μεσάνυ-χτα, τῶσπινε κάτω ἀπ' τὶς συ-κιές καὶ περίμενε. Μιὰ νύ-χτα βαρεθῆκε πιά νὰ περιμένη καὶ

μπῆκε στὸ καμαράκι νὰ κοιμηθῇ. Κλείνει καὶ τὴν πόρτα, πλαγιάζει, μὰ νάσκει νὰ ἀκούει μιὰ φασαρία στὴ στέρνα. Μισοκλείνει τὰ μάτια, κάνει τὸν κοιμισμένο, ρουχαλίζει ψεύτικα καὶ κρυφοκοιτᾷ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ τοῖ-νορα. Ὅποτε νάσκει νὰ ἀνασηκωνέται ἢ κλαβῇ τὴς στέρνας καὶ ξεγλιστᾷ στὴν κἀμαρα ὁ «ἔξ' ἀπὸ δῶ». Ὁ Φρατζέσκος ξακολοῦθᾷ νὰ κἀνῃ τὸν κοιμισμένο. Πονηρὸς κι ὁ ἄλλος πάει λάου-λάου. Περιμένει ὁ Φρατζέσκος νὰ τουρῇ πὺν κοντὰ, νὰ τιναχθῇ νὰ τὸν ἀράξῃ ἀπ' τὰ κέρατα. Ἀλλὰ ὁ δαίμονας, ἄλλο κοινάσι, στέκει στὰ κατωπόδαρὰ τοῦ Φρατζέσκου καὶ παί-ζει μὲ τὴν ὑπομονὴν τοῦ παλληκαριοῦ. Καὶ σὰ νὰ τῶξερε. Χάνει τὴν ὑπομ-νή του ὁ Φρατζέσκος, τοῦ δίνει μιὰ γεροῖ κλωτσιὰ στὴν κοιλία καὶ τόνε στέλνει στὸν τοῖχο. Γινάξεται ἀπὸ τὸ κρεβάτι, χυμᾷ κατὰ πάνω, ἀλλὰ πὺν σβέλτος ὁ «ἔξ' ἀπὸ δῶ» πηδᾷ σὺν τράγος καὶ κουτοῦλᾷ τὸν Φρατζέσκο στὸ στομάχι. Αὐτὸ ἦτανε! Ἀπὸ τὴν ὥρα κείνη τόνε πᾶνουνε σφάχτες πὺν κηλιότανε χάμω μαῖφρος ἀπὸ τὸν πόνο. Τὸν ἐπερεχοῦσαν ἰδρώτες, τοῦ κοβότανε ἡ ἀνάσα, πετσόκοβε μὲ δαγ-κωματιές τὰ χεῖλια γιὰ νὰ μὴ φωνά-ξῃ καὶ τὸν ἀκούσουνε καὶ μαρτυρηθῇ, ὁ διάβολος τὸν ἐνίκησε. Τέττοιο φανατι-σμένο μοῦλαρι ἦτανε, Θεὸς σωχρὲς' τονε!

—Καὶ πέθανε;...
—Ἐ, λοιπὸν, μὲ πιστεύεις τώρα;...
—Ναί!...

—Ἀκου νὰ δῆς πῶς!... Ἐμεινε σ' ἀμπέλι ἔτσι μονάχος τρεῖς μέρες. Τὴν τέταρτὴ ἡ ἀδερφή του κακοδάλε καὶ πάει ἴσαμε κεῖ. Τόνε βρίσκει στὸ ἁ-ξιοδάκρυτο χάλι πὺν σοῦλεγα καὶ τρα-βά τὰ μαλλιά της.

Ὁ Φρατζέσκος τὴν ὀρᾷ πῶς δὲ θὰ πῇ λέξη παρατέρα κ' ὕστερα τὴς τὰ ἱστορᾷ ὅλα μέχρι νὶ καὶ σῖγμα. Πάει νὰ τρελλαθῇ ἡ κοπέλα.

—Πᾶω νὰ φέρω τὸν πατὰ νὰ σοῦ κἀνῃ μιὰ εὐχή...

—Ἔτσι καὶ κάνεις βῆμα νὰ φύγῃς, θὰ σφαχτῷ, τῆς φωνάζει ὁ Φρατζέ-σκος.

—Τότε νὰ φωνάξω τὸν γιατρό!...

—Εἶπα ἔτσι καὶ φύγεις, δὲ θὰ μὲ βόῃς ζωντανὸ ἅμα γυρίσης. Διὰ-λέ-ξε!

Ἡ ἀδερφοῦλα του μένει.

—Φρατζέσκο, μπορεῖ καὶ νὰ πᾶς χαμένος ἃ δὲν προφτάσουμε...

—Καλύτερα, παρὰ νὰ γίνω ρεντί-κολο.

—Καὶ τί θὰ κάνῃς;

—Πήγαινε ἀγοράσῃ μου φάρμακα, ἀλλὰ μὴν πῆς σὲ κανένα γιὰ ποῖονε τὰ θέλεις...

—Πᾶω!...

—Κι ἄκου δῶ!... Εἴπαμε, ἔ;
—Ναί!...

Τρέχει ἡ κοπέλα, ἔρχεται στὸ χω-ριὸ λαοὶ ἀπὸ στεναχώρια, ἄντε νὰ τῆς κρατήσῃ τὴ γλώσσα. Τὸ λέει στὰ ξαδέρφια της καὶ μᾶζι μὲ τὸν πατὰ καὶ τὸν γιατρὸ κινᾷνε ἀμέσως νὰ σώσουνε τὸ παλληκάρι. Καταστρώ-νουνε καὶ τὸ σκεδιδί τους καὶ τὸ βά-νουνε σ' ἐνέργεια. Πρὶ νὰ φτάσουνε σκορπᾷνε ἄλλοι ἀπὸ δῶ, ἄλλοι ἀπὸ κεῖ, καὶ γιὰ νάνα ἀθέατοι πᾶνε μὲ τὰ τέσσερα. Ἔτσι θὰ φτάνανε ἴσα-με τὸ σπῖτι, θὰ χυμόσανε πάνω στὸ Φρατζέσκο, θὰ τὸν ἐπιάνανε πρὶ προ-λάβῃ νὰ σφαχθῇ καὶ θὰ τὸν παρα-δίδανε στὸν γιατρὸ καὶ στὸν πατὰ.

Μὰ ὁ Φρατζέσκος δὲν εἶχε ἐμ-πιστοσύνη στὶς γυναῖκες καὶ καλὰ ἔκανε. Μόλις ἔφυγε ἡ ἀδερφή του ἀπὸ κοντὰ μᾶ-ζεψε ὅλο του τὸ κουράγιο, στήριξε τὴ σκάλα στὸν ἀπ' δῶ τοῖχο καὶ μὲ τὸ σκοπελίτικο μα-χαίρι του περασμένο στὴ ζώνη ἀνέβη-κε στὴν ταράτσα κ' ἔστησε καρτέρι. Οἱ ἄλλοι δὲν τὸν βλέπανε, μὰ κείνος τοὺς ἔβλεπε. Τί ἄλλο νὰ σοῦ πῶ; Εἶ-δανε τὴ σκάλα, ἀνέβηκανε πάνω. Ὁ Φρατζέσκος εἶχε τὸ σκοπελίτικο κα-τάκαρδα... Ἐ, λοιπὸν, μὲ πιστεύεις τώρα;...

Τὸν κοιτάζω ἀφηρημένος, σκέφτο-

μαι τὸ Φρατζέσκο, μὰ αὐτὸς παρε-ξηγῇ τὸ ὕψος μου, τὸ παίρνει γιὰ δυσπιστία, σταυροκοπιέται καὶ λέει «φωτιά νὰ πέση νὰ μὲ κάψῃ ἃ δὲ γί-νανε ὅλα ὅπως σοῦ τὰ εἶπα. Κι ἃ δὲ μὲ πιστεύης κατέβα στὸ λυμάνι, ρῶ-τα ὅποιον θές, κι ἃ δὲν εἶναι νερά-κι καθαρό, ἀλήθεια, ἔμπα μέσα σπῖτι μου καὶ φτύσε με μπῆξ στὴ γυναῖκα μου καὶ στὰ παιδιὰ μου».

Παίρνει τὸ δρόμο, τὸν ἀνάμεσα στοὺς ἀμπελοφράχτες, καὶ φεύγει. Κλείνω τὸ βιβλίον, παίρνω τὸ δρόμο ἀντίθετα. Σκέφτομαι τὸ Φρατζέσκο νὰ μπαῖνῃ στὸ συμβούλιο καὶ νὰ τὰ κἀνῃ γῆς Μαδιάμ, πὺν δὲν τόνε διο-ρίζουνε κοινωτικὸ διαολοδιώχτη. Ὁ ἥλιος κἀνει πολὺ, οἱ σῶνρες χάσκου-νε στὶς πέτρες καὶ τὰ σκυόφυλλα τρι-ζολογοῦν ἓνα βαρὺ θροῦ-θροῦ. Σκέ-φτομαι τὸ Φρατζέσκο νὰ φωνάξῃ πῶς θὰ τοὺς φέρῃ γιὰ μαρτυρικὸ ἓνα «ἔξ' ἀπὸ δῶ» πασιμένο ἀπ' τὰ κέρατα. Πέρα ἀπ' τὸ Ἐβραϊκάστρο περνᾷ τὸ δατόρι πὺν ἔφυγε ἀπ' τὴ Νάξο, σ' ἓνα πεζούλι κἀβεται ἓνα μικρὸ κο-ρίτσι καὶ νανοῦρίζει ἓνα παιδί. Σκέ-φτομαι τὸ Φρατζέσκο στὴν ἄσπρη τα-ράτσα μὲ τὸ σκοπελίτικο στὴν καρδιά.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

**Ὁ ἔξυπνος
μαθητὴς ξέρει
καὶ διαλέγει
τὴν σοκολάτα του...**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

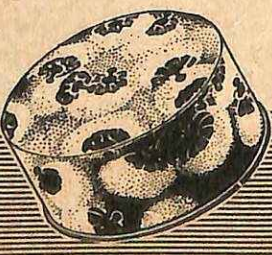
Ἡ Μοναδική στὸν Κόσμο...

**...Παριζιάνικη
πούδρα COTY**

σὰς δίδει ὠμορφιά
καὶ γοητεία.
Ἐξαιρετικὰ λεπτὴ,
στρώνει θαυμάσια
καὶ ἀφομοιώνεται
μὲ τὴν ἐπίδερμίδα.

Προσφέρεται
σὲ ὠραίους καὶ
μοντέρνους
χρωματισμούς

**ΤΡΕΦΕΙ
ΣΥΝΤΗΡΕΙ
ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ**

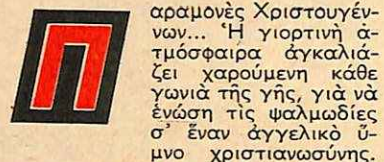
Κι' ὁ καθεὶς νὰ μὴν ξεχνᾷ λίγο Κᾶμελ καὶ συχνὰ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΝΤΙΟΡ — ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΜΑΣ ΑΔΥΝΑΤΙΖΟΥΝ. — ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ. — Η «ΓΙΑΚΑ» ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ. — ΤΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ «ΓΚΡΕΓΚΟΥΑΡ». — Η «ΑΜΑΖΩΝ» ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΝΤΥΣΙΜΟ. — ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ «ΦΥΛΛΙΣ». — ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ «ΤΡΙΚΟΖΑ».

Η Ανήλικη στη Χώρα των Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΖΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΕ ΚΟΛΩΝΙΕΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ. — ΝΙΝΑ ΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΚΟΠΕΛΕΣ. — ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΒΕΡΝΙΚΙ «ΑΡΙΖΩΝΑ». — ΟΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΙΔΕΕΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ. — ΤΑ ΣΑΠΟΥΝΙΑ «ΑΡΩΜΑ». — «ΜΟΥΡΑΝΟ» ΚΑΙ ΔΩΡΑ. — Η ΚΑ ΛΙΛΗ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ.

Παραμυθίες Χριστουγέννων... Η γιορτινή ατμόσφαιρα αγκαλιάζει χαρούμενη κάθε γωνιά της γης, για να ενώσει τις ψυχές ο ένας αγγελικό ύμνο χριστιανωσύνης. Μέσα στο πολύχρωμο παιχνίδισμα των φώτων, στα φορτωμένα χριστουγεννιάτικα δένδρα, στη σαγήνη της λαμπερής διτρίνας, η Νέα Υόρκη, το Παρίσι, το Λονδίνο, η Κοπεγχάγη, η Ρώμη και η Αθήνα υποκλίνονται εύλαβικά στο πέρασμα μίας μικροσκοπικής θεότητας, που ξαναζωντανεύει το θρόλο της αγάπης, της πίστης, της ελπίδας. Και ποιος δεν έχει ακούσει για την οργιαστική όμορφη του χριστουγεννιάτικου Παρισιού, της Νέας Υόρκης, του Λονδίνου; Άλλά, μέσα στην επίδειξη αυτή του πλούτου, της φαντασίας και της εμπνεύσεως, το θρυλικό Παρίσι κατορθώνει να διατηρήσει τα πρωτεία, γιατί αυτές τις ημέρες κάθε γωνιά του είναι κ' ένας μικρός παράδεισος όμορφης, γούστου και κομψότητας. Στις διτρίνες των μεγάλων μαγαζιών του Μπουάδερ Όσμαν, της Όπερας, της Μαντλέν και της Πλάς Βαντόμ ένα όνομα μαγνητίζει τον γυναικόκοσμο. Ένα μικρό συμπαθητικό όνομα, που από χρόνια έχει κατακτήσει τη γυναικεία και της προσφέρει τη συμβολή του στην ολοκλήρωση της προσωπικότητάς της. Είναι το όνομα του Κριστιάν Ντιόρ, που έχει γίνει πια θρύλος, μια και κατάρθωσε να επιβάλει δικτατορικά τη γνώμη του τα τελευταία 15 χρόνια. Και ο οίκος Ντιόρ προσφέρει στο χριστουγεννιάτικο Παρίσι ένα κόσμο από χαριτωμένα δώρα, που θα γίνουν ευπρόσδεκτα από κάθε γυναίκα. Το «Ντιορίσμο» είναι ένα εξωτικό άρωμα, που θυμίζει τις μαγευτικές νύκτες της λαγυμένης Ανατολής. Η «Μίς Ντιόρ» έχει τη σαγήνη της σύγχρονης Παριζιάνας, που ξέρει τι θα πει θηλυκότητα και γοητεύει το ισχυρό φύλο. Άλλά και το άρωμα «Ντιοράμα» έχει μια τελείως δική του προσωπικότητα και θριαμβεύει αυτή τη στιγμή στις μεγάλες πρωτεύουσες του κόσμου. Σαν ολοκληρωμα των αρωμάτων Ντιόρ έρχονται οι κολώνιες «Ντιορίσμο» και «Μίς Ντιόρ», που προσδίδουν μια αιθέρια πνοή στις πρωινές εμφανίσεις της κομψής γυναίκας. Άλλά ο οίκος Ντιόρ δεν προσφέρει τα φώτα του μόνο στην αρωματοποιία. Δημιούργησε μια σειρά από κραγιόνια, σε θαυμάσιους χρωματισμούς, όπου ξεχωρίζουν τα Νούμερα 60 και 80 και προσφέρουν στη γυναίκα της εποχής μας μια διαφορετική νότα στο μακιγιάρισμα του προσώπου της. Τα κραγιόνια Ντιόρ έχουν το πλεονέκτημα ότι γίνονται σύμφωνα με τις προτάσεις της χειμωνιάτικης ή της καλοκαιρινής μόδας και γι' αυτό ταιριάζουν τέλεια με το ντύσιμο, που λανσάρε κάθε εποχή το Παρίσι.

Η μυστικοπαθή χώρα των Ινδιών λατρεύεται, εδώ και χίλια χρόνια από τις μελαγχρινές εξωτικές γυναίκες της, ένα δυσλόλαβο όνομα: Το «Λάκ Σάχ». Χαμένοι μέσα στις ατέλειωτες παραδόσεις και τα έθιμα της παραμυθίας αυτής χώρας, το «Λάκ Σάχ» ήταν μια θεότητα σε μορφή σφαιρικής μπύλλιας από ξύλο πυξού. Με το μικρό αυτό παιχνίδι οι γυναίκες των Ινδιών διατηρούσαν το λεπτό τους κορμί σε αρμονικές αναλογίες και θα μπορούσε κανείς να πη πως στις βόρειες Ινδίες δεν υπήρχε ούτε ένας άνθρωπος που να πάσχει από παχυσαρκία. Κάθε πρωί οι Ινδές και οι Ινδοί έκαναν μασάζ με τις μικρές αυτές μπύλλες από ξύλο πυξού, αποβάλλοντας το πάχος μέχρι τα γυμνά τους. Και την αρχαία αυτή ινδική μέθοδο την έφερε στον πολιτισμό της εποχής μας ο γνωστός Έλβετος έθνολόγος δόκτωρ Σμώλ, που σε μια από τις μελέτες του αναφέρεται σε ώριμες παρατηρήσεις γύρω από το «Λάκ Σάχ» και την επίδρασή του στη φυλή των Ινδιών. Έτσι κατεσκευάσθη ένα εύρηστο ευρωπαϊκό έπιστημονικό «Λάκ Σάχ» που οι Γάλλοι το αποκαλούν «Bui-massor» και αποτελείται από δέκα μπύλλες σε ξύλο πυξού. Είναι ένα καινούργιο για τον πολιτισμό μας μαγνητικό δάχτυλο, χωρίς να χρειάζεται γυμναστική, διαίτα, φάρμακα ή ηλεκτρισμό. Το «Bui-massor» αδυνατίζει με καταπληκτική ταχύτητα και ευκολία, ενώ, παράλληλα, θριαμβεύει εναντίον της δυσκοιλιότητας. Το μοναδικό αυτό χειροκίνητο ινδικό δημιούργημα, που υπάρχει στο φαρμακείο Μπακάκου (Όμόνοια), είναι το σύστημα που ακολουθούν για να διατηρήσουν τη σιλουέτα τους πολλές αστέριες του κινηματογράφου, μεταξύ των οποίων και η Μαρτίν Καρόλ.

Να κ' ένα δωράκι για το παιδί σας. Πρέπει να του προσφέρει κάτι χαριτωμένο, διασκεδαστικό, αλλά και μορφωτικό, που θα το κάνει να περάσει τις ελεύθερες ώρες του μαθαίνοντας χίλια δυο πράγματα, για μακρινές εξωτικές χώρες, με τα πρωτότυπα ήθη και έθιμά τους. Και τον καταπληκτικό αυτό συνδυασμό ψυχαγωγίας και μορφώσεως σας τον προσφέρουν τα περιφημα στερεοσκοπία «View Masters», που θα δώσουν στο παιδί σας τη χαρά ενός γύρου του κόσμου μέσα σε μικρές ώρες. Άλλά το «View Masters», που υπάρχει στα καταστήματα παιχνιδιών και φωτο-οπτικών, δεν είναι κάτι που θα διασκεδάσει μόνο τους μικρούς διαδολάκους. Είναι ένα χαριτωμένο παιχνίδι που αντικαθιστά τόσο φθηνά τον κινηματογράφο.

Οι Δανοί τα Χριστούγεννα κάνουν ένα μεγάλο τραπέζι με κρύα φαγητά, όπου, φυσικά, δεν λείπουν και τα περιφημα αλλαντικά τους. Οι φέτες του ζαμπόν ΓΙΑΚΑ, γαρνιρισμένες με μαρινάρι, άρακα και μικρά κομμάτια από μπέικον «ΙΑΚΑ», δίνουν μια ξεχωριστή αρώμα στο γιορτινό τραπέζι. Άλλά οι χριστουγεννιάτικες λειχουδιές δεν σταμα-

τούν εδώ. Ανάμεσα στις θαυμαστές γαρνιρισμένες πιεστέλλες αντικρύζει κανείς τα θαυμάσια λουκάκια ΓΙΑΚΑ, σε τύπο Φραγκφούρτης, Βιέννης ή κοκτέιλ, τα μικροσκοπικά Μίκα — χωρίς δέρμα — και τις περίφημες χοιρινές γλώσσες του μεγάλου αυτού σκανδιναβικού εργοστασίου, που είναι ένας απολαυστικός και γευστικός μεζές.

Τα Χριστούγεννα πρέπει το σπίτι να είναι πάντα γεμάτο με χίλιες-δυο λειχουδιές. Και τα παλιά χρόνια οι νοικοκυρές περνούσαν πολλές ώρες στην κουζίνα για να φτιάξουν κουλουράκια και μπαλόνια, που θα προσέφεραν στους επισκέπτες της ημέρας εκείνης. Η σύγχρονη γυναίκα, όμως, δεν έχει πια διαθέσιμη ώρα. Άλλά ούτε και χρειάζεται να κουρασθεί. Γιατί τα περιφημα γαλλικά μπισκότα «Grignols» παρουσιάζουν μια θαυμάσια ποικιλία από βάφλες γεμιστές, με δανιλία, λεμόνι ή μπραλίνα και ώραια μπισκότα πτι μπερ, με καρύδα ή σε διάφορα αρώματα. Τα μπισκότα «Γκρεγκουάρ», που η φίρμα μας είναι γνωστή από τις δινύμνες φρυγανιές και τα έτοιμα κέικ με φρούτα, είναι πραγματικά θαυμάσια για το χριστουγεννιάτικο και πρωτοχρονιάτικο τραπέζι.

Θέλετε να κάνετε ένα όμορφο δώρο στον έ-
αυτό σας; Να χαρί-
τε και σεις την κομ-
ψότητα μιας παριζιά-
νικης δημιουργίας που
προσδίδει στη γυναι-
κεία σιλουέτα το αγ-
γίγυμα μιάς ελεγκάντικης πνοής; Τότε πρέπει να γίνετε και σεις μια από τις πολυαίρετες διασώτρες του καταστήματος «Αμαζών», της οδού Έρμου 48, που συγκεντρώνει

σήμερα τα ωραιότερα παλτά, τα πιο χαριτωμένα φορέματα και τις πιο εμπνευσμένες μπλούζες και φουσέτες. Στο κατάστημα «Αμαζών» κάθε γυναίκα θα βρει ό,τι χρειάζεται για να ολοκληρώσει την εμφάνισή της. Όμορφα πουλόβερ, τρουά κάρ, δερμάτινα αντίλοπ και χίλιες-δυο άλλες χαριτωμένες ιδέες, που είναι μοναδικές για ένα πρακτικό και εύπρόσδεκτο δώρο.

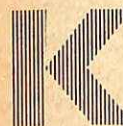

Τί θα λέγατε, όμως, για ένα άλλο πρακτικό δώρο; Μια ιδέα που δεν θα περιορίσει στην πρόσκαιρη ευχαρίστηση, αλλά θα συντείνει στην ολοκλήρωση της προσωπικότητος και της ομορφιάς της φίλης σας, της μητέρας σας, της αδελφής σας. Μάθαμε μέχρι τώρα να κάνουμε δώρα έντυπωσιακά, χωρίς να εξετάζουμε και την πρακτική τους πλευρά. Θυμόμαστε τα σκουλαρίκια, τα φορέματα, τα στολίδια, αλλά ξεχνούμε τον βασικό παράγοντα της γοητείας κάθε γυναίκας. Το δέρμα της, που τώρα το χειμώνα έχει ακόμη περισσότερη ανάγκη σωστής και συστηματικής περιποίησης. Και να που σας δίνεται η ευκαιρία, με τα φημισμένα προϊόντα των ελληνικών εργαστηρίων «Φυλλίς», που έχει τόσο μελετηθεί τις κλιματολογικές συνθήκες της πατρίδας μας, να προσφέρετε ένα όμορφο δώρο και να βοηθήσετε την συγγενή ή τη φίλη σας να αποκτίσει ένα υπέροχο νεανικό δέρμα. Το «Perle Φυλλίς», που είναι μοναδικό για λιπαρές επιδερμίδες, και το «Mousse Φυλλίς», για ξηρά και κουρασμένα δέρματα, δεν καθαρίζουν μόνο δαθεία την επιδερμίδα, αλλά απομακρύνουν τη φοβερή ασθένεια της ακνιδόσεως. Και το δακλάρωμα της περιποίησης του προσώπου με καλλυντικά Φυλλίς, θα το βρήτε στη φημισμένη «Creme Φυλλίς» και την «Neige Φυλλίς», που τρέφουν, αναζωογονούν και τονάζ το δέρμα, δίνοντάς του μια δελουδινή γοητευτική αντανάγεια.

Ο τραπέζι των Χριστουγέννων χρειάζεται πολλή φαντασία, κέφι και γούστο. Οι ξένοι, και ιδιαίτερα οι βόρειοι λαοί, προετοιμάζουν πολλές ημέρες πριν τις λεπτομέρειες για το στόλισμα του γιορτινού τραπέζι, που θα συγκεντρώσει τη βραδιά εκείνη γύρω του όλη την οικογένεια. Τα κομμάτια από έλατο, οι πολύχρωμες μπάλ-
λες, τα μικροσκοπικά όμοιασμα του «Αι-Βασίλη», τα κερία και οι χάρτινες κορδέλλες είναι, βέβαια, πολύ διασκεδαστικά, αλλά κοστίζουν και αρκετά χρήματα. Γιατί, όμως, να μη χαρίτε την ομορφιά ενός χριστουγεννιάτικου τραπέζι, που θα είναι στρωμένο με μια από τις χαριτωμένες Κοκκινέλες της «Τρικόζα» που, στα καταστήματα της της οδού της οδού Έρμου 6 (Γωνία Γ.Κ. Νηλ) στη Θεσσαλονίκη, θα τις βρείτε στα πιο χαρούμενα γιορτινά σχέδια; Με 135 δραχμές θα προσφέρετε στο

σπιτικό σας ένα πρόσχαρο δώρο, που θα δώσει μια ιδιαίτερη γοητεία στο τραπέζι σας με τα χαρούμενα μοτίβα της. Άλλωστε, η Κοκκινέλα δεν είναι μόνο μια πολύ ωραία ιδέα για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι σας. Θα ξεχωρίσει με την ευγενική της παρουσία, αν την προσφέρετε σαν δώρο, μαζί με τα πετατάκια της, αμπαλαρισμένη μέσα σ' ένα ωραίοτατο κομμάτι, έτοιμο να σταλή στον προορισμό της. Άλλά τα χριστουγεννιάτικα και πρωτοχρονιάτικα δώρα της «Τρικόζα» δεν περιορίζονται μόνο στην Κοκκινέλα. Έχει στη διάθεσή σας ένα ολόκληρο κόσμο από μπλούζες, ζακέτες και πουλόβερ, στα ωραιότερα Ιταλικά και παριζιάνικα σχέδια. Έχει και βρήκε μια πολύ καλή ιδέα για ένα πρακτικό δώρο σε μια φίλη σας ή σε κάποιο συγγενικό σας πρόσωπο. Πολύ όμορφα επίσης είναι τα ανδρικά πουλόβερ, σε σπόρ και άπογευματινά, που οι διαφορετικές πλέξεις τους προσδίδουν στα μοντέλα μια ξεχωριστή γραμμή. Μήπως, όμως, ψάχνετε για ένα φθινό ανδρικό δώρο; Η «Τρικόζα» σας προσφέρει τις μάλλινες πλεκτές γραβάτες της, σε θαυμάσιους χρωματισμούς, που έχουν τόσο επίκρατη στη Ρώμη, στο Παρίσι και στο Λονδίνο. Και κάτι για όσες αγαπούν το σπόρ ντύσιμο: Χαριτωμένες πλεκτές ζέρσεϋ πλισέ φουσέτες που δεν τσαλάνουν και παντελόνια σε Ιταλικά σχέδια από ζέρσεϋ γκρι, μαύρο και καφέ.

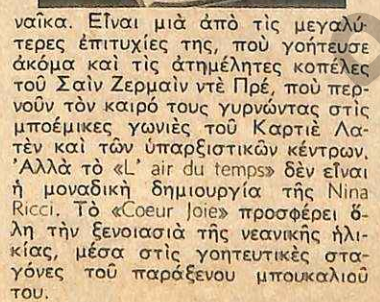

Καθε φορά που σκέπτεται κανείς να προσφέρει κάτι σ' έναν άνδρα, βρίσκεται στη δύσκολη θέση να διαλέξει ανάμεσα σε μια γραβάτα, σε μια πιτζάμα ή σε ένα ζευγάρι κομψιά για μανικέτια. Όλες όμως αυτές οι ιδέες είναι τόσο τετριμμένες, ώστε δεν ξέρει πώς να τις ανανεώσει για να ξεφύγει από τη δύσκολη αυτή έκλογη του χριστουγεννιάτικου ή πρωτοχρονιάτικου δώρου. Τι θα λέγατε, όμως, για μια κολώνια; Μα θα μου πείτε πως σ' έναν άνδρα, που δεν έχει κανείς πολύ στενές σχέσεις μαζί του, δεν είναι εύκολο να προσφέρει ένα τόσο προσωπικό δώρο. Κι όμως θα μου επιτρέψετε να σας πω πως έχετε άδικο. Γιατί ένας άνδρας θα δεχθεί με την ίδια χαρά μια καλή κολώνια, όπως η γυναικεία χαίρεται την απόκτηση ενός παριζιάνικου αρώματος. Άλλά για την κολώνια δεν χρειάζεται να ζητήσετε τα φώτα μιας ξένης φίρμας. Γιατί, από τη ρομαντική εποχή της Αθήνας, οι κολώνιες Φ. Γεωργαντά ξεφυγαν από τα όρια της πατρίδας μας για να βραβευθούν, υποσκελιζοντας τις ξένες φίρμες, στις μεγαλύτερες εκθέσεις του Παρισιού και της Ιταλίας. Έτσι, σήμερα αισθάνεται κανείς περηφάνεια κάθε φορά που αντικρύζει ένα απ' τα τόσα χα-

ριτωμένα μπουκάλια με κολώνιες Γεωργαντά, που είναι ωραιότατα συσκευασμένα και ιδεώδη για ένα χριστουγεννιάτικο δώρο. Προσπαθήστε, λοιπόν, να ξεχωρίσετε τον τύπο του ανδρός στον οποίο πρόκειται να την προσφέρετε. Αν είναι ο σοβαρός, κλειστός ναρκητήρας, θα του πηγαίνει περισσότερο μια «Ω ντέ Κολάγν ή Λαβάντ, ενώ για τον πρόσχαρο και ανοικτόκαρδο νέο ταιριάζει πιο πολύ η Φουζέρ Γεωργαντά. Άλλά η παλιά αυτή αθηναϊκή φίρμα δεν έχασε και τις γυναίκες. Δημιούργησε τις περίφημες κολώνιες, που έχουν δηλαδή τη γοητεία μιας αρωματισμένης νυκτερινής ατμόσφαιρας. Αν θέλετε κάτι πρωτότυπο, τότε σας προτείνω να πάρετε την «Μαντεμουαζέλ ντ' Ατέν», που είναι μια πνοή θυμариού, μ' ένα άγγιγμα ξενισίας και θηλυκότητας. Για κείνες που θέλουν μια προσωπική μωρδιά, η κολώνια Γεωργαντά «Πετέρ» είναι ίσως η πιο ιδεώδης. Γεμάτη υποσχέσεις η κολώνια «Προμές» ολοκληρώνει τη συλλογή Φ. Γεωργαντά και προσφέρει, με την πρωτόγνωρη μωρδιά της, καινούργιους ορίζοντες στη γυναικεία κομψότητα.

Μήπως θέλετε να κάνετε δώρο σε μια νεαρή κοπέλα; Κάτι που να την ευχαρίστησει πραγματικά και να της προσφέρει τη χαρά μιας ελεγκάντικης εμφάνισης; Η μεγάλη Παρισινή δημιουργός της μόδας Νίνα Ρίτσι σας προσφέρει το υπέροχο άρωμά της «L' air du temps» που προσδίδει μια πρόσχαρη κορτιστική γοητεία σε κάθε νέα γυν-

Νομίζω πως οι περισσότεροι Έλληνες αυτές τις ημέρες αποκτούν ασφαλώς ένα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια. Γι' αυτό ίσως θα έπρεπε να πούμε μερικά πράγματα, που δεν προσέχουμε τόσο πολύ στην πατρίδα μας. Κανείς ξένος, δηλαδή, δεν πρόκειται να φορέσει καινούργια παπούτσια, αν δεν τα περάσει πρώτα ένα δερνίκωμα. Γιατί το δέρμα, όπως είναι ξηρό από τον καιρό που πέρασε στην προθήκη του καταστήματος, δεν πρέπει να αντιμετωπίσει τις καιρικές συνθήκες, τη σκόνη ή τη βροχή, χωρίς μια προστατευτική μεμβράνη. Και το δερνίκι «Αριζόνα», που υπάρχει σε δεκαπέντε θαυμάσιους χρωματισμούς, είναι εκείνο που θα σας βοηθήσει να περάσετε από το δύσκολο αυτό μονοπάτι. Μια επάλειψη είναι αρκετή για να προσφέρει στο δέρμα του παπουτσιού μια καινούργια ανθεκτικότητα και να το κάνει να διατηρήσει πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Το ίδιο, άλλωστε, συμβαίνει και με τις ζώνες ή τις τσάντες, που χρειάζονται κι αυτές τη συνδρομή του δερνίκι «Αριζόνα» για να απορροφούν τις βλαβερές συνέπειες της καθημερινής χρήσεως.

Και να μερικές θαυμάσιες ιδέες για δώρα. Για πέστε μου αλήθεια ποιά γυναίκα δεν θα δεχθεί ευπρόσδεκτα ένα ωραίο ζευγάρι κάλτσες; Τώρα μάλιστα που η μόδα προστάζει τις σκορές αποχρώσεις, με κάποιο άγγιγμα μώβ, καφέ ή γκρι-σορού, οι περίφημες κάλτσες «Cameo» λανσάρουν το καφέ-μπραζίλ, το κοκά, το γκρέν-χέιλ και το φάουν. Άλλά οι κάλτσες «Cameo» δεν είναι το μοναδικό δώρο που μπορείτε να κάνετε από τα καταστήματα Παπαγιάννη, της οδού Έρμου 47. Υπάρχουν ωραίες εσώσες, μάλλινης ή μεταξωτές, και μονόχρωμες ή με εμπίρι με πρωτότυπα σχέδια. Ωραίες μπλούζες, οι οποίες ξεφεύγουν από την συνηθισμένη προχειρότητα για να παρουσιάσουν μια εμπνευσμένη δημιουργία της χειμερινής μόδας. Τα πλεκτά καταπληκτικά είναι κι αυτά ένα ωραίο δώρο για μια νέα κοπέλα. Και φθάνουν στα περιφημα εσωρούχα Παπαγιάννη, που δεν είναι μόνο πολύ φθηνά και χαριτωμένα, αλλά αναγνωρίζονται τις ωραιότερες επιτεύξεις του Παρισιού. Νυκτικά από όπαινες με λεπτή δαντέλα, που σχηματίζουν σχέδια στο κορσάκι και στο μακρύ της φουσέτας. Ρόμπες από το ίδιο ύφασμα με δαντελλάκια και μίμτες, που ολοκληρώνονται από μικρά δολάν. Νυκτικά από σατέν, με απλικοποιημένη δαντέλα ή από ολομέταλη ζωρίερα που ντραπάρει και θυμίζει βραδινό φόρεμα. Άλλά και για κείνες που θέλουν τα χειμωνιάτικα βράδια να ζεσταθούν, η συλλογή Παπαγιάννη προσφέρει θαυμάσια νυκτικά και πιτζάμες από ελβετικές φανέλλες, σε πρωτότυπα εμπίρι με χαριτωμένες γαρνιτούρες. Άλλά κ' οι νύκτες ρόμπες, έργασμένες σε φανταζι σχέδια, δεν λείπουν από το τμήμα εσωρούχων

Παπαγιάννη. Για όσες προτιμούν, άλλωστε, κάτι κλασικό, ή μεταξωτή ρόμπ ντέ σάμπρ έχει το λόγο. Τι θα λέγατε όμως για ένα θαυμάσιο φουρώ γαρνιρισμένο με δαντέλλα και τρέσσα; Η μήπως προτιμάτε μια ζαρτιέρα δαντελλένια, που δίνει τόσο ελεγκάντικη νότα στη σιλουέτα; Και τα δώρα συνεχίζονται, δεν πρόκειται να φορέσει καινούργια παπούτσια, αν δεν τα περάσει πρώτα ένα δερνίκωμα. Γιατί το δέρμα, όπως είναι ξηρό από τον καιρό που πέρασε στην προθήκη του καταστήματος, δεν πρέπει να αντιμετωπίσει τις καιρικές συνθήκες, τη σκόνη ή τη βροχή, χωρίς μια προστατευτική μεμβράνη. Και το δερνίκι «Αριζόνα», που υπάρχει σε δεκαπέντε θαυμάσιους χρωματισμούς, είναι εκείνο που θα σας βοηθήσει να περάσετε από το δύσκολο αυτό μονοπάτι. Μια επάλειψη είναι αρκετή για να προσφέρει στο δέρμα του παπουτσιού μια καινούργια ανθεκτικότητα και να το κάνει να διατηρήσει πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Το ίδιο, άλλωστε, συμβαίνει και με τις ζώνες ή τις τσάντες, που χρειάζονται κι αυτές τη συνδρομή του δερνίκι «Αριζόνα» για να απορροφούν τις βλαβερές συνέπειες της καθημερινής χρήσεως.

Το μεγαλύτερο μειονέκτημα του σαπουνιού ήταν πάντοτε ότι έλυνε εύκολα. Όταν έβρισκε κανείς μια εξαιρετική ποιότητα σαπουνιού, που σε τρεις ημέρες το πο-
λύ είχε κυριολεκτικά διαλυθεί. Και σ' αυτό ακριβώς το σημείο έστρεψε την προσοχή του το μεγάλο εργοστάσιο «Χαρίλαος και Κανελλόπουλος», όταν παρουσίασε τα δύο καινούργια σαπουνία του «Αρώμα» στο ρόζ και στο τουρκουάζ χρώμα. Τα δύο αυτά σαπουνία κατάρθωσαν όχι μόνο να συγκεντρώσουν την ποιότητα και την εμφάνιση μιας ευρωπαϊκής δημιουργίας, αλλά και να έχουν το καταπληκτικό πλεονέκτημα να μη λιώνουν και να διατηρούν τη μωρδιά τους μέχρι να τελειώσουν.

Ενας μικρός παράδεισος δώρων έχει γίνει αυτές τις ημέρες το γνωστό αθηναϊκό κατάστημα «Μουράνος», της οδού Βουκουρεστίου 11. Μια θαυμάσια ποικιλία από έ-
λινες πιεστέλλες για έφρους καρπούς, σε πρωτότυπα σχέδια, είναι μια πολύ χαριτωμένη ιδέα για χριστουγεννιάτικο δώρο. Άλλά και για τους κυρίους το «Μουράνο» προσφέρει ένα ολόκληρο κόσμο από δερματίνα είδη, ζάρια-θερμόμετρα, χαρτοκόπτες, είδη γραφείου και πολλές άλλες ξεχωριστές εμπνεύσεις. Άλλωστε, στο «Μουράνο» υπάρχουν θαυμάσιες λάμπες και κρύσταλλα στα ωραιότερα σερβίτσια που προσφέρουν οι μεγάλες πρωτεύουσες της Ευρώπης.

Τώρα που θ' αρχίσουν τα ξενυχτάκια, πρέπει απαραίτητα να προετοιμάσουμε το δέρμα μας, ώστε να αντέξει στην υπερβολική αυτή κόπωση. Ένα ατμόλουτρο, που έλεγε η καλή μας φίλη και έλκεκτη αισθητικός κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της της οδού Αμερικής 15, είναι ο καλύτερος τρόπος να αναζωογονηθεί η επιδερμίδα, να επιταχυνθεί η κυκλοφορία του αίματος και να καθαριστεί ριζικά, μέχρι το βάθος των πόρων. Ένα συστηματικό μασάζ, που θα επακολουθήσει με μια τονωτική κρέμα και μια μάσκα, θα ολοκληρώσει την περιποίησή αυτή της επιδερμίδας, που θα φανεί ακόμη πιο όμορφη και νεανική τις ημέρες των εορτών.

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ καρρὼ ριχτὸ παλτὸ τῆς 'Αρ-
λέτ, με κουφώπιετες στὴν πλάτη καὶ φαρδεῖα ζώνη

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Η «ARLETTE» ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΕΡΜΟΥ 21

μιά ξεχωριστή προσωπικότητα, που το ξεψώνει στα πλαίσια μιας κοριτσιάτικης ώτ κοτύρ. 'Αλλά οι μικρές πηγαίνουν τώρα και στα πάρτυ. Κ' ἐδῶ χρειάστηκε μία πραγματικά ἐμπνευσμένη προσπάθεια για να δημιουργηθῇ μία συλλογὴ ἀπὸ χαριτωμένα μπροκά, που γαρνίρονται ἀπὸ πιέτες, φαρδεῖες ζώνες καὶ τρέσες, ωραιότατα σατέν, που σχηματίζουν φουρῶ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ φορεματάκι για ὅλες τὶς ὥ-
ρες τῆς ἡμέρας μὴς σύγχρονης ντεμουαζέλλας.

καὶ γαρνίρονται μπροστά ἢ πίσω μ' ἓνα μεγάλο ἄνθος. 'Υπάρχουν ἀκόμα θαυμάσιες δελουδίνες σινιὲ ἐμπριμέ φούστες, με μεγάλα λουλούδια, με σχέδια καὶ παραστάσεις, σὲ πρωτότυπες ἐμπνεύσεις, ὅπως 'Αρλεκαὶν καὶ Λοὺνικ.

'Αλλὰ ἡ «Arlette» δὲ φρόντισε μόνον γιὰ τὴν ἄχαρη αὐτὴ κοριτσιάτικη ἡλικία. Σκέφτηκε καὶ τὶς 'Αθηναῖες, πού ἀπὸ χρόνια προσπαθοῦν νὰ θροῦν μὴ μικρὴ γωνιά, με χαριτωμένες ἰδέες καὶ ἀξεσουάρ γιὰ τὸ ντύσιμο τους. 'Εκανε μὴ θόλα στα πὺδ μεγάλα μαγαζιά τοῦ Παρισιοῦ καὶ τοῦ Μιλάνου γιὰ νὰ φέρῃ τὶς ἐκλεκτότερες τους δημιουργίες. Φαντασθῆτε τὰ ὠραιότερα κοσμήματα ἀπὸ πέτρες λαμπερές, μάτ, φανταζῖ, πολὺχρωμες, πού θυμίζουν παραμυθένιες νύχτες τῆς 'Ανατολῆς. Διὲ μπροστά σας μὴ ὑπέροχη συλλογὴ ἀπὸ δελουδίνες τσάντες, ὅπου ξεχωρίζουν μὴ καφέ με κεντημένα ὁμοιόχρωμα λουλούδια, μὴ θαυμάσια μαύρη σὲ τύπο φάκελο, πού ὅλο τὸ ἐπάνω της μέρος εἶναι ἀπλικάριον με κόκκινα τριαντάφυλλα καὶ μὴ ὠραιότατη μῶδ, σὲ μεγάλο μοντέρνο σχῆμα. 'Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε καὶ τὶς ζώνες: Διακόσια κομμάτια, ἢ μὴ πὺδ φανταζῖ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅλες μοντέλα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὔτε μὴ κόπια τους,

ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει καὶ μ' ὅλα τὰ ἐκθέματα τῆς «Arlette». 'Αλλὰ καὶ στὰ πουλόβερ ἀνοίξε καινούργιους ὁρίζοντες ἢ νέα αὐτὴ μπουτίκ. 'Ωραία σπὸρ σύνολα ἀπὸ μοχαῖρ καὶ ἀντίλοπ σὲ δυὸ - τρεῖς χρωματισμούς ντεγκραντέ, πού συνθέτουν ἕναν πραγματικὸ ζωγραφικὸ πίνακα. Τὰ πουλόβερ αὐτὰ δλοκληρώνονται ἀπὸ καρρὼ ἢ φανελλένια παντελόνια καὶ εἶναι δημιουργίες ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους μοντελιστές τῆς 'Ιταλίας. 'Αλλὰ ἀπὸ τὸ Μιλάνο ἢ «Arlette» μὰς φέρνει καὶ μὴ ἀκόμα ὠραία δημιουργία. Θαυμάσιες μεταξωτὲς ἐμπριμέ μπλουζες, πού ἔχουν σχεδιασθῇ ἀπὸ μὴ μεγάλη 'Ιταλίδα ζωγράφου καὶ δημιουργοῦν ξεχωριστὰ σύνολα με δελουδίνια παντελόνια. Καὶ κατὶ πραγματικὰ πρακτικὸ: Τὰ περίφημα ἀδιάδροχα - πανωφόρια τοῦ Μονάνου, «Λόντεν», πού μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ φορᾷ ὅλο τὸ χειμῶνα, γιατί εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ ζεστὰ μάλλινα ὑφάσματα πού περιέχουν καὶ ἀδιάδροχη κλωστή. 'Ετσι εἰσθε προφυλαγμένες τόσο ἀπὸ τὸ κρύο ὅσο καὶ ἀπὸ τὴ βροχῇ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον πρακτικὰ τὰ «Λόντεν». Ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ὠραία τους ἐφαρμογὴ καὶ τὰ ἐμπνευσμένα τους σχέδια. 'Ενα ὠραῖο καρρὼ ἐπανωφόρι-ἀδιάδροχο σὲ κλασικὴ γραμμῇ, γαρνίρεται στὴν πλάτη μὴ μισάνοιχτη κουφωτῇ, πού δίνει ἀέρα σὲ θάδισμα. 'Ενα ἄλλο γκρί Λόντεν με ὠμίτη καὶ ζώνη, παίρνει προσωπικότητα ἀπὸ τὰ δημιουργα καφέ πέτινα κουμπία του. 'Ετσι ἢ, «Arlette» με τὴ συμβολὴ τῆς σὲ κοριτσιάτικο ἀλλά καὶ σὲ γυναικεῖο ντύσιμο προσφέρει στὴ σύγχρονη 'Αθηναία μὴ πνοὴ καλοῦ γούστου καὶ κομψότητας, πού συναντοῦσε κανεὶς μέχρι σήμερα μόνον στὰ μεγάλα μαγαζιά τοῦ Παρισιοῦ καὶ τοῦ Μιλάνου. ■■■

ΚΑΙ ΚΑΤΙ γιὰ τὶς χορευτικὲς συγκεντρώσεις:
'Ομορφο φόρεμα σὲ γραμμῇ τυνὶκ ἀπὸ φαίγ.

(Ἄνακοινωσις)

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΑΘΗΝΑ - ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΤΑ-

Ἄλλοτε:

Ο ΠΩΛΩΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΓΟΥΤΑΚΗΣ ΣΤΗΜΑΤΑ - ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Σήμερα: Ο ΠΩΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΑ

Τὸ
κομψὸ
ντύσιμο
γίνεται
προνόμιον
ὅλων

ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΜΑΓΑΖΙ:
VAN HEUSEN - BORSALINO
LADEN

Μὴ ἱστορία
πολιτισμοῦ
πὺδ ξεκινᾷ
ἀπὸ τὴν ὁδὸν
Σταδίου τοῦ 1875

Συνηθίσαμε, σὴν γκρινιάρηδες κι' ἀνικανοποίητοι πὺδ εἴμαστε, νὰ θεωροῦμε τὴν ἀθηναϊκὴ εἴτρινα δευτέρη σὲ φῖνο καὶ διακριτικὸ γούστο.

Μὰς εἶναι λίγο δύσκολο νὰ πειθοῦμε ὅτι ἡ πρωτεύουσα ἄρχισε σιγά-σιγά ν' ἀλλάξῃ ὅψη κι' ὅτι ἂν μπορούσαμε ν' ἀντικρύσουμε με τρίτο μάτι, τὸ μάτι τοῦ ξένου ἀντικειμενικοῦ παρατηρητοῦ, τὸ ἀθηναϊκὸ μαγαζῖ, θὰ βλέπαμε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι τελειῶς διαφορετικὰ.

'Ενας διαβάτης, ἔστω καὶ με ὅχι τόσο λεπτὸ γούστο, ἀλλὰ με κάποια καλαισθησία, δὲν μπορεῖ παρὰ συχνὰ νὰ σταματήσῃ με αὐθόρμητο, πραγματικὰ, θαυμασμὸ μπροστὰ σὲ κομψὲς ραφινὰρισμένες γυναικεῖες, ἀλλὰ καὶ ἀνδρικές εἴτρινες.

Γιατὶ στὰ χρόνια μας ἡ γνωστὴ θεωρία: «ὅλα καὶ μόνον γιὰ τὴν γυναικα» ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ καταρρίπτεται.

Τὸ κομψὸ ἀνδρικό ντύσιμο, πὺδ τὰ παλιὰ χρόνια ἦταν τὸ προνόμιον τῶν ὀλίγων Ἀδὸν Ζουάν καὶ Μπρῶμλ τῆς ἐποχῆς, ἄρχισε ἤδη νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν εὐρύτερη μάζα καὶ ὁ κάθε ἄνδρας, ἀκόμη καὶ ὁ πλέον ἄλλοτε ἀδιάφορος γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση, προσέχει τῶρα τὸν ἑαυτοῦ του καὶ φροντίζει νὰ εἶναι κομψὰ καὶ ἀνετα ντυμένος.

Αὐτὸν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, πὺδ περιδιαβάζει τὰ πεζοβόρια καὶ τὶς εἰτρινες, τὸν βλέπουμε καθημερινὰ νὰ σταματᾷ καὶ νὰ θαυμάζῃ ἓνα καινούργιο πραγματικὸ ἀπόκτημα τῆς 'Αθῆνας: Τὰ καταστήματα Ἀνδρικών Εἰδῶν Γουτάκη, τῆς ὁδοῦ Σταδίου 49.

'Η φῖρμα ΓΟΥΤΑΚΗ, πὺδ γεννήθηκε καὶ παρουσιάσθηκε στὴν ἀθηναϊκὴ ἀγορὰ στὰ 1875, ἓνα μαγαζῖ δηλαδὴ πὺδ

θὰ μπορούσε νὰ διεκδικήσῃ ἱστορικὰ πρωτεία στὸ ἐμπόριο τῆς πρωτεύουσας, κατῶρθωσε νὰ διεκδικῇ καὶ τὰ πρωτεία τῆς κομψότητας καὶ τοῦ πὺδ μοντέρνου καταστήματος τῆς πρωτεύουσας.

Τὰ χρόνια δὲν ἐμπόδιζαν τὴν ἐξελιγῇ του, δὲν θάρυναν στὴν τέλεια προσαρμογῇ του πρὸς τὸ παρὸν, τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς τάσεις τοῦ καιροῦ μας.

Τὰ καταστήματα, πὺδ στέκονταν στὴν πρώτη σειρά τότε πὺδ ἡ ὁδὸς Σταδίου ἦταν γεμάτη χαντάκια, σταύλους καὶ ἀλόγα, βρίσκονται πάλι μπροστὰ, σήμερα, πὺδ ὁ ἴδιος δρόμος ἐτοιμάζεται νὰ δεχθῇ τὸ πολιτισμένον τρόλλεϋ. Εἶναι, πραγματικὰ, μὴ ἐπιτυχία ἀξία σεβασμοῦ καὶ θαυμάσιος ἐκτίμησης, πὺδ ὀφείλεται στὸς σημερινούς κατόχους τῆς σκυτάλης τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ἀγωνίσματος νεαρὸς ἀδελφοῦ Γουτάκη.

Τὰ νέα καταστήματα, πὺδ λίγο πρὶν ἔκαμαν τὰ ἐγκαίνια τους, ἄψογα καὶ γραμμῇ, λιτά, μοντέρνα, κατάφεραν κατὶ μοναδικὸ στὴν 'Αθῆνα:

'Εγιναν ἀγαπητὰ σὲ μεγάλο μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς πρωτεύουσας, ἀποβάλλοντας ἐντέλως τὸ ὕφος τοῦ στυφοῦ ἀριστοκράτη, πὺδ διατηροῦν μερικὰ καταστήματα τοῦ εἶδους του...

'Η εἰσοδος τῶν νέων καταστημάτων προδίδει ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται καὶ κατασκευαστὰ των δὲν κατέχονται ἀπὸ τὴ λαίμαργία τοῦ κέρδους. Μὴ ἀφάνταστη σπατάλη χώρου, πὺδ δημιουργεῖ μὴ μοναδικὴ ἀνεση, ἀρμονία καὶ χάρη, χαρακτηρίζει τὴν εἰσοδο, ἐνῶ τὸ ἐσωτερικὸ εἶναι μὴ πολιτισμένη διάταξη ἀπὸ μοντέρνα ράφια καὶ προβήκες, πὺδ καὶ μόνον αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸν ἱσχυρότερο μαγνήτη, ἔστω κι' ἂν πρόκειται γιὰ τὸ... ἱσχυρὸ φῶλο.

'Ετσι ὁ πελάτης, ὁ ἄνδρας, πὺδ θὰ μὴ ἐκεῖ μέσα, θὰ βρεθῇ σὲ θαυμάσιό του.

'Επίσης ἡ ἀπλὴ, χαρούμενη ἐξυπηρέτησις τῶν ὑπαλλήλων, πὺδ γνωρίζουν νὰ ἱκανοποιῶν καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον, γιατί μαζί με τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ὑπομονὴ ἔχουν γιὰ ὅλα τὴν ἀπέραντη ποικιλία καὶ τὴν καλὴ ποιότητα τῶν προϊόντων πὺδ διαθέτουν, εἶναι κατὶ πὺδ ἀλλάζει τὸ στυλ τοῦ καταστήματος τῆς 'Αθῆνας καὶ ξεκουράζει τὸν διστακτικὸ καὶ ταλαιπωρημένον πελάτη.

Τὰ νέα καταστήματα ἔχουν τρεῖς ὀρόφους, με βασικὴ διάταξη: Στὸ εἰσόγιο, ὑποκάμισα, γραβάτες, καπέλλα, πουλόβερ, ἐσώρουχα, σὲ ὀπόγειο, παπούτσια καὶ στὸν πρῶτο ὄροφο κοστούμια, καμπαρντίνες καὶ ὑφάσματα.

'Εκεῖ ὁ ἐπισκέπτης θὰ ἐρῇ τὰ περίφημα καπέλλα BORSALINO, τὰ ὑποκάμισα VAN HEUSEN, τὰ παλὰ LODEN, ἀλλὰ καὶ τὶς καλύτερες ποιότητες ἐλλληνικῶν ὑφασμάτων, με τοὺς πὺδ δοκιμασμένους ράπτες καὶ τεχνίτες. 'Ο,τι χρειάζεται σὲ κάθε ἄνδρα ὑπάρχει ἐκεῖ, ἔτσι πὺδ νὰ μὴ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ γυρῇ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ αὐτὰ πὺδ θέλει.

'Αλλοτε γιὰ τὴν ἐπιτυχία στὸ ἐμπόριο ἴσχυε τὸ γνωστὸ δόγμα: «Ὁ πὺδ πὺδ τοῖς μετρητοῖς».

Τὰ Καταστήματα Γουτάκη τὸ ἐκσυγχρόνισαν κι' αὐτὸ με ἐπιτυχία καὶ τὸ μετέβαλαν στὲ: «Ὁ πὺδ πὺδ τοῖς μετρητοῖς».

ΣΟΦΙΑ ΑΛΦΑ

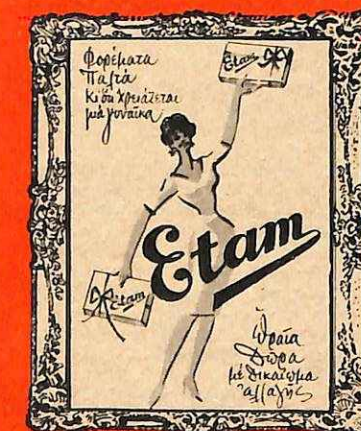
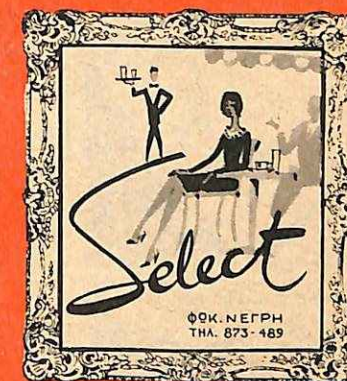
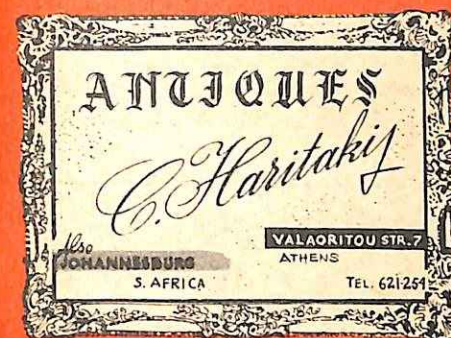
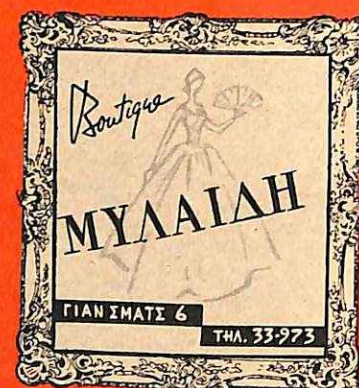

(Ἄνακοινωσις)

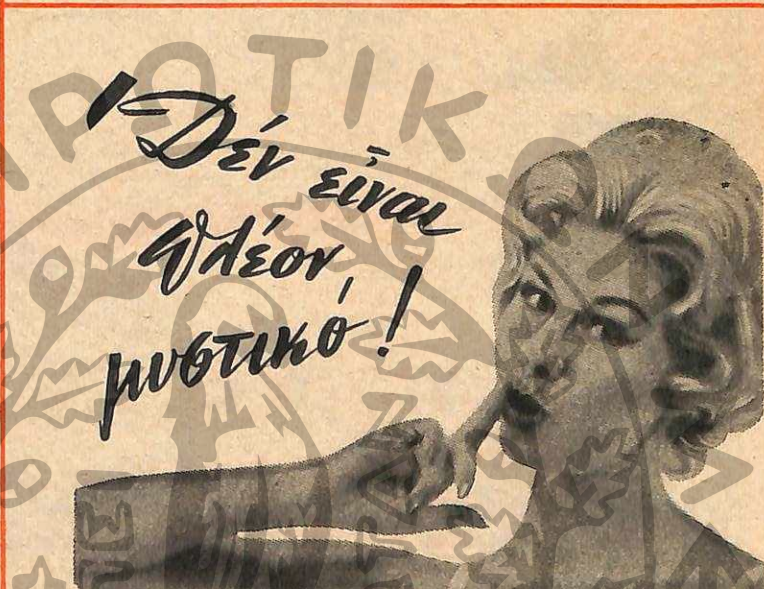
Εάν ήθελα
της Έφης

Αυτό είναι το νέο θερμικό ΑΡΙΖΟΝΑ No 50 ΣΕ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ. Άνωτερο των Ευρωπαϊκών - Οικονομικότερο των έγχρωμων διότι: Διατηρεί το χρώμα και περιέχει σχεδόν διπλάσια ποσότητα από τα συνηθισμένα θερμικά.

ΑΡΙΖΟΝΑ
No 50 ΣΕ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

ΣΕ 15 ΣΤΑΘΕΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
Λευκόν - Ζαχαρή - Κокκαλή - Γκρή - Μπέρ - Ταρπακή - Ροδί - Λαδί - Πορτοκαλή - Μπλε - Πράσινο - Κόκκινο - Καφέ - Μαύρο

Έχει ανάγκη ασφαδός και ποδηυσμένης προφνάζεως;

Η ΚΥΛΟΤΤΑ ΥΓΕΙΑΣ "COSETTE", μόνιμω δρωματισμένη, σάς την προσφέρει με την καταπληκτική πρωτοτυπία της. Αδιάδροχη, με ΕΙΔΙΚΗ ΘΗΚΗ που συγκρατεί τις σερίετες υγείας ή "COSETTE", διακριτικά σάς δίδει ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΥΓΕΙΑ - ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΜΗ, στη δουλειά, στο δρόμο, στη διασκέδαση. Ζητήστε την μόνο με μία λέξη, "ΚΟΖΕΤ", από το πρώτο Φαρμακείο. Προσφέρεται σε τρία μεγέθη και τρεις ποιότητες. Προϊόν των Άγγλικών Έργασταίων "COSETTE Ltd.", ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΗ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑ - "COSETTE", ΙΣΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
"PROGRESS" Ο.Ε.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 9 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΤΗΛ. 34.719

Rip Kίρμπυ

Ο κ. Ουέλλς προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην 'Αφρική. 'Εν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην 'Αγγλία. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλς διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. 'Ενώ όμως αυτά γίνονται στην 'Αφρική, ο Ρίπ Κίρμπυ μεταβαίνει στην 'Αγγλία. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλς σκοτώνεται από μια λεοπάρδαλη. Ο «Χασάπης», έκμεταλλεύμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... κύριος Ουέλλς και προσπαθεί να πάρει τα διαμάντια από την κόρη του, η οποία διαπιστώνει αλλαγή στον χαρακτήρα του.

Η Ζωή μας

ΒΡΑΔΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ...

* Μὲ τὴν ἐναρξὴ τῆς νέας συνόδου τῆς Βουλῆς, ὁ συντάκτης ἀνοίξε καὶ πάλι μιὰ καινούργια μερίδα στὸ Κατάστιχο τῶν Χαμένων Ὁρῶν καὶ ξαναθυμῆθηκε τὸν Ναπολέοντα Λαπαθιώτη:

* «Λυπήσου με, Θέ μου, στὸ δρόμο πού πήρα, — χωρὶς ὡς τὸ τέλος νὰ ξέρω τὸ πῶς, — χωρὶς νά'χω μῆθε, μὲ μιὰ τέτια μοῖρα, — ποιο κρίμα μὲ δένει καὶ ποιὸς ὁ σκοπός!» — «Λυπήσου καὶ κείνους, λυπήσου καὶ μένα, — καὶ μένα, πού πάω μὲ καρδιά στοργικὴ, — ζητώντας μιὰ λύση, σὲ πράματα ξένα, — πού δὲν ἔχουν, Θέ μου, καμμιά λογικὴ...».

* Ποιά λογικὴ, στ' ἀλήθεια, δίδει τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων;

* Καναδοὺ χιλιόμετρα διάδρομοι, γύρω ἀπὸ τὸν Κεντρικὸ Κλωδὸ τῶν Λεόντων, καὶ στοὺς διαδρόμους ὅλοι οἱ πρίντζιπες κ' οἱ μπαρόνοι κ' οἱ καβαλλίεροι τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, φυσικὰ — ξεκούφωτοι. «Ὁ-ποῖος θέλει νὰ χαιρετᾷ τὸν καθένα, ὀγλήγορα χαλνᾷ τὴ σκούφια του», λέει ὁ Μισέρ Μπερτόλδος, κ' οἱ Πατέρες τοῦ Ἔθνους δὲν ἔχουν καμμίαν ὀρεξὴ νὰ φθεῖρουν τὰ ἀκρίβια τοὺς πιλήματα...

* Καναδοὺ χιλιόμετρα διάδρομοι καὶ καναδοὺ καντάρια φτηνὸ πνεῦμα. Τὸ διβλιδάριον τῆς βουλευτικῆς συμπεριφορᾶς ἀπαιτεῖ ν' ἀκτινοβολῇ ὅσο καὶ τὰ παριανὰ μάρμαρα, πού δέχονται τοὺς ἀργούς σου βηματισμούς. Καὶ τί πολιτικὸς ἀνὴρ εἶσαι ἐσύ, ἂν δὲν ἐξαπολύης κά-θε τόσο τὴ σαχλαμάρα σου;

* Τώρα μάλιστα πού ὑπάρχει ὑπερπαραγωγή πνεύματος καὶ ἐξυπνάδας καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταναλωθῇ στίς Ἀγορεύσεις ἢ ἔστω καὶ στίς Διακοπές, ἔχουν ἐφευρεθῇ δύο παράλληλα ρεπορτάζ καὶ δύο παράλληλοι συντάκτες γιὰ κάθε ἡμερίδα: Ὁ ἕνας συντάκτης — ὁ παλιός — κάθεται φιλότιμα στὸ θεωρεῖο καὶ παρακολουθεῖ τὰ συμβαίνοντα μέσα στὸν Κλωδὸ, κὶ ὁ ἄλλος — ὁ Μεθυσυλλέκτης — τριγυρνᾷ τοὺς διαδρόμους μ' ἕνα κουβαδάκι καὶ μιὰν ἀπόχη καὶ μαζεύει τίς ἐκλάμψεις καὶ τὰ φροκαλίδια τοῦ χιούμορ ὑπουργῶν, βουλευτῶν, πολιτευτῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς...

* Οἱ ἥρωες, ὡς γνωστόν, δὲν γεννῶνται, ἀλλὰ κατασκευάζονται — καὶ ἡ Ἐξυπνάδα τῶν Διαδρόμων εἶναι κι αὐτὴ δημιούργημα ὀρισμένων σατανικῶν στηλῶν πού ἔχουν θεσπίσει μετὰ τὸν πόλεμο οἱ καθημερινὲς ἡμερίδες, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ κάνουν τοὺς βουλευτὰς ν' ἀνοηταίνουν ὅσο τὸ δυνατόν συχνότερα, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ μεταφερθῇ τὴν ἐπομένη ἢ σοφία τοὺς στὴ στήλη μιᾶς δευτέρας σελίδος.

* Ὡ, καὶ νὰ τοὺς βλέπατε τοὺς πολιτικούς μας, ὅταν σιμώνουν οἱ Μεθυσυλλέκται!

* Μπομπουνίζει ὁ χώρος ἀπὸ τὸ μυστικὸ, αἰφνίδιο μαρσάρισμα τῆς νοητικῆς τοὺς μηχανῆς καὶ ἀστραποβολαί ἀπὸ τὰ σπιδίσματα τῆς ἐσωτερικῆς τοὺς μικροκακίας...

* Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτυχία τὴν σήμερον ἡμέραν σταθμίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν συντακτῶν πού περιτριγυρίζουν τὸν πολιτικὸ στὸν Διάδρομο κι ἀπὸ τὴ χρονικὴ διάρκειά πού παραμένουν κοντὰ του, πρὶν νὰ τοὺς προσελκύσῃ κανένας μεγαλύτερος Μαγνήτης.

* Μὲ αὐτὸ τὸ κριτήριον, φαντάζομαι, ἐστάθμισαν τὴ σταδιοδρομία τοὺς κι ὅλες οἱ κατὰ καιροὺς μεγάλες ντίδες...

* Μὰ τὸ μεγάλο ὄδικο σὲ τοῦτο τὸν κόσμον εἶναι πῶς δὲν ἀναμένεται ἀπὸ τὸν Μεθυσυλλέκτη μόνον νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ σημειώῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ρίχνῃ λάδι στὴ φωτιά μὲ τὴ δική του εὐεὶδὴ σαχλαμάρα. Μὰ πῶς, στὸ ὄνομα τοῦ Μεγαλοδύναμου, νὰ διατηρήσῃ ὁ ταλαίπωρος τὸ ἀπόθεμά του ἀνεξάντλητο στὸ διάστημα αὐτῆς τῆς τριώρης ὀρθοστάσιος καὶ νὰ κρατήσῃ καὶ λίγη συρμαγιά, μπᾶς καὶ βρεθῇ στὸ δρόμο του κανένας γνήσιος εὐφυλόλογος;

* Διάδρομοι τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων...

* Πόσα ἀκούτε καὶ πόσα ἀντιλαλάτε, πόσα ξέρετε καὶ δὲν τὰ μολογάτε, πόσα εἶδατε καὶ πόσα ἀκόμη θὰ δῆτε, περίεργα, ἀνεξήγητα, ἐκπληκτικά, τοῦτο τὸ χρόνον...

* Σμίξεις, προσμίξεις, ἀναμίξεις, — ὅλα μαγειρεμένα πρῶτα στὸν Διάδρομο, πρὶν νὰ σερβιρισθοῦν στὸν Κλωδὸ!

Index

Οἱ καλύτερες
Χριστουγεννιάτικες
Κάρτες

ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀποκλειστικὴ πώλησις

ΜΟΥΖΑΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 6β

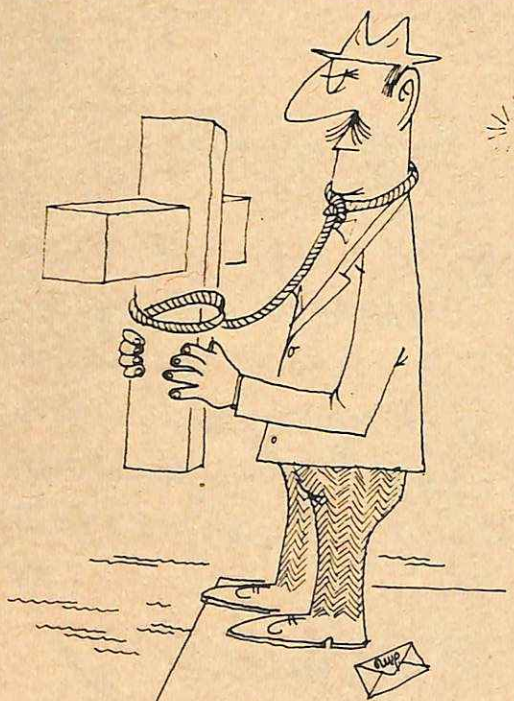
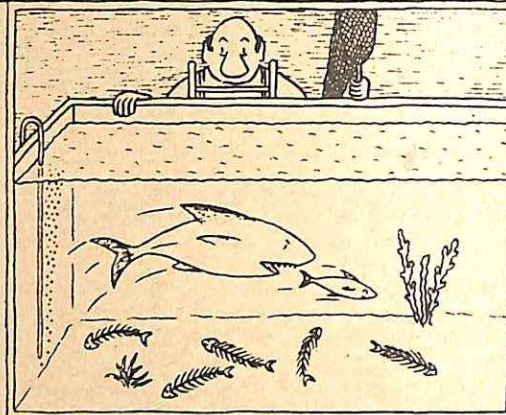
Οἱ ωραιότερες Κάρτες
Ἑγχρωμες Φωτογραφίες
Βυζαντινὲς Εἰκόνες
Εἰκόνες Μακρουγιάννη
Μινωικὰ Μοτίβα
Ἔργα Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν

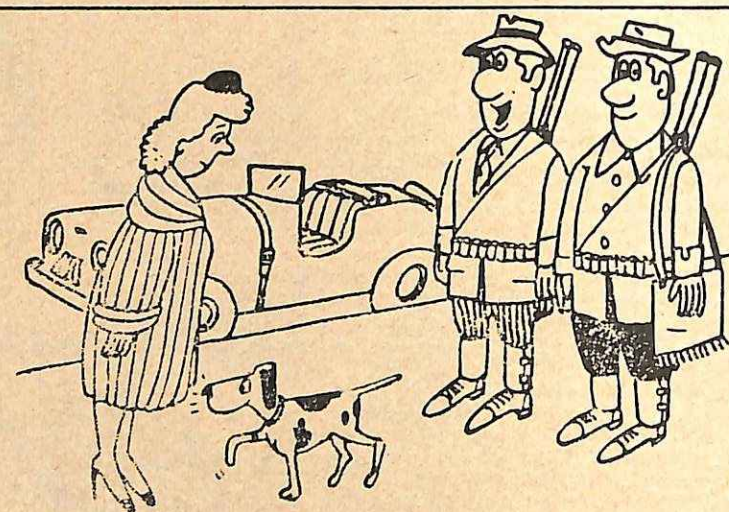
Χιούμορ

ΙΧΘΥΟΠΟΛΕΙΟΝ

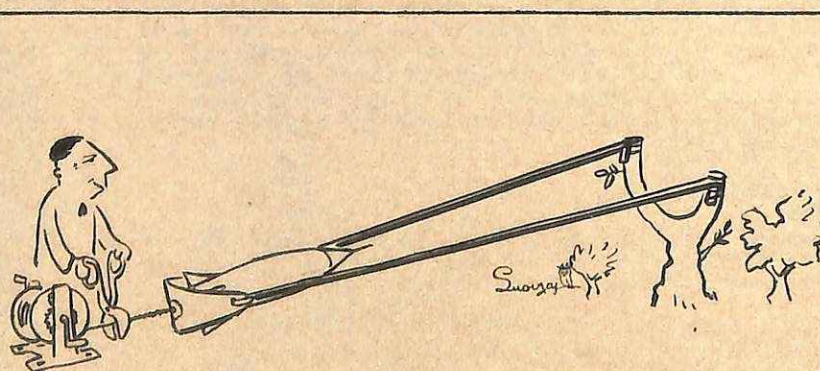
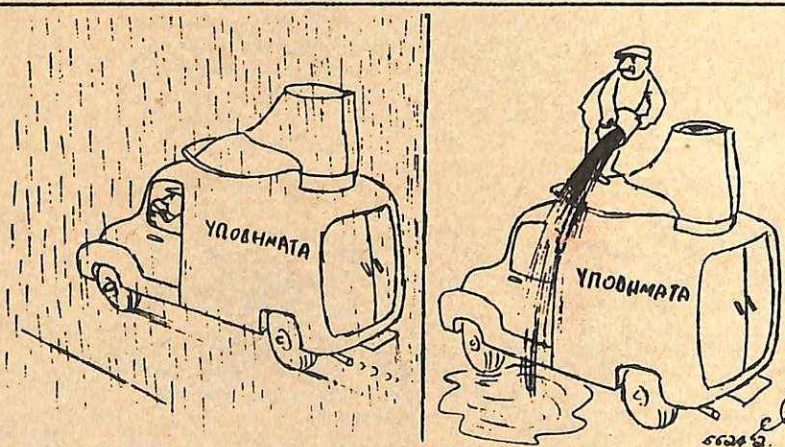
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ
ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ

(Κυριακόπουλος)

—Έξυπνο σκυλί... Κατάλαβε πώς είναι λαγός...

(Σκουλάς)

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

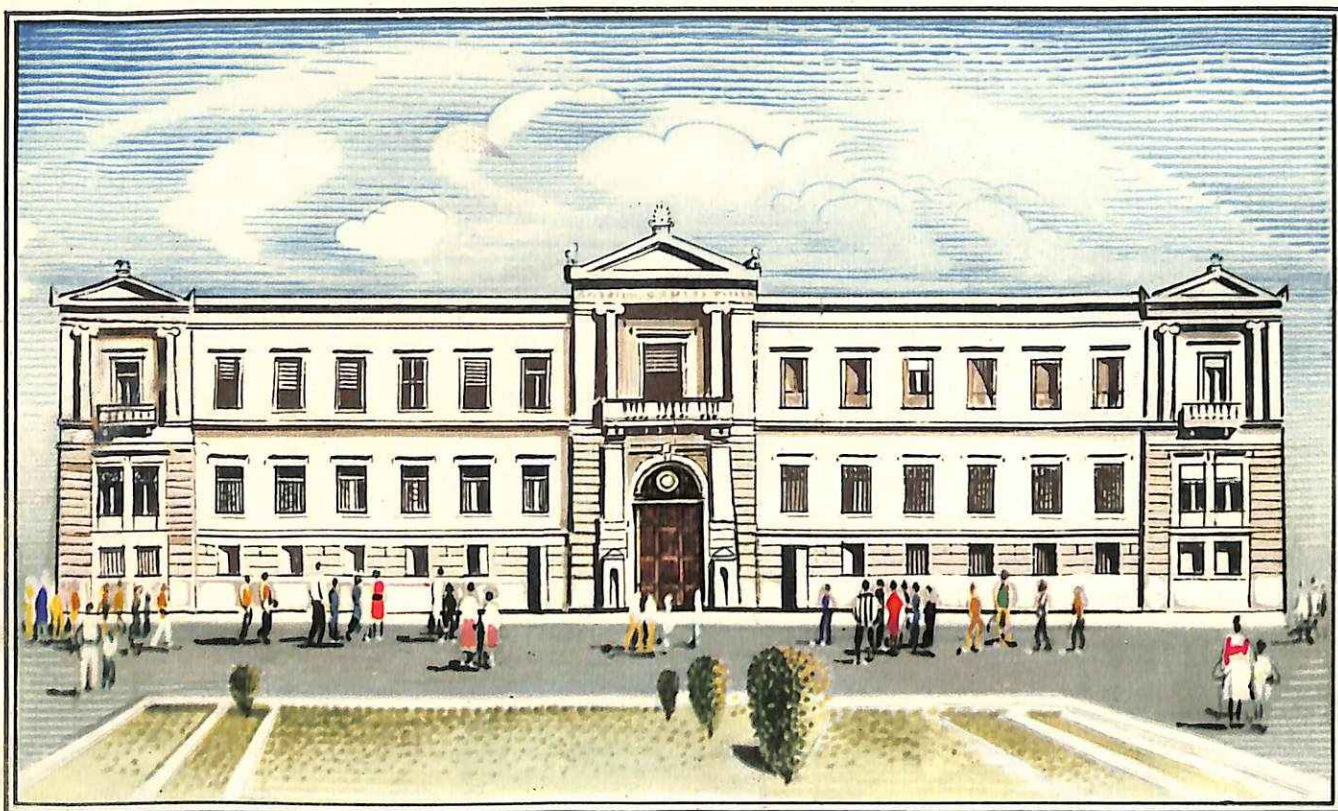
Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ

ΜΕ ΤΙΜΕΣ A LA CARTE • TABLE D'HÔTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ